

ကျွန်မနံ့မယ်နေခြည်ပါ
စင်္ကာပူမှာ ကျောင်းတက်ရင်း အလုပ်လုပ် နေပါတယ်။
နေတာကတော့ သူငယ်ချင်းတယောက်နဲ့ အတူ
အိပ်ခန်းတစ်ခန်းကိုနှစ်ယောက် ရှယ်ယာအတူနေတယ်
အခန်းဖော်လဲ ကျွန်မလိုပဲ အလုပ်တစ်ဖက် ကျောင်းတစ်ဖက်၊
ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ ကျွန်မ အလုပ်ရောကျောင်းရော မတူကြဘူး။

ကျွန်မတို့ နေတဲ့တိုက်ခန်းက ထုံးစံအတိုင်း အိမ်တစ်ခန်းမှာ အိပ်ခန်းသုံးခန်း
အိမ်ထဲက အိပ်ခန်းတစ်ခန်းကို ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်က ရှယ်ယာနေကြတာ
အိမ်သူကြီး လင်မယားစုံတွဲ က တခန်း၊ ခလေးတော့မရှိဘူး။

ကျွန်တို့ တခန်းမှာတော့ လက်မထပ်ရသေးပေမယ့်အတူနေနေကြတဲ့ စုံတွဲတတွဲပေါ့။
နှစ်ယောက်စလုံးက အလုပ်ကိုယ်စီနဲ့။

သူငယ်ချင်းတွေပြောပြောနေတဲ့အခါ ပျစ်ရွာ ကို ဝင်ကြည့်ဖို့ တိမ်တော့ အများနည်းတူခံစားရပါတယ်
အချစ်ရွာ မတိုင်မှီ မြန်မာကျူးပစ်တုန်းကလဲ ဝင်ဖတ်ဖူးပါတယ်။

စတုရီတွေကိုဖတ် ရင်းနဲ့ သတိထားမိတာက ယောက်ျားလေးတွေဖက်က အမြင်နဲ့ ရေးတာကများပြီး
မိန်းကလေးတွေရဲ့ တကယ့် ကိုယ်တွေ့ကို မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်ကနေ ဖွင့်ဟတင်ပြတာတွေကရှားတယ်..

ကျွန်မလိုပဲ အချစ်ရွာထဲ ဝင်ဖတ်မိတဲ့ မိန်းကလေးတချို့လဲ အခုလို အမြင်နဲ့ ခံစားချက်တွေရှိမယ်လို့ ထင်တယ်
တခါတလေ ရင်ထဲခံစားရတာကို ဖွင့်ထုတ် ပစ်လိုက်ခံ ညှင်တယ်။ စိတ်တူကိုယ်တူရှိပြီး နားလည်ပေးနိုင်တဲ့သူ
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပွင့်လင်းပစ်လိုက်ခံ ညှင်မိတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးဆိုတာက စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါလို့ မရတဲ့ဘဝလေ ...
အထူးသဖြင့် မြန်မာမိန်းကလေးတွေအဖို့ ချုပ်တည်းထားရတာတွေက အများကြီးပဲ မဟုတ်လား
ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ပဲ ကျွန်မရဲ့ဘဝမှာ တကယ်ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရတာတွေကို ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းနဲ့ ဒီအချစ်ရွာထဲမှာပဲ ရင်ဖွင့်လှ
က်တော့မယ်။ ကျွန်မရေးတာကို ဖတ်ရတာ အဆင်မပြေခဲ ရင်တောင် နားလည်ပေးပြီး ဖတ်ကြမယ် ဆိုရင်တော့
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဒီကနေ ကျွန်မ အဖို့ အလုပ်ရောကျောင်းပါ အားတဲ့နေ့ဆို တော့ နေမြင့်မ၊ အိပ်ယာကနိုးလာတာကြောင့် ရေချိုး အဝတ်လျှော် ပြီး
ဘာမှလဲမချ က်ချင်တော့ တာနဲ့ အိမ်မှာရှိတဲ့ခေါက်ဆွဲထုတ်ကုပ် ပြုတ်စားလိုက်တယ်။
အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းက ဒီနေ့ အလုပ်သွားတယ်လေ ခေါက်ဆွဲပြုတ်စားပြီးတာနဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ကွန်ပြူတာ ရှေ့ထိုင်ပြီး
အွန်လိုင်းဝင်လိုက်တော့ ရန်ကုန်က ကိုယ် ယခုအေ ချင်တဲ့သူ ငယ်ချင်းတွေကလဲ အွန်လိုင်း ပေါ်မှာဘယ်သူမှမရှိ အီးမေးလ် တွေ
စစ်၊ စော ဘဏေ တွေ ကိုရင်းတချို့ ကို ဘာရယ်မဟုတ် ကလစ်လုပ်ပြီး ဖွင့်လိုက် ကြည့်လိုက် ဖျက်လိုက် နဲ့ လုပ်နေရင်း
နောက်အီးမေးလ် တစောင်ထဲက လင့်ခ် တခုကို ညွှန်းထားတာနဲ့ အဲဒီလင့်ခ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ ဝက်ဆိုက်ပွင့်သွားတော့
အိုး.....
မြင်လိုက်ရတဲ့ ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာခံ စားမှုတမျိုးဖြစ်သွားတယ်။ စိတ်ဝင်တစ ဘဲကိုပဲ ၊ လူတကိုယ်လုံး ကြက်သီး
ဖြန်းကနဲ ထသွားလောက်အောင်ကိုပဲ အရင် တုန်းကတော့ဒီလို ဆိုက်တွေကို သာမန်ကာရန်ကာပါ။
စပမ်းတွေထဲပဲဖြစ် ဖြစ် တခြားအကြောင်းကြောင့်ရတာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖွင့်ကြည့်မိရင် သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်တစ ဘဲမကြည့်မိဘူး
အခုကတော့ အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးလွတ်လပ်နေ တဲ့အချိန် လေ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် တခါတလေ
စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ခံစားချင်စိတ်ဖြစ်မိတယ်။ ခုလဲ စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ အာရုံအရမ်းစိုက် ကြည့်နေတုန်း အခန်းတံခါးဖွင့်သံလှ
လိုကြားလိုက်ရတော့ လန့်သွားပြီး မော်နီတာက ကိုမန်းကတန်းပိတ်လိုက် မိတယ်။

အော် တခြားအခန်းက တံခါးဖွင့်သံကိုး ..... တော်သေးတာပေါ့ လန့်သွားတာပဲ။ အခန်းထဲမှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ်
အခန်းတံခါးပိတ်ပြီးကြည့်တာပဲ။ လူလစ်အောင် စောင့်ပြီးခိုးကြည့်နေတာ မှမဟုတ်တာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ကြည့်လိုက်မယ်။
ဒီဆိုက်ထဲက ပုံတွေကို တပုံချင်းသေချာ ကြည့်ချင် ဇောနဲ့ မော်နီတာကို ပြန်ဖွင့်၊ ပုံတွေကို တပုံပြီးတပုံ ကြည့်လိုက်တော့....

..... ဟယ်.....

ဘေးမှာ သူ ပြထားတာ လင့် ခ် တွေအများကြီးပဲ ကလစ် လုပ်ပြီးကြည့်လိုက်ဦးမှ။ အို..... ပုံတွေအမျှ ဘေးကြီးပါလား။ ကြည့်ရင်းနဲ့ ရင်တွေတုန်ရီလာပြီး လက်တွေလဲ တုန်လာတယ်။ ဒီလိုဝက်ဆီ ကံမျိုးကို တခါမှအခုလို အချိန်ယူပြီး သေချာမကြည့် ဖူးဘူး။ ရန်ကုန်မှာ တုန်းက အင်တာနက်က လဲမကောင်း နောက်ပြီး ဆိုင်တွေမှာဆိုတော့ ကြည့်ဖို့ အခွင့်အရေးမရှိ စင်္ကာပူရောက်တော့လဲ၊ တခါတလေ ပျင်းလို့ ဟိုဆိုက်ဝင် ဒီဆိုက်ဝင်၊ အရင်တုန်းက ကျူးပစ်က ရတဲ့လင့်ခ် တွေကို ကလစ်ဖူးပါတယ်။ ခဏ တဖြုတ်ပဲ ဖွင့်ကြည့် ဖူးတာ ခုတော့ စိတ်လွတ်ကုန်လို့လွတ် ကြည့်လိုက် တော့မယ်။ ပုံထဲက အမျိုးသားတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်လိုက်ရတဲ့အခါ ရင်ထဲမှာ အရမ်း တုန်လှုပ်သွားပြီး ရင်ခုံသံတေ မြန်လာတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ခံစားရတာတမျိုးပဲ။ မိန်းကလေးဆိုတော့ ယောက်ျားလေး တကိုယ်လုံးကို အခုလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဧစေ့စေ့ကြည့် ရတဲ့အခါ ရင်ထဲ ဘလောင်ဆူ နေမိတော့တာ မပြောပြတတ် လောက်အောင်ပဲ။ အခုပုံထဲက ယောက်ျားက တောင့်တောင့် တင်းတင်း လက်မောင်းတို့ ရင်အုပ်တို့ ကြွက်သားကြီး တွေက မြင်လိုက် တာနဲ့ ရင်ဖိုစရာ၊ အပြင်မှာသာ ဘာကိုယ့် ချစ်သူဆိုရင်ရင်ခွင်ထဲမို့ လိုက်ရရင်တော့လား ဗိုက်ကလဲ ချပ်ပြီး ကြွက်သားတွေ အမြောင်းလိုက်နဲ့ အသည်းယားစရာကြီးဟိုဟာ လေ ဘယ်လိုပြောမလဲ ဟိုဒင်းလေ.....

သူ့ ရဲ့ ဟိုဟာကြီးကလဲ သန်လိုက်တာ ဘာတောင့်တင်းပြီး အကြောတွေက အမြောင်းလိုက်နဲ့ နီတဲ့နေရာကနီ ဟိုဒင်း ဟိုဟာ ကားနေတာကလဲ ကားစွင့်နေလို့ ကံတာ ကျွန်မ ကြည့်ရင်းနဲ့ မျက်လုံးတွေ ပြာချင်လာ တယ်။ ရင်ထဲအရမ်းကို ဘလောင်ဆူပြီး ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်ရီချင်နေပြီ။ ကိုယ့်နှလုံးခုန်သံကို ကိုယ်ပြန်ကြားနေရသလိုပဲ။ နှလုံးခုန်တဲ့ စည်းချက်ကလဲမမ၊ နံချင်တော့ ဘူး ရင်ထဲမှာ တခုခုကိုအရမ်းကို တမ်းတမိသလိုဖြစ် လာတယ်။ စိတ်ကိုမမ ဟူတည်းချင်တော့ဘူး လွတ်ပေးလိုက်မိတော့ မယ်။ ကိုယ်လဲ မိန်းကလေးပီပီ တကယ်လို့ အဲဒီလူနေရာမှာ ကိုယ့်ချစ်သူသာ ဆိုရင်တော့လား..... .. ခံစားရတာကို သေချာနားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ ခက်တယ်။ ဒီလိုခံစားချက်မျိုးကို မိန်းကလေး အချင်းချင်းပဲ ခံစားနားလည်တတ်မှာ ပါ။ တမ်းတမိချင်သလိုလို၊ ကြောက်ရွံ့ သလိုလို၊ ရင်ထဲ မွန်းကျပ်သလိုလို။

တခုခုကို ပြည့်ဝအောင် အထဲအထိ ထိုးသိပ်ခံစားလိုက်ချင် သလိုလို ၊ ဘယ်လိုမှန်းလဲမသိဘူး၊ အို မပြောတတ်တော့ဘူး..... ပုံတွေထဲက ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး ဟိုလိုအနေအထားကျတော့ အနီးကပ် ရိုက်ပြထားတဲ့ပုံတွေ က ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊ ဟိုလေ.. ကောင်လေးဟာကို ကောင်မလေး ဟိုဒင်းထဲတစ်ဝက် လောက်သွင်းထားတာကို သေသေချာချာ အနီးကပ် ရိုက်ပြထားတာကိုမြင်ရတော့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ ထိန်းလို့ မရချင်တော့ဘူး ကိုယ်တိုင်အဲသလိုမျိုး အဲဒီနေရာ ဝင်ပီးခံစားပစ်လိုက်မိ ချင်သလို လို၊ နာကျင်မှ ပဲရမလား၊ အင်မတန်ကောင်း တွဲ အရသာကို တောင့်တမ္မ တံသိပ်မှ ပဲခံစားရမလား မဝေခွဲတတ် တော့ဘူး၊ ကျွန်မတကိုယ်လုံး တပိန်းဖိန်းနဲ့ ရင်ထဲ တမျိုးကြီးဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကျွန်မဝတ် ထားတာက အိမ်မှာနေရင်း ဘောင်းဘီတိုနဲ့ တီရှပ် နဲ့ ဆိုတော့ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ လွတ်လွတ်လ ပ်လပ်ခူးထောင်ပြီး စားပွဲစောင်းကိုခူးကမိုတယ်ဆိုရုံလေးထောက်ထားပြီး ကျောက ကုလားထိုင် နောက်မှိုက မှိုထားတယ်။ ရင်သားတွေကလဲတင်းလာပြီး ခံစားချက်က ဖြစ်ချင် နေပြီ။ ဟိုနေရာကဆို တင်းသလိုလို တုန်သလိုလို တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ သွေးတိုးနေသလိုမျိုး ခံစားနေရတယ်။ နောက်တပုံ မှာ ကောင်မလေးက လေးဖက်ထောက်ပီး ကောင်လေးက နောက်ဖက်က ၊ နောက်ထပ်တ ခြားပုံမှာကျတော့ ကောင်မ လေးက ကုတင်စောင်းပေါ်မှာ ပက်လက်လန် ပေါင်ကားထားပြီး ကောင်လေးကကုတင်အောက်ကကမတ်တတ် ရပ် ကောင်မလေး ပေါင်နှစ် ခုကိုဆွဲက ဘေးပြီး ကောင်မလေးဟာထဲ ကောင်လေး ဟာကို ထိုးထည့်နေတာ တောင့်တင်းသန်မာနေတဲ့ ကောင်လေးရဲ့ ဟာကြီးက ကောင်မလေး ဟာထဲ ဝင်နေတဲ့တ န်းလန်းအနေအထားကိုအနီးကပ်ရိုက်ပြထားတော့ ကြည့်ရတာ ဖီးလ်က ပိုပိုတက် လာမိတယ် ကောင်မလေးမျက်နှာက နောက်ဖက်ပြ န်လှည့်ပြီး မျက်လုံးမှေးပြီး ခံစားနေတာကို ကြည့်ရတာကအရမ်းကို ကောင်းနေတဲ့ပုံ။ သူ ကိုကြည့်ရင်း အဲဒီနေရာမှာ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဝင်ပြီးခံစားရင်ဘယ်လောက်ထိ ကောင်းလိုက်လေမလဲ ဆိုတာကို တွေးကြည့်မိလှ က်တော့ .....

အို ..... ကျွန်မ တကိုယ်လုံး တုန်ချင် နေပြီ။ ဘယ်လိုမှနေလို့ မရတော့ဘူး လက်ကတီရှပ်ပေါ်ကနေ ရင်သားတွေကို ကျွန်မ ဆုပ်ကိုင် နေမိပြီ။ အောက်နှုတ် ခမ်းကို လျာနဲ့ ပြန်ပြီး နတ်ခမ်းသပ်မိနေပြီ။ လူကအဖျားတက်ချင်သလိုလို၊ အားမရတော့ဘူး..... တီရှပ်ကိုအသာ လှန်ပြီး အထဲက ဘရာပေါ်ကနေကျွန်မရင်တွေအုပ် ကိုင် ပွတ်နယ်မိတယ်။ ကုလားထိုင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ ခူးတွေအောက်ခ ဟူပြီး ဘေးကားထားမိတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မပေါ် င်ကိုစေ့ထ ဘေးလို့ မရတော့ဘူး ဘရာကိုအသာလေး ပင့်တင်လို က်ပြီး ကျွန်မ ညာဖက်ရင်သားကို ကျွန်မ ဘယ်ဖက်လဲနဲ့ ပွတ်မိတာအ ဘေးမရဘူး တအားကိုဆုပ်က ဝင်တာခံချ င်သလိုလို ၊ ဆုပ်မိလို က်တော့လဲ တမျိုးကြီး..... တခုခုကို ထပ်ခံစားချင်သလိုလိုနဲ့ ကျန်တဲ့လက် တဖက်က ကွန်ပြူတာ ကီးဘုတ်နဲ့ မောက်စ် ပေါ်မရောက်နိုင် တော့ဘူး ဘောင်းဘီခါးစထဲကနေ ပေါင်ကြားထဲ ထဲမိတယ်။ ပင်တီပေါ်ကနေ ကျွန်မ ပေါင်ရင်း ဟိုနေရာကို အုပ်ကိုင် မိတော့ ကျွန်မပင်

တိခွဲကြားမှာက စိုနေပီ၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ တုတ်နှောင် မထားချင်တော့ဘူး။ လွတ်ထုတ်ပဲ စံလိုက်တော့မှမယ်
 ချုပ်တည်းလို့ မထားချင်တော့ဘူး။ ပါးစပ်ထဲကလဲ အသာလေးညှိုးတွားနေမိပြီ ပင်တီထဲကလဲ လက်နှိုက်ပြီး ကျွန်မဟာကို
 အမွေးတွေပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်မိတဲ့အခါ ပါးစပ်ကအသံလေးထွက်မိတယ်။ ကြားလေးထဲကို လက်ချောင်းနဲ့ အသာလေး အပေါ်က
 ပွတ်ရုံလေး စမ်းမိတဲ့အခါမ၊ တော့လက် ချောင်းမှာ စိုတဲ့ခဲစ ဘေးမှကိုရနေပြီ။ ကျွန်မ တကယ်ကို မထိန်းနိုင် တော့ဘူး
 ထိန်းလဲမထားချင်တော့ဘူးလွတ်ပစ်လိုက်တော့မယ်။ အရမ်းကို ခံစားချင်နေမိပြီ။ စိတ်က လေထဲလွင့် သလိုပဲ။
 သတိမထားလိုက်မိခင် မှာပဲ ကျွန်မကိုယ်က ကုတင်ပေါ်ရောက်နေပြီ။ သွေးတွေဆူကုန် ပြီရှင်ရယ်။ အားမရတော့ဘူး။
 ပက်လက်အိပ် ရက်နဲ့ တင်ကိုအသံ ဘကြွပြီး အိမ်နေဝတ် ဘောင်းဘီတိုရောပင်တီကို ပါ တပြိုင်တည်းအောက်ဖက်လုံမို့ချ
 ချွတ်ထုတ် လိုက်မိတယ်။ ခြေဖျားရောက်သွားတဲ့ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီကို လုံးဝကျွတ်သွားအောင် ခြေဖျားလေး ခတ်ထုတ်လု
 က်ချိန်မှာပဲ ကျွန်မလက် တစ်ဖက်က ပေါင်ကြားထဲရောက်နေပြီး ပေါင်တွေက လဲ အလိုလိုကားနေမိပြီ
 လက်နဲ့ပွတ် နေရင်းနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှနေလို့မရတော့ဘူး တီရှပ်ကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်ချင်စိတ်ပေါ်လာတာနဲ့ ချွတ်လိုက်
 ပြီးတခါထဲ ဘရာကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်တော့တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်လုံခြုံမှုအပြည့်ဝ ရနေတဲ့အချိန် ကိုယ်ပိုင်အခန်းလေးထဲမှာ
 ခံစားမှုကိုအသက် နဲ့တောင်းတနေမိတဲ့ ကျွန်မဟာ ရင်သားနှစ်ဖက်စလုံးကို ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ အားပါးတရ တဖက်စီ ဆုပ်နယ်။
 ပွတ်နေမိပြီ။ ကျန်လက်တဖက်က ကျွန်မဟာကို ကျွန်မ လက်နဲ့ ပွတ်နေရင်း စိုစွတ်နူးညံ့မှုနဲ့ လက်ချောင်းရဲ့ ထိတွေ့မှုတို့
 ကိုအပြန်အလှန်ခံစားမိချိန်မှာ တော့ ရင်ထဲမှာ ကြော့နပ်မှု လား မွတ်သိပ်မှု၊ လားမပြောတတ်တော့ဘူး။ ထိတွေ့ မိသမျှဟာ
 ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကောင်းနေတယ်လို့ ခံစားရတယ်။
 နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြီး အသံလေးမထွက်တထွက် အဖျားတက်သလို ညည်းတွားနေမိတယ်။ ကျွန်မကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစားဆိုလို့
 ဘာမှကိုမရှိတော့ စိတ်ထဲကခံ စားချက်ကလဲ ပိုပြီးဖီးလ်ဖြစ်လာတယ်။ အားမရချင်ဘူး။ လေဟုန်စီးနေတာမဟုတ်ပေမဲ့
 တကိုယ်လုံးကော့လန်မြောက်တက်ပေစေ ခါးကိုကော့ပီးတင်ကို ပင့်တင်ရင်း ပေါင်ကိုက ဘေးလိုက် စုလိုက်လု ပစ်မိတယ်။
 လက်ကလဲ ကြားထဲရော ထိပ်ကနေရာလေးပါ အသက်ပွတ်နေမိတယ် တကိုယ်လုံးလူးလိမ့်ရင်း တင်တွေကို ကော့တင်မိ တယ်။
 ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ ထိပ်နေရာမှာ အရမ်းကို တင်းလာပြီ
 မာနေတဲ့ အစေ့နေရာထိပ်ကို လက်ခလည်လေးနဲ့ ပွတ်နေရင်းနဲ့ အကွဲကြော့ င်းကိုလဲ တချက်တချက် ပွတ်လိုက် တဲ့ အချိန်မှာ
 ရင်ထဲမှာမပ ပြာပြတတ်တော့ လက်တဲ့ကြော့နပ်မှုနဲ့ တမ်းတခံစားချင်စိတ်က တဟုန်ထိုးပဲ အရမ်းကို ကောင်းလာပီ အား.....

.....
 အရည်တွေကလဲ ကျွန်မဟာလေး အကွဲကြော့င်း ထဲကစိမ့်ထွက်နေတယ် မယုံနိုင်အောင်ပဲ ကျွန်မ အခြေအနေက
 တအားကိုဖီးလ်တက်နေပြီ။ ဒီအချိန်မှာ ပါးစပ်က တမ်းတမိတာက မောင့်ကို၊ ရန်ကုန်မှာ တုန်းက ချစ်သူရယ်လို့ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးတဲ့
 မောင့်ကို မျက်စိကို စုံမှိတ်ပြီး မောင်ကနေ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးကို ပွတ်သတ်နမ်းရှု နေတယ်လို့ ခံစားရင်းနဲ့ အစေ
 ကိုအသက်ပွတ်နေမိ တယ်။ တချိန်က ကျွန်မနှုတ်ခမ်းကို မောင် စုတ်နမ်းခဲ ဖူးတာတွေ
 ကျွန်မ ရင်သားထိပ်ကလေးတွေကို မောင့်နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့ စုတ်ပေးခဲ့ဖူးတာတွေ မောင့်လျှာကလေးနဲ့ ကလိပေးခဲ့ ဖူးတာကို
 စိတ်ကူးနဲ့ တွေးပြီးမှန်းဆခံစားရင်း လက်က စိတ်ရဲ့ ခံစားချက် အရ ကျွန်မ ရင်သားထိပ်လေးတွေကိုပါ ပွတ်မိတယ် ၊
 ရင်သားကိုဆုပ်ကိုင် နယ်မိတယ်။ ကောင်းလိုက်တာမေ ဝင်ရယ်.....
 ကျွန်မ ထိန်းမထားတော့ဘူးနော်... မောင့်သဘော ဝနော်... မောင် ကျွန်မကို စိတ်ကြိုက် ချစ်လိုက် တော့နော်။ ခုနက ဝက်ဆိုက်ထ
 က တောင့်တင်းတဲ့ ယောက်ျားလေးလို မောင်က ကျွန်မ ကို စိတ်ကြိုက်သာ ချစ်လိုက် တော့ မောင်ရယ်.....
 ကျွန်မတကိုယ်လုံး ကိုမောင့် သဘောပါ။ ကျွန်မ အရမ်းကိုကောင်းနေပြီ
 ကောင်းလာပီ မောင်ရယ် အား..... အရမ်းကောင်းလာပြီ
 မောင်..... လုပ်လုပ် လုပ်..... ကျွန်မ တအားကောင်းလာနေပြီ
 ကျွန်မ ဟာလေးထိပ်ကအရမ်းကိုတင်းလာပြီ
 ကျွန်မဘယ်ဖက် လက်ခလည်က ကျွန်မအစေ့ ထိပ်ကို မရပ်တမ်း တက်မက်စွာ အသက်ပွတ်နေမိတယ် ကျန်တဲ့ညာ ဖက်
 လက်ချောင်းတွေက ကျွန်မ ဟာလေးအကွဲကြော့င်းထိပ်ကနတ် ခမ်းသားကို ဆွဲဟာနေမိလား ကျွန်မလဲသ တိမထားနိုင်တော့ ဘူး
 ကျွန်မ မပြောတတ်တော့ဘူး တအားဖီးလ် တက်နေပြီ လူကအရမ်းကို မနေနိုင်လောက်အောင် ကော့ပျံတက် ချင်နေပြီ
 ခြေတောက်တော့ ပေါင်တွေတ လျှောက်က ခံစားမှုတမျိုး၊
 မျက်လုံးမျက်ခုံးတို့ မျက်ကြော့ တလျှောက်ကခံ စားချက်တမျိုး ပါးစပ်ကိုဟထားမိတယ် လျှာဖျားမှာတံတွေးတွေစိုနေပြီ လူက
 မော့ချင်သလိုလို ခံစားချက်က အရမ်းကောင်းနေတယ် ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ အစေ့နားဝန်းကျင် အကွဲကြော့င်းဝန်းကျင်
 အတွင်းထဲပါမကျန် တအားတင်းလာပြီ။ တအားတင်းနေပြီ။ တအားကောင်းနေပြီ
 အား... အား .... အား
 မောင်ရယ်...ခုနကပုံထဲကလို မောင့်ဟာကြီး သန်သန်မာမာ ဝနဲ့ သာ ကျွန်မဟာထဲ အကုန်ထိုးထည့်လိုက် ပါတော့လား
 မောင်ရယ်.....ကျွန်မ ထိန်းလို့ ကိုမရတော့ဘူး အစေ့ထိပ်ကပွတ်လေ။ အားမရလေဖြစ်နေမိပြီ။ ကျွန်မ ဟာအထဲက ထွက်လာတဲ့
 အရေတွေက လက်ချောင်းမှာရော အကွဲကြော့င်း အဝမှာအရမ်းကိုစိုနေပြီ
 အား.....မရတော့ဘူးမောင်..... ကျွန်မ မရတော့ဘူး..... မောင်
 အရမ်း ကို.....အရမ်း ကို.....အား.....
 ကျွန်မ စကားတောင်မပီခ ျင်တော့ဘူး အရမ်းကောင်းနေပီမောင် .....အခေါ င်းထဲက အရမ်းကိုတင်းလာပြီ....
 အား....

အစေ့ထိပ်မ့၊ ရော အခေါင်းထဲမှာပါ အရမ်းကိုကောင်းနေပြီ မောင် မရပ်နဲ့.

မရပ်နဲ့..... ..

လုပ်..... လုပ် .....လုပ် အား..... ..

ကျွန်မ ဟာတခုလုံး ပူပြီး ကြွတက်လာပီ ကောင်းလာပီ ကောင်းလာပီ အား

တကိုယ်လုံးအကြောတွေ ဆတ်ကနဲတုန် တက်သွားတယ် မောင်.... .

အား...ကောင်းလိုက်တာမေ ဝင်ရယ်.....မောလဲမောတယ်

တကိုယ်လုံးလေထဲပျံသွားသလားအောက်မေ့မိတယ်။

ကြည့်စမ်း မျက်လုံးတွေမှာလဲ မျက်ရည်စတွေနဲ့ နှာခေါင်းကလဲ နှာရေထွက်သလိုလို

စိတ်ထဲမှာ ကတော့ ကျေနပ်သလိုဖြစ်သွားတယ် ဒါပေမယ့် ကျေနပ်မှုအပြည့်အဝရတာတော့မဟုတ်ဘူး။ တခုခုလို နသလိုပဲ..

.... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်နဲ့ ဝေးကွာပြီးတဲ့နောက် အခုလို စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် စိတ်ဖြေဖေ ပြန်လို့ရတာကိုပဲ တနည်းတော့ ကျေနပ်မိပါတယ်။

အင်း .. နောက် ဒီလိုလွတ်လပ်တဲ့နေ့တွေမှာ ဒီဝက်ဆိုက် တွေကိုထပ် ကြည့်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် ပြီး

လင့်ခံကို ဖေးဘရိတ်ထဲ ဆွေလုပ် ထားလိုက်တယ်။

အဝတ်အစားတွေပြန်ဝတ် ပြီး ခဏလေးနှပ်လိုက် တာ၊ လူက အကြောတွေစန့် သွားပြီး တဲ့အချိန် မို့ လို့ ထင်တယ်

မေးကနည်းဆိုပေမဲ့ နှစ်နှစ်ခါမျှ ကပ်အိပ်ပဲ ပျော်သွားလိုက်တာ သူငယ်ချင်းပြန်လာခါနီးမှ နိုးတော့တယ်။

ညဖက် အိပ်ချိန် ရောက်တော့ အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းက အိပ်ပျော် သွားပေမယ့် ကျွန်မကတော့ တော်တော်နဲ့ အိပ်လို့မရပဲ

မျက်စိမို့ တ်လိုက်တိုင်း နေ့ခင်းကပုံတွေကိုပဲ မြင်ယောင်နေမိတယ် နောက်နေ့မ နက် အိပ်ရာက မနည်းကို

ကြိုးစားထလိုက်ရတယ်။ ညကတော်တော်နဲ့ အိပ်မ ပျော်တော့ အိပ်ရေး မဝချင်သလို လိုနာရီကြည့်လို က်တော့ စနာရီခွဲနေပီပဲ ။

အခန်းဖော်ကတော့ ကရေချိုးပြီးလို့ အလုပ်သွားဖို့ ပြင်ဆင်နေ ပြီ။

ပိတ်ရက်လို နှပ်နေလို့ မရဘူး။ ရေမြန်မြန်သွားချိုးလိုက်ဦးမှ စင်္ကာပူမှာ နေပြီးကျောင်းတက်၊ အလုပ်လုပ် နေသူတို့ ရဲ့

တနေ့ တာ လုပ်စရာတွေက စ ရတော့မယ် ထုံးစံအတိုင်း ကသုတ်ကယက်နဲ့ ပြင် ကတိုက်ကရိုက်နဲ့ စား

ပြီးတာနဲ့ ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြီးရင် အလုပ် အလုပ်ပြီးတော့ ညနေစောင်းတာနဲ့ အခန်းပြန်၊ စားဖို့ သောက်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်

ညမိုးချုပ်သွားလိုက် ပိတ်ရက်ရောက်လိုက်၊ အဝတ်တွေလျှော်လိုက် ။ မီးပူတိုက်လိုက် တခါတလေ လဲပျင်းလို

လုံးထွေးထားတာမနက်ဖြန်အတွက်ဝတ် ဖို့ လိုတယ်ဆိုတော့မှဝတ်မဲ့ တစုံကို ညကြီးမင်းကြီး မီးပူတိုက်

မနက်ကျ ဝတ်လိုက်၊ စာကလဲ ကျက်ရသေး၊ ဟိုလေ တချို့ ပြောပြာတယ်ဟုတ်လား၊ ယားလို့ တောင် ကုတ်ဖို့ အချိန်

မရှိဘူးဆိုတာလေ ဟင်း ... ဟင်း

ဘာကြီးမှန်းလဲ သိဘူးနော် ဥပမာပေးတဲ့စကားတွေက

တခါတလေလဲ စာကျက်ရတာအရမ်းပျင်းတယ် စင်္ကာပူမှာ နေတဲ့ဘဝ လုံးခြာလည်နေလိုက်တာ တလ တလဆိုတာ

ဘယ်လိုစလိုက်ပြီး ဘယ်လိုဆုံး လိုက်မှန်းကိုမသိလို က်တော့ဘူး

ကနေ့ တော့ အိမ်ပြန် နောက်ကျတယ် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းကအရင်ရောက်နှင့် နပြီ။

ရေချိုး အဝတ်အစားလဲ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား ညစာစားဖို့အတွက် ချက်ပြုတ် ပြင်ဆင်ကြ တယ်။

စားသောက်လို့ ပြီးတော့ အတူတူသိမ်းဆည်းဆေးကြော၊ ရေချိုးခန်းဝင် သွားတိုက်၊ မအိပ်ခင် သန့်ရှင်းရေးလေး

ဘာလေးလဲလုပ်တာပဲ ။ ကျွန်မရဲ့အခန်းဖော်နံ့မယ်က သူသူ တဲ့။ သူနဲ့ ကျွန်မနဲ့က ငယ်သူငယ်ချင်းတော့ မဟုတ်ဘူး၊

စင်္ကာပူရောက်တော့မှ သူငယ်ချင်းတယောက်ကနေ တဆင့်ခင်ကြာတာ။ အသက်ကလဲ အတူတူပဲလေ၊ တစ်နှစ်တည်းပဲ၊

ကျွန်မကသူ့ ထက် လေးလပဲကြီးတာ၊ ဇူလိုင်လ ဆန်းကမှ ကျွန်မ က ၂၂ ပြည့် ပြီးခဲ့တာ၊ အရင်ကျွန်မမ နခဲ့တဲ့အိမ်က ကျွန်မအဖု

အဆင်မပြေ၊ သူသူကလဲအရင် သူနေတဲ့အိမ်က သိပ်အဆင်မ ပြေတာနဲ့၊ ငါတို့ ၂ယောက်အတူတူ နေရအောင်လို့ အခန်းရှာပြီး၊

အတူတူနေဖြဲ စီကြတာ ဘာလိုလိုနဲ့ အခု ကျွန်မတို့ ၂ယောက် အတူတူနေတာ ၅လကျော်ပြီဆိုတော့ တယောက်နဲ့

တယောက်ညီအစ်မလိုပဲ အရမ်းချစ်ကြတယ်။ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိ ဘာကိုမှ မလျှို့ဝှက်ပဲ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း

ပြောကြမယ်၊ ဆိုကြမယ် ရင်ထဲမှာမထ ဘဲကြေး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိတ်မကောက် ကြေး လို့ တော့ပြောထ ဘဲကြတယ်။

အတူနေတယ်ဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနေအထိုင် အပြောအဆို က အစသတိထားရတယ်လေ၊ မပွင့်လင်းပဲ ငုံ့စိစိ

ကောက်တတ်တဲ လူကိုကျွန်မက မှန်းတတ်တယ်၊ သူသူက ကျွန်မလောက်တော့အပွင့်လင်းကြီးမဟုတ်ဘူး၊

မြဲစိစိကြီးနဲ့ အရာရာကိုအတွေးတမျိုးနဲ့ ကောက်နေတတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး ရက်တတ်တာလဲလို့ စိတ်ရင်းကောင်းတယ်၊ သူနဲ့

သူ့ဘဲအကြေ ဘင်းမေးရင် သူ့မှာရှက်နေတာနဲ့ပဲ လိုရင်းကိုမရောက်တော့ဘူး။

အဲ့ဒီကောင်လေးနာမည်က မျိုးသူ တဲ့။ သူတို့နှစ်ယောက်က “သူ” ဆိုတာတူနေ တော့ ကျွန်မက အမြဲနောက် တယ်။

ကျွန်မကရေချိုးခန်းကပြန်လာ၊ အိပ်ယာခင်းတွေပြင်နေ တုန်း သူက ရေချိုးခန်းကိုသွား သူပြန်ဝင် လာချိန်မှ ဘဲ ကျွန်မက သူ့ ကို

“မမသူ ဒီနေ့ ကိုကိုသူ နဲ့တွေ့လား” (မျိုးသူကို ကျွန်မတို့ က ကွယ်ရာမှာ ကိုကိုသူ လို့ခေါ်တာကိုး၊ ကျွန်မက သူတို့ ကို

တခါတလေ ကိုကိုသူနဲ့ မမသူဆိုပြီးနောက်နေကျ) ဆိုတော့ သူသူက “အင်းတွေ့တယ်” ဆိုပြီး ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး ။

သူ့ ကုတင်ပေါ်မှာထိုင် အဝတ်အစားတွေသိမ်းဆည်း ခေါက်နေတယ်၊

“နင်ကလဲဟာ တွေ့တယ်ဆိုပြီး ဘာမှလဲမပြောဘူး တုံးတံ့ကြီး၊ ဘယ်မှာတွေ့တယ် ဘယ်သွားကြတယ်

ဘယ်ဆိုင်မှာအတူထိုင်ကြတယ် နောက် ဘာတွေလုပ် တယ် ဆိုတာလေးလဲ ပြောပြလေဟာ တခါတလေလဲ နင်ကနေ

ပြန်လာတာနဲ့ ဝမ်းသာအားရပြောပြတာ လေးတွေကြားချင်တာပေါ့.. ဟ.. ဘာလဲ ... ဟဲဟဲ ငါထင်တယ်နော် ဒီလောက် မြို့နေပုံ ထောက်ရင်တော့ တခုခုတော့ တခုခုပဲ.. ....

ပြောပြလေ ... နင်ကလဲ ငါကသိချင် လို့ပါဆို ”

“ငါတို့ဘယ်မှမသွားပါဘူးဟာ အလုပ်ကအပြန် သူနဲ့ ချိန်းထားတဲ့နေရာကိုသွား၊ သူ့ အိမ်က အသိအစ်မကြီး တယောက်နဲ့ လူကြိုက်ပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေသွားယူတယ် နောက် ငါအိမ်ပြန်တော့ သူ့ငါ့ကို လိုက်ပို့တယ် ဒါပါပဲဟာ”

“နင်တို့ပြန်လာတဲ့အချိန် ရထားကျပ်တဲ့အခါ ပြန်ဆိုတော့ သူ နင့်ကို ရထားပေါ်မှာ အသာလေး အနားတိုး ကပ်ပြီး ဟီးဟီး .....”

“နေခြည်နော် .....ဘာပဲ တွေ့လျှောက်ပဲ ပြောနေတာလဲ မသိဘူး၊ နင်သာ တချိန်တုန်းက မောင် လို့ နင်ပြောပြောနေတဲ့ တယောက်ကို သတိရနေလို့ ငါ့ကိုလျှောက်ပြောနေ တာမလား။ ရန်ကုန်မှာ တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ နင့်နဲ့ နင့်မောင် နဲ့ အကြောင်းကို ငါ့ကို အကုန်ပြော ပြမယ် ပြောပြမယ်နဲ့ ခုထိလဲမပြောသေးဘူး ဘယ်မှာလဲ ပြောလေ ..”

ကြည့် .. နင့်အလှည့် ကျတော့ ငြိမ်သွားတယ် .....”

“အံ့မယ် နင်က ငါ့ကို ပြန်လှည့် ပီး စကားရန်မရှာနဲ့ နင်တို့ အကြောင်းကို သိချင်လို့ စပ်စုနေတာ ဘဲ ကောင်မစုတ်ရဲ့ ...အိမ်ပြန် ရောက်တော့ကော ဘဲ ဓာတ်လှေခါးထဲ ဘာမှမလုပ် ဖူးလား ...” သူ့သူကရှက်ပြီး “နေခြည်တော်တော့ကွာ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး”

“ငါတွေတာ မှန်တယ်မလား... ကြည့် .. ကြည့် သူ့သူ တယောက်ရှက်နေတယ်ဟေ့ လူမိသွားလို့တဲ့” “ငါထင်သားပဲ..

ငါစမေးကထဲကရင်း နင့်ပုံကရှက်နေတော့ တခုခုပဲလို့ ထင်နေတာ .....”

သူ့သူက ဘာမှထပ်မမ ပြောတော့ပဲ ရှက်ပြီးလေးနဲ့ ကျွန်မကိုကြည့်နေတော့ တယ်

နောက်တော့ သူ့သူက “နင့်ကိုပြောရအုံးမယ် သိလား ဒီနေ့ပစ္စည်းပါးတာ သွားယူတော့ အဲဒီအစ်မ ကပြောတယ် ရန်ကုန်မှာ စင်္ကာပူကနေ ပြန်သွားတဲ့ ကျောင်းသား တို့ အလုပ်လုပ် နေတဲ့သူ ခဏပြန်သွားတာတို့ ရဲ့ ပတ်စပို့တွေကို သိမ်းထားပြီး စစ်တယ်လို့ပြောတယ်”

အဲတော့... ..ဟုတ်လား၊ ဒုက္ခပဲတော့၊ ငါ့အသိ အစ်ကို တယောက် ရန်ကုန်ပြန်မယ်လို့ ပြောသံကြားတယ် အဲဒါတွေသူသိရဲ့လား မသိဘူး ဖုန်းဆက်ပြောအံ့ မှပဲ”

ကျွန်မလဲ ကုတင်ပေါ်မှာ ကိုယ်လှုံ့နေရင်း အသိ အစ်ကိုဆီက ဖုန်းဆက်ပြော သူ့သူကလဲ သူ့ အဝတ်အစားတွေကို ခေါက် သိမ်းနေ ရာကနေ ဘီရိုထဲထည့် ဖုန်းဆက်ပြီးတော့ ကျွန်မက လှုံ့နေရာကနေ သူ့ ကို ကြည့်နေရင်း စဉ်းစားမိတယ် ပြောသာပြော ဘဲရတာ သူ့သူက အနောက်ကနေ ကြည့်ရင် မိန်းကလေးချင်းတောင်မနာလို့ဖြစ်မိတယ် သူ့ဘော်ဒီက ကျွန်မထက် မိုက်တယ်၊ ဒီလောက်ဘော ဒီမိုက်တဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့ကောင်လေးကရော ဒီအတိုင်းကြည့်နေပါ မလား။ ဒီအတွဲက အခုအချိန် မှာ ဘာမှမလုပ် ကြဖူး လို့ဘယ်ပြောနိုင်မလဲနော်၊ အင်း... သူ့ကိုမေးရင်လဲ ရှက်နေတာနဲ့ အဖြေကရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မကလဲ ကျွန်မပါပဲ ဘာလို့ စပ်စပ်စု စုတွေးနေမိတာလဲ၊ မဆိုင်တာတွေကို ပြောသာပြော ဘဲရတယ်၊ ရင်ထဲမှာက တခါတလေ တစုံတခုကို တမ်းတချင်သလို လို၊ ဘာလို့လို့

ဟိုတခါ ဝက်ဆိုင်ကထဲ ကပုံထဲက ကောင်မလေးရော ကောင်လေးပါ ကိုယ်လှုံ့ကိုယ်ထည့်တွေက တော်တော် ကို လှူကြာတောင် တင်းကြာတယ် ကောင်လေးပုံဆို မျက်စိထဲ စွဲနေရော၊ ကျွန်မ တောရောက်တောင်ရောက် တွေးနေတုန်းမှာပဲ သူ့သူက “နေခြည် ရေ ငါနင့်ထဲက ဇာဓိ တခုယူသုံးလိုက်တယ်နော်

ငါဟိုဟာဖြစ်တာ ဒီကနေ တော့ ပြီးပြီလို့ ပဲ ဒါပေမဲ့ မနက်က အပြင်ထွက် ခါနီးမှ နဲ့နဲ့ ဆင်းနေသေးလို့ ခံမလို့ ကြည့်လိုက်တာ.. ငါ့ဥစ္စာကလဲကုန်သွားလို့ နင့်ထဲကယူသုံးလိုက်တယ် နောက်နေ့ ငါပြန်ဝယ်ပြီးတော့မှ နင့်ကိုပြန် ပေးမယ်နော်”

“နင်ကလဲ ပြန်ပေးစရာမလိုပါဘူးဟာ ရပါတယ် ငါလိုရင်လဲ နင့်ဆီကယူသုံးတာပဲဟာ”

“အေးပါဟာ ....”

ဟယ်သိလား ဒီနေ့ ငါ ပလာစာစင်္ကာ ပူရာ ရောက်တော့ ဘရာတို့ ပင်တီတို့ ငျခသကညအ ချနေတာတွေ ခဲ့တယ် ငါ့မှာဝင် ကြည့်ချင် တာဘေးမှာ မျိုးသူ ပါနေတာနဲ့ ပဲမကြည့်ခဲ ရဘူး ငါတို့အားတဲ့နေ့ သွားကြည့်ရအောင်”

“အေးလေ ငါအားတဲ့နေ့ နင်အလုပ်ပီးချိန်ဖုန်းဆက်လိုက်လေ ငါတို့ ထုံးစံအတိုင်း မြှုပ်ချိန်းလိုက်တာပေ !”

“အင်း ငါဆက်လိုက်မယ်”

“ သူ့သူ နင့်ဘရာဆိုက်က ၃၄ နော်”

“ အင်းဟုတ်တယ်” သူ့သူက ဘရာတွေ၊ ပင်တီတွေကို အဝတ်ဘီဒိုထဲက သူ့ အဝတ်ဆင့် မှာစီနေရင်းပြန်ဖြေတယ်။

“နင်တို့ ငါတို့ ဆိုက်တွေ ကပေါတယ်ဟဒီဇိုင်းပဲရွေးဖို့ လိုတာ” လို့ ကျွန်မက ပြောတော့ သူ့သူက

“ငါဒီတခါဝယ်ရင်တော့ အုံမပါတာလေး တစ်ထည်လောက် ဝယ်မလားလို့ ”

ကျွန်မက “ အေး ဟုတ်တယ်ဟ ငါလဲစဉ်းစားနေတာ၊ ပြီးတော့ နင်ကဆိုက် ကြီးတော့ အုံမပါတာလေး ဝတ်ရင်မိုက်တယ်” လို့ ပြောလိုက်ရော သူ့သူက “ နင်ကလဲ၊ ဟုတ်ပါဘူးဟယ် ဆိုင်လို့ လား မဆိုင်ဘူးထင်တယ်” လို့ ရှက်ပြီးလေးနဲ့ ကျွန်မကိုပြန်ပြော တယ် ကျွန်မကပဲ ဆက်ပြီး

“အံ့မယ် အံ့မယ်၊ ငါက နင့်လောက် ဘော်ဒီရော အရပ်ပါ မထွားလို့ ပါနော်”

ဆိုတဲ့အချိန်မှာ သူ့သူက အဝတ်ဘီရိုကို ပိတ်ပြီး ကွန်ပျူတာ စားပွဲကကုလားထိုင်ကိုဆွဲထိုင်ရင်း

“နင်နဲ့ ငါက နင့်ထက် တစ်လက်မ နီးပါးလောက်ပဲကွဲ ဘာပဲဟာ မသိမသာလေးပါ နေခြည်ရယ်”

ကျွန်မက အိပ်ရာပေါ်မှာဘေးစောင်းနေရာကနေပတ်လက် လန်လှဲချ လိုက်ရင်းနဲ့

တစ်လက်မ ဆိုတာ နဲလား ဟဲ့ သူ့သူရဲ့ ပြီးတော့ နင့်ကိုယ်လုံးနဲ့ ငါ့ ကိုယ်လုံးကကော ယှဉ်လိုက်ရင် နင်က သာတယ် ငါက ၃၂ လေ

ဟယ် ဒါနဲ့ တနေ့က ငါတွေ့ခဲ့တာသုံးထည် ၁၀ နဲ့ ရောင်းနေတဲ့ ပင်တီလေးတွေကမဆိုးဘူးနော် ငါဝယ်ခဲ့မလားလို့

စဉ်းစားမိသေးတယ်၊ တချို့ဆို ဘေးမှာ ကြိုးသေးသေးလေးနဲ့ တချို့ဟာတွေကျတော့ ရှေ့မှာ ဇာကလေးပဲရှိတယ် သိလား” လို့

ပြောတော့ သူ့သူက ကွန်ပျူတာ ပါဝါ ခလုတ်ကိုဖွင့်ရင်းနဲ့

“အေးဟုတ်တယ် ငါလဲတွေ့တယ် နေခြည်ရဲ့ နင်တော့မသိဘူးငါကတော့ မဝတ်ရဲဘူး၊ ဘေးမှာ ဘာမှမရှိတော့ စိတ်ထဲမလဲ ဘူးဟ”

“အေးနော် ငါလဲ တမျိုးကြီးပဲဟိုလေ.. ဘေးက ပေါ်နေသလိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်နေမှာ အဲဒါဆို ကောင်တာမှ ဘဲ ပြထားတဲ့

ပျံအမငညါ လိုဟာဆိုရင် တော့လား” ကျွန်မက အဲသလိုလဲ ပြောလိုက်ရော သူ့သူက

“အမလေး ငါတော့ ဝတ်ရဲပါဘူး၊ စိတ်ထဲမလဲဘူးဟ.. နင်ဝတ်ချင်ရင်တော့ ဝတ်ပေါ့”

လို့ ပြောရင်း အီးမေးလ် ဖွင့်နေတယ်၊ ဘယ်ရမလဲ ကျွန်မက “အောင်မယ် နင်နဲ့ ပိုလိုက်တယ်ဟဲ့သူ့သူရဲ့ နင်က ငါ့ထက်တော့

ငိုတာကိုး ၊ မျိုးသူကိုပဲကြည့်ပါလား နင် ကို ကြည့်နေလို့ ကံတာများ မျက်လုံးတွေပြတ်က ပျံတတ်ပဲ

နင် ရှေ့ကလျှောက် နေချိန်ဆိုင်ဆိုးတယ် နင်ကသာမမြင်တာ နင့်အနောက်ကနေသူ့ မျက်လုံးတွေ ဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ

ငါကမြင်တာ ပေါ့။ ဟင်း မပြောချင်ဘူး ယောက်ျားတွေများ ... ဟီး ဟီး” ဆိုလို့ လဲပြောလိုက်ရော သူ့သူက ရှက်ပြီးနဲ့

“ကောင်မနော် ထ နေတယ်” ပဲပြောပြီး အီးမေးလ်တွေဖတ်၊

ပြန်ပို့တာလုပ်နေ တော့တယ်၊ သူ့ရှက်လာရင် အဲသလိုပဲ သိတ်သိသာတယ် ငြိမ်ကုတ် ပီးတခုခုကို လုပ်၊ စာဖတ်ရင်ဖတ်

ဒါမှမဟုတ်ကွန်ပျူတာကို ဟိုဒီကလိ အတော်လေးကြာတော့ သူ့သူက

“နင် ဖေးဘရိတ်ထဲမှာ ဒီလင့်ခဲတွေ ဆွေဖ်လုပ် ထားတာလား” ဆိုတော့ ကျွန်မက “အေး ငါ့ စပမ်းမေးလ်တွေထဲကရတာ

အားတဲ့အချိန် မှ အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်မယ်လေ ဆိုပြီးသိမ်းထားတာလေ

ဘာလဲ နင်ထုတ်ပြော ညှိလိုက်သေးလားပြောချင် ပြောလိုက်ပေါ့”

“ကြည့်ပါဘူးဟာ ငါ့အီးမေးလ်ထဲလဲ ဝင်ဝင်လာဖူးတယ် နင်စက်သုံးဖို့ ရှိသေးလား မရှိရင် ငါ ပိတ်လိုက် တော့ မယ်နော်” “ မရှိတော့ဘူး ပိတ်လိုက် တော့၊ ဘယ်သူမှလဲ ငါဆီအီးမေးလ်စပါယ်ရှယ်ဖို့ ဖို့ ရှိမယ်မထင်ဘူး ဟာ ငါအိပ်တော့ မယ် ၊ မနက်ဖြန် သောကြာနေ့ ၊ ဒီအပါတ် နင့်အလုပ် နားရက်ကဘယ်နေ့ လဲ”

“ အခုဒီအပါတ်က မရှိတော့ဘူးလေ အင်္ဂါနေ့ ကနားထားတာ၊ လာမဲ့အပါတ် အင်္ဂါနေ့ ကျမှ ကျောင်းရောအလုပ်ပါ နားမှာ နင်ကကောနေ ခြည်” “ငါလား ငါက ကြာသပဒေးနေ့ ကျမှ အလုပ်ရောကျောင်းပါအားမှာ”

လို့ ကျွန်မဖြေလိုက်တော့ “ ငါကကြာသပဒေးနေ့ ကျ ရင် ကျောင်းတော့မရှိဘူးဟာ၊အလုပ်က နေ့ လည်မှ

ဆိုတော့အေးဆေးမနက်ကို နောက်ကျမှ အိပ်ရာထလို ရတယ်” သူ့သူပြောပြောဆိုဆို ကွန်ပျူတာ ကို ပိတ် ပီးလို့

အခန်းမီးကိုပိတ်လိုက်တယ်

ကျွန်မကတော့ ဘဲ ညအိပ်ရာဝင်ဘုရားရှိခိုး၊ ခေါင်းအုံးပေါ်ပုဆိန်ပေါက်ကန်တော့ ဘဲလိုက်တော့ ဘဲတယ်၊ ဦးသုံးကြိမ်ချ ပီးတာနဲ့

တခါတည်း ခေါင်းအုံးပေါ်လှဲအိပ်ရင်း လက်က ဖက်ခေါင်းအုံးကိုဖက်၊ ခြေကခွလိုက်တာနဲ့ မျက်လုံးက စင်းလာရော။

အထီးကျန်တာတို့ ဆွေးတာတို့ကို ဝတ္ထုတွေထဲမှာဖတ်ဖူးတုန်းကတော့ ခံစားလိုက်ရတာရင်ထဲမှာ နင့်နေတာပဲ ၊

တကယ်တမ်း ကြုံတွေ့လာ တော့ ဘာမှန်းတောင်သေသေ ချာချာမသိ လိုက်နိုင်ဘူး။ လက်တွေ့မှာ စင်္ကာပူကို ရောက်လာတဲ့

အခါကျတော့ လွမ်းတယ်မောင်ရေ ... လို့ အော်ဖို့ နေနေသာသာ ပြေးလွှားနေလိုက်ရတာ လွမ်းဖို့တောင် အချိန်မရဘူးမောင်ရေ

လို့ ပဲ ပြောင်းလို့ သာအော်လှိုက်မိတော့ မယ် အင်း ရန်ကုန်မှာ တုန်းကတော့ မောင်နဲ့ ဝေးခဲ့တဲ့ အချိန်တွေ မှာ စိတ်ထဲမှာ

နောင်တရမိသလိုလို လွမ်းသလိုလိုတော့ ဘဲ တမ်းတမ်းတတ ခံစားခဲ့လိုက်ရသား ခံစားဖို့ လဲအချိန်ရခဲ့တယ်လေ၊ သေချာပြန်

စဉ်းစားကြည့်မိတော့ ဘာကို တမ်းတတာလဲ၊ အချစ်လား ၊ ရင်းနှီးမှုလား ၊ သာယာမှုလား တခုခု တိမ်းမှူးဖွယ်ရာကို

စွဲလန်းမိတာလားဆိုတာ ဘာကိုမှန်းကို သေချာမဆုံးဖြတ်တတ်တော့ ဘူး။

မောင်နဲ့ ကျွန်မက တက္ကသိုလ်ရောက်ပြီး ဒုတိယနှစ် လည်လောက်မှာ ဘဲ တော့ တာလေ အတန်းဖော် သူငယ်ချင်းတော့ မဟုတ်ဘူး

၊ မောင်က ကျွန်မထက် တစ်တန်းကြီးတယ် သာမန်ဇာတ် လမ်းလေးတခုပေါ့ မောင်ကကျွန်မကိုလာပုလင်းတယ်၊ ကျွန်မ

ဒုတိယနှစ်ကုန်မှာ မောင်ကို အဖြေပေးတယ် ကျွန်မ ဖိုင်နယ်ရောက်တော့ မောင်နဲ့ ကျွန်မ အခြေအနေက အတိုင်းအတာ တခုကို

ခရီးရောက်သွားကြပြီ ကျွန်မကပဲ တော်တော် လွယ်မိလိုက်လို့လား ဒါမှမဟုတ် မောင်ရဲ့အတွေ့ အထိတွေ့က ကျွန်မကို

ငြင်းပယ်နိုင်အားတွေကုန်စေ လို့လား မပြောတတ်တော့ဘူး မောင်နဲ့ နှစ်ကိုယ်ချင်းတွေ့တဲ့ အချိန်ဆို စိတ်ကို ဘယ်လိုပဲ

တင်းထားတင်းထား ကျွန်မကိုယ်က မောင်ရင်ခွင်ထဲ ပျာခွေသွားတာပဲ မောင်ဆီကနေ လမ်းခွဲဖို့စကား ကြားရတဲ့အချိန်

မောင်ကို နာကျည်းဖို့ ရာ ကျွန်မစိတ်က ဘာလို့ မဖြစ်ရတာပါလိမ့် မောင်ရဲ့ တပ်မက် တဲ့အနမ်း ၊ စွဲမက်စေတဲ့ အထိအတွေ့ ၊

အယုအယတွေကို တွေးမိရင် ကျွန်မရင်ထဲ ခုထိ လှိုက်ဖို့ လာ တုန်းပဲ။

လမ်းလျှောက်နေရင်း မောင့်အကြောင်း စဉ်းစားမိရာကအတွေးတွေခဏရပ်၊ ခြံခပ်သုတ် သုတ်ကလေး လှမ်းဝင်လိုက်ရင်း နှုတ်
အဝင်ဝမှာပင် ဝနေတဲ့ ပုဂံဆေးဆပ်ပြာရည် နမူနာအထုပ် သေးသေးလေးယူ၊ ဘူတာထဲဝင် ကဒ်ဖြတ်ဖို့ အသွား
လွယ်ထားတဲ့အိတ်ထဲ ကကားကိုအနှိုက် ခေါင်းလေးတချက်အင့်.

“အင့်”

ကျွန်မကိုယ် တစ်ယောက်ယောက်ကိုဝင်တိုက်မိပြီ ကျွန်မလက်ထဲက ဆပ်ပြာရည်ထုပ် အောက်ကိုက ပျသွား၊ ဆောရီးဆိုပြီး
ကျသွားတဲ့အထုပ်လေးကို လူတစ်ယောက်က ကောက်ပြီးကျွန်မကို ပေး၊ ကျွန်မကလည်း ကမန်းကတန်းနဲ့ လက်ခံ အဲဒီအချိန် သူ
မျက်နှာကို အနီးကပ်မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ဒီလူ့ ရုပ်က သန့်နေတာပဲ လို့ သတိထားမိရုံရှိသေးတယ်
အဲဒီလူကခပ်သုတ်သုတ်ပဲ ထွက်သွားနှင့်ပြီ ကျွန်မ နှုတ်ပြောရောက်တော့ ကျွန်မနဲ့ စီးတဲ့အတွဲမှာပဲ ဟိုဖက်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
သူရပ်နေတာတွေ့ လိုက်တယ်

ဥပဒေရုပ်ကတော်တော် တော်ကောင်းတယ်၊ အရပ်ကလဲမြင် မြင် သူ့ မျက်ခုံးမျက်လုံး တွေက မိန်းကလေးတွေကြည့်မိရင်
နောက်တခါ ပြန်မိကြည့်ရမဲ့ မျက်နှာပေါက်၊ လူက အစ်ကိုကြီးအရွယ်ပဲ၊ မြန်မာလား တော့မသိဘူး၊ စိတ်က ထင်လို့
ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ် စင်္ကာပူမှာ က အာရှသားပေါင်းစုံတာပဲဟာ သူ့ လိုပဲ မြန်မာလို လို ထိုင်းလိုလို ဘာလိုလို ညာလိုလို
တွဲကအများကြီး အမှတ်တမဲ့ သူ့ ကို တချက်တချက် လှမ်းပီး မသိမသာ ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ သူက ကျွန်မကို လှမ်းကြည့်နေတာ
တွေ့ လိုက်တယ်၊ ရင်ထဲမှာတမူ ပျိုးကြီးပဲ၊ လှုပ်ရှားသွားတာတို့ ရင်ဖိုတာတို့ တော့မဟုတ်ဘူး၊ အမှတ်ထားမိသလောက်ထဲ
ကတော့နည်း နည်းပိုသလိုလို့ ။

နောက် ထိုင်ဖို့ နေရာရတာနဲ့ ကျွန်မကဝင် ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်စိမှိတ်ပြီးအတွေးနယ်ချဲ့လာခဲ့တယ်။
ဆင်းရဲမဲ့ဘူတာကို ရောက်တော့မယ်ဆိုတာ ရထားထဲက ကြေငြာသံကြားတော့မှ ဆင်းဖို့ ပြင်ရင်းနဲ့ သူ့ နေရာဖက် တစ်ချက်တေ
့ ဝေ့ကြည့်လိုက်မိတယ်၊ သူ့ ကို မတွေ့တော့ ဘူး ဘယ် မြို့မှာဆင်းသွားလဲမသိဘူး ....

ကျွန်မလဲ ကျောင်း ကိုဆက်သွားလိုက်တယ်
အင်္ဂါနေ့ ဆိုတော့ ကျောင်းမှာလက်မှတ် ထိုးဖို့ပဲရှိတာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးပြီး အမေဖုန်းဆက်ခိုင်းထားတဲ့
အသိတစ်ယောက်ဆီဖုန်းဆက်တယ်၊ တကယ်တော့ ကျောင်းချိန်ပြီးရင် အဲဒီလူကိုသွားတွေ့မယ်လို့ စီစဉ်ထားတာ
အမေနဲ့ ဖုန်းဆက်တုန်းက၊ အမေ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ သားတစ်ယောက် စင်္ကာပူရောက်နေတယ် စင်္ကာပူမှာ တစ်ပါတ်လေ
ဘက်နေပြီးရန်ကုန်ပြန်လာမယ်၊ သူတို့ ကုမ္ပဏီက စင်္ကာပူကကွန်ပျူတာပစ္စည်းတွေ ကိုမြန်မာ ပြည်တင်သွင်းနေတာ၊ အမေနဲ့
အရမ်းရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေ သားဆိုတော့ သမီး တွေ့ထားလိုက်ပါလို့
ဆက်လာထားတာကိုး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်အိမ်အတွက်လူကြို ပစ္စည်းပေးလို့ တော့အဆင် ပြေမှာပါ
ဆက်လိုက်တော့ ဖုန်းကပိတ်ထားတယ် ဆက်လို့ မရဘူး၊ အမေပေးတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကမှ ဘေးနေတာလား၊ ပြန်များသွားပြီလား
တခြားတနိုင်ငံမပြားထပ်ထွက်သွားတာလား၊ ကိစ္စ မရှိဘူး အမေဆီကို ဖုန်းဆက်တဲ့အခါ ကျမှ ထပ်မေးလိုက်မယ်။
ဘယ်သွားရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားလိုက်တော့ ပလာဇာစင်္ကာပူ ရာ ကို သွားဖို့ စိတ်ကူးရလာတယ်။ အဲ့ဒါနဲ့ သူ့သူ့ ဆီကိုဖုန်း
ဆက်တော့ သူ့သူ့ ဖုန်းကလဲ ပိတ်ထားတယ်
ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး ဒီကနေ့ ဆက်ရတဲ့ဖုန်းတွေ ပိတ်ထားကြတာချည်းပဲ
မနက်ကလဲ သူမထသေးတော့မှမှာခဲ ရဘူး ပိတ်ရက်ဆိုတော့ ဖုန်းပိတ်ပြီး အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ပြီထင်တယ်
ထားလိုက်တော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲသွားတော့မယ်

ကျောင်းကနေ နှုတ် ကိုမြန်မြန် လမ်းလျှောက်သွားတယ်
စီးလာတဲ့ ရထားက ဘဝအပူ နှုတ်ရောက်တာနဲ့ အနီရောင်လိုင်း
ရထားပြောင်းစီးဖို့ အတွက် တဖက် ကျအော်သမာ ကိုသွားလိုက်တယ်။
ရထားရောက်လာတော့ ကျွန်မလဲ သဘာပူကေအ မှာဆင်းရမယ်ဆိုတော့
အထဲထိမဝင် တော့ပဲ အဝနားမှာပဲ ရပ်လိုက်တယ်။
သဘာပူကေအ ရောက်တာနဲ့ အောက်ဖက်လမ်းကနေပဲသွားမယ်လို့စိတ်ကူးပြီးတော့ ခရမ်းရောင်လိုင်း သွားတဲ့ဖက်ကနေ
ပလာဇာစင်္ကာပူ ရာဘက်ကို ဆက်သွားလိုက်တယ်။ ဟိုကြည့် ဒီကြည့်နဲ့ လျှောက်ကြည့်နေရင်း အပေါ်ထပ်ကိုဆက်
တက်သွားတယ်။ ဘရာနဲ့ ပင်တီရောင်းတဲ့ ဆိုင်ရှေ့ကိုရောက်တော့ ဝင်ပြီးကြည့်လိုက်တယ်။
ဘေးမှာ ကြိုးတချောင်းလေးနဲ့ ပင်တီတွေက တွေ့တယ်၊ ဈေးနှုန်းကပ်ထားတာကိုကြည့် လိုက်တော့
၃ထည်ကို ၁ဝဝတဲ့ ငျခသကညအ ချထားတာ၊ အဲ့ဒါနဲ့ ၂ထည်ကိုတော့ ခါတိုင်းဝတ်နေကျ ရိုးရိုးပုံယူလိုက်တယ် ၁ထည်ကတော့
ဘေးကကြိုးလေးနဲ့ဟာယူလိုက်တယ်။ ဘေးကကြိုးလေးနဲ့ဟာကို အနက်ရောင်လေး ယူလိုက်ပြီး ကျန်တဲ့ ၂ထည်ကိုတော့
တခြားအရောင်ယူလိုက်တယ်။ အင်္ကျီဆိုင် တွေကို တဆိုင်ဝင် တဆိုင်ထွက် လျှောက်ကြည့်ပြီး ဗိုက်ထဲဆာ လာတာနဲ့
တခုခုစားအုံးမှပဲ ဆိုပြီး သသိ ဘသကမအ ရှိတဲ့အထပ် ကို တက်သွားပြီးလျှောက်ကြည့်တော့
အဲဒီမှာရောင်းတာတွေကို မစားချင်တာနဲ့ ပင်နီဆူလာ ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ လိုက်တယ်။ ပင်နီဆူလာ ရောက်တော့ မြနနှာမှာ

ထမင်းဝင်စားပြီး ညနေကျရင် အိမ်မှာ သူ့သူနဲ့အတူတူ စားဖို့ လဘက်ဝယ်ချင်တာနဲ့ ကောင်းမွန် ဆိုင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ တယ်။

အဲဒီဆိုင်ရောက်တော့ လဘက် နဲ့ အကြော်စုံ ဝယ် အိမ်မှာ သံပုရာသီးလဲ ကုန်နေတာနဲ့ သံပုရာသီးပါဝယ်လိုက်တယ်။

သူ့သူ့ ဆီ ဘာလိုသေးလဲ ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲလို့ မေးမလို့ ထပ်ဆက်ကြာ ည့်တော့ဖုန်းကပိတ်ထားတုန်း၊ခက်တယ်၊ ကောင်မ အိပ်ပုတ်ကြီးနေတာလား၊ ကိုသူ နဲ့ အပြင်သွားနေလားမသိဘူး၊ ဒီလောက်တော့ ငါခေါ်မကြားအော်မကြား

ဖြစ်လောက် အောင်ကို ဖုန်းပိတ်ထားတာ တွေ့မယ်....

ပြန်တော့မယ်... ဘာမှလဲထပ် ဝယ်စရာမရှိတော့ဘူး စုံနေပြီ အိမ်ကိုပဲ တန်းပြန်ခဲ့တယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ဧည့်ခန်းထဲဘယ်သူမှတော့မရှိဘူး အလုပ်သွားကြပြီထင်တယ်

ကျွန်မ တို့ အခန်းရဲ့ တံခါး သော့ကိုထဲ ပြီးလှည့်ဖွင့်၊ တံခါးပွင့်သွားတာနဲ့ ..

ဟဲ့...ဟဲ့... နေခြည်... .. နေအုံး နေအုံး မဝင်နဲ့အံ့ လို့

သူ့သူ နင်းကန်အော်လို့ ကံတုံအသံ ကြည့်လိုက်တော့ သူ့သူကကုတင်ပေါ်မှာ

အကျီက ကပိုကရိုနဲ့ လူကတဖက်ကို လှည့်ထားပြီး ခြေထောက်တွေကွေးထားတယ်

လက်က ပေါင်ကြားထဲအုပ်ထားတယ် အောက်ပိုင်းမှာကဘာမှမရှိဘူး

လူက တစ်ဖက်ကို အတင်းလှည့်ထားတော့သူ့ တင်ကြီးတွေက နဂိုအတိုင်းသား ဖြူဖွေးပြီးတင်းနေတယ်

ကုတင်ဘေးကကြမ်းမှာက သူ့ ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီတို့၊

ကွန်ပျူတာ ကလဲပွင့်ရက်ကြီး မော်နီတာပေါ်မှာက ဟိုတနေ့ ကကျွန်မ ကြည့်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးပုံ

ကောင်မလေးဟာထဲကို ကောင်လေးဟာက ဝင်နေပြီး

ကောင်မလေးကကုတင်ပေါ်မှာပက်လက် လန်ပြီး ဖီးလ်တွေတက်နေတဲ့ပုံ

ကျွန်မ သဘောပေါက် လိုက်ပြီ

အဲဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ကဗျာကယာ တံခါးကိုပိတ် လက်ထဲပါလာ တဲ့အထုပ်ကိချ

အဝတ်တန်းပေါ်က နီးရာမျက်နှာသုတ်ပုဝါကို ဆွဲ

သူ့ အောက်ပို ငါးကိုလှမ်းအုပ်ပေးလိုက်ပြီး

သူ့ ကုတင် ပေါ်မှာထိုင်ပြီးတော့ သူ့ ပုခုံးကိုကိုင် ပြီးတော့

“သူ့သူရယ် ၊ နင်က လဲ မရှက်နဲ့ နော် ဒါသဘာဝပဲဟာ

နင်နဲ့ ငါ နဲ့ကြားမှာ ဘာမှရှက်စရာမလိုဘူးလေ၊ ငါနားလည်ပါတယ်ဟာ နော်”

လို့ ပြောပေမယ့် သူ့သူက သူ့ မျက်နှာကို ခေါင်းအုံးနဲ့ကပ်ထားပြီး

လက်က ကျွန်မအူပံ ပေးထားတဲ့မျက်နှာ သုတ်ပုဝါ နှင့်

သူ့ ကိုယ်အောက်ပိုင်းကို ကမန်းကတန်းပတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီအချိန်

သူ့ ဟာတွေကို ကျွန်မ အနီးကပ်အကုန်မြင်လိုက်ရတယ်။

မျက်နှာသူ တံပဝါပတ်ပြီးတာနဲ့ သူ့ကခေါင်းကြီးကိုငုံထားပြီး ထလိုက်ပြီး

ဘာမှမပြော ပဲ သူ့ ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီတို့ကို ကောက်ယူပြီး

ကုတင်ခြေရင်းဖက်မှာ သွားပြန်ဝတ်နေ တယ်။

ကျွန်မကထပြီးကွန်ပျူတာ ကိုပိတ်ပေး လိုက်တယ်

နောက် သူ့သူက “ငါရှက်လိုက်တာ ဘာ နေခြည်ရယ်.. အရမ်းရှက်တာပဲ” တဲ့

မျက်နှာကလဲ ကြမ်းကိုပဲ ငုံကြည့်နေ နတယ်။ သူ့ ကုတင်ပေါ်လာထိုင်လို့ ကပ်ပီး လက်ကလဲ အိပ်ရာခင်းကို ဆုပ်ကိုင် ထားတယ်

သူ့စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားနေတာ ပေါ်လွင်နေတယ်။ အသံကလဲ မသိမသာတုန်နေတယ်။

မျက်လုံးတွေမှာကလဲ မျက်ရည်ဝဲလို့.....

အင်းလေ သူမပြောနဲ့ ကျွန်မတော့ အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက် တဲ့အချိန် သူ့ကိုမြင် လိုက်ရတဲ့တော့ ရင်တွေတုန် ပြီးစိတ်ထဲမှာ

အရမ်းလှုပ်ရှားနေတာ။

ကိုယ့်ဟာကိုသာ လုပ်ဖူးတာလေ အဲဒီလို မိန်းကလေးတယောက် ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်နေတာကို အပြင်မှာ တခါမှမမြင် ဖူးတော့

ရုတ်တရက်မြင်လို က်ရတဲ့အချိန် ရင်တွေအရမ်းကိုတုန်သွားတာ။ ကျွန်မက သူ့ ဆံပင်လေးတွေသပ်ပေးရင်းနဲ့

မရှက်ပါနဲ့ သူ့သူရယ် ငါလဲနင့်လို့ပါပဲ ဟိုရက်က ဒီဝက်ဆိုက် ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွနဲ့ ဘယ်လိုမှ မနေနိုင် တော့လို့

လုပ်လိုက် သေးတယ်။

အဲဒီတော့မှ သူ့သူက ခေါင်းလေး နဲ့နဲ့မော့လဲ ဘဲပြီး၊ ကျွန်မမျက်နှာကိုကြည့်ရာက

“ဟင်... နင်လဲလုပ် တယ် ဟုတ်လား” တဲ့

“အေးပေါ့ သူ့သူရယ် ငါလဲ ပုံတွေကြည့်ပြီးတော့ငါ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှနေလို့မရတော့ဘူးလေ”

အဲဒါနဲ့ နင် တခြားဟာတွေကော ကြည့်လိုက် သေးလား ဆိုတော့

သူ့သူက ခေါင်းကြီး ငုံ့ သွားပြီး လက်နှစ်ဖက်က သူ့ အကျီစ အောက်နားလေးကို ပွတ်ရင်းနဲ့ “အင်း ... ကြည့်တယ်

ဟိုလေအဲဒီဝက်ဆိုက် ထဲကနေ ဟို ဗွီဒီယိုဖိုင်တချို့ ဒေါင်းလို့ တ်ရတယ်လို့ ညွှန်းထားတာနဲ့ ငါလဲလုပ်ပြီး ကြည့်လိုက်တယ်

တိုတိုလေးတွေပါ” တဲ့ မပွင့်တပွင့်နဲ့ ဖြေတယ်။

ကဲပါ သူ့သူရယ် ရှက်မနေပါနဲ့တော့နော်

ငါတို့ ဂြိုဟ်က ဘာမဆို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြနေကြမယ်လို့ ပြောထားတယ်လေ
အခုဟာလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့နော်၊ ငါ့ ကိုမရှက်နဲ့ ၊ ငါလဲနင့်ကဲ့မရှက်ကြေးပြောမယ် နော်
ကဲပါ တော်ပြီ အဲဒီအကြောင်း၊

လာ ဒီမှာကြည့် ဒီကနေ့ ငါ ဘာတွေဝယ်လာလဲဆိုတာ ကြည့်စမ်း
ဆိုပြီး အိတ်ကိုဖွင့် အထဲကကျွန် မဝယ်လာတဲ့ပင်တီတွေကို ထုတ်ပြလို ကံတယ် ဘာလို့လဲဆိုတော့
ဟိုကိစ္စကို သူ့ကျွန်မနဲ့ ပွင့်လင်းလူနီးပါးဖြစ်ပေမဲ့ အခုအချိန် မှာ သူ့ ရင်ထဲ အရမ်းရှက်နေတော့ ကျွန်မက ဆက်မပြောသ
င့်တော့ဘူးလေ

နောက်ပြီး စကားကြောင်းပြောင်းတာလဲဖြစ်၊ သူ့ စိတ်ထဲ ရှက်နေတာတွေပျောက်ပြီး ပေါ့သွားအောင် လဲဖြစ်၊ တခါတည်း
ကျွန်မဝယ်လာတာတွေလဲ သူ့ ကို အခုအချိန် ပြရင် ကောင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးမိလို့ပါ

သူ့သူက “ဟယ် အဲဒါ ဟိုနေ့က ငါတို့ပြော ဘာပင်တီ လား မ

“အင်းလေ ၃ ထည် ၁၀တဲ့ အဲဒါနဲ့ ငါလဲ စမ်းဝတ်ကြည့်မ လားလို့

ဒီမှာကြည့် အခု ဂြိုဟ်ကတော့ ရိုးရိုးပုံပဲ ဝယ်လာလိုက်တာလှတယ်မဟုတ်လား ဒီခိုင်းလေးက မိုက်တယ် နင်လဲဝယ်ဝတ်ပါလား
သူ့သူ

လို့ ပြောပြီ သူ့ ရှေ့မှာ မရမ်းရောင်လေးရယ်၊ ပန်းနုရောင်လေးရယ်အဲဒီနှစ်ထည်ကို တထည်ချင်းကိုင်ပြီး ပြလိုက်တယ်၊

သူ့သူက “အင်း ... ငါလဲဝယ်ချင်တယ်” လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက

“အေးပါ နောက်နေ့ ငါတို့ ထပ်သွားဝယ်ကြတာပေါ့၊ နေဦးပဲ မပြီးသေးဘူး ရော့ ဒီမှာကြည့် လိုက်စမ်း ဆိုပြီး
ဘေးဖက်မှာကြိုပြီး တပင်တည်းနဲ့ အနက်ရောင်လေး ကိုသူ့ ရှေ့ပြလိုက်တော့ သူက မျက်နှာလေးရဲသွားပြီး
ဟယ် နင် တကယ်ဝယ်လာတယ်၊ နင်ဝတ်မလို့လား လို့ ကျွန်မကို မေးတော့
ငါ့ အတွက်မဟုတ်ဘူး နင့်အတွက်၊ နင် က တင်အရမ်းလှတော့ အဲဒါနဲ့ ဆို
အရမ်းလိုက်မှာ ရော့ ဝတ်ကြည့် ကွာ ငါကြည့်မယ်
လို့ ကျွန်မက ထိုးပေးတော့

“ နေခြည်ကလဲ ကွာ...နင်.. ကိုဝတ်ပြ ရမှာလား .. ရှက်တယ်ကွာ မဝတ်ချင်ဘူး ”

“အဲမယ် ရှက်မနေပါနဲ့နော် ခုနက ငါအကုန်မြင်ပြီးသား ပြီးတော့အတူတူ ပဲဟာ ဘာရှက်စရာလိုလို့လဲ ”

“နေခြည်ကလဲ မပြောနဲ့ကွာ ငါရှက်ပါတယ်ဆို .....”

“အော် မရှက်ပါနဲ့ဆီ၊ ဝတ်ပြပါသူ သူရယ် နော်.. နင်အရင်ဝတ်ပြကွာ ပြီးရင် ငါလဲတလှည့် ဝတ်ပြမယ်”
ကျွန်မက သူ့ လက်ကိုဆွဲပီး ပင်တီလေးကိုထည့်ပေး၊ ပြီးတော့သူဝတ် ထားတဲ့ ဘောင်းဘီကို ကျွန်မဆွဲ ချွတ်မယ်လုပ်တော့
သူ့သူက

ဟဲ့နေခြည် မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ ဆိုပြီး နောက်ကိုဆုတ်ပြေးတော့ ကျွန်မက နင်မဝတ်ပြရင်လဲနေ ငါကနင့်ကို အတင်းအကျပ်ခိုင်း
နေတာ

မဟုတ်ဘူး၊ နင်နဲ့ ငါ အတူနေတာပဲ အခုတောင် မြင်ပြီးပြီပဲဟာ၊ အဲဒါများနင်က ငါ့ကို တစ်စိမ်းကျနေတာပဲ ရှက်နေသေးတယ်လို့
ဆိုတော့မ၊

“နေခြည်ရယ် ငါ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ နင့်ပင်တီ ကဝတ်လိုက် ရင်ငါ့စိတ် ထဲမလုံမလဲ မို့ လို့ ပါနော်” လို့

ကျွန်မကို ပြန်ပြောတယ်

ကွန်မ ကဘာမှမပြေ ဘဲ ငြိမ်နေလို့ ကံပီး ပင်တီတွေ ခါက်ထည့်တော့မဲ့ပုံ လုပ်လိုက် တော့မှ သူ့သူက

“အေးပါ အေးပါ ပေး ငါဝတ်ပြပါ မယ်” ဆိုပြီး ပင်တီအနက် ရောင်လေးကို ယူ၊ ခုနက မျက်နှာသူ တပုဝါကို ယူ ခါးမှာပတ်
နဂိုဝတ်ထားတဲ့ဘောင်းဘီတိုနဲ့ ပင်တီကို ချွတ်၊ အခု အသစ်ဝယ်လာတာကိုဝတ် ဟိုဖက်လှည့် မျက်နှာသူ တပုဝါကို လက်တစ်ဖက်
နင့်ကိုငံ

ကျွန်တဲလက် တဖက်က အတွင်းကို နိုက်ပြီး ပင်တီကို သေသေချာချာ နေရာကျအောင်ပြင်ဝတ်နေတယ်...ပြီးတော့ကျွန် မရှေ့မှာ
ခါးကမျက်နှာသူ တပုဝါကို မချွတ်ပဲနဲ့ အသာလေးလှစ်ပြီး

သူ့ ဟာသူငုံကြည့်ရင်းနဲ့ .

“ငါ ရှက်လိုက်တာ ဘဲနေခြည်ရယ် နင့်ဟာကဝတ်ရတာတမျိုးကြီးပဲ၊

ဘေးကဘာမှမပါ တော့ စိတ်ထဲမှာ မလုံဘူး

ပြီးတော့ ခါးမှာတင်မနေ ဘူးအောက်ကိုက ပုလွန်းတယ် ငါမဝတ်တတ် ဘူးဟာ”

“ပြစမ်း ငါကြည့်မယ် နင်ကလဲ အဲဒီပင်တီတွေ က ဒီအတိုင်းပဲလေ

သူ့ ဒီခိုင်းက ဆီးစပ်လေးတင်မှာတင် ပဲရှိနေပြီး ဘေးကကြိုးလေးပဲ ရှိတာ

နင်ကလဲ” ဆိုပြီး သူ့ လက်ထဲကမျက်နှာသူ တပုဝါကို

အသာလေး ဆွဲဖယ်ကြည့်တော့သူသူ က ယောင်ပြီး လက်ဖဝါးကလေးနဲ့
သူ့ ဟာလေးပေါ်အုပ်ထားလိုက်တယ်။
ကျွန်မကမျှ ကံနာသုတ်ပုဝါကို ဘေးချ သူ့ လက်ကလေးကိုဖယ် သူ့ ခါးလေးကိုကိုင်ပြီး လှည့်ကြည့်တော့ သူ က ရှက်နေတယ်။
အနောက်ဖက် ကိုလှည့်ကြည့်လိုက် တော့

“အိုး... သူသူရယ် မိုက်လိုက်တာ နင်နဲ့အရမ်းကြည့်ကောငံးတာပဲ” တကယ်ပဲ
ကျွန်မ သူ့ အလှကိုချီးမွမ်းမိတယ်
နင်အခုဝတ် ထားတဲ့ ဘရာကလဲ အနက်ရောင်မလား နင့်အပေါ်အင်္ကျီချွတ်လိုက်ကွာ
ဘရာနဲ့ ပင်တီနဲ့ ပဲဝတ်ထားတဲ့ နင့်ကိုယ်လုံးကို ကြည့်ချင် တယ်
ဟာ မလုပ်ပါနဲ့ . နေခြည်ရယ် ရှက်စရာကြီး
ကြည့် ရှက်နေပြန် ပြီ ဆိုပြီး ကျွန်မလဲ သူ့အင်္ကျီကို အတင်းချွတ်လိုက် တယ်။
သူသူကိုယ်လုံးလေးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မတော် တော် အားကျသွားတယ်။ ရင်ညွန့်လေးတွေဝင်းနေပြီး မိန်းမချင်းတောင် မနာလိုဖြစ်
မိတယ်။

လှလိုက်တာ သူသူရယ် ငါတောင် ကြည့်ရင်းနဲ့ နင့်ကိုအားကျတာ မျိုးသူဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုနေမလဲမသိဘူး
ဒါကြောင့် ဒီကောင်နင် . ကို ကြည့်ရင် မျက်လုံးကျွတ်ကျမတတ်ကြည့်တာကိုး ငါအခုမှ သေချာ သဘောပေါက် တော့တယ် ဟီး
ဟီး

ဆိုပြီးကျွန်မ ကပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ပြောတော့
သူသူကရှက်ပြီး၊ ဟာ နင်ကလဲ ဆိုပြီး တော့ တန်းပေါ်ကခေါက်ထားတဲ့ အိမ်နေရင်းဝတ်တဲ့ထမီ ကိုလှမ်းယူ၊ ကဗျာကယာ
ရင်လျှားလိုက်တော့ တယ်။

ပြီးတော့ ခုနက ပင်တီကိုချွတ်ပီး သူ့ နဂိုပင်တီ၊ဘောင်းဘီတို့နှင့် အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်လိုက်တယ်။
ပြီးတော့ ရော့ နင် . ဟာ ပြန်သိမ်းထားလိုက်တော့ ဆိုပြီး ကျွန်မခုန ကသူ့ ကို

ဝတ်ခိုင်းတဲ့ပင်တီလေး ကိုပြန်ပေးတယ်
ကျွန်မကပင်တီကိုပြန် ယူလိုက်ရင်း နင်ဒီဟာကိုမဝတ်ရဲရင်ထားလိုက်
ဟိုနှစ်ထည်ထဲက နင်ကြိုက် တဲ့တထည်ယူလိုက်၊ နင့်အတွက် တထည်လို .

ငါကမှန်းပြီးဝယ်လာတာ
ကဲပါနင်ဘာ စားပြီးပြီလဲငါက တော့အပြင်က စားခဲ့ပြီးပြီ၊ ဟိုမှာပင်နီဆူလာရောက်လို့
ကောင်းမွန်ကနေ လဘက်ဝယ်လာခဲ့တယ်။

အခုသုတ်စားကြရင်ကောင်းမလား ဆိုတော့ သူသူက “အတော်ပဲ၊ ငါလဲစားချင်နေတာ ဟိုအပါတ်တုန်းက ဟိုဟာလာချိန်ဆိုတော့
ငါ့မှာစားချင်နေတာ မနည်းအောင့်ထားရတယ်၊ အခုတော့အိုကေပဲ စားမယ်ပေး ငါသုတ်လို က်မယ် ၊ နင်အပြင်က ပြန်လာတာ
ရေမချိုးသေးဘူးဟုတ်၊စားပြီးမှချိုးမလား အရင်ချိုးမလား”

လို့ မေးတော့ ကျွန်မက “ရေအရင်ချိုးလိုက်မယ်ဟယ် ပြီးတော့မှ နင်နဲ့ အတူတူ လဘက်သုတ်လေး စားတာပေါ့”

“အိုကေ ငါသုတ်ထားလိုက်မယ် သွားတော့နေခြည် ရေသွားချိုး ကောင်မ”
ကျွန်မ က သူ့ ကို ပြုံးကြည့်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားလဲမလို့ လုပ်တော့
သူက လဘက်ထုတ်လေး ကိုင်ပြီး ကျွန်မကို မျက်စောင် လေးတချက်ထိုးပြီး
အခန်းတံခါးဖွင့် မီးဖိုချောင် ဖက်ထွက်သွားတော့တယ်။

ကျွန်မရေချိုးပြီးပြန်လာတော့ သူသူက လဘက်သုတ် ပုဂံလေးချထားပြီး
ရေနွေးဖူးထဲကရေနွေးကို လဘက်ခြောက် ထည့်ထားတဲ့ မတ်ခွက်ကြီးထဲထည့်နေတယ်။
ပြီးတော့ မတ်ခွက်အဖုံးကို အုပ်၊

ဖန်ခွက်နဲ့ စိလုံးနှင့် တစ်သျှူးပေပါထုပ်က လေး အသင့်ပြင်
ကျွန်မကထမီ ရင်လျှားနဲ့ ပဲ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ ပုခုံး ၊လည်ပင်း ၊မျက်နှာတွေကိုရေသုတ်
ကုတင်ပေါ်မှာအသင့်တင်ထားတဲ့ပင်တီကိုယူဝတ် ဘရာကိုလှမ်းယူ၊
ထမီရင်လျှားထားတာကိုဖြေခူ၊ ဘရာကိုဝတ် ထမီကိုတော့ ရင်ပြန်မလျှ ဘေးတော့ဘူး၊
ဘီရိုဖွင့် ညအိပ် ဝတ်စုံထုတ်ဝတ်၊ ဆံပင်ကို ဖီးနဲ့

ကျွန်မ လုပ်သမျှကို သူသူ က ရေနွေးတွေ ခွက်ထဲထည့် ရင်းကြည့်နေတယ်
ကွန်ပြူတာ ရှေ့ ကကြမ်းမှာပဲ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ထိုင်ပြီးစားနေတဲ့ လဘက်သုတ်ပွဲက မြန်စရာ

“ နင် ဒီကနေ့ တခြားဘယ်တွေရောက်ခဲ့သေးလဲ နေခြည်”
သူသူက လဘက်သုတ်ကုန်နဲ့ ခပ်ရင်း မေးလိုက်တယ်
ကျွန်မ က ရေနွေးထည့်ထားတဲ့ဖန်ခွက်လေးကို လက်နဲ့
အပူဆဲ ပြီးသတိထားကိုင်လိုက် ရင်း

“ဘယ်မှကိုမသွားဖြစ်လိုက် ပါဘူးဟယ်၊ ဖုန်းတွေကလဲဆက် လို့ မရ၊
နင့်ဖုန်းကလဲ ဘာဖြစ်နေလဲ ဆက်လို့ ကိုမရဘူး”

“ငါ့ဖုန်းလား ၊ ပိတ်ထားတာလေ၊ အမြင်ကတ်လို့”

“ဘာပြောတယ်.. အမြင်ကတ်လို့ ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူ့ ကိုအမြင် ကတ်ရပြန်ပြီလဲ ဘာလဲ ကိုသူနဲ့ နင် ရန်ဖြစ်ထားတာလား”

သူသူ ဘာမှပြန်မ ပြောငြိမ် နေတယ်

“နင် ကလဲ ဟာ ဘာပဲလုပ်လုပ် မပွင့်တပွင့် ငဲ့နဲ့ ငါ့ကိုတော င်မပြောရင် နင်ဘယ်သူ နဲ့ ပြောမလဲ

အေးလေ နင်မပြောချင်လဲရပါတယ် ငါမမေးတော့ဘူး၊”

“မဟုတ်ပါဘူး နေခြည်ရယ်၊ ငါ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ပြောရမှန်းမသိလို့ ပါ”

“ပြောချင်တဲ့နေရာက စပြောဟာ ဘာတွေဖြစ် ကြတာလဲ”

“တနေ့က ညနေဘက် ငါ အလုပ်ကအပြ န် ကိုသူနဲ့ ထမင်းအတူစားပြီး

သူနဲ့အတူ သူ တို့ နေတဲ့အခန်းကို လိုက်သွားတယ်”

“အင်း ပြီးတော့ .....

“အဲဒါဟာ ငါတို့ရောက်သွားတော့၊ သူ့ အခန်းဖော်က မရှိဘူး

ကိုသူ နဲ့ ငါနှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ငါလဲကြာကြာ ဘာမနေချင်ဘူး”

“နင်က လဲ ဘယ်သူမှမရှိတော့ ဘာဖြစ်လဲ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောပေါ့ဟဲ့”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဘယ်သူမှမရှိတော့ ငါလဲမနေရဲဘူး အဲဒါနဲ့ ငါကအိမ်ပြ န်တော့မယ်၊ မိုးချုပ်နေပြီ ဆိုလို့ ကိုသူ ငါ့ကိုပြန် လိုက်ဖို့ တယ် အဲဒါပဲ။ ဝ

အံ့မယ် နင်ငါ့ကို မလျှိုနဲ့ နော် ဘယ်သူမှမရှိတာတောင် ကိုသူက နင့်ကိုဘာ မှမလုပ်ဘူး ဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး

ငါသိတယ် တခုခုတော့ လုပ်ကိုလုပ် ပုံမှာပဲ” ကျွန်မ က လက်သုတ်တဖွန်းခပ်စားလိုက်ရင်း သူ့ ကိုလဲမေးရင်း

လက်ကလဲ ကြက်သွန်ဖြူညှလေးအခွံနွာထားတာကိုဖွန်းကလေးနဲ့ လှမ်းခပ်လိုက်တယ်

သူသူက

“နင် ကလဲ ဘာမှအထွေအ ထူးမှရှိပါဘူးဟာ သာမန်ပါပဲ”

“သာမန်လောက်ပဲ မဟုတ်နိုင်ပါဘူးနော် ရှိတော့ရှိရမယ်

ပြောပါ၊ နင် ရှက်လို့ မပြောတာမဟုတ်လား၊ ငါပြောပြီးပြီပဲ နင် နဲ့ ငါ အပွင့်လင်းဆုံးနေမယ်ဆိုတာ

နင်ငါ့ကို မပြောရဲစရာ ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲ၊”

ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မ သူ့ မျက်နှာကစုစေ့ကြည့်လိုက် ပြီး “ ဒီမှာကြည့် သူသူ၊ နင်ငါ့ကိုရှက်လို့လား၊ နင်နဲ့ ငါ အဲဒီကိစ္စတွေထိ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ယုံယုံကြည်ကြည်ပြောမယ်၊

နင် ငါ့ကိုပြော ဘာတော့ ၊ ငါက နင့်ကိုပြောတာတွေကို

နင်နဲ့ ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲသိမယ်၊ အပြင်ကိုမ ပြောကြေး ကဲ .. နင် သဘောတူလား”

“အေးပါဟာ ငါ လဲ ရင်ဖွင့်စရာတိုင်ပင် စရာနင်ပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ၊ နင်ပြောသလိုပဲ ငါလဲ နင့်ကိုအကုန်ပြောပြ မှာပါ။ ဝ

ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းကြီးတော့ ပါးစပ်ကမထွက် ဘူးဖြစ်နေတယ် ”

“အောင်မယ်လေး နင်ကလဲ အဲဒါလေးများ၊ နင် ရင်ထဲရှိတာ၊ အောင်ထားရတာတွေကို နင်ပြောတတ် သလိုပြော ပေါ့ဟာ၊ ဘာလဲ ညနေတုန်းက ဟိုဖိလ်လေးက ကိုသူ့ကိုစိတ်ထဲမှန် နှီး တက်လာတာဟုတ် ဝ

“ကောင်မနော် သွား” ဆိုပြီး သူသူက ထရပ်လိုက်ပြီးတော့ ကုတင်ဆီကဲ့သွား မျက်နှာကိ

ခေါင်းအုံးပေါ်မှောက်ပြီးအိပ်ယာပေါ်မှောက်ရက်လှဲနေလို့ က်တယ်

ကျွန်မက ရှိပြီးကုတင်ဆီထသွား၊ ကုတင်ပေါ်မှာ သူ့ ဘေးနားကပ်ထိုင်၊

သူ့ ပုခုံးကိုအသာလေးကိုင်ပြီး

“သူသူရယ် ကိုသူ့ ကိုစိတ်ဆိုးနေတုန်းလား ကိုသူ ကချစ်လို့ ပါနော်” ဆိုပီး အသာလေးပွတ်လိုက် တော့

“နေခြည်နော်” လို့ အော်ပီး ခေါင်းအုံးနဲ့ ထုပါလေရော၊ ကျွန်မ က ရီနေလိုက်တယ် ၊ နောက်တော့

ကျွန်မ က လက်နဲ့ ကာထားပြီး ၊ ကဲပါ သူသူရယ် လာပါဟာ မရှက်နဲ့လို့ ငါပြောထားတယ်လေ

ငါတို့ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ် ကိုသူ့ကို မှန်းပြီးလုပ်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲ ငါနားလည်ပါတယ် နင်ကလဲ .....

ကဲ အေးအေးဆေးဆေးပြောပြကွာ နင်တို့ နှစ်ယောက်တွေ တဲ့နေ့က

အိမ်ခန်းထဲမှာ နင်တို့ ၊ ယောက်ထဲဆိုတော့ ကိုသူက နင့်ကိုဘာ တွေလုပ်လို့ က်လဲ”

လို့ ကျွန်မကဆ က်မေးတော့

သူသူက...

ဟိုလေ... ငါ သူ့ တို့ အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့ သူက ငါ့ကို ထိုင်ခိုင်းတယ်၊
ငါက ကွန်ပြူတာ စားပွဲရှေ့က ခုံမှာထိုင်တယ် သူ က သူ့ ကုတင်မှာ ထိုင်တယ် .....

“ဆက်ပြောလေ နင် ဟာကလဲ စကားတလုံးတလုံး ထွက်ဖို့ ကို စောင့်လို က်ရတာ။”

နောက်သူနဲ့ ငါနဲ့ စကားတွေပြောကြ တယ် အဲဒါပဲလေ၊

ပြီးတော့ သူ့ကိုပြန်လိုက်ပို့တယ်။ ခ

ခ ဟင် .. ဒါက စိတ်ကောက် ပြီး ဖုန်းပိတ်ထားရလောက်အောင် မဟုတ်တာ။

ခနင်ကလဲ ငါစိတ်ကောက် ကံတာက အဲဒီနေ့က အကြောင်းကြောင့်မှ မဟုတ်တာ။ မနက်ကကိစ္စကြောင့် စိတ်ကောက် တာ

“မနက်ကကိစ္စ ... .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ငါနဲ့ သူနဲ့ ဒီကနေ့ အပြင်သွားမလို့ ချိန်းထားတယ်လေ

အဲဒါမနက်ကနင် ထွက်သွားပြီးချိန် သူ ငါ့ ဆီကိုဖုန်းဆက်လာတယ်။

ရန်ကုန်က သူ့ သူငယ်ချင်း က ဖုန်းဆက်ပြီးလုပ်ခိုင်းတဲ့ အရေးကြီးကိစ္စတခု သွားလုပ်ပေးရမှာမို့လို့ မလာနိုင် တော့ဘူးတဲ့။

ညနေမှ တွေ့မယ်တဲ့ အဲဒါနဲ့ ငါ က ညနေမှဆိုရင်တော့ မလာနဲ့တော့ လို့ မတွေ့တော့ ဘူးလို့ ပြောလိုက် တယ်

ပြီးတော့ ငါလဲစိတ်ဆိုးလို့ဖုန်းပိတ်ထားလိုက်တာ”

“ညနေမှတွေ့တော့လဲဘာဖြစ်လဲ နင်ကလဲ အဲဒါစိတ်ကောက် စရာမှမဟုတ်တာ” လို့ပြော တော့ သူသူက

“နင်မသိပါဘူးဟာ” တဲ့

အေးလေ အဲဒါကြောင့် နင့်ကိုပြောတာပေါ့ သူသူရဲ့ ငါ့ကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြလို့ နင်နဲ့ ငါ့အတူတူ နတာပဲကြာ နပြီ။

နင်အကြောင်း ငါသိတာပေါ့။ နင်ဘာဖြစ် နေတာလဲ နင်ပြောမထွက်တာ တခုခု ရှိကိုရှိရမယ်။

ဘာလဲ နင်တို့ .. အခြေအနေတခု ထိရောက်ပြီးသွားပြီလား။

အခုခေတ်ကဟာ ရည်းစားနဲ့ တွေ့လို့ ဟိုဟိုဒီဒီကိစ္စဆိုတာကလဲ

အဆန်းမှမဟုတ်တာ နင်လဲသိသားပဲ

နင်ဘာဖြစ် နေတာလဲ ငါ့ကိုပြော ပြဟာ ဖြေရှင်းစရာရှိရင်လဲ ငါတို့အတူ တူဖြေရှင်းကြတာပေါ့ ... နော်”

လို့ ပြောလိုက် တော့ သူ က နည်းနည်းလေးတွေဝေသွားသလို လှဲအိပ်နေရာကနေထ ကုတင်ပေါ်မှာပဲ

ကျွန်မနဲ့ အတူ ဘေးချင်း ယှဉ်ထိုင်ခေါင်းကိုငုံ့ ပြီးငြိမ်နေတယ်

နောက်တော့ ဆတ်ကနဲ ဆံပင်ကိုခါရင်း ခေါင်းကိုမော့လိုက်ပြီး ကျွန်မကို

“အင်း ..... နေခြည် ငါနင့်ကိုယုံလို့ပြောပြမှာနော် နင်ပြောသလို ငါနဲ့ နင် နှစ်ကိုယုံတစ်ကိုယ် အကုန်ပွင့်ပွင့်လင်း လင်းဆိုလို့

ငါပြောပြ မှာနော် နင်ကလွဲလို့ ငါဘယ်သူ့ ကိုမှမပြောဖူးဘူး”

ခ အေးပါ ငါလဲနင့်ကို ဘာမဆိုဖွင့်ပြောမယ် နော် သူသူ နော်ခ ဆိုပြီး

ကျွန်မ ကသူ့ လက်ကလေးကိုဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တယ်

အဲဒီတော့ မှ သူက သူ့ ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြောပြတာ

“ငါနဲ့ ကိုသူ၊ သူ့ အခန်းမှာတွေ့ တဲ့နေ့ က

အခန်းထဲမှာသူ နဲ့ ငါစကားပြောနေရင်း

သူက ကုတင်မှာထိုင်နေရာကနေထလာပြီး ငါ့ကိုဖက် ထားပြီးတော့နမ်းတာပေါ့ ...

ပထမကတော့ ရူးရူးပဲနမ်းတာ နောက်တော့ ငါ့နှုတ်ခမ်းတွေကို သူနမ်းလိုက်တဲ့အ ခါမှာ ငါ့ ရင်ထဲမှာ တမျိုးကြီး ခံစားရတယ်

အသက်ရှူကျပ်လာတယ် နောက်.... .. ငါလဲသူ့ကို အလိုလိုပြန်ဖက်မိတယ် သူ့နှုတ်ခမ်းတွေကို ငါပြန်နမ်းမိတယ်

နမ်းနေရင်းနဲ့ဟာ သူက ငါ့ အကျိပ်ပေါ်ကနေ ရင်တွေကိုကိုင်လာတယ်

နောက် ငါ့အကျိပ်ထဲလက်ထဲပြီး ဘရာပေါ်ကနေကိုင်တယ် ငါ့ရင်ထဲမှာလေ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကိုမသိဘူး

ရင်တွေတုန် ပြီး တကိုယ်လုံးကို တုန်နေသလိုပဲ ခံစားရတယ်

နောက်တော့ သူက ငါ့ကို အသာလေးထူပြီး သူနဲ့ငါနဲ့ နမ်းရင်းနဲ့ပဲ

သူ့ ကုတင်ပေါ်ရောက်သွားတယ်

နင်သိတဲ့အ တိုင်းပဲလေ ဒါမျိုးငါတခါမှမှ မကြုံဖူးတာ အရင်တုန်းက သူက ငါ့ပုခုံးကိုဖက်တာတို့ ခါးကနေဖက်တာတို့။

ငါ့နဖူးကိုနမ်းတာတို့ ပါးကိုနမ်းတာတို့ လောက်ပဲရှိတာကိုး

အခုကနှုတ်ခမ်းကို နမ်းတော့ ငါလဲ တကိုယ်လုံးသွေးတွေဆူတက်လ ဘဲပြီး ရင်တွေတုန် လာတယ်

ပိုဆိုးတာက ငါ့ အကျိပ်အောက်ကနေလက်နဲ့ကိုင်ပြီး ဘရာပေါ်ကနေငါ့ရင်တွေကို သူကိုင်လို့ ကံတဲ့အခါ မှာ

ရင်သားတွေက တင်းလာသလိုဖြစ် လာတယ် တမျိုးပဲကွာ

အဲဒါနဲ့ငါလဲ သူ့ ကိုပြန်ဖက်ထားမိတယ်

နောက်တော့ သူ က အကျိပ်တွေတုန် ကုန်မယ် ချွတ်ထားလိုက်ရအောင်နော် ဆိုပြီး ငါ့လက်တွေ မြောက် ငါ့ အကျိပ်ချွတ်ပေးရော

အဲဒီအချိန်က ငါ သူ့ ကိုတားဖို့ အင်အားမရှိတော့ဘူး။ သူလုပ်နေတာ ကို ငါဘာလို့

အလိုက်သင် နေပေးမိလဲမသိတော့ ဘူး

ငါ ဘရာတွေပါသူက တဖြေးဖြေးချွတ်ပြီး

ငါ့ ရင်တွေကိုသူ့ အသာလေးပွတ်ပေးတယ် ဆုပ်ပေးတယ်
 ပြီးတော့ ငါ့ နှုတ်ခမ်း တွေ လည်ပင်းတွေ နားရွက်ဖျားလေးတွေ ကနေတဆင့်
 ငါ့ရင်ညွန့် တွေနမ်းရာကနေ
 ဟိုလေ ငါ့ နို့သီးထိပ်တွေသူ လျှာနဲ့ယက်တာလား နှုတ်ခမ်းနဲ့ စုတ်လားတောင်
 ငါ မသိတော့ဘူး
 ငါ့ တကိုယ်လုံး ဘာဖြစ်မှန်းကိုမသိတော့ ဘူးဟာ ၊ ငါ့ စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားပြီး လူကသူ့စိတ် အလိုကိုလှိုက်နေမိ
 တာတယ်

ငါ သတိထားမိလိုက်ချိန်မှာ သူက ငါ့ဘောင်းဘီစိတ်ကိုဖြုတ်နေပြီ ”
 သူ့သူကပြောရင်း ရှက်ပြီးခေါင်း ငုံ့ ငြိမ်နေ တော့
 ကျွန်မက.. သူ့သူရယ် ချစ်သူဆိုတာ ဒါတွေတနေ့မဟုတ်တနေ့ကြုံရမှာပဲလေ
 ငါလဲ ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်
 ကဲ ဆက်ပြောဟာ နင့်ဇာတ်လမ်းကို
 “သူ ငါ့ဘောင်းဘီစိတ်ဖြုတ်လိုက် တော့ ငါက
 ကိုသူ ... ဟို ဟိုလေ သူ့သူ ဟိုဟာဖြစ်နေတာ လို့ပြောလိုက်တော့
 သူ့မှာလေ မျက်နှာက လိုချင်တာ မရတော့တဲ့ပုံနဲ့ ဖြစ်သွားပြီး ရပ်လိုက်တယ်”
 “အဲဒီတော့ နင်တို့ ဇာတ် ကကောင်းခန်းရောက်မှ ရပ်သွားတာပေါ့ဟုတ်လား”
 “ နင်ပြောပုံကလည်း ... ”
 “ အင်းလေ... နင်တို့ ဟာက တန်းလန်းကြီးနဲ့ ရပ်ခဲ့ရတယ်ပေါ့။
 ငါပြောတာမဟုတ်လို့ လား
 အဲဒါနဲ့ ကိုသူက နင့်ကို ဘာတွေ ဆက်လုပ်သေးလဲ”
 “ဘာမှမဆက်ပါဘူးဟာ၊ ငါ အဝတ်အစားတွေ အကုန်ပြန် ဝတ်တယ်၊ နောက်ပီး ငါတို့ ဒီတိုင်းပဲထိုင်ပြီး စကားပြောတယ်”
 “မနမ်းဘူးလား နည်းနည်းလေးတောင်မှ မဖက်ထားဘူးလား”
 “နင်က လဲ စစ်စစ် ပေါက်ပေါက် မေးတာပဲ တခါတည်း ၊ အဲဒါကတော့ နမ်းတာပေါ့ဟယ်
 ဒါပေမဲ့ ခုနက လို အခြေအနေထိ တော့မဟုတ်တော့ပါဘူး”
 “နင်ကကောသူ့ ကိုပြန်မ နမ်းဘူးလား”
 “အင်း .. ကုတင်ပေါ်မှာသူထိုင်နေတုန်း ငါ က သူ့ ရှေ့မှာရပ်၊
 သူ့ ခေါင်းကိုငါ့ရင်ခွင်ထဲဖ က်ထား
 သူက ငါ့ ခါးကိုဖက်ထားပီး သူ့ နဖူးလေးကို ငါ ငုံ့နမ်းတော့ သူက ငါ့ ကို အရမ်းချစ်တာပဲသူ့ သူရယ်လို့ ပြောတာ
 ခါတိုင်းလဲသူ ငါ့ကို အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာပြောတာပဲ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေ့က သူပြောတော့ ငါ့ရင်ထဲမှာ ခါတိုင်းနေ့ကထက်ပို
 ပြီးတော့ ခံစားရတယ်”
 ငါ သူ့ အပေါ်အလိုမလိုက် နိုင်သေးတာ သူ့နားလည်ပါတယ်တဲ့ သူပြောပါတယ်
 သူ့သူကမျက် နှာလေး ကို ချစ်စရာလေးပြုံးပြီးပြောတော့လဲ`
 သူ့သူ့ စကားက ကျွန်မကို အတိတ်က မောင်နဲ့ ကြည့်နူးခဲ့ရတဲ့အချိန်၊ ကြည့်နူးခဲ့ရတဲ့ခံစားချက်
 ပီတိဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အရာတွေကို ပြန်ပြီး သတိရ သွားစေသလိုပဲ
 ကျွန်မက သူ့သူ ကို
 “ကြည့် အဲဒါကြောင့် နင် ဒီကနေ့ တစ်ယောက်တည်း အဲ ဒါတွေပြန် တွေးမိပြီး ဖီးလ်တက်တယ်လာတယ် မဟုတ်လား
 ပြောလေ” ဆိုတော့
 သူက မပွင့်တပွဲ ငုံ့နဲ့ ငါ့အားနေတော့ ကွန်ပြူတာ ဖွင့် ဟိုဝက်ဆိုက်ကိုဖွင့်ကြည့်မိတော့ ဟိုပုံတွေမြင်ရာကနေ
 စိတ်ထဲမှာ တနေ့ က သူ ငါ့ကို နမ်းတာတွေပြန် ပြီးခံစားရာကနေဖြစ်တာ ”
 “အရင်ကနင်အဲလို မျိုး ဖီးလ် တက်ဖူးလား”
 “မပြောတတ်ဘူးဟာ နင်က လဲ ရန်ကုန်မှာ တုန်းကတော့ ဒီဗွီဒီ ကြည့်လို့ နိုင်ငံခြားကားတွေထဲ နမ်းတာတို့ အခန်းတွေ
 ဘာတွေကြည့် မိရင် စိတ်ထဲနဲ့နဲ ပါးပါး တမျိုးဖြစ်တာကတော့ ဂျီတာပေါ့ ဟာ၊
 အခုလိုမျိုး ပြီးတော့ သေချာမှ မကြည့်ဖူးတာ နင်ကရော နင်က ငါ့ထက်ပို သိမှာပေါ့ ”
 “နင် အခုဒီကနေ့ ဟိုဒင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်သလိုမျိုး အရင်ကလုပ်ဖူးလားဟင်” လို့ ကျွန်မကဆ က်မေးတော့
 “ဟင့်အင်း ငါတခါမှ အဲသလို မဖြစ်ဖူးဘူး
 အခုလဲ ငါ့ကိုယ်ငါတောင် မယုံနိုင်ဘူး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဟိုလို ဖြစ်မိတာ အခုဟာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ပဲ အဲဒါငါကတခါမှ
 မလုပ်ဖူးတော့

ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်မှန်းသိဘူးလေ အခုတောင်ဝ က်ဆိုက်တွေ ဖွင့်ရင်းနဲ့ ကောင်မလေးကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်နေတာ ကိုတွေ့လှ
ဝ်ကံရတော့ ငါလဲ သူ့လိုလုပ်ကြည့်ချင်လာတာ နောက် ကောင်မလေးနဲ့ ကောင်မလေး လုပ်နေတဲ့ ပုံကိုတွေ့တော့ ငါ့စိတ်ကို ငါ
ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့ မရအောင်ဖြစ် သွားတာ” သူ့သူကအဲသလိုပြောလို့ အပြီးမှာ ကျွန်မက

“ငါမေးမယ်နော်... နင် ပြီးသွားလားဟင်” လို့ မေးလိုက်တော့ သူ ကကြောင်နေ ပြီး
ဘာလဲဟင် နေခြည် ဘာကိုပြီးတာလဲဟင်

“ပြီးတာလေဟယ် နင်တကယ်မသိဘူးလား သူ့သူ” ဆိုတော့ သူကမျက်လုံးကလေးကလည်ကလည်နဲ့ မော့ကြည့် ပီး
“ငါမသိဘူး နေခြည် ငါ အဲဒါတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာမှကိုနားမလည်တဲ့ ဥစ္စာ နင်လဲသိသားနဲ့”
သူကတအံတံသြ နဲ့ တကယ့်ကိုမသိတဲ့ပုံစံ ဖြစ်နေပြီးတော့ ကျွန်မကို

“နေခြည် နင်ကော အဲဒါကိုသိလား ပြီးတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ” လို့
ကျွန်မကို မေးတယ်

“အင်း နင်နားလည်အောင်ဘယ်လို ပြောရမလဲမသိဘူး။
အဲဒါကလဲ တကယ် ခံစားဖူးတဲ့လူမှပဲ သိတယ်ဟ

ဘယ်လိုပြောရမလဲဟာ ... ငါတို့ မိန်းကလေးတွေ ပြီးသွားလို့ရှိရင် ငါတို့အထဲ ကနေ အရည်လေးတွေ ထွက်လာတယ်
အဲဒီအချိန်မှာ ဘာကိုယ်လုံးလဲ တုန်လာတယ် အကြောတွေက လဲ ဆတ်ခနဲဆတ် ခနဲဖြစ်ဖြ ဖ်သွားတယ်”

“ အဲလိုဖြစ်ရင် ဘယ်လိုခံစားရလဲဟင်”

“အင်း အရမ်းကောင်းတယ်ဟာ အဲဒီခံစားချက်က ဘာနဲ့မှ ကိုမတူဘူး ပြီးသွားတယ်ဆိုရင်
ရင်ထဲမှာ အရမ်းကိုကြည်နူး သွားတယ်” လို့ပြောပြတော့ သူ့သူက

“အင်း ..” ဆိုပြီးတော့ တခုခုကို တွေးနေတဲ့ပုံနဲ့ ငြိမ်သွားတယ်။

ကျွန်မ လဲ စိတ်ထဲမှာ အတိတ်က မောင်နှင် အကြောင်းတွေ ပြန်တွေးနေလိုက်မိ တာ.....

မောင်နဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကြပြီ ။ နှစ် ယောက်သားပထမဆုံးအကြိမ်
လွတ်လွတ်လ ပ်လပ် စတွေ့တုန်းကကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်လေးကိုတော့
ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မ၊ ဘာမဟုတ်ပါဘူး
မောင်ဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ ပထမဦးဆုံး အချစ်အတွေ့ အကြုံကို ပေးသူပေါ့
ကျောင်းပိတ်ရက် တရက်မှာ...
မောင်က ကျွန်မကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ခန်းကို ခေါ်သွားတယ်
ဧည့်ခန်း ဆိုဖာပေါ် မောင်နဲ့က ပ်ထိုင်ပြီး ၂ယောက်သား လက်ကလေးကိုကိုင်ပြီး စကားပြောနေရာကနေ
မောင်က ကျွန်မကိုယ်ကိုသိုင်းဖက်လိုက်တယ်။
နောက် ကျွန်မပါးကို ဖွဖလေး နမ်းလိုက်တော့
ကျွန်မက အသာလေးမျက်နှာကို ဘေးကိုလှည့်မိတယ်
နောက်တခါ မောင်က ထပ်နမ်းတဲ့အချိန် မှာ ကျွန်မက မျက်နှာကို တည့်တည့် မောင့်ဘက်ပြန်လှည့်လိုက်တဲ့အခါ
ကျွန်မနှုတ် ခမ်း နဲ့ မောင်နှုတ် ခမ်း မထင်မှတ်ပဲ ထိမိလိုက် တာနဲ့
ကျွန်မ ရင်တွေ အရမ်းတုန်ပြီးမပြောပြတတ်တဲ့ ခံစားချက်တွေ ကျွန်မရင်ထဲခံစားရလိုက်တယ်
မောင်က ကျွန်မနှုတ် ခမ်း ကို ဖိပြီးနမ်းလိုက်တဲ့အ ချိန်မှာတော့ ကျွန်မအချစ်တွေအားလုံးဟာ မောင်ဆီပါ သွားသလို
အထိန်းအကွတ်မဲ့ လေထဲလွင့် မြောသွား သလို ခံစားရလိုက်ရတယ်
မောင်အနမ်းတွေ အပွတ်အသပ် တွေထဲမှာ ကျွန်မနှစ်မ ချာနေမိတယ်။
မောင့် အနမ်းထဲကျွန်မ မျက်လုံးလေးမှူးပြီးခံစားနေချိန်
မောင်က အခန်းထဲသွားရအောင်နော် .. .. ဆိုပြီး ကျွန်မကိုယ်ကိုသိုင်းဖက်ရင်း အလိုက်သင့် ထလိုက်တော့
ကျွန်မလဲရောယောင် ပြီးထမိတယ် မောင်ကကျွန်မခါးကိုဖက်ပြီးအိပ်ခန်းဖက်ကိုတလှ မ်းချင်းသွားချိန်မှာ
ကျွန်မလဲ မငြင်းမိပဲ မောင်ခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်သွားမိတာဘာကြောင့်ပဲလဲလို့
ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မမေးနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘူး
အိမ်ခန်းထဲရောက်တာနဲ့ မောင်က ကျွန်မကိုဆက်နမ်းနေရင်းနဲ့ အသာလေးဖက်ပြီး ကုတင်ပေါ်လှဲချလိုက်တယ်
မောင်က .... အင်္ကျီချွတ်လိုက်မယ်နော် တဲ့
အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ မောင်အလိုကို အကုန်လိုက် လျောနေမိ တယ်
အင်္ကျီကျွတ်သွားပြီး ဘရာပဲကျန်တော့တဲ့ ကျွန်မကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို မောင်က သေချာကြည့်ပြီး
လှလိုက်တာ နေခြည်ရယ် အရမ်းလှတာပဲကွာ လို့ ပြောတော့ ကျွန်မအရမ်းရုတ်သွားပြီး ရင်တွေပေါ်လက်နှင့်အုပ်ထားမိတယ်
မောင်ကကျွန်မလက်တွေ ကို သူ့ လက်နဲ့ အသာလေး ဖယ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ
ကျွန်မက မနေတတ်တော့ ခေါင်းကိုတဖက်လှည့်မိတယ်
ကျွန်မဝတ်ထဲ ဘဲတဲ့ ဘရာကအနက်ရောင်ဆိုတော့ ကျွန်မအသားတွေကထင်းနေတာမောင် စူးစိုက်ကြည့်နေတယ်

ကျွန်မမေးလေးကိုမောင်က လှမ်းဆွဲပြီး နဖူးလေးကိုအသာလေးနမ်းတဲ့အချိန် မှာတော့ ကျွန်မရင်ထဲ မောင့်ကို ပိုချစ်လာ မိတယ်
 မောင့်လက် တွေက ကျွန်မ ရင်နှစ်ဖွာ အပေါ်ပိုင်းကို ပွတ်သတ်တဲ့ အခါမှာ
 ကျွန်မလက် တဖက်က မောင့်ဆံပင် တွေကိုဖို့ နေမိတယ်
 မောင့်အနမ်းတွေက ကျွန်မလည် တိုင်ကနေတ ဆင့် ရင်ညွှန်၊
 ပြီးတော့ ကျွန်မ ဘယ်ဖက် ရင်အုံအပေါ်ပိုင်းလေးကို နမ်းရင်းနဲ့
 နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖွဖလေး ပွတ်ပေးနေတဲ့အချိန် ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်ရီနေချင်ပြီ
 ကျွန်မကျော ဘေးကကို မောင့်လက် တွေကထိုးသွင်းတဲ့အချိန်
 ကျွန်မ ကျောကိုပင် တင်ကော့ ပေးမိတယ်
 မောင်က ဘရာချိတ်တွေကိုဖြုတ် ပီးတော့ အသာလေးချွတ်ချလှုပ် ကံတယ်၊ ရင်သားအစုံပေါ်က
 အနက်ရောင်ဘရာလေးကွာကျအသွား၊
 အထိန်းကွပ်မဲ့သူ ဘေးတဲ့ ကျွန်မရင်သားတွေပေါ်မှာ
 အငမ်းမရနေရာယူလာတဲ့မောင့်အနမ်းတွေက
 ကျွန်မတကိုယ်လုံးကသွေးတွေကို လည်ပတ်မှု ပိုပြီးမြန်လာသည် ထက်မြန်လာ စေတော့တယ်
 ကျွန်မရဲ့ ရင်သားတဖက်ကို မောင်ကဖွဖလေးနေရာကနေ နို့သီးထိပ်ကိုအသ ဘေးငုံလိုက်တာ အခါမှာတော့
 အို.....

ကျွန်မရင်တွေ ရုတ်တရက်တင်းလာသလိုဖြစ် ပြီး
 နို့အုံထဲ က သွေးတွေနို့သီးထိပ်လေးဆီကို ထိုးစုပြီးဆင်းလာတာကို ခံစားနေရတယ်
 ကျွန်မမောင့် ကိုငြင်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘူး၊ မောင့်သဘော ဝါမောင်ရယ်၊
 မောင် ကျွန်မကို အစွမ်းကုန်ချစ် လိုက်ပါတော့ လို့
 ရင်ထဲက ကြိတ်ပြီး တောင်းဆိုနေမိတယ်၊
 အရင်တုန်းကလဲမောင်နဲ့ ကျွန်မ လွတ်လပ်တဲ့ နေရာတွေမှာချိန်းတွေ ရင်း
 နမ်းခဲ့ကြဖူးပါတယ်

မောင့်ဆီက တောင်းဆို လာတဲ့
 နေခြည်ရယ် မောင်တို့ လွတ်လွတ် လပ်လပ်တွေ ချင်တယ် ဆိုကတည်းက
 ကျွန်မ ရင်တွေတုန် ခဲ့ရတာ အခုအချိန် မှာရင်ခုန်သံအ မြန်ဆုံး အခြေအနေကို ရောက်နေတယ်လို့ ထင်မိတယ်
 မောင်ကကျွန်မ နို့တွေကို ဖွဖလေးဆုပ်ပေးပွတ်ပေးရင်းနဲ့ နို့သီးထိပ်တွေကို အသာလေး နှုတ်ခမ်းနဲ့ မနာမကျင် ကိုက်ပေးစုပ်ပေး
 လျှာနဲ့ ယက်ပေးလိုက်ချိန် မှာတော့ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးသွေးတွေဆူလာပြီ
 စိတ်တွေ အရမ်းတက်ကြွလာနေပြီ

နောက်မောင် လက်တွေက ကျွန်မပေါင်ကိုပွတ်သ ပ်နေရာကနေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျွန်မစကပ် ထဲ လက်နှိုက်ပြီး ကျွန်မပင်တ
 ပေါ်ကနေ ကျွန်မဟာလေးကို ပွတ်ပေးတော့ ပင်တီမှာစိုနေတာကို မောင်စမ်းမိသွားတယ်။
 မောင့်လက် ချောင်းက ကျွန်မပေါင်ကြားထဲကနေ ပင်တီထဲကို နှိုက်လိုက်ပြီး အကွဲကြောငှားတစ်လျှောက် ပွတ်ပေးနေချိန်
 ကျွန်မ ပါးစပ်က အသံလေးထွက်ပြီး ညည်းချင်နေပြီ၊မောင့်လက် ချောင်းကအကွဲကြော ငှားကြားထဲကိုသာလေးဖိသွင်းပြီး
 အခေါင်းထဲကိုထိုးထုံလိုက်တဲ့ အချိန်မှာတော့

အို... ရုတ်တရက် လူကတွန့်သ လိုဖြစ်သူ ဘေးတယ်။ အရမ်းလဲ လန့်မိတယ် ဒီလိုအတွေ့ အထိ အတွေ့အကြုံ မျိုးက ကျွန်မရဲ့
 ဘဝမှာတခါမရှိခဲ့ဖူးပါ။မောင်နဲ့ ကျွန်မ အခုခံစားရတော့ ရင်ထဲ ဘလောင်ဆူနေ ပြီ။

ကျွန်မ ဟာလေး အဝန်းမှာ တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ သွေးတိုးသလိုမျိုး ဖြစ်နေပြီ။
 မောင့်လက် ချောင်းလေးကကျွန်မ ဟာလေးအထဲကိုဖြေးဖြေးချင်းထိုးသွင်းဆွဲထုတ်လှ ပ်ပေးနေချိန်မှာ

ကျွန်မဟာတခုလုံးစိုရွဲနေတော့အ သာလေးဝင်ထွက်နေရင်း
 မောင်က အထဲကို ထပ်ထိုးထည့်လိုက် တော့ အထဲက တနေရာကိုသွားထိတဲ့အခါမှာ
 အောင့်သလို လို ကောင်းသလိုလို ခံစားချက်က

ကျွန်မရင်ထဲ တထိတ်ထိတ် နဲ့ ခံစားရတယ်
 ကျွန်မလက် တဖက်က သူ့ လက်ဖျံကို အတင်းဆုပ်ကိုင် လိုက်မိတယ်၊
 သူလှုပ်လို့ မရအောင်ချုပ် ကိုင်သလာ ခဲ့တော့လဲ မဟုတ်ပြန်ဘူး
 မောင့် ဟာကကျွန်မ ပေါင်ကိုလ ဘထိမိနေတော့

ကျွန်မပေါင်မှာနွေးကနဲ နွေးကနဲနေတဲ့ခံစားချက်ကိုပါ
 ကျွန်မစိတ်က ရင်တုန်စွာ ခံစားမိနေချိန် မှာ
 မောင်က ကျွန်မ စကတ် ဖော်ဖြေ တ်ပြီး အသာလေးအောက်ကို လျှာချလိုက် တော့တယ်

ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် တင်ကိုကြည့် ပေးလိုက်ပြီးတော့
 စကတ်ကိုခြေဖျားကနေချွတ်ပြီးတဲ့အချိန် မှာ
 ကျွန်မကိုယ်ပေါ်မှာအနက်ရောင်ပင်တီ လေးကလွဲလို့ ဘာအဝတ်အစ ဘေးမှမရှိတော့ပါဘူး
 မောင်က ကုတင်ဘေးမှာမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီ။

သူ ဝတ်ထားတဲ့အင်္ကျီကိုချွတ်လိုက်တယ်
 မောင့်ရဲ့ အပေါ်ပိုင်းဖလာနဲ့မောင့် ကိုယ်ကို တွေ့လိုက်ရတော့၊ကျွန်မရင်ထဲတမျိုးပဲ၊
 ဘောင်းဘီရှေ့ကို ချွတ်လိုက်တဲ့အခါမေ ဘင်ရဲ့အောက်ခံ ဘောင်းဘီတိုအောက်က ဖောင်းနေတဲ့နေရာလေးကို မြင်ရတော့
 ကျွန်မအရမ်းကိုဖိုးလဲတက်ပြီး ကျွန်မဟာထဲက ပိုရွဲလာသလိုလို
 ပြီးတော့ မောင်က ကျွန်မဘေးမှာအသာလေးဝင်လို့လို က်ပြီး
 ကျွန်မကို သူ့ ရင်ထဲဆွဲဖက် သွင်းလိုက်တယ်
 ကျွန်မရဲ့ နို့ တွေက မောင့်ရင်ခွင်ထဲအိုကနဲထိကပ် သွားချိန်
 မောင့်ရဲ့ဖောင်းနေတဲ့ဟာကြီးက အောက်ခံဘော ဘင်းဘီ ထဲကနေ
 ကျွန်မအောက်ပိုင်းကိုလာထိတော့ ဖိုးလဲကနဂိုကထက် ပိုတက်လာတယ်
 မောင်ကကျွန်မကိုပေါင်နဲ့ လှမ်းခွ၊ နှုတ်ခမ်းကိုအရမ်းစုတ်နမ်း လက်က နို့တွေကို နယ်နဲ့ အလုပ်များနေတဲ့အချိန်မှာ
 မောင်ရဲ့အောက်ပိုင်းကလဲ ကျွန်မအောက်ပိုင်းကို ပွတ်နေတယ်။
 ကျွန်မလဲ ဖိုးလဲတွေအရမ်းတက်လာတယ်။
 မောင်က “ချစ်တယ်နေခြည်ရယ်၊ မောင် နေခြည်ကို အရမ်းချစ်တယ်” လို့
 ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မနဲ့ တွေ့ကိုပွတ်တတ်၊ ကိုယ်လုံးကိုလဲ ပွတ်သတ်လိုက်ပြီး
 နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရ စုတ်လိုက် ချိန်မှာ ကျွန်မကလဲ မောင့်နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရပြန်စုတ်မိတယ်
 ရင်ထဲမှာကတော့ နေခြည်ကို ကြမ်းချင်သလိုကြမ်းချင်သလိုချစ်လို့ က်တော့ မောင်ရယ်လို့ ကြိတ်ပြော နေမိတယ်
 မောင့် ဟာက ကအရမ်းကို မာလာတာကို ကျွန်မပေါင်တွေဆီးစပ်တွေမှာ လာထောက်နေ တဲ့ခံစားချက်နဲ့ ကျွန်မ သိရတယ်။
 အဲသလို မာကြောတဲ့ မောင့်ဟာက လာပြီးထိနေတဲ့အထိ အတွေ့ ကိုကပ် ကျွန်မစိတ်ထဲအရမ်းသာယာမိတယ်။
 မောင်က ကျွန်မ ကျောတွေကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း
 သူ့ လက်ကကျွန်မ မပင်တီနားရောက်လာပြန် ပြီ၊ ချက်အောက် ပင်တီအစပ် ကနေ
 ပင်တီထဲလက် ကိုနှိုက် ရင်း ကျွန်မဟာလေး ကိုအသာလေး ပွတ်ပေးနေတယ်၊အမွေးတွေပေါ်၊ဆီးစပ်၊ ပေါင်ကြားထဲလျှောက်ပ
 တ်နေရာကနေ မောင့်ရဲ့လက်တွေက ကျွန်မဟာလေးထိပ်နားကအစိထိပ်ကိုပွတ်သွား တဲ့အချိန် မှာတော့ ကျွန်မတကိုယ်လုံး
 တုန်သွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။
 မောင်က ..... နေခြည်ရယ် မောင်မနေနဲ့တော့ဘူးကွာ လို့ ပြောရင်း
 ကျွန်မပင် တီကို အသာလေးချွတ်လိုက်ချိန်
 ကျွန်မမှာ ငြင်းဖို့အင်အားမရှိနိုင်တော့ တာ
 မောင် အလိုကိုပဲ လိုက်မိတာ ပေါ့
 မောင်က သူ့ အောက်ခံ ဘောင်းဘီကိုချွတ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ မြင်လိုက်ရတဲ့မောင့်ရဲ့ဟာကို ကျွန်မအရမ်းကိုအံ့သြသွားတယ်
 အရမ်းကိုသန်မာ တောင့်တင်းနေပြီး အရမ်းတက်ကြွနေတဲ့
 ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အင်္ကျီကြီးက ကျွန်မမျက်စိရှေ့မှာ
 ကျွန်မ ဘဝမှာပထမဦးဆုံး မောင့်ရဲ့ ယောက်ျားပီသပြီး
 တောင့်တင်းနေတဲ့ အင်္ကျီအနီးကပ်မြင်ရချိန်
 တာသသစွဲမက် စေတဲ့ မောင့်ကိုယ်ကကိုယ်သင်းနဲ့ တွေ့နဲ့ သင်းနေတဲ့
 မောင့်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးရောက်နေချိန်
 ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မလဲမထိန်းနိုင်တော့ ဘူး မထိန်းချင်တော့ဘူး မောင့် သဘော
 မောင် ကြိုက်သလို အားပါးတရသာ ချစ်လိုက် တော့
 စိတ်ထဲမှာ မောင်နဲ့ အတူ အရမ်း ခံစားချင်နေမိပြီ မောင်ရယ်၊
 ကျွန်မဟာလေးထဲမှာ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ မယုံနိုင်လောက်အောင်
 အရည်တွေက စိုတာမကစီ မှီသလိုလိုဖြစ်နေတာ ကျွန်မခံစားနေရပြီ
 မောင်က ကျွန်မကို ကုတင်ပေါ်ပြန်လှဲချ၊ကျွန်မကိုအ လိုက်သင့် လေးပက်လက်လန် ထားစေပြီး အပေါ်ကနေ
 ကျွန်မပေါ် လေးနှစ်ဖက်ကို မောင့်လက် နှစ်ဖက်နဲ့ ဘေးကိုဖယ်၊
 မောင့်ဟာက ကျွန်မ အကွဲကြောင့် ထိပ်ဝမှာ တုတ်လိုက်ချိန် မှာ
 “မောင် ... နေခြည် ကြောက်တယ်” ကျွန်မပါးစပ်က အလိုလိုထွက်သွားတယ်၊ တကယ်လဲကြောက်တယ် ဘာမှန်းတော့မသိဘူး
 ခံစားချင်တာကတော့ အမှန်ပဲ ၊ ဒါပေမဲ့ နာကျင်မှု ဖြစ်လေမလား လို့ ယောင်ပြီး မောင့်ကို လှမ်းပြောလိုက်မိတဲ့စကား
 ထွက်သွားချိန်မှာ
 “မကြောက်ပါနဲ့ နေခြည်ရယ် ဘာမှမဖြစ် ပါဘူး”
 မောင်က သူ့ ဟာကိုအသာလေး ကျွန်မဟာရှေ့မှာတော့
 ကျွန်မအကွဲကြောင်းအတိုင်းပွတ်ပေး၊ ကျွန်မစေ ထိပ်ကိုလဲ ပွတ်ပေးနေရင်း
 ကျွန်မ သတိမထားမိခင်လေးမှာအထဲအသာ လေးဖိသွင်းလိုက်တယ်၊
 အင့် ကနဲတချက် အောင့်သလိုလိုဖြစ်ပြီး
 နွေးပြီး နူးညံ့တဲ့အသားချောင်းမာမာကြီးကျွန်မဟာလေးအဝမှာ ဆို ဝင်လာတာခံစားရတယ်။

တဖြေးဖြေးချင်း မောင်က ဖိသွင်းနေတော့ ကျွန်ဟာထဲ ကျပ်သိပ်စွဲဝင်နေတာ ခံစားနေရတယ်။

အထဲမှာ ပြည့်တင်းနေပြီး တဖြည်းဖြည်း နာလာတယ်

“အား ..... မောင်ရေ နာလိုက်တာ”

မောင်ကရုတ်တရက် ခဏရပ်လိုက်ပြီ။

“အရမ်းနာလား နေပြည်” တဲ့

“အင်း ..... နာတယ် မောင်ရယ် တော်ပြီကွ ၁ နေပြည်ကြော့ ၁က်တယ်”

“မနာအောင် မောင်လုပ် ပေးမှာပေါ့ နေပြည်ရယ် နော်” ဆိုတော့လဲ ကျွန်မမှာ မောင့်ကို မငြင်းဆန်နိုင် တော့ပါဘူး။

မောင်ကသူ့ ဟာကိုအသာလေးပြန်ဆွဲထု တ်၊အဝနားလေးမှာအကုန်မ ထွက်သွားခင် နောက်တကြိမ်

ကျွန်ဟာထဲ ထဲ့တဲ့အချိန်မှာ အထဲက ဆတ် ကနဲ အရမ်းနာသွားပြီး စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်သွားတယ်

အား..နာတယ်မောင်.. နာတယ်.. နာတယ် မလုပ်နဲ့.. မလုပ်နဲ့.. .. လို့ပြောပြီး မောင့်ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို လက်နဲ့

အတင်းတွန်းထားမိတယ်။

အဲ့ဒါကို မောင်က မကြားတာပဲလား တမင်မကြားချင် ဟန်ဆောင်တာလားတော့မသိဘူး ကျွန်မနှုတ် ခမ်းကို အရမ်းစုတ်နမ်းပြီး

နို့တွေကို ဆုပ်နယ်ပေးနေတယ်။ ကျွန်မရင်ထဲ နာကျင်မှု နဲ့ နို့ တွေအဆုပ် ခံရလို့ ခံစားလာရတဲ့အရသာကောင်းကရောထွေးနေပြီ

မောင့်ရဲ့တက်မက်မိန်းမောစေတဲ့အ နမ်းတွေ အပွတ်အသပ် တွေထဲမှာကျွန်မ ခံစားမှု ပြန်ရောက်သွားပြီး

နာတဲ့အနာက ဂို ရုတ်တရက်သတိမရတော့ဘူး။

နတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရစုပ်နမ်းနေရင်း နို့ တွေကိုနယ်နေရင်းနဲ့ တပြိုင်တည်း

မောင်က သူ့ ဟာကို ကျွန်မဟာအခေါင်းထဲ ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ် နဲ့စပြီးဖြေးဖြေးချင်းလုပ်ပေးတယ် ၊

ကျွန်မဟာလေးရဲ့ အတွင်းဘက်နံရံတွေကိုမေ ၁င့်ရဲ့ နွေးနေပြီးနူးညံ့နေတဲ့အ သား

ချောင်းနဲ့ပွတ်ပွတ် သွားတဲ့အရသာဟာ ကျွန်မနာကျင်နေတာကို မေ့သွားစေတဲ့အရာတွေပါပဲ။

မောင့်ဟာကိုအသွင်းအထုတ်လုပ် နေတဲ့အချိန်တွေမှာ ကျွန်မဟာရဲ့ အဝ နားမှာ တခုခုနဲ့ ချိတ်ချိတ် သွားသလိုခံစားရတယ်

ကျွန်မဟာလေးရဲ့ အဝနားမှာခံစားနေရတဲ့ ဖီလင်လေးက

ကျွန်မကိုဖိုဖိုလို့ပိုလို့ ကောင်းလာစေတယ်။

အရေတွေ ပိုပိုထွက်လာတယ်

နွေးထွေးနူးညံ့မာကြော နေနဲ့မောင် ရဲ့ဟာနဲ့ ကျွန်မဟာထဲကနံရံတွေ အဝနားတွေနုတ်ခမ်းသားတွေကိုဝင် လိုက်ထွက် လိုက်နဲ့

ပွတ်နေတဲ့ ဖီလင်က ကျွန်မအဖို အသံခိုက် အောင်အရမ်းကို ကောင်းတဲ့ဖီလင်တ ခုပဲ။ တချက်ချက် မှာမောင့် ဟာက အထဲက

ကျွန်မသားအိမ်ထိပ်ကို သွားထိချိန် အောင့်အောင့် သွားပေမဲ့ မောင့်ဟာကကျွန်မအခေါင်းထဲပွတ်သွားတာဟာ

အရည်တွေနဲ့ စိုရွဲနေတဲ့ကျွန်မအခေါင်းထဲ ဖီလင်အရမ်းဖြစ်စေတယ်

ခဏနေတော့ မောင်ဆောင် ပေးနေတာက မြန်လာတယ်။ ကျွန်မရင်ထဲခံစားချက်က ပီတိတွေအရမ်းဖြစ်နေပြီ မောင်ရယ်

တကိုယ်လုံးဟာ လွင့်မျှော ၁နေသလို၊ကျွန်မ ခြေတွေမြေ ၁က်မိသလား၊ ကျွန်မတင် တွေကော့မိ သလား၊ မောင့် ကျောကိုအသ

ကုန်ဖက်ပြီး မောင့် နှုတ်ခမ်းကုအငမ်းမရနမ်းမိသလားဆိုတာတွေကို သတိထားမိတချက် မထားမိတချက်နဲ့ ၊

ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ အဝနားဝန်းကျင်မှာတင် လာသလိုလို ခံစားချက်ကအရမ်းကောင်းလာပြီမောင် ရယ်

ကျွန်မ အသံထွက်ညည်းချင်လာပီ တကယ်လဲ ကျွန်မပါးစပ်က အသံတွေထွက်နေပီ

ကျွန်မမပြောပြတတ်ဘူး ကျွန်မသိတ ၁ကမောင် ကနေ ကျွန်မကို ဆောင့်ပေးတာပိုမြန် လေ ကျွန်မ အရမ်းကောင်းလာလေပဲ

မောင် မောင် အား မောင်ရယ် .....

အား အ ဟင် .. ..

ကျွန်မ ပါးစပ်က ဘာတွေပြော မိထွက်မိတ ယ်မသိတော့ဘူး

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘာလုပ်မိတယ်သတိမထားမိသလို အခုအချိန် ဘာကိုမှလဲ သတိမထားချင်တော့ဘူး

ကျွန်မ အရမ်းကို ဖီးလ်တက်နေပြီ။

မောင် လုပ်သမျှ မောင်ဆောင် သမျှ ကျွန်မအဖို ဟာ အသည်းကိုခိုက် လောက်အောင် ကောင်းနေတယ်မောင်ရယ်

မောင် စိတ်ကြိုက် သာလုပ်လုပ် က်ပါတော့ ကျွန်မဟာထဲက ခံစားမှုကအရမ်းကိုကောင်းနေပြီ

အား .... ပြီးတော့မယ်.. ပြီးတော့မယ်... အား ဟာ...

မောင်က မပွင့်တပွင့် နဲ့ အော်ရင်း ကျွန်မ ဟာထဲဆောင့်ထိုးထည့်နေတဲ့ မောင့်ရဲ့ ဟာက

ပိုပြီးမာလာသလိုလို ဆတ်ကနဲဆတ် ကနဲဖြစ်လာ သလို ကျွန်မခံစား ရာချိန်

မောင်ကကျွန်မခါးကိုအသကုန် ဖက်၊ သူ့ ဟာကို ကျွန်မဟာထဲအကုန်အဆုံးထိုးသွင်းခါးကိုကော့ ပြီး နောက်ဆုံးတချက်

ဆောင့်သွင်းလိုက်တဲ့အ ချိန်

ကျွန်မကလဲ ပေါင်တွေကိုအတင်းကော့မိသလား ကျွန်မတင် ကိုမြောက် တက်မိသလား

ကျွန်မဟာကိုတအားကော့တင်ပေးမိသလားမသိလိုက်ချိန်

ကျွန်မအခေါင်းထဲမှာ ပူကနဲဖြစ် သွားတယ်

အဲဒီပူကနဲဖြစ် သွားတာကို ခံစားရတာ ကျွန်မရင်ထဲမှာ အရမ်းကြည်နူးမိတာပဲ။

တခါမှ အဲသလိုခံစားချက်မျိုး မခံစားရဖူးဘူး
တသက်တာမှာ အရမ်းကောင်းတဲ့ဖိလင်ကံ့ရသွားသလိုပဲ။

နောက်.... .. မောင်က ကျွန်မအပေါ်ကို ဖိအိပ်ချလုပ်ပြီး အရမ်းချစ်တာပဲ နေခြည်ရယ်လို့ပြောရင်း
ကျွန်မ နဖူးကိုနမ်း၊ ကျွန်မပါးကိုနမ်း၊
ကျွန်မရင်သားတွေပေါ်သူ့ ခေါင်းကိုတင်ထားပြီး မှိုန်းနေလိုက်တယ်
ကျွန်မကလဲ မောင့်ကို တင်းတင်းလေးဖက်ထားမိလိုက်တယ်
မောင့်တကုန်လုံးလုံးချွေးတွေက ရွဲနှစ်နေပြီ
မောင်က နေခြည်ရေ မောင်တို့ ဒီလိုပဲ အမြဲတွေ့ကြုံရအောင်နော် လို့
ကျွန်မ ရင်ပေါ်မှာမှားနေရင်းနဲ့ ပြောတဲ့အချိန်
ကျွန်မက မောင့်ကျေ ဘဝကိုပွတ်သပ်ပေးရင်းနဲ့
တွေ့ မယ်လေ မောင်ရယ်လို့ ဘာကြောင် အလိုလို ပြောနေမိမှ နန်းတောင်မသိ တော့ပါဘူး
ချစ်လိုက် တာမောင်ရယ်
ကျွန်မက သူ့ကို မောင်နဲ့ ပထမဦးဆုံး ကိုယ်တွေ့ အကြောင်း
ပြောပြလို့ အပြီးမှာ ကုတင်ပေါ်ကနေထပြီး ကွန်ပျူတာ စားပွဲကိုသွားထိုင်လိုက်တယ်။
ကွန်ပျူတာ ပါဝါခလုတ် ကိုဖွင့်၊ ပြီးတော့ မော်နီတာပါဝါခလုတ်ကိုဖွင့်နေ တုန်း
သူ့က အိပ်ယာပေါ်မှာ ခွဲခေါင်းအုံးကိုဖက်ပြီး ဇိမ်နဲ့ နားထောင်ရာကနေ
“ အဲဒါပဲလားနေခြည်”

“အင်းလေ၊ ငါ ပထမဦးဆုံးမောင်နဲ့ စဖြစ်တာ အဲဒါပဲလေ”
“ နင်ပဲပြောတော့ဟိုလေ...ဟိုဒင်း ပြီးတဲ့အခါ ကျရင်အကြောတွေ့ဆန့် ကနဲတို့
ဘာတို့ ဖြစ်တယ်ဆို...”

ကျွန်မကသူ မေးတာမပြေသေးပဲ ကုလားထိုင်ကနေထ၊ အေးလုနီးပါးဖြစ်နေတဲ့
ရေခန်းမတ်ခွက်ထဲ ကရေခန်းကြမ်းကို ဖန်ခွက်ထဲ ငှဲ့ သောက်လိုက်တယ်။
“အဲဒီတုန်းက ငါ ဘာလို့ ဘာမှန်းတောင်သေချာ ဘာမှမသိတာဟာ၊
ငါ့ရင်ထဲမှာ ကြောက်တာရယ်၊ တမျိုးကြီးခံစားနေရတာရယ်၊ နှမေ့သလိုလို၊
နောင်တရသလိုလို၊ တစ်ယောက်ယောက် သိသွားမှဖြင့်ဆိုတာရယ်စုံနေတာပဲ”
သူ့က ထလာပြီး ကျွန်မတို့ စားသောက်ထားတဲ့
လဘက်ပုဂံနှင့် ရေခန်းမတ်ခွက်တို့ ကိုသိမ်းတော့
ကျွန်မကလဲ ဖန်ခွက်တို့ ဇွန်းတို့ ကိုကူညီသိမ်းပေးရင်း
နှစ်ယောက်သား မီးဖိုချောင် ထဲသွားခွက်တွေပုဂံတွေဆေးကြောသိမ်းဆည်း၊
ကျွန်မကရေချိုးခန်းဝင်ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးပြန်လာ၊
ကွန်ပျူတာ စားပွဲမှာပြန် ထိုင်နေခပြန်မှာ သူ့က ရေချိုး ခန်း ဝင်နေတယ်။

သူ့ ဒေါင်းလို့ တံ လုပ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဖိုင်ဘယ်မှာပါလိမ့်
အော်တွေ့ပြီ၊ မလငန^{၁၆} “ ထဲမှာပဲ၊ အံမယ် ဘာတဲ့
^၆ သို့နမ ခြာန က ဥသလန ထထထ ဆိုပါလား၊
ကောင်မ၊ မပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ အထဲမှာ အားလုံး ၂ ဖိုင်ရှိတယ်
ပထမ ဖိုင်ကိုဖွင့်လိုက် တော့ ဂျပန်မလေး က ပက်ကလက်ကလေး အိပ်ယာ
ပေါ်မှာ ပေါင်ကားလို့သူ့ ဟာသူ လက်နဲ့ အစေ့ကို ပွတ်နေတယ်
ဘေးမှာကလဲ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ အတောင့်သေးသေးလေးလိုဟာမျိုးတစ်ခုက
ဘက်ထရီ ရီမို(တ်) လို့ ခလုတ်ပါတဲ့ လက်ကိုင် လေးတခုနဲ့
တော်လေးကြာတော့ကေ ဝင်မလေးက အဲဒီအတောင့်က လေးကို
သူ့ ဟာအဝမှာလက်တဖက်နဲ့ ကိုင်ပြီးတော့ ကျန်တဲ့လက် တဖက်က
ရီမို(တ်)ကခလုတ်ကလေးကိုဖွင့်၊ အတောင့်ကလေးက
လက်ချောင်းသာသာလေးလောက်ပဲရှိမယ်ထင်တယ် ရှေ့ရေဥကလေးလို
အနီးကပ် ပြတဲ့အခါက ပူတော့ ဥကလေးကို သူ့ ဟာထဲဖိပီးသွင်းလိုက်တယ် အရေတွေစိုနေ တော့အသာလေးဝင်သွားတယ်။
ကောင်မလေးကဖီးလ်တက်ပြီး သူ့ နို့တွေကိုနယ် တင်ကိုကော့ တင်နေတာ။
သူ့က တံခါးဖွင့်ပြီးဝင်လာ၊ တံခါးကိုပြန်ပိတ်
ကျွန်မနားကနေဖြတ်ပြီး ကုတင်ဆီကို အသွား ကျွန်မက
ဟဲ့ သူ့၊ နင်ညနေကကြည့်တာ အဲဒါလား”

အင်း ဟုတ်တယ် အဲဒီမှာနောက် တကား ရှိသေးတယ်”
 လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက အပြောပြနေတဲ့က ဘေးကိုရပ်
 နောက်တဖို င်ကိုဖွင့် လိုက်တော့
 ထိုင်းလား တရုတ်လားမသိဘူး၊ ကောင်လေးက အိပ်ယာပေါ်မှာပက်လက် လန်နေတာ
 သူ့ ဟာကြီးကို ထောင်ထားတာ ၊ ကောင်မလေးက သူ့ လက်နဲ့ ကိုင်ပြီးပွတ်ပေးနေတယ်။
 လက်နဲ့ပွတ် ပေးနေရင်း ကနေ ငုံ့ ပြီး လျှာနဲ့ ယက်ယက်ပေးလိုက်
 ပါးစပ်ထဲငုံ့လိုက်နဲ့ လုပ်နေတာကို တွေ့တော့ ကျွန်မ ရင်တွေလဲတု န်လာတယ်
 ခုနက မောင်နဲ့ အကြောင်းကို ပြောထားလို့ စိတ်ထဲမှာ ဖီးလ်ကတက်နေတုန်း
 အခုဟာကို မြင်လိုက်တော့ ကျွန်မအောက်ကလဲ စိုလာလိုက်တာဆိုတာ မပြောနဲ့ တော့
 သူ့ကို လှည့်ကြည့် လိုက်တော့ သူကလဲကျွန် မအနောက်ကနေ ကြည့်နေတာ ကိုး။
 အဲဒါနဲ့ ကျွန်မက “ကြည့်ရတာ ရင်တုန်တယ်နော်” ဆိုတော့
 သူ့က “အင်းဟုတ်တယ်တမျိုးပဲ၊ သူတို့ ပါးစပ်နဲ့ လုပ်တာ မရွံဘူးလားမသိဘူးနော်၊
 နေခြည် နင့်ကိုငါ မေးမလို့”
 “ဘာလဲ သူ့”
 “အဲဒီ သူတို့ ဟာက အားလုံးဒီလိုမျိုးအတူတူပဲလားမသိဘူးနော်”
 “နင်ကလဲ ယောကျ်ားလေးဟာဆိုတော့ယောကျ်ားလေးအားလုံးဒီလိုပဲနေမှပေါ့”
 သူ့က “ငါ မှတခါမှအဲ သလိုသေချာ မမြင်ဖူးတဲ့ဥစ္စာ၊ အကြီးကြီးပဲနော် ကြောက်စရာကြီး”
 လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက
 ဒါနဲ့ သူ့က ခုနက ငါနဲ့မောင်နဲ့ အကြောင်းပြောပြနေတုန်းက ငါနင့်ကို ကြည့်လို က်တော့
 နင်နားထောင်နေတုန်း ကိုသူ့ကို သတိရသွားတာမလား ငါသိပါတယ်ဟာ၊
 ငါတခုမေးမယ် နင် အမှန်အတို င်းဖြေနေော် ...”
 “အင်း .. ဘာမေးမလို့လဲ”
 “ခုနက ငါ့အကြောင်းပြောပြနေတုန်းက နင့်ရင်ထဲတခုခု ခံစားရတယ်မဟုတ်လား”
 “အင်းဟုတ်တယ် တမျိုးကတော့တမျိုးပဲ၊ မပြောပြတတ် ဘူးဟာ”
 “ဖိလင်ပေါ့ဟုတ်လား၊”
 “ဘာဖိလင်လဲကောင်မ နင်နော်၊” သူ့ကရှက်သလိုလိုနဲ့ ဖြေနေတော့ လဲ
 “အောက်ကရွဲလာတယ်မလား”
 ကျွန်မ က အဲသလိုတဲ့ တဲ့ကြီး မေးလိုက်တော့ သူ့က ဘာမှမပြော ပဲ
 အိပ်ယာပေါ်သွားလှဲလိုက်ပြီး ထုံးစံအတိုင်းသူ့ ခွခေါင်းအုံးကို ဖက်ထားတယ်
 ကျွန်မက “နင်နဲ့ ငါနဲ့ ကြားရှက်စရာလိုသေးလို့ လား သူ့သူရယ်၊
 နင်အဲသလိုရှက်နေရင် ငါ မပြောပြတော့ဘူး တော်ပီ”
 လို့ ဆိုတော့မှ “အင်း ရွဲလာတယ် နင်ကနင်တု့အကြောင်းကိုပြောပြ နေတော့ငါက လဲ
 ကိုသူ့ကို အရမ်းသတိရသွားပြီး တမျိုးကြီးပဲဟာ
 နင်ရဲ့မောင်နေရာမှာ ကိုသူ့ကို သွားမြင်မိတာပေါ့ဟာ၊
 နေခြည် နင်တို့ ဘယ်နှစ်ခါလောက် လုပ်ဖြစ်ကြလဲဟင်၊
 နောက်ပြီး နင် ငါ့ကိုပြောဖူးတဲ့ ပြီးခါနီးအကြောတွေ တုန်တာတို့
 ပြီးတဲ့အခါ အရေတွေ ထွက်လာတာတို့ ဘာတို့ ဖြစ်ရင်
 စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရလဲ ”
 “အဲဒါက ငါမောင်နဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ထပ်တွေ့တော့မှ ခံစားရတာ...ဟာ၊
 ပြောပြမယ်နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်တွေ့ တဲ့အကြောင်း”

အဲဒီနေ့က... ကျောင်းမှာ ပရက်တီကယ် ပဲရှိတာ။
 ပရက်တီကယ်ကလဲ မနက်ပိုင်းဆိုတော့ တနေ့လုံး အားနေတယ်
 မနေ့ကရင်း မောင်နဲ့ ကြိုချိန်းထားတဲ့ နေရာကိုသွားတော့ မောင်က ရောက်နှင့် နပြီ။
 အအေးအတူသောက်ပီးတာနဲ့ မောင်နဲ့ အတူမောင် ကားလေးနဲ့ ထွက်လာခဲ့ ကြတယ်။
 ပထမဦးဆုံးမောင်နဲ့ ကျွန်မ အချစ်နယ်လွန်ခဲ့ကြတာ တလလောက်ရှိနေပြီ၊
 မောင်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းတွေ့ ရတော့မယ်ဆိုတဲ့အသိကိုရတိုင်း

ကျွန်မရင်တွေက တုန်ချင်နေတုန်းပဲ
 ကားပေါ်ထိုင်လာရင်း ကျွန်မက မောင့်ကို
 “မောင်အခုဘယ်သွားကြမလဲ ဟင်” လို့မေးတော့
 “အေးအေးဆေးဆေး ရှိမယ့်နေရာ ကိုပါ။ မောင်စီစဉ်ထားတယ်”
 “ဘာလဲမောင် ဘာတွေစီစဉ်ထားတာလဲပြောပြလေ”
 “မောင် စီစဉ်ထားတာ ကို နေခြည်ကြိုက်မှာပါ မောင်အခုမ ပြောပြဘူး ဟိုရောက်ရင် နေခြည်သိမ့်ပေါ့” တဲ့
 မောင်နဲ့ ဟိုဟိုဒီဒီပြောရင်း လိုက်လာရာကနေ
 မောင်က ကားကို တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထဲ ချိုးဝင်လိုက်တယ်
 နောက် ခြံဝင်းတခုထဲဝင်လိုက်တာ၊
 သတိထားမိတာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဟိုတယ် ဖြစ်နေတယ်။
 “မောင် စီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ဒီမှာပေါ့”
 ကားကိုရပ်လိုက်ပြီးတော့မောင်က “နေခြည်ကားထဲခဏထိုင် နေဦးနော်” လို့ ပြောပြီး
 ကားပေါ်က ဆင်း ဟိုတယ်ထဲဝင်သွားတယ်
 တော်လေးကြာတော့ မောင်ပြန် ထွက်လာပြီး ၊ ကျွန်မ ဖက်က ကားတံခါးကိုလာဖွင့်ပေး၊
 ကျွန်မကားပေါ်ကအဆင်းမှာမောင်က ကျွန်မလက် ကလေးကိုကိုင်ထဲ ဘေး
 ကားဘေးမှာကျွန်မရပ်လိုက်တော့ မောင်က ကားကိုသေ့ခတ်လိုက်ရင်း
 “လာလေ နေခြည်” လို့ ဆိုပြီး
 ကျွန်မလက် ကိုဆွဲလို့ ဟိုတယ်ထဲဝင်တယ်။

မောင်ခေါ်ရာနောက်ကို ကျွန်မကငြိမ်ငြိမ်လေးလိုက်ခဲ့ပြီး
 ဟိုတယ် အခန်းထဲရောက်တော့တံ ခါးကိုပိတ်လိုက်ပြီးတာနဲ့
 မောင်ကကျွန်မကို သူ့ ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်တော့
 ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် လေးမောင့်ရင်ခွင်ထဲဝင်လိုက်တော့ တယ်။
 မောင်က ကျွန်မကို တင်းကြပ်နေအောင်ဖက်ပြီး
 ကျွန်မမျက်နှာနှင့်နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရ ဒလစပ်ကိုနမ်းတော့
 ကျွန်မကလဲ မွတ်သိပ်စွာပြန်နမ်းမိတယ်။
 ပထမတခါတွေ တုန်းကလို ကျွန်မ မောင့်ကို မရှက်တော့ဘူး
 မောင်က ကျွန်မကို နမ်းနေရင်းက သူ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီချွတ်လိုက်ပြီး
 သူ့ အင်္ကျီတွေကျွတ်သွားတာနဲ့ ကျွန်မအင်္ကျီကိုချွတ်ပေးတယ်။
 ကျွန်မကလဲ မောင်ကို ပြန်နမ်းနေရင်းက အင်္ကျီရော ဘရာပါ မောင်နဲ့ အတူချွတ် နေတုန်း မောင်က...
 “နေခြည် ..... ဘယ်တုန်းကရာသီလာထားတာလဲ”
 ကျွန်မက “ပြီးတာ ၂ရက်ရှိသွားပြီ” လို့ဖြေလှိုက်တော့ မောင်က ကျေနပ်တဲ့ အပြုံးနဲ့ .....

ဒီတခါ မောင်ဘောင်းဘီချွတ်လိက်တဲ့အချိန်မှာတော့
 မောင်ရဲ့ဟာကိုမြင်ရတာ မအံ့ဩတော့ ပေမယ့်
 ကျွန်မအဖို့ ရင်တွေတုန် ပြီး ဖိလဲတက်လာတာ ပဲ၊ ကျွန်မအောက်ကရွဲလာပြီ
 ကျွန်မပင်တီကို မောင်ကအသားလေးချွတ်ချပေးလိုက်ချိန်မှာ
 ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် ခြေတောက် ကိုကြွပေးလိုက်ပြီး
 မောင်ကို တအားဖက်၊ မောင့်ရင်နဲ့ ကျွန်မနို့ တွေဖိကပ် ထားလိုက်ချိန်
 ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်သံနဲ့ စိတ်ဟာ
 စည်းချက်အပြိုင် ညှိနေသလား အောင့်မေ့ ရအောင် မြန်လာကြတယ်။
 မောင်က ကျွန်မနုတ် ခမ်းကိုတက်မက် စွာစုပ်နမ်းရင်း ကျွန်မလက်ကိုဆွဲယူပြီးတော့
 သူ့ ရဲ့တောင့်တင်း သန်မာနေတဲ့ ဟာကြီးကို
 ကျွန်မလက် ဖဝါးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ခိုင်းတယ်။
 မောင့်ရဲ့ နှုည့် နွေးထွေးမာတောင်နေတဲ့ အသားချောင်းကြီးက
 ကျွန်မလက်ဖဝါးထဲမှာ နွေးပြီးချောနေတာပဲ။
 မောင်က “နေခြည်ရယ် မောင်တို့ ချစ်သူချင်း အားပါးတရ ချစ်ကြတဲ့ အချိန်မှာ
 မောင်နဲ့ နေခြည်ကြာ ဘေး မရှက်စတမ်းပြောကြမယ်နော်” လို့ ပြောချိန်မှာ
 ကျွန်မက “အင်း” လို့ မပွင့်တပွင့်နဲ့ ဖြေရင်း

မောင့်ရင်ဘတ်ပေါ် ခေါင်းလေးအပ်လို့ မောင့်ဟာကို ကိုင်ပြီးပွတ်သပ်နေ မိတယ်။

“နေခြည်မောင့်လီးကို ဝှင်းတိုက်ပေးကွာနော်”

ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တဲ့ကာ လတလျှောက်လုံး အနုအရွယ်အကြင်နာစက ဘေးလုံးတွေ နဲ့

တစ်ကိုတစ် ယောက် အပြန်အလှန် အမြဲပြော နေကျရာ ကနေ

အခုလိုမျိုး စကားလုံးကို မောင်ရဲ့ ပါးစပ်က ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ထွက်လာတာကို

ကျွန်မနားထဲမှာကြားလိုက်ရတော့

ကျွန်မရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖို့ လာ ပြီး တမျိုးခံစားရတယ်။ ပိုပြီးတော့ဖိလ်ဖြစ်သလိုလို၊ ရှက်သလိုလို တွန့်သလိုလို

“နေခြည်ရယ် မောင်တို့ အချင်းချင်းရှက်နေစရာလိုသေးလို့ လား”

မောင်က ကျွန်မလက်ပေါ်ကနေ သူ့လက်ကို ထပ်ပြီး

လီးကို အသာလေးဆုပ်ကိုင် ခိုင်းပြီးတော့ အပေါ်အောက် ပွတ်ခိုင်းတယ်

နောက်၊ မောင်က ထပြီးကုတင်ပေါ်ကနေဆင်းလိုက်တယ်။

ကျွန်မက ကုတင်ပေါ်ထိုင် မောင်က ကျွန်မရှေ့မှာမတ်တပ်ရပ်ပြီး မောင့်လီးကို လက်ထဲမှာ ပွတ်ပေးနေမိတယ်။

ပွတ်လို့ ကောင်းတာနဲ့ ပွတ်နေရင်း ဥကိုလဲစိတ်ထဲမှာ ကိုင်ချင် စိတ်ဖြစ်လာ တာနဲ့ ကျန်တဲ့လက်တဘက်နဲ့ ဖွဖွလေး

ပွတ်ပေးနေမိတယ်။

ဥလေးကလဲ ကိုင်လို့ ကောင်းလိုက်တာ လို့ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်မိတယ်။

မောင့်ဆီက နေ

အား ..... ကောင်းလိုက်တာနေ ခြည်ရယ် လို့ အသံကြားရတော့

လက်ကိုပို ပြီး သွက်သွက်လေး လုပ်ပေးနေမိတယ်။

“အား ...နေခြည် ရေ မောင်ပြီးချင်နေပြီ လုပ် လုပ်”

“ကောင်းလိုက်တာ ကောင်းလိုက်တာ”

“အား ..... ပြီးတော့မယ်.. မောင်ပြီးတော့မယ်” ဆိုပြီး မောင့် ခါးက ကော့လာ ရင်း

မောင့်လီးထိပ်က အရေတွေပန်းထွက်လာတာ ကျွန်မ လည်ပင်းတွေ နို့တွေမှ ဘဝင်ကုန်တယ်။

အဲသလို ကျွန်မလက် ထဲဆုပ်ကိုင် ထားတဲ့မောင့်ရဲ့ လီးဟာ

အကြောတွေက ဖောင်း ထိပ်ကတအားနီရဲ့စွင့်ကားပြီး

ထိပ်ဝကနေ အဖြူရောင် အရည်တွေပန်းထွက်လာတာကို မြင်နေရင်းကျွန်မရင်ထဲ ဘယ်လို ကျေနပ်မှန်းမသိတဲ့ကျေ နပ်မှုတခု

ကိုရသလိုပဲ

အားပါးတရဆုပ်ကိုင် နေရင်း၊ လီးကိုအနီးကပ်မြင်နေရတဲ့ကျွန်မ အဖို့

ပိုပြီး ဖိလ် ဖြစ်ချင်လာ တယ်။

ကျွန်မ ဟာထဲက မရိုးမရွက်ဖြစ်ခပျင်လာနေပြီ ၊

မောင့်ရဲ့ မာတောင်ပြီ အရေတွေပန်းထွက်နေတဲ့ မောင့်ရဲ့ အဲဒီလီးနဲ့ ကျွန်မ ဟာထဲ

အသကုန်ထိုးထည့်ဆောင် ထည့်လိုက်ရင် ဆိုတဲ့အတွေးတွေ ပေါ်လာတယ်။

အဲသလို အရေတွေပန်းထွက်ချိန် မောင့်တကိုယ်လုံး ကော့လာပြီး

အား... လို့ တုန်ရီခံစားချက်နဲ့ အော်လိုက်တဲ့အသံထဲ မှာ

မောင့်ရင်ထဲအရမ်းကြောနပ်သွားတယ်လို့ ကျွန်မစိတ်ထဲအလိုလိုခံစားနေရပြီး၊

ကျွန်မ လဲမောင်နဲ့ အတူ အဲသလိုအော် ဟစ်ခံစားချင်စိတ်အရမ်းဖြစ်ပေါ်လာမိတယ်။

ကျွန်မကရေချိုးခန်းထဲဝင် ဆေးနေတုန်း မောင်က

“နေခြည်ရေ အောက်ပိုင်းလဲသေချာဆေးခဲ့နော်” တဲ့

ကျွန်မလဲ မောင်ကဘာလို့ဆေးခိုင်းမှန်းမသိပေမယ့်

သန့်ရှင်းနေအောင် ဆပ်ပြာနဲ့ သေချာ တိုက်ဆေးလိုက်တယ်။

သန့်စင်ပြီးထွက်လာတော့ မောင်က ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်ပြီးမေးနေတယ်။

ကျွန်မသူ့ဘေးနား ဝင်အိပ်လိုက်တာနဲ့ မောင်က ကျွန်မကိုအ တင်းဖက်ပြီး

ချစ်တယ်ကွာ အရမ်းချစ်တာပဲ ဆိုပြီး နမ်းရင်းနဲ့

နို့တွေကို အရမ်းဆုပ်နယ်ပေးနေတော့ ကျွန်မရဲ့အောက်က

ခုနကရေဆေးထားလို့သန့်နေ တဲ့ဟာလေးက အရေတွေ ပြန်ရွဲလာတယ်။

မောင်က ခေါင်းကို အောက်နားတိုးပြီး နို့စို့ပေး တော့

ကျွန်မတကိုယ်လုံး ဖိလ်တွေတက်လာ တာ တဖိန်းဖိန်းနဲ့ ၊

နို့တွေကနေ တဖြည်းဖြည်း ပိုက်တို ကိုက်နမ်း ချက်ကိုလျှာ ဘဲထိုးပြီး ကလိပေးနေရင်း မောင်က ကျွန်မခြေထောက်ချောင်းကြားကို ရောက်နေပြီ။

ကျွန်မပေါင်ကို အပေါ်ဘက်ကွေးပြီး ဖြိုလိုက်ပြီးတော့

မောင်ကကျွန်မ ဟာလေးကို လက်နဲ့ဖြို လိုက်တယ်။

နောက်.. ကျွန်မ အစိထိပ်လေးကို လက်နဲ့ပွတ် ပေးနေတာ စတင်တော့ ဖီးလ်ကနဲနဲလေးပဲတက်သေးတာ လုပ်ပေးနေရင်းနဲ့ အစိထိပ်က မာလာပြီးတော့ ကျွန်မပေါင် အတွင်းကြောတွေ တင်းလာတယ် နောက် ကျွန်မဟာအဝနား နံရံတွေပါ အရမ်းတင်းလာပြီး တင်ပါးတွေ ကြွကြွတက် လာတယ် မောင်က လက်နဲ့ဖိပြီးပွတ်လေ ကျွန်မဟာ အဝနားက ပိုပိုပြီးတင်းတင်းလာလေ တင်ပါးတွေ ကြွတက်တက် လာလေဖြစ်လ ဝတယ်။

ခုနတုန်း က မောင် လီးကိုကိုင်ပေးပွတ်ပေး လက်နဲ့ လုပ်ပေးခဲ့ရကတည်းက ကျွန်မ ကဖီးလ်တက်နေခဲ့ ရတယ်ဆိုတော့ အခု မောင့်လက် နဲ့ ကျွန်မ အစေ့ကိုဆွ ပေးချိန်၊ ကျွန်မ ဖီးလ် ပြန်တက်တာ မြန်တယ်။ မောင်လက် နဲ့ လုပ်ပေးနေတဲ့ဖီးလ်ဆိုတော့ ကျွန်မ ဘယ်လို မှနေလို့ ကိုမရလောက်အောင်ပဲ “ မောင်ရယ် ကောင်းလိုက်တာ အရမ်းကောင်းတာပဲ ”

“အား.. နေခြည် မနေနိုင်ပဲ တော့ဘူးမောင်၊ အား.. ကောင်းလိုက်တာမေ ဝင်ရယ် ”

“လုပ် လုပ် အား ...” လို့ညည်းနေမိရင်းက ကျွန်မ ဖင်ကိုကော့ တင်မိတယ်ပေါင်တွေကိုကားသည်ထက်ကားမိတယ်။ ကျွန်မ ဟာလေး အထဲမှာ တင်းစပြုလာသလိုလို ခံစားနေရပြီ အစေ့ထိပ်မှာ ဘယ်လို မှကိုမပြေ ဘတ်တံတဲ့ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ ခံစားချက်ကိုကျွန်မ ခံစားနေရပြီ။ မောင်က ခပ်မြန်မြန် လေးလုပ်လိုက် ချိန်မှာ ကျွန်မခြေ ထောက်ကြောတွေ တွေက ဆပ်ခနဲ ဆပ်ခနဲတုန် သလိုလိုဖြစ်သွားပြီး လူတကိုယ်လုံးကအကြောတွေ သူ့ အလိုလိုတုန်လာတာခံ စားရတယ်။

ကျွန်မ အရမ်းကောင်းနေပြီ အား.. မောင်ရေ ကျွန်မ အစေ့မှာရော အဖုတ်မှာ ရောအရမ်းကို တင်းလာပြီ ကျွန်မ မရှက်နိုင်ပဲ တော့ဘူး၊ ကျွန်မ မထိန်းထားနိုင်တော့ ဘူး ကျွန်မပါးစပ်က ဘယ်လိုပြောမိအော်မိတယ်တောင်ကျွန်မသတိမထားနိုင်တော့ ဘူး ကျွန်မသိတာ တခုတည်းပဲရှိတော့တယ် မောင် လက်နဲ့ တင်မက မောင့်လီးနဲ့ ပါကျွန်မဟာထဲကို အသကုန်ထိုးထည့်လိုက် ပါတော့လို က်ပါတော့ အသကုန်ဆေငံ ထည့်လို က်ပါတော့ အား.. မရတော့ဘူး ကောင်းလာပြီ ကောင်းလာပြီ

အား: ....

မောင်ရေ မောင်ရေ အား... အား.. လို့ ညည်းအော်ရင်းနဲ့ တကိုယ်လုံး အကြောတွေ တုန် တင်ပါးတွေ အရမ်း မြောက်တက် လာ နဖူးတွေကြာတွေ ပါတင်းလာပြီးတော့ ကျွန်မဟာထဲက အရေတွေက စိမ့်ကနဲထွက်ကျလာတယ်။ မောင်က ရွဲနေတာပဲ နေခြည်ရယ် တဲ့ ကျွန်မ ဟာအကွဲကြောင်းကနေ စိမ့်ထွက် နေတဲ့ အရည်တွေ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မတောင် မယုံနိုင်အောင် အများကြီးပဲ ပြီးသွားတဲ့ဖီးလ်က တော်တော်ကောင်းတာပဲ ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်မှုတွေ တွနဲ့ အတူ မောင့်ကို အရမ်းဖက်ထားမိတယ်။

မောင်က “ ကောင်းလားနေခြည် ” ဆိုတော့ “အရမ်းကောင်းတာပဲမောင်ရယ်” လို့မောသံ နဲ့ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ မောင်ယူပေးတဲ့ရေကိုသောက်ပြီး မောင်နဲ့ကျွန်မ တယောက်ကိုတယောက်ဖက်ပြီး အမောဖြေနေ ကြတယ်။ မောင်က ကျွန်မနဖူးကိုနမ်းရင်း ချစ်လိုက် တာနေခြည်ရယ်တဲ့၊ မောင်ဆီကအံ့ဒီစကားကို ကြားလိုက်ရတာကျွန်မအ ဖို့ ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးမှုအပြည့်ရသွားတယ်

“နေခြည်လဲမောင်ကိုအရမ်းချစ်တယ် မောင်ရယ်” လို့ တိုးတိုးလေးမောင့်ကို ပြောရင်းနဲ့ မောင်ပါးကိုဖွဖွလေးပြန်နမ်းလိုက်မိတယ်။ အခုအချိန် မှာ ကျွန်မနဲ့ မောင်ဟာ အချစ် သုခဘုံအတွင်းမှာ အချစ် ရဲ့ အရသာကို စိတ်တူကိုယ်တူအသကုန်ခံစားဖို့ ကလွဲရင် ကျန်တာကို မေ့ထားလိုက်ချင် တယ်။ စိတ်ထဲမှာ တခြားဘာအကြောင်းကိုမှ မထားချင်တော့ဘူး။ မောင်က ကျွန်မကို အားပါးတရ ချစ်နေရင်ပဲ ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကြေကပ်တယ်။ ကုတင်ပေါ်မှာ အတူ အိပ်နေရင်း ချစ်စကားလေးတွေအပြန်အ လှန်ပြော၊ မောင်က ကျွန်မနို့ တွေကို ဆုပ်လိုက် ပွတ်လိုက် နို့သီးလေး တွေကိုညစ် လိုက်နဲ့ လုပ်နေတော့ ကျွန်မလဲ ဖီးလ်တွေပြန် တက်လာသလို ကျွန်မ ကလဲ မောင်နို့ သီးလေးတွေကို လက်ချောင်းလေးနဲ့ ပွတ်ပေးနေရင်း လက်ကိုအောက်ဘက်ကို ရွှေ့ပြီး

မောင့်လီး ရဲ့အောက်က ဥလေးကို လက်ဖဝါးနဲ့ကိုင် နေရင်း ကိုင်လို့ ကောင်းတာနဲ့ ကျွန်မလဲ လက်ဝါးထဲမှာ ဥလေး နှစ်လုံးကို ဖွဖွလေး တလုံးချင်း ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ မောင်ကလဲ ဖီးလ်တွေတက် ကျွန်မကလဲဖီးလ်တွေတက်လ ဘဲပြီး အသက်ရှူသံတွေမြန်လာကြပြီ။ ကျွန်မအောက်ကလဲ အရမ်းရွဲလာပြန်ပြီ။မောင့်ရဲ့လီးကလဲအရမ်းကိုမာတောင့်လာတယ်။ မောင်က မနေနိုင်တော့ဘဲ ကျွန်မပေါ်ကိုတက်လို က်တော့ ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် အနေတော်လေး ပက်လက်လန်၊ ခူးထောင်ပြီးပေါင်နှစ် ဖက်ကိုကားပေးလိုက်တယ် မောင့်ရဲ့လီးကို ကျွန်မဟာလေးအဝမှာတော့ပြီး မထိုးသွင်းသေးပဲအကွဲကြောင့် ဝင်းအတိုင်းလီးထိပ်နဲ့ အပေါ်အောက်ပွတ် ပေးချိန် ကျွန်မဟာလေးထဲက ယားကျိကျိဖြစ် ချင်သလို အထဲကိုဖြေးဖြေးချင်းထိုးသွင်းလိုက်တော့ ကျွန်မဟာအထဲကအခေါင်းနံရံတွေကို မောင့်ဟာနဲ့ပွတ်တိုက်သွားတဲ့ ဖီလင်ကိုခံစားရတာနဲ့တင် ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကောင်းနေတယ်။ မောင်က သူ့ဟာကိုပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မောင့်အထိ ပ်လေးနားက ဒစ်လေးက ကျွန်မအခေါင်းအဝ နားကိုချိတ်ပြီးပွတ်သွားတယ်။ ကောင်းလိုက်တာမေ ဝင်ရယ်။ တော်တော်ကြာကြာလေးမောင်က ဆောင့်နေချိန်မှာ ကျွန်မ အဖို့ ကတော့ အသည်းခိုက်လောက်အောင် ခံလို့ ကောင်းပြီ အား ... မောင်က အပေါ်ကနေအားပါးတရဆောင့်နေရင်းနဲ့ အသံထွက် လာတယ် ကျွန်မလဲ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မဟာအထဲမှာမောင့်လီးက ပြည့်ကျပ် စွာ ခပ်သွက်သွက် က်ဆောင့်ပေးလေ ကောင်းလေပဲ အင့်.. အား... ကောင်းတယ် မောင်ရယ်...

မောင်က ကျွန်မခြေထောက် ၂ချောင်းကို မလိုက်ပြီး သူ့ပုခုံးပေါ်တင်လိုက်ပြီးတော့ မောင့်လီးကို ကျွန်မဟာထဲ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လာတော့ ကျွန်မ ဟာအဝနားတင်မက၊ အထဲကပါ အရမ်းကိုဖီးလ်ကောင်းလာတယ် ကျွန်မလဲ မောင့်ရဲ့နို့သီးလေးတွေကို လက်မနဲ့ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ မောင်က အဲ့လိုလုပ်ပေးရင် သူ့အရမ်းကြိုက်တယ် ဖီးလ်ပိုတက်တယ်ဆိုတာနဲ့ လုပ်ပေးနေရင်း ကျွန်မလဲ အခေါင်းထဲကနေ မောင့်ရဲ့လီးကို ညစ်ညစ်ပေးနေလိုက်တယ်။

“မောင် ဆောင့်ကွာ အရမ်းဆောင့်ပေးကွာ” လို့ပါးစပ်ကပြောမိလောက်အောင်ကို အရမ်းကောင်းလာတယ်။ မောင်ကလဲ အရမ်းဆောင့်တော့ မောင့်ရဲ့ဥက ကျွန်မ စအိုအထိပ်နားကို လာလာရိုက်တဲ့အသံက ၂ယောက်လုံးဖီးလ်ပိုတက်လ ဝစေသလိုပဲ ၊

“အား ..... ကောင်းလိုက်တာမေ ဝင်ရယ်၊ အရမ်းကောင်းတာပဲ”

“မောင်လဲ အရမ်းကောင်းတယ် နေခြည်ရယ်”

မောင်ကလဲ ဆောင့် ကျွန်မကလဲ ပြန်ကော့တင်ရင်းနဲ့ မောင်က သူ့လီးကို ကျွန်မဟာအထဲထိကိုဆောင့်သွင်းပြီးပြန်ထုတ်တဲ့အချိန်နဲ့ ကျွန်မက အထဲကနေညစ် ပေးတဲ့အချိန် တိုင်မင် ကိုက်အောင်လုပ်တော့ မောင်ရော ကျွန်မပါ အရမ်းကိုကောင်းလာပြီး ကျွန်မ အခေါင်းဝနားက အကြောလေးတွေ ဆွဲသလိုဖြစ်ဖြစ်သွား ပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးအရမ်းကိုကောင်းနေမိတယ် ကျွန်မအပေါ်ကနေ မောင်က ခပ်မြန်မြန် အသံကုန်ဆောင့်တက်လိုက်ပြီး မောင့်ပါးစပ်က လဲ အား..... လို့ အသံရေထွက်လာချိန် မောင်လီးထိပ်ကနေ ပန်းထွက်လာတဲ့ အရေတွေက ကျွန်မအထဲမှာ နွေးကနဲဖြစ်သွားတော့တယ်။ အဲသလိုမောင့်လီးကအရေတွေ ကျွန်မထဲရောက်လာတယ်ဆိုတာ စိတ်ကခံစား လိုက်ရတဲ့အချိန် ကျွန်မ ရင်ထဲ အရမ်းကိုပီတိတွေဖြစ်ပြီး မောင်ကိုယ်ကလဲ ကျွန်မပေါ်ဖိကျလာတာနဲ့ မောင့်ကို တအားဖက်ထားလိုက်တော့ တယ်။

မောင်က ကျွန်မဆံပင်တွေကို သပ်ပြီး နဖူးကိုနမ်းရင်းက “မောင့်ကိုအရမ်းချစ်တာပဲလ ဝ နေခြည်”

“ချစ်တာပေါ့ မောင်ရယ် ချစ်လွန်းလို့မောင် ကို နေခြည် ဘဝကိုပေးခဲ့တာပေါ့ မောင်ရယ်”

“မောင်လဲအရမ်းချစ်တယ် နေခြည်ရယ်”

လို့ပြောလိုက်တာကြာ ရတာနဲ့ ကျွန်မ ဘဝကို မောင်ကို ပေးလိုက်ရတာကိုပဲ ကျွန်မ အရမ်းကျေနပ်နေမိတယ်။ ကျွန်မလဲ အောက်ဖက်က ညစ်ပတ်နေတယ်လို့စိတ်ထဲမှာ ခံစားရတာနဲ့ ဆေးကြောဖို့အတွက် သူ့အထဲထဲဝင်တော့ မောင်က အနောက်ကနေ လိုက်လာပြီး သူ့လဲဆေးမယ်ဆိုတာနဲ့ တယောက်နဲ့တယောက်အပြန်အလှန် ဆေးပေးတော့ မောင်က သူ့လက်ချေ ဝင်းနဲ့ကျွန်မအထဲထိကို နှိုက်ဆေးပေးတာကို

ရင်ထဲမှာအရမ်း ကြည်နူးမိတယ်။

တခုခုစားရအောင်ဆိုပြီး မောင်က စားဖို့လှမ်းမှာပြီး ပြယောက်သား အိပ်ရာပေါ်မှာ ချစ်တင်းနှောနေမိတယ်။

စားစရာရောက်လာတာနဲ့ မောင်က ခုံပေါ်မှာထိုင် ကျွန်မကမောင့်အပေါ် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခွထိုင်ရင်းမောင်ခွဲ ကျွေးတာကို စားလိုက် နမ်းလိုက်

မောင်က ကျွန်မ နို့ကို ညစ်လိုက် နဲ့ဆိုတော့

ဖီးလ်ကပြန်တက်လာတာနဲ့ အဆာပြေရုံလောက်ပဲစားပြီး

အိပ်ရာပေါ်ပြန်ရောက်သွားတာနဲ့ မောင်က

“နေခြည်ရေ ဒီတခါ နေခြည် အပေါ်တက်လုပ်ကွ ၁”

“မောင်ကလဲ နေခြည်မှ မလုပ်တတ်တာ ၁”

“မောင်ပြမှာပေါ့”

ဆိုပြီး မောင်က ပက်လက်လှန်လိုက် တော့ မောင့်လီးက မာတောင်ပြီး အပေါ်ကိုထောင်နေတာပဲ

ကျွန်မလဲ မောင့်လီးကို မြင်လိုက်ရင်ကို ဖီးလ်ကတက်တက် လာတော့

ကျွန်မဟာလေးကလဲ အရေတွေရွဲလာတယ်

ကျွန်မ လက်က မာတောင်နေ တဲ့ မောင့်လီးကို အသာလေးဆုပ်ကိုင် ပွတ်သပ်ပေး မိတယ်

မောင်က ကျွန်မလက် ကိုအသာလေးကိုင်ပြီးတော့

“နေခြည်မောင့်အပေါ်ကိုတက်ခွလှိုက်နော်” ဆိုတော့

ကျွန်မက မောင့်အပေါ် မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအ ထားနဲ့ တက်ခွလို က်တယ်

“ပြီးတော့ မောင့်လီးအပေါ်မှာ နေခြည် အဝလေးတေပြီးတော့ ဖြေးဖြေးချင်းထိုင်ချလုပ် က်ပြီး

အပေါ်လေးကြွလိုက် ပြန်ဖိချလုပ်လုပ်ကြည့်”

မောင်ညွှန် ပြတဲ့အတိုင်း မောင့်လီးကို ကျွန်မလက် နဲ့ ကိုင်လို က်ပြီး

ကျွန်မဟာအဝမှာတော့လိုက်တယ်။

အသည်းယားလိုက်တာ၊ ကျွန်မဟာကအရမ်းစိုနေပြီ၊

တော့ပြီးတာနဲ့ ဖိပြီးထိုင်ချလုပ် က်တယ်။

မောင့်လက် နှစ်ဖက်က ကျွန်မဖင် ကို ကိုင်ပေးရင်း သူ့လီးကိုကော့တင် ပေးတယ်။

ကျွန်မက ဆတ်ကနဲ့ ထိုင်လိုက် မိတော့ မောင့်လီးကအထဲကိုတဆုံးထိ

ဇက်ကနဲ့ ဝင်သွားပြီးကျွန်မသားအိမ်ကို မောင့်လီးထိပ်ကလာလာ ထောက်တာကို ခံစားရတော့

အထဲမှာနည်းနည်းလေးအောင့်သွားသလိုပဲ၊

အသာလေးပြန်ကြွလုပ် က်ပီးတော့မောင် ရင်ဘတ်ကို

ကျွန်မ လက်နဲ့ ထောက်ထားပြီးမောင်ပြော သလိုအသာလေး ဖြေးဖြေးချင်းထိုင်ချလုပ် က်တယ်၊ ပြီးတော့အသာလေး တခါ

ပြန်ကြွလုပ် က်တယ်

အား... အမလေး... ငါလန့်သွားတာပဲ”

“ဘာဆိုင်မို့လို့လဲနင်လန့်သွားရအောင်က ”

“ဘာဆိုင်ရမှာလဲဟဲ့ ငါတို့အင် တာနက်မှာ တွေ့တွေ့နေ တယ်မလား၊ ယောကျ်ားဟာအတုတွေလေ အေး

အဲဒါတွေရောင်းတဲ့ဆိုင်ပေါ့”

“အဲတော့.. ဟုတ်လား အဲဒီမှာ အဲလိုဆိုင် မျိုးလာဖွင့်ထားတယ်”

“အေးလေ ငါလဲ အံ့သြပြီးကြည့်နေတာ၊ ငါကြည့်နေ တာကို

ကိုသူရကတွေ့သွားတော့ ငါ့မှာ ရှက်လိုက်တာ ဘာဟာ

သူ့ကိုတော့ င် စကားမပြောရဲဘူး နောက် ယူ ရောက်သွားပြီးစားနေရင်း

သူကငါ့ကို တခြားစကားတွေပြောတော့ သူ့မှ ငါလဲ သူ့ကို စကားပြောရဲသွားတာ ဆိုင်နာမည်တောင် ငါအပြန်မှ ကြည့်လိုက် မိတာ

နထ၊ သစ တဲ့ အထဲမှာတော့ ဘာတွေရောင်းသေးလဲတော့ငါလဲ မသိဘူးဟာ... သိတော့သိခဲ ပြင်တယ် နော် ..”

“အေးလေ အဲဒီနားကျတော့ငါတို့ဘယ်လိုဝင်ကြည့်လိုကောင်းမလဲ ရှက်စရာကြီး အဲဒီပင်နီဆူလ ၁၀နန်းကျင်မှာက မြန်မာတွေအ

များကြီးပဲ”

ကျွန်မက စပ်စုချင် တာကတော့စပ်စုချင်တယ်မဟုတ်လား လို့ ပြောတော့

သူ့သူက “ကောင်မစုတ်. နင်ကငါထက်ပိုစပ်စု ချင်တယ်ဟုတ်” တဲ့

ကိုသူရ ရန်ကုန်ပြန် သွားတာ သုံးရက်ရှိပြီ၊ မနေ့က မေမေဆီက ဖုန်းလာတယ်၊

ပို့ လိုက်တဲ့ ပါတိတ်ကို ကြိုက်ကြေ ဝင်းကိုသူရနဲ့ သမီးတွေ ပြီးပြီဆိုတော့၊ နောင်ဆို ကိုသူရ စင်္ကာပူရောက်လို့ သမီးအားရင်

တွေ့ဖို့ အကြောင်း

ကိုသူရက သမီးအပေါ် သဘောကောင်းရဲ့လား ဘာလား နဲ့ နောက်ဆုံး မဆီမဆိုင်

ကိုသူရက ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးကိုလုပ်နေ သူဖြစ်ကြောင်း၊ အရမ်းတော်ကြောင်း စီးပွားရေးလာဘ်မြင်ကြောင်း၊ အခုထိအိမ်
 ထောင်မကျသေးကြောင်း နဲ့
 မေမေကတော့ ညွှန်းလိုက်တာပဲ... နေတာပဲ။
 တခုခုတော့ တခုခု ပဲ။ လူကြီးတွေများ ဘာတွေမှန်းမသိဘူး။
 တခုတော့သိ လိုက်ရတာပေါ့။ ကိုသူရက အိမ်ထောင် မရှိဘူး။
 အိမ်ထောင် မရှိပေမဲ့ ရည်းစားတော့ရှိမှာပေါ့ နော်။
 ဒီအရွယ်ရောက်လို့ မှ အမြီးမပေါက်ရင် ဘာမျောက်လဲ။
 ပြီးတော့ ကိုသူရက ဒီလောက်သန့် ပြီး ချောနေတာ
 ကြိုက်တဲ့ သူတွေလဲ ပိုင်းနေမှာပေါ့။

ကျွန်မအဖို့ ကတော့ထုံးစံအတိုင်း တနေ့တနေ့ ကျောင်း၊ အလုပ် အိမ်ရောက် တော့ ကျောင်းစာတချို့ လုပ် သံသရာကပတ်ချာလ
 ညနေတာဒီကနေ့ လဲကျောင်းပြီးတော့အလုပ်၊
 ဒီကနေ့ လဲ မိုးချုပ်အိပ် ပြန်တော့ အိမ်နားက သံသိ ခသကမအ မှာပဲ ညစာထမင်းကိုစားပြီး အခန်းကိုပြန်လာ
 ခဲ့တယ်။ အခန်းရောက်တော့ ခြေပစ်လက် ပစ်ပဲ။ နက်ဖြန်တော့ ပိတ်ရက်။ အိပ်ရေးဝအောင်အိပ် ရမယ်။
 အင်း .....ပျင်းနေလို့မပြီးသေးပါဘူး အိမ်မေးလဲတော့စစ် လိုက်ဦးမှ၊ ပြီးတော့မှရေချိုးမယ်။
 ကွန်ပြူတာ ကိုဖွင့်၊ အိမ်မေးလဲစစ်လိုက်တော့ ကိုသူရဆီက အိမ်မေးလဲ ဝင်နေတာနဲ့ ဘာကြောင့် မှန်းတော့မသိ ပျော်သွားတာပဲ။
 ဖွင့်လိုက်တော့ ကျွန်မ သူ့ကို - အခု မှာ ငညလငအန လုပ်ထားတာကိုတွေ့ လို့ ဗခခနစအ လုပ်ပြီး
 ကျွန်မကို အိမ်မေးလဲပို့လို က်တာတဲ့ မေမေတို့ကိုလဲ ပစ္စည်းတွေပေးလိုက်ပြီးပြီ
 ဆိုတဲ့အကြောင်းနဲ့ မနက်ဖြန်ည ကျရင် သူ့ အခု တက်လာမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း နေခြည်အားရင်တော့ အွန်လိုင်းဝင်လာပါတဲ့
 သူ ညဖက် အွန်လိုင်းမှာရှိနေမယ်တဲ့။
 ကိုသူရ ဆီကို အိမ်မေးလဲပြန်လို က်တယ် မနက်ဖြန်ည ဖက်ကျရင်
 ကျွန်မလဲအွန်လိုင်းဝင်လာမယ့်အကြောင်းနဲ့မေမေဆီ ကပစ္စည်းရပြီးကြောင်းဖုန်းဆက်တဲ့အကြောင်း
 ကျေးဇူးတင်ကြောင်းထပ်ရေးလိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ စက်ကို မပိတ်ပဲ ဒီအတိုင်းထားခဲ့ ပြီး ရေသွားချိုး လိုက်တယ်။
 ကျွန်မရေချိုးပြီးအခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာ တော့ သူ့သူလဲပြန် ရောက်လို့ ရေချိုးဖို့ ပြင်နေပြီ။
 ကျွန်မ ကိုယ်ကိုရေသုတ် ညအိပ်ဝတ် ကို ဝတ်နေတုန်း သူ့သူက ရေချိုးဖို့ထွက်သွားတယ်။
 ကျွန်မ နဲ့ သူ့သူတို့ က အတွင်းအစင်းမကျန် တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက်တင်မက ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းပါအကုန်အစ
 င်ပွင့်လင်း ပြောဆိုကြ တဲ့အဆင့်ကို ရောက်နေပေမဲ့ သူ့သူက အခုတစ်ထိ အပျိုစစ်စစ် မျိုးသူနဲ့ သူ့သူက သမီးရည်းစားဆိုပေမဲ့
 တော်ရုံတန်ရုံ နမ်းတာပြုတာကလွဲလို့ အဆုံးစွန်ထိအဆင့် ကိုမရောက်ဖူးသေးဘူး
 သူတို့အကြောင်းကို သူ့သူက ကျွန်မကိုအ ကုန်ပြောပြတယ်။

ညအိပ်ဝတ်တွေဝတ်လို့ ပြီးတာနဲ့ ကွန်ပြူတာ ဘေးပွဲမှာထိုင် ပြီးမဖွင့်ဖြစ်တာကြာပြီ ဖြစ်တဲ့ အချစ်ရွာ ဝက်ဆိုက်ကိုဖွင့်၊
 ဟိုအခန်း ဒီအခန်းတွေလျှောက် ဝင်ကြည့်ရာကနေ ကာလသားကြိုက်စာအုပ်များ အထဲက
 ဇေတသသ ဝ ရေးတဲ့မမဖြူနဲ့ မောင်ဇော် ဇာတ်လမ်းကိုဖတ်နေတယ်။ အဲဒီဇာတ်လမ်းထဲက မမဖြူရဲ့ ခံစားချက်လိုမျိုး
 ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က တချက်တချက် မှာဖြစ်ခဲ့ပြင်လာတာ
 မမဖြူက အရင်တုန်းက နယ်မှာသူ ဘဲနဲ့ ဖြစ်ဖူးခဲ့တော့ အခုရန်ကုန်ရောက်တုန်း
 သူ့ စိတ်ထဲက ခံစားချင်လာတာကို မောင်ဇော် လေးကိုသင်ပေးရင်းမမဖြူရဲ့ ခံစားရတာကို ဖတ်ရတော့ကျွန် မစိတ်ထဲလဲ မရိုးမရွ
 ဖြစ်ဖြစ်လ ခတယ်။
 အခုလို ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ အစွမ်းကုန် ဆက်ဆံဖူးခဲ့တဲ့
 မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ က ဒီအရသာတွေကိုခံ စားဖူးခဲ့ပြီးပြီမို့
 မတွေ့ ရ မကြုံ ရတာကြာတဲ့အ ချိန်မျိုးမှာ တခါတလေ အကြောင်းဆုံလာရင် စိတ်ထဲဘယ်လိုမှတားလို့ မရအောင်ဖြစ်
 လာတတ်တာကွ ပျန်မ အသိဆုံးပေါ့။
 တခါတလေ ကျွန်မ အရမ်းကိုတမ်းတမိတယ်လေ။ အခု လဲ ကျွန်မ
 ဇေတသသ ဝ ရဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲက မမဖြူကို ကိုယ်ချင်းစာနေမိတော့ တယ်။
 မောင်ဇော် က မမဖြူကို လျှာနဲ့ လုပ်ပေးတဲ့အခန်းလဲရောက်ရော ကျွန်မ မောင့်ကို အရမ်းသတိရလာမိသလို တကိုယ်လုံးလဲ
 သွေးတွေဆူချင် လာတယ်။ စတိုရီထဲကမမဖြူ ခံစားနေရတာမျိုးကိုယ်ကိုယ် တိုင်အရမ်းခံစားလာချင်မိတယ်။
 ကျွန်မ စတိုရီဖတ်နေတုန်း သူ့သူကရေချိုးရာကဝင်လာ၊ အခန်းတံခါးကိုသေချာပိတ်၊ ရေချိုးခန်းပစ္စည်းလေးတွေထည့်တဲ့
 ခြင်းကိုနေရာတကျထား၊
 ခြုံထားတဲ့မျက်နှာ သုတ်ပုဝါ နဲ့ သူ့ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို သေချာသုတ် လက်စနဲ့ ကျွန်မနားကိုလာ၊
 ကျွန်မဘယ်ဖက်ဘေးနားကနေရပ်ပြီး
 ကျွန်မ ဖတ်နေတဲ့ ဝက်ဆိုက်စာ မျက်နှာက သူ့ပါလာဖတ် နေတယ်။

စတိုရီက လက်ရှိပွင့်ထားတဲ့စာမျက်နှာမှာက ကောင်းခန်းကလဲရောက်နေတာကိုး၊ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ မောင်ဇော်လီးကိုမမဖြူက အကောင်းဆုံးစုတ်ပေးပြီးတဲ့နောက်၊ ကဲမောင်ဇော် မင်း အလှည့်လို့ မမဖြူကပြောပြီး မမဖြူကအယက်ခံတော့ မောင်ဇော် က မမဖြူပေါင်ကြားထဲမှာနေပြီး မမဖြူပေါင်ကိုကားပေးထားချိန် မမဖြူ ရဲ့ အစေ့ ကို စုတ်လိုက် တဲ့အခန်းကိုတဆင့်ခ ပြင်အသေးစိတ်ရေးထားတာကို ဖတ်ရင်းကျွန်မ ရင်တွေတုန် နေချိန်၊ သူ့သူကလဲကွဲပြားမတော်တော် ငြိမ်ပြီး ဖတ်နေတယ်၊ မမဖြူက မောင်ဇော် ကိုအိပ်စေ လိုက်ပြီးမောင်ဇော်အပေါ်တက်လုပ်တဲ့ အပိုဒ်မှာတော့ ကျွန်မ တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ရင်ထဲခံစားချက်နဲ့ ဖတ်နေမိတယ်။

တက်လုပ်လို့ ပြီးသွားတဲ့အချိန် မမဖြူကိုယ်ကမောင်ဇော်ကိုပေါ်အကျ မောင်ဇော် က ဆီးပြီးဖက်ထားတဲ့အခန်း မှာ ကျွန်မ လဲဇာတ်လမ်းထဲ ဈာန်ဝင်ပြီး ကိုယ်တိုင်တောင် ဖီးလ်ယူချင်စိတ်အရမ်းဖြစ်လာတယ်။ စာရေးသူကလဲကောင်းခန်းရောက်မှ ရပ်သွားလိုက်တာ။ နောက်ဘယ်တော့ ထပ်တင်မလဲ မသိဘူး။

သူ့သူက ဘဲကစိုလာ တယ်။

အဲဒီအချိန်ကွဲပြားမတော်တော်လက်နဲ့ သူ့သူ ခါးကို ကျွန်မဟာကျွန်မဘာကြောင့်ဖက်မိတယ်ဆိုတာမသိလိုက်ပဲအလိုလိုဖက်ထားမိ နေသလို၊ သူ့သူကလဲ ငြိမ်ပြီးကြည့်နေရာကနေ ကျွန်မနားကိုပိုကပ် လာတယ် ကိုယ်ကိုရှေ့ ကို တိုးကပ်လာပြီး မော်နီတာပေါ်က ရုပ်ရှင်ကို နှစ်ယောက်သား အတူတူသေချာ ဘူးပူးကပ်ကပ်ဖြစ် လုနီးပါး ဖီးလ် ကိုယ်စီနဲ့ ကြည့်နေမိကြတယ်။

သူ့သူ အသက်ရှူသံမြန်လ ဘာတာကိုကျွန်မ သတိထားမိသလို ကျွန်မ နှလုံးခံသံမြန် လာပြီး ရင်ထဲမှာတုန်တုန်ရီရီဖြစ်လာတာ ကိုလည်း ကျွန်မ ခံစားနေရတယ်။ ကျွန်မဘယ်ဖက်လက်ကသူ့သူ ခါးကို ပိုပြီး တင်းတင်းဖက်လိုက်မိ တယ်။ ဖက်ထားရင်းက နေ အလိုလို သူ့သူ ပေါင်တွေ၊ တင်တွေကို ကိုပွတ်မိ တယ်။ ဘာကြောင့် ဘယ်လို ပွတ်မိသလဲ ဆိုတာ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မသိတော့ဘူးစိတ်ထဲမှာ သူ့သူ တင်တွေပေါင်တွေဟာ နွေးနွေးလေးဖြစ်လာသလိုပဲ။ ကျွန်မ ပုခုံးကို သူ့သူ လက်က ကိုင်လာတယ် ပြီးတော့ ဆုပ်သလိုလို ခံစားလာရတယ်။

ကျွန်မရောသူပါအသီးသီး သွေးတွေဆူနေမိ ကြပြီဆိုတ ဘဲ မပြောပဲနဲ့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိနေကြရတယ်။ “ကောင်မလေးအရမ်းကိုဖီးလ်တက်နေတယ်နော် ကော့လန်တက်နေတာပဲ။ အရမ်းခံလို့ ကောင်းတယ်ထင်တယ်”

သူ့သူက အာခြောက်တဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ မသိ မသာကတုန်ကရင်လေးပြောလာတော့၊ ကျွန်မကလဲ “အင်း” လို့ ပြောပြီး တဆက်တည်း “ငါတောင် ဖီးဖြစ်ချင်လ ဘဲတယ်ဟာ၊ အောက်ကစို လာတယ်” လို့ မပွင့်တပွင့် ပြောလိုက် မိတယ်။ ကျွန်မ ပုခုံးကိုကိုင်စ ဘဲတဲ့သူ့သူ လက်က နည်းနည်းလေး မသိမသာညစ် လိုက်သလို ပဲ။

ရုပ်ရှင်ထဲက ကောင်မလေး တအားကော့တက်လာ ပြီးကောင်လေးကကောင်မလေးဟာကို အသာလေး လက်နဲ့ ဖြို ပြူးထွက်နေတဲ့ အစေ့ကိုလျှာ ဘဲနဲ့ အသကုန်ယက်ချိန်မှာတော့ သူ့သူ လက်က ကျွန်မပုခုံးကို နည်းနည်းလေး အားထည့်ပြီးညစ်လိုက် သလိုဆုပ်လှိုက်သလိုပဲ။ ကျွန်မသိတယ် သူ့သူ ပြောသာပြော ဘဲထွက်တယ် ဖီးလ်တက်နေတယ် စိုနေလောက်ပီ။

“သူ့သူ” ဘယ်လိုနေမလဲလို့ ”

“အေးနော်၊ ကြည့်ရင်းနဲ့ တောင်ရင်အရမ်းတုန်လာတယ်” လို့ သူ့သူကပြော ဘဲတော့ ကျွန်မက “စိုလာတယ်ဟုတ်” လို့ မေးလိုက်တယ်။

သူ့သူက မျက်နှာလေးနီပြီး မပွင့်တပွင့်နဲ့ “အင်း” လို့ တလုံးတည်းဖြေပြီး သူ့ အိပ်ယာပေါ်သွားလို့နေလိုက် တော့၊ ကျွန်မလဲ ကွန်ပြူတာ ကို ပိတ်၊ မီးခလုတ်ကို ပိတ်လိုက် ပြီး အိပ်ဖို့ အတွက် ပြင်လိုက် တော့တယ်။ စိတ်ထဲမှာ ကတော့ ထိန်းချုပ်ထားရတာကို အားမလို အားမရဖြစ်နေမိတယ်။

ဒီမနက်ကျွန်မ အိပ်ရာထတော့ သူ့သူက အစောကြီးနိုးပြီးအပြင်သွားဖို့ပြင်ဆင်ပြီးနုင့်နေပြီ။

“သူ့သူ နင်အပြင်သွားမလို့လား”

“အင်း .. ဒီနေ့ ကိုသူနဲ့ ချိန်းထားလို့ တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတော့၊

ကိုသူ့ အလုပ်ပိတ် ရက်လေ အဲဒါတနေရာရာသွားကြမလားလို့”

“အော် ..... ဘယ်သွားကြမလို့လဲ”

“မသိသေးပါဘူးဟာ... ကိုသူ နဲ့တွေ့မှ ပဲသူစီစဉ် မှာ”

“စာမေးပွဲနီးနေပြီနော်၊ နင် စာတွေလုပ် ထားပြီးပြီလား”

“အင်းပါနင်ကော”

“ငါ ဒီကနေ့ ဘယ်မှမသွားဘူး၊ စာလေးဘာလေးကျက်စရာရှိတာ

ပြင်ဆင်စရာရှိတာပြင်မ လို့။” ဆိုပြီး ကျွန်မကပြောတော့
သူသူကပြုံးစိစိနဲ့။

“အင်း .... စာလေးဘာလေးကျက်စရာရှိတာကျက်ရင်းနှင့် အွန်လိုင်းဝင်ပြီး ရန်ကုန်က ကိုသူရဆိုတဲ့လူကြီးများ
လိုင်းပေါ်တက်လာမလားဆိုပြီးလဲမျှော်ပေ ၊ ဟုတ်လား၊ ငါကတော့ သွားပြီ ကိုသူ့ ဆီကို”

“သူသူနော် ကောင်မ စုတ်” လို့ ကျွန်မ ပြောလိုက် ချိန် သူသူက ရီပြီး အခန်းထဲကထွက်သွားတော့တယ်။

ဒီကနေ့ သူသူဝတ်ထဲ ဝေးတာ က မိနီစကပ်လေးနဲ့ ဆိုတော့လဲ ကြည့်လို့ ကောင်းလိုက်တာ။

ဟုတ်လဲဟုတ်တာပဲ။ အရင်အပါတ် ကိုသူရ နဲ့ ချိန်းထားတဲ့ အွန်လိုင်းတက်လာမယ်ဆိုတဲ့နေ့ က၊ ပြောထားတဲ့အတိုင်း
ကိုသူရ အွန်လိုင်းတက်လာပြီး ကျွန်မတို့ စကားပြောဖြစ် ကြတဲ့အကြောင်း သူသူသိတယ်လေ။

ထွေထွေတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုသူရ ရန်ကုန်ပြန် ရောက်ပြီးမေမေတို့ ကို လူကြိုပစ္စည်းသွားပေးတုန်းက
အိမ်မှာ မေမေနဲ့ တွေ့ တော့မေမေ ကကိုသူရကို

ကျွန်မနဲ့ စကားပူမှ ဘာတွေ ခဲ့တဲ့အကြောင်းကိုမေးရင်း၊

ထုံးစံအတိုင်း သမီးကို အဝေးမှာထားရပေမဲ့ စိတ်မချတဲ့ အကြောင်း၊

အခု ကိုသူရ က သွားသွားလာလာရှိနေတယ်ဆိုတော့

ကိုသူရကပဲအပ်ပါ တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း၊

ကိုသူရစကားပူရောက်တဲ့အခါ ကျွန်မဆီသွားသွားတွေ့ ပြီး စောင့်ရှောက်ပါဆို တဲ့အကြောင်းပြောတယ်တဲ့

မေမေတို့ များ ကျွန်မကို ခလေးလေးကျနေတာပဲ။

ကိုသူရကိုများအပ်ပါတယ်လို့ ၊ ကျွန်မ ခလေးမှမဟုတ်တာ

ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မသိတာပေါ့.....

ကိုသူရကတော့ သူမကြာခင် စကားပူကို ထပ်ရောက်လာဦးမယ်၊ ရောက်တဲ့အခါ နေခြည့်ဆီ လာခဲ့မယ်၊ လိုတာရှိရင်မှာပါ ဆု

တာရယ်၊ နောက် ဘာရယ်မှမဟုတ်ဘူး အွန်လိုင်းအကြောင်း ၊ ရန်ကုန်အကြောင်း နဲ့ တချက်တချက်မှာ

ကိုသူရအလုပ်အကြောင်း ကျွန်မကျေ ဘေးအကြောင်း ပြောဖြစ်ကြတယ်။

ပြောဖြစ်မှပေါ့။ ကိုသူရဆိုတဲ့လူကြီးက နောက်ပိုင်း ညဖက်ဆို အွန်လိုင်းတက်တက်လာတာ ကိုး၊

အဲဒါ ညတုန်းကတော့ကျွန်မကို သူက နေခြည့် ကိုယ်နဲ့ အွန်လိုင်းမှာ

ချတ် နေတော့တခြား နေခြည့်နဲ့ ချိန်းထားတဲ့လူနဲ့ ချတ်ဖို့ ရာ ကိုယ့်ကြောင့်နေခြည်တို့ အနောက်အယုတ်ဖြစ်နေမယ်တဲ့၊ ဟွန်း ..

ဒီကလဲ ဘယ်ရမလဲ။

မရှိပါဘူး။ ရန်ကုန်က သူငယ်ချင်းတချို့ တက်လာရင်ပြောတာက လွဲလို့ အခုလို အွန်လိုင်းမှာအကြာကြီးချတ်ဖြစ်တာ

ယောက်ျားလေးဆိုတာ ကိုသူရ ပဲရှိတယ်။ ကိုသူရသာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားလို့ အွန်လိုင်းပေါ်တက်လာဆိုရင်

အဲဒီတစ်ယောက်နဲ့ ပြောစရာရှိတာပြော နော် နေခြည်က အရေးမကြီးပါဘူး

လို့ ပြောပစ်လို့က်တယ်...

သူကဘာပြန် ပြောတယ်မှတ်လဲ။ ကိုယ်က များသောအားဖြင့်

အင်တာနက်ကို အလုပ်ကိစ္စ အီးမေးလ်တွေစစ်တာ ဘာစာပြန်တာက လွဲလို့

အွန်လိုင်း ချတ်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူးတဲ့။

နောက်ပြီး အခုလို အွန်လိုင်းနဲ့ အကြာကြီး ချတ်ဖူးတာ နေခြည်တစ် ယောက်ပဲရှိတယ်တဲ့..... လူလည်ကြီး ..... မုန်းဖို့

ကောင်းတယ်..

ကျွန်မ မျက်နှာသစ် ၊ မနက်စာ ကော်ဖီနဲ့ မုန့်နဲ့စ ဘေးရင်း ကွန်ပြူတာ စားပွဲမှာထိုင် ၎င်း၊ ကျောင်းစာလုပ်စရာရှိတာတွေကို လုပ်နေလိ
က်တော့တယ်။ စာမေးပွဲက နီးပြီလေ။

စာကြည့်ရင်းနဲ့ ကွန်ပြူတာ ဘာကိုဖွင့် ၊ သီချင်းတိုးတိုးလေးဖွင့်ထားပြီး စာလုပ်နေရင်း

—အခု ကို အွန်လိုင်းဝင်ကြည့်လို့က်တယ်။ တစ်ယောက်မှအွန်လိုင်းမှာ မရှိဘူး ။ သူသူမြင်ရင်တော့ “ မျှော်တယ်” ဆိုလို့

ကျွန်မကို ပြော မှာသေချာတယ် လို့

တွေးမိရင်း ကျွန်မတစ် ယောက်တည်းပြုံးမိတယ်။

ရေမိုးချိုးပြီး တခုခုသွားဝယ်စားလိုက်ဦးမှပဲ။

အင်္ကျီချွတ်ရင်း ဘာရာပါတခါတည်းချွတ်လိုက် တယ်။

အခန်းထဲ ဘယ်မှမှမရှိတဲ့ဟာလွတ်လွတ်လပ်လပ်ပေါ့နော်။

ညအိပ်ဝတ်စား ဘောင်းဘီကိုချွတ် လိုက်တော့

ကျွန်မ တကိုယ်လုံးမှာပင်တီအ နက်လေးတခုပဲကျန် တော့တယ်။

ကွန်ပြူတာ မော်နီတာကို လှမ်းကြည့်လိုက် တော့၊ ဘယ်သူမှ တက်မလာသေးဘူး။

ကိုသူရလဲ တနင်္ဂနွေနေ့ ဆိုတော့ အပြင်သွားချင်သွားနေမှာ။

ဘယ်သူမှ မရှိရင်ရေသွားချိုးလိုက်မယ်။

တန်းကထမီကိုယူပြီး ရင်လျှား ဝတ်၊ ပင်တီချွတ် ၊ မျက်နှာသစ် တံပုဝါကို ခြုံ၊ ရေချိုးခန်းဆီကိုထွက် ခဲ့တယ်။

ရေချိုးပြီးတော့ အခန်းထဲပြန်ရောက်ကွန်ပြူတာ ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
 ၀-အင်္ဂု မှာ ဟဲလို လို့ တစ်ယောက်လှမ်းပြောထားတယ်။
 ကြည့်လိုက်တော့၊ ကိုသူရ ဖြစ်နေတယ်။
 ချက်ချင်းပဲ ခန့်နော် လို့ ပြန်ရိုက်ပေးထားလိုက်ပြီးအဝတ်အစားအမြန်ဝတ် တော့တယ်။
 အခန်းထဲ ကျွန်မတစ် ယောက်တည်းပဲဆိုတော့ လွယ်လင့်တကူပဲထမီကိုချွတ် တန်းမှာလွှားလိုက်၊ မျက်နှာသူ တ်ပုဝါနဲ့
 တကိုယ်လုံး ရေစင်အောင်က ဗျာကယာသုတ်၊ မျက်နှာသူ တ်ပုဝါကို တန်းမှာလှန်း၊ ပင်တီနဲ့ ဘရာကိုယူဝတ်၊
 တီရှပ်တတည်ကို စွပ်လိုက် ပြီး၊ အရေးထဲ ဘောင်းဘီတိုကို ရှာရသေးတယ်။ ကိုသူရကတော့စောင့်နေရှာမှာပဲ။
 အဝတ်ဘီရိုဖွင့်အဝ တ်ပုံအောက် ဆုံးက ဘောင်းဘီတိုကိုထုတ်ပြီးဝတ် ဘီရိုပြန်ပိတ်ခဲ့။ ကွန်ပြူတာ စားပွဲမှာထိုင် ငါ့ ရပြီ လို့
 ပြန်ရိုက်လိုက် တော့ ကိုသူရက အလုပ်များနေတာလား လို့ မေးတယ်။
 နေခြည့်က မများပါဘူး၊ ကိုသူရကော လို့ ပြန်မေးလိုက်တော့
 ကိုယ်အီးမေးလ်တစ်စောင်ပို့ စရာရှိလို့ အင်တာနက် သုံးရင်း

၀-ဘင်္ဂေ ကို ဖွင့်လိုက်တာ
 နေခြည့်ကို အွန်လိုင်းတွေ တာနဲ့ လှမ်းပြီး ဟဲလို လုပ်လိုက် တာပါလို့ ဖြေတယ်
 ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ချတ်နေရင်းနဲ့ စာနဲ့ ရိုက်ရတာ အားမရဘူးထင်တယ်။ ကိုသူရက
 ကိုယ်ဖုန်းခေါ်လိုက်မယ်နော် ဖုန်းနဲ့ ပြောကြရအောင်တဲ့၊
 ကျွန်မ က ဟုတ်ကဲ့ လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အတော်လေးကြာတော့ ကျွန်မဖုန်း မြည်လာတယ်။
 ကြည့်လိုက်တော့ ၃၁၃၃++++ အရေးထဲ ကိုသူရဖုန်းခေါ်မယ်ဆိုတော့မှ
 ဘယ်ကဖုန်း ဝင်လာပါလိ မ့်..... ..

ဖုန်းကို ဖွင့်ပြီး ဟဲလို လို့ ပြန်ထူးလိုက်တယ်
 “ကိုယ်ပါနေခြည့်၊ ဟယ်.... ကိုသူရပဲ”
 “ခုနကတော့ ရန်ကုန်ကဆုပြီးတော့ ကိုသူရ အခုဘယ်က ဆက်တာလဲဟင်”
 “ကိုယ် ဇာနည်သ နဲ့ ခေါ်နေတာပါ နေခြည့်၊ စင်္ကာပူတုန်းက သူငယ်ချင်းက ပေးထားပေမဲ့
 သုံးဖို့ မေ့နေတာမနက်က မှ သတိရတော့ ဇာနည်သ သတိဥာဏ်နဲ့ ငှက် သူပေးထားတာကိုယ်စက်ထဲရှိနေတာပဲဆိုပြီး
 သုံးဖြစ်တာ။
 နောင်ဆို နေခြည့်ဆီ အဲဒါနဲ့ အမြဲခေါ်လို့ ရပြီ”
 အော် ဟုတ်သားပဲ သူငယ်ချင်းတွေပြောလို့ သိထားတယ် ဇာနည်သ နဲ့ စင်္ကာပူကို ပြန်ခေါ်ရင်ရတယ်ဆိုတာ နေခြည့်
 တခါမှမသုံးဖြစ်သေးဘူး။
 ကျွန်မ က ကွန်ပြူတာ ကိုပိတ်၊ အိပ်ယာပေါ်သွား ကုတင်ခေါင်းရင်းမှာ
 ခေါင်းအုံး ကို ထောင်၊ ကိုယ်ကိုခေါင်းအုံးပေါ်မှီထိုင်လို့လိုက်ပြီး
 ကိုသူရနဲ့ အေးအေးဆေးဆေးပြောဖြစ် တော့တယ်။
 ပြောရင်းနဲ့ ဘယ်လိုကဘယ်လို ပြောဖြစ်ကုန်ကြတယ်တော့မသိဘူး
 တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် ကို ဖွင့်ပြော မိလာကြတယ်။
 ရန်ကုန်တုန်းက တက္ကသိုလ်တက်ခဲ့တဲ့အကြောင်းလဲရောက်ရော ကျောင်းအကြောင်းပြောနေရင်းနဲ့ ကိုသူရက
 နေခြည့်မှ ၁ တခါတုန်းက တက္ကသိုလ်ဇာတ်လမ်းလေးတွေရှိခဲ့မှာပဲ ဟဲ့နော် တဲ့
 ကျွန်မက တချက်လေး တုန့်နေသွားပြီးမှ လေသံပြေပြေလေးနဲ့ ပဲ
 “ပြီးခဲ့တဲ့ဟာတွေက ပြီးခဲ့ပါပြီ ကိုသူရရယ်” လို့
 ပြောလိုက် မိတော့၊ ကိုသူရက “နေခြည့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ကိုယ် မေးမိသလိုဖြစ် သွားရင်ခွင့်လွှာ တ်ပါနော်” တဲ့
 “ကျွန်မက မဖြစ်ပါဘူး၊ မေးလို့ ရပါတယ် ကိုသူရ ရယ်” လို့ ဘာကြောင့် ပြောမိသလဲ မသိဘူး။ နောက်တော့ ကိုသူရကလဲ သူ
 အကြောင်းတွေပြောပြ တဲ့အထဲမှာ ၊ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းလဲဟုတ်ငယ်ရည်းစားလဲဟုတ်တဲ့ တစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊
 ကျောင်းပြီး လို့ တစ်နှစ်မှ ၁ အဲဒီကောင်မလေးက အမေရိကားကို ထွက်သွားပြီး၊ အဲဒီကတည်းက တဖြေးဖြေး
 အဆက်သွယ်ကြလာလိုက်တာ၊ အခုတော့ ဟိုမှာအိမ်ထောင်ကျသွားပြီဖြစ်ကြောင်း။
 ကိုသူရ ကလည်း ကျောင်းပြီးတာနဲ့ စီးပွားရေးလောကထဲ ဝင်လိုက်ပြီး၊ အလုပ်ပဲအာရုံ စိုက် ကြိုးစားခဲ့တာအခုထိပဲ ဆိုတဲ့အကြောင်း
 ကောင်း ပြောပြတယ်။
 ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ဖုန်းပြောနေရင်းတော်တော် လေးကြာတော့ ကိုသူရက
 နေခြည့် နေ့လည်စာစားပြီးပြီလားတဲ့။
 ကျွန်မ က မစားသေးဘူး လို့ ဖြေတော့ ကိုသူရက

“စားချိန်နောက်ကျလို့ အဆာလွန်ပြီးနေမကောင်း ဖြစ်နေမယ်။ နေခြည်ထမင်းစားလိုက်ဦးနော်၊ ကိုယ်လဲ အပြင်ခနသွ
 ာစရာရှိတယ်။ ပြန်လာတဲ့ အချိန်ကျရင် ဖုန်းခေါ်လိုက်မယ်လေ”
 ကျွန်မက ဟုတ်ကဲ့ လို့ ပြန်ဖြေလိုက်ပြီးချိန် ကိုသူရကဖုန်းချသွားတယ်။
 ဟွန်း... လူကြီး... ဘာမှန်းလဲမသိဘူး နေခြည်အဆာ လွန်ပြီးနေမကောင်းဖြစ်နေမယ်တဲ့လား၊ ခုနတုန်းက ဖုန်းပြောနေချိန်မှာ
 နေခြည်အဖို့ ဆာတယ်ဆိုတာ မေ့နေမိတယ် ဆိုတာရှင်မသိဘူးလား... လို့ ပြောပစ်လိုက်ချင်တယ်။
 ကိုသူရ နဲ့ ဖုန်းပြောပြီးတော့ အိမ်နားက သံသိ ခသကမအ မှာ တခုခုသွားစားလိုက်ပြီး၊
 အခန်းပြန်လာ၊ အိမ်ယာခင်းလဲ့၊ တစ်ပါတ်စာ လျှော်ရမဲ့အဝတ်တွေကိုလျှော်၊ လှန်းပြီးတာနဲ့
 ပဲညနေစောင့်သွားတော့တယ်။ ဘယ်မှလဲသွားချင် စိတ်မရှိဘူး။
 ဖုန်းသံကလဲ အခုကျမှ ဘာလို့ တိတ်ဆိတ် လွန်းတယ်မသိဘူး။ ကွန်ပျူတာ ကိုဖွင့် -အင်္ဂ ကိုဝင်၊
 အွန်လိုင်းမှာ ရန်ကုန် က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်တော့ရှိတယ်နဲ့ ဖြစ်နေတယ်
 ကိုသူရ ကတော့ မရှိဘူး။ အင်းလေ မနက်က ပဲ ဖုန်းအကြာကြီးစကားပြောထားတဲ့ဟာ၊
 ပြီးတော့ သူပြောသွားတာပဲ။ အပြင်ခနသွ ဘဲဦးမယ်ဆိုတာ။
 အားနေတော့ဘာလုပ်ရမှန်းလဲမသိဘူး။ စာကလဲ မနက်က ကြည့်ထားပြီးသား၊
 ဘယ်နှစ်နာရီရှိနေပြီလဲ။ လေးနာရီတောင် ကျော်နေပြီပဲ။
 ကွန်ပျူတာ ကနေ သီချင်းကိုဆောင်းဘောက်မှာ တိုးတိုးလေးဖွင့်၊
 ပြုတင်းပေါက် ခန်းဆီးကိုသေချာပုံတံ၊ အခန်းမီးကိုဖွင့်၊
 ဘောင်းဘီနဲ့ ပင်တီကို ချွတ်၊ ထမီကိုဝတ်၊
 ကပ်ကြေးအသေးလေးကိုယူ၊ စကူ တစ်ချပ်ကို ကြမ်းမှာခင်းပြီး
 အပေါ်မှာထိုင်လို့က်၊ ထမီကိုခါးအထိလှန်၊ ပေါင်ကို ကားပြီး
 ကျွန်မဟာအပေါ်ကထူနေတဲ့အ မွေးတွေကိုပါးအောင်ညှပ်၊
 အရင်းထိ တအားတိုအောင်မ ညှပ်ပဲ ခပ်ပါးပါးလေးဖြစ်အောင်
 လက်တဖက်နဲ့ အမွေးတွေကိုကို င် ကျန်တဲ့တစ်ဖက်က ကပ်ကြေးကိုကိုင်ပြီး ထူနေတာတွေ့ပါးသွားအောင်သေချာ ဘညှပ်တယ်။
 မညှပ်တာကြောင့် လို့ တော်တော်တောင်
 ထူနေပြီ။ အရင်ကတော့ရေချိုးတိုင်းမကြာမကြာညှပ်နေကျ၊
 အခုတော့လဲ အခန်းထဲ ဘယ်သူမှမရှိတုန်း လွတ်လွတ်လ လပ်လပ်အေးအေးဆေးဆေးပေါ့။
 သန့် ရှင်းရေး ကိစ္စပြီးတော့၊ အခန်းကိုအမှိုက်လို့ အမှိုက်ပစစ် စရာရှိတာအမှိုက် အိတ်ထဲထည့် အခန်းထောင့်မှာ ချ၊
 အကျိန်နဲ့ ဘရာကို ချွတ်အပေါ်ပိုင်းဗလာနဲ့ မှန်ထဲမှာ ကျွန်မ နို့ တွေကို
 ကိုယ့်ဟာကိုယ် လက်နဲ့ အသာလေး ဆပြီးကြည့်လိုက်တယ်။ ကြည့်ရင်းနဲ့
 မောင့်ကို တချက်တချက် သတိသလိုပဲ ပဲ။ မောင်ပြော ဖူးတယ်လေ၊ နေခြည်ရယ် နေခြည်
 နို့ ကလေးတွေက လှလိုက်တာ ဆိုပြီး ဖွဖွကလေးအုပ်ကို ပေးရင်း
 နို့ သီးထိပ်ကလေးတွေကို လျှာနဲ့ အသာလေး ကလိပေးတာ တွေးမိရင်ကြက်သီး
 တောင်ထချင်တယ်။ ထမီကိုရင်လျှား မျက်နှာသူ တံပုဝါခြံ ရေချိုးခန်းကို
 ရေချိုးဖို့ ထွက်ခဲ့လို့က်တယ်။

ရေမိုးချိုးပြီးလို့ အခန်းပြန်ဝင်လာ ပြီးတာနဲ့ အဝတ်အစားလဲပြီးတော့ လက်သည်း ခြေသည်းပြန်ဆိုးဖို့ သတိရလိုက်တော့
 ဖျက်ဆေးပုလင်းကိုယူ လက်သည်းညှပ်ကိုယူ၊ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာပဲ ခြေတင်ပြီး၊ ဆိုးထားတာတွေကိုဖျက်၊ ခြေသည်း
 လက်သည်းတွေကိုညှပ်၊ တံစင်းနှင့်တိုက်၊ ပုံဖော် ပြီးတော့မှ လက်သည်းဆိုးဆေးပူးကိုယူ အရောင်တင်။
 ခြေသည်းလက်သည်းတွေဆိုးထားတာခြောက်တဲ့ အချိန်လော က်မှာ ဖုန်းမြည်လာတာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ .....
 “ပီဖင်းဂိုး နံပါတ်ပဲ ကိုသူရလား မသိဘူး ဟဲလိုလို့ ထူးလိုက်တော့
 “နေခြည်၊ ငါ ဟဲ့” အဲတော့ ဘုတ်ဆုံမ
 “ကောင်မနော် ထူးဆန်းတယ် နင် ဘယ်သူ့ဆီကဖုန်းမျှော်နေတာ လဲ၊ ထူးတဲ့အသံက မျှော်နေတဲ့သူ ဖုန်းဆက်လာလို့
 ပျော်ပြီးထူးလိုက်တဲ့အ သံ၊ တခါတည်းအားကျိုးမာန်တက်နဲ့”
 ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်း အိအိသွယ် (ဘုတ်ဆုံမ) ဆက်တာဖြစ် နေတယ် ၊
 သူလဲအခု စကောပူမှာ ပဲ။
 ဟင်း ... မျှော်နေတဲ့ ဖုန်းက တခု၊ လာတာကတခု။
 “ပြော ဘာလဲ၊ ငါက ရန်ကုန်ကဖုန်းဆက်တာများလားလို့”
 “ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဟာ ငါ့ဇာတိသ အင်စတောလု ပ်ပြီးဟိုဟိုဒီဒီစမ်းခေါ်ရင်းနဲ့ နင့်ဆီခေါ်လိုက်တာ”
 သူကလေရှည်တတ်တာနဲ့ သူ့ဖုန်းကို သည်းညှိခံ နားထောင်ရအုံးမယ်၊
 အင်းလေ ပျင်းနေတာနဲ့အတော်ပဲ။
 အဲဒီသူငယ်ချင်းနဲ့ မြန်မာပြည်က အကြောင်း၊ စကောပူအကြောင်း၊

ဝက်ဆိုက်က တွေအကြောင်း နှစ်ယောက်သား ဖုန်းပြောလိုက် ကြတာ စုံနေတာပဲ။ နာရီဝက်ကျော် ကျော် ၄၅ မိနစ် လောက်ကုန် သွားတယ်။

ဖုန်းပြောပြီးတာနဲ့ ခေါက်ဆွဲထုတ်ကို ရေနှေး နဲ့ စိမ်၊ ထုံးစံအတိုင်း ညစာကိုခေါက်ဆွဲစား၊ အင်တာနက်ဖွင့် ကိုးရီးယား ဝက်ဆိုက်ထဲက ရုပ်ရှင်တွေ ကြည့်နေလို့ ကြတာ။ ဘယ်နှစ်နာရီထိုးလို့ ထိုးမှန်း သတိမထားမိဘူး။

သူ့ပြန်လဲ တော့မှ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ၉နာရီတောင်ထိုးနေပြီပဲ။

“သူ့ပြန်လာပြီ လား၊ ဘယ်တွေ့ရောက်ခဲ့လဲ”

“ဘယ်မှမရောက်ပါဘူးဟာ”

“ဘယ်မှမရောက်ဘူး ..... ဟုတ်လား၊ ဘယ်မှမရောက်ဘူးလဲပြောတယ် နင့်ကိုကြည့်ရတာ ပင်ပန်းနေတဲ့ပုံကြီး”

သူ့က ကျွန်မမေးတာကို ဘာမှပြန်မဖြေပဲ အဝတ်အစားလဲပြီး အိပ်ရာပေါ် သွားခွေနေတယ်။ ကျွန်မလဲ

ရုပ်ရှင်ထဲအာရုံရောက်နေတာနဲ့ ပဲ သူ့ကိုအမှတ်တမဲ့ ဖြစ်နေတယ်။

ရုပ်ရှင်တိုင်းပြီးသွားတော့မှ သူ့ကို သတိရလို့ ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ ငြိမ်ပြီး တစ်ခုခုကို တွေးနေသလိုပဲ။

ကျွန်မလဲ ဘာမှမပြော သေးပဲ သူ့ကိုကြည့်နေလိုက်တာ တော်တော်ကြာတဲ့အထိ သူ့စဉ်းစားနေတာ မပြီးသေးတော့ ...

“သူ့ .. နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဘာတွေတွေးနေတာလဲ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဟာ”

“ဘာလို့ ဘာမှမဖြစ်ရမှာလဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ နင်ပြန်ရောက်ကထဲကရင်း အိပ်ရာပေါ်မှာ ခွေနေတာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ငါ့ကိုပြော

ကိုသူနဲ့ စကားများလာလို့လား ဒါမှမဟုတ် တခြား ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ”

ဆိုတော့မှ ကျွန်မကို အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး ...

“နေခြည် ငါနင့်ကို ပြောလဲပြော ခြေချင်တယ်၊ ဘယ်ကစပြောရမှန်းမသိဘူး”

ပြောနေတုန်း သူ့ဖုန်းက မြည်လာတယ်၊

ကို သူ့ဆီကဖုန်း၊ သူ့က ကိုသူနဲ့ ဖုန်းပြောနေ

ကျွန်မက ကွန်ပျူတာ ကိုပိတ်၊ ကုလားထိုင်ကို ကွန်ပျူတာ စားပွဲ မှာနေရာတကျသိမ်း

အိပ်ယာပေါ် လှဲပြီး သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့

သူ့က သူ့အိပ်ယာပေါ်မှာ ကျွန်မ ကိုကြောပေးပြီး ခွခေါင်းအုံးကို ဖက် ၊

ဖုန်းပြောနေတယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း သူ့ညဝတ် ဂါဝန်က ပေါင်ရင်းအထိလှန်လို့ ။

အတော်လေးကြာတော့ သူ့ဖုန်းပြောလို့ ပြီးသွားတာနဲ့

ဖုန်းကို ခေါင်းအုံးဘေးချပြီး ကျွန်မ ဖက်ကိုလှည့်လိုက်တယ်။

ဘာမှမပြော သေးပဲငြိမ်နေတော့ ကျွန်မက ပဲ။

“နင်နေမကောင်းဘူးလား” လို့ မေးလိုက်တယ်။

“ကောင်းပါတယ်” လို့ သူ့က ဖြေပြီးငြိမ်နေပြန်တော့

ကျွန်မက အိပ်နေရာကထဲ သူ့ကုတင်ဆီ ကိုသွား၊ သူ့ဘေးမှာထိုင်လိုက်တယ်။

သူ့က ခေါင်းအုံး ကို မြင့်လိုက်ပီး ဘေးကိုရွှေ့လိုက်တော့ ၊

ကျွန်မလဲ သူ့ဘေးမှာပဲ အသာလေးဝင်လှဲပြီး နှစ်ယောက်သား ယှဉ်တွဲအိပ်နေရင်း

သူ့က “နေခြည်၊ ငါ မှားလားမသိဘူးဟာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲသူ့ရဲ့”

“ငါ လေ ..... ဟိုဒင်း ..... ကိုသူနဲ့ ဒီကနေ့ ငါတု့တွေ့ကြတာလေ”

“အင်းလေ နင်ပဲမနက်က ဒီကနေ့ကို သူနဲ့ ချိန်းထားလို့ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်ဟုတ်”

“အင်း၊ အပြင်မှာ သွားပြီးစားသောက်ပြီးတာနဲ့ ကိုသူ့အခန်းကို သွားပြီး အဲဒီမှာပဲ အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်”

“ဘာလဲ နင်တို့ရန်ဖြစ်လာကြတာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“အဲဒါဆိုရင်ဘာဖြစ်ခဲ့ကြလို့လဲ”

သူ့က အိပ်နေရာက ထ၊ ခေါင်းအုံးကိုခေါင်းရင်းဖက် ကိုထောင်၊

ခေါင်းအုံးမှာမှီပြီးထိုင်လိုက်တော့ ကျွန်မလဲ သူ့လိုပဲပြင်ထိုင်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ သူ့က ခေါင်းငုံ့ပြီးလက်က စောင်စကို ပွတ်နေရင်းက

“ငါနဲ့ ကိုသူနဲ့ ဟိုဒင်း ... လွန်ခဲ့ကြတယ်၊ ငါမှားသွားပြီလားမသိဘူးနေခြည်ရယ်”

ကျွန်မက သူ့လက်ကိုကိုင်ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာကိုကြည့်နေရင်း နောက်ချင် စိတ်အရမ်းဖြစ်လာတာနဲ့

“အင်း .. မှားတာပေါ့ သူသူရယ်၊ အရမ်းကိုမှားတာ” ဆိုတော့
နေခြည်အဲဒါ ဆို ငါဘာလုပ်ရမလဲဟင်၊ ငါကြောက်လို့က်တာဟာ”
ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ပဲနောက်ပြောင်လို့စိတ်နဲ့ ကျွန်မ သူ့ ကိုပြောလို့က်ပေမဲ့ ၊
ကြည့်လိုက်တော့ သူ့အရမ်းကိုလန့်နေ တဲ့ပုံဖြစ်နေတော့
ကျွန်မလဲ ဆက်မနောက်ရက်တော့ပဲ

“နောက်တာပါ သူသူရယ်၊ မှားတယ်လို့တော့ ပြောလို့မရဘူးပေါ့ ....
သမီးရိုးစားတွေဆိုတာ ဒီလိုပဲ လွတ်လွတ်လဲ ပဲလဲပဲ တွေတာများရင် တနေ့မဟုတ်တနေ့
ဒီလိုကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာတာပဲလေ၊ ဒါ ချစ်သူချင်း ဖြစ်တဲ့ဟာတွေက အခုခေတ်အခေ့ အခြေအနေမဲ့၊
ဒါကအဆန်းတော့မဟုတ်ဘူးပေါ့ဟာ၊
နင် ကိုသူ့ ကို ချစ်တယ်မလား ၊ ချစ်သူချင်းချစ်လို့ အခြေအနေအရ အချစ်လွန် တာပဲဟာ
တွေတာများတော့လဲ ကြာရင် ဘယ်သူက စိတ်ထိန်းနိုင်မှာမို့လို့လဲ ၊
ငါလဲ မောင်နဲ့ တုန်းက ပထမဦးဆုံးအကြိမ်မှာ တုန်းက ဖြစ်ပြီးစအချိန်မှ ၊ အဲသလို ခံစားခဲ့ရတာပါပဲ၊ နောက်တော့ လဲ ဒီလိုပဲပေါ့
ဟာ၊

အေး .. တခုပဲ သတိထားရမှာက မယူခင် ကိုယ်ဝန်မရှိစေနဲ့ပေါ့ ၊

ကဲပါ ဒီကိစ္စတွေခဏထားလိုက်ဦး၊ ဘယ်လိုနေလဲ ငါ့ကိုပြော ဝစမ်း”

သူသူက ရှက်မျက်နှာ ၁နဲ့ ၊ “တမျိုးပဲဟာ”

“ဘာလဲ တမျိုးပဲဟာဆိုတာက ကောင်းလား”

သူသူက ခေါင်း လေးညှိမ့်ပြတယ်

ကျွန်မက နင်ငါ့ကို ပြောပြလေလို့ ပြောတော့ သူသူက “ငါ ဘယ်လိုပြောပြရမှာလဲ ဟာ”

“နင်က လဲ ငါ့ကို နင်ရှက်နေသေးလို့လား၊ မရှက်နဲ့၊ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပေါ့ ကဲပြောမယ်ဟုတ်”

“နင့်ကိုငါ မရှက်ပါဘူး၊ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကနေစပြောရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားနေတာ”

“နင်တို့ ဘယ်နှစ်ခါလောက်ဖြစ်ခဲ့လဲ”

သူသူက “နှစ်ခါ” လို့ဖြေတယ်၊ ပြီးတော့

“နေခြည် ငါ့ဗိုက်ကြီးမှာ ကြောက်တယ်ဟာ၊ ငါ ဆေးတွေဘာတွေ သောက်ဖို့ လိုမလား” လို့ မေးတော့ ကျွန်မက “နင်
ဘယ်တော့ရာသီလာမှာလဲ” လို့ ပြန်မေးတာ သူသူက “တစ်ပါတ်လောက်တော့လိုသေးတယ် ဒါပေမယ့်ငါက အမြဲတမ်း
ပြီးခဲ့တဲ့လကထ က် စောစောလာတတ်တယ်” လို့ဖြေတယ်။

“သူသူ ..... နင်စောလာတတ်တာသေချာ တယ်နော် .. ဘယ်နှစ်ရက်လောက်စေ ၁တတ်လဲ”

“၃ ရက်လောက်စေ ၁တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်နေခြည် ငါကြောက်လို့က်တာဟာ”

“အဲဒါဆို ကိုယ်ဝန်မရှိနိုင်ဘူး” “ကိုယ်ဝန်မရှိနိုင်တာ သေချာလားဟင်နေခြည်”

“အင်း .. နင်စောလာတတ်တာ သေချာတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်ဝန်မရှိနိုင်တာ သေချာတယ်” “အင်း ငါကအမြဲစေ ၁လာတယ်” လို့
ပြောပြီး ငြိမ်သွားပြန်တယ်။

ခနဲကြာတော့ သူသူက

“တော်ပါသေးရဲ့နေခြည်ရယ် နင်ရှိနေလို့ ပဲ၊ နို့မို့ဆီ ငါ့မှာ ဘယ်သူ့ကိုမေးလို့ မေးရမှန်းမသိဘူး ငါ့မှာ ဗိုက်ကြီးမှာကိုပဲ
ကြောက်နေတာ ၊ အခုနင်ပြော ၁လိုက်တော့ မှပဲငါစိတ်နဲ့နဲ့အေးသွားတယ် ဒါတောင်စိတ်ထဲမှာ လုံးဝ စိတ်မချသေးဘူးဖြစ်နေတာ
ရာသီလာတဲ့အချိန်ထိစေ ၁ငါ့ကြည့် ရမှာပဲ”

“အင်းပေါ့ ... သေချာအောင်တော့စောင့်ကြည့်ပေါ့ ၊ ကဲပါ ခုနက မေးတာလမ်းကြောင်းလွဲနေပြီ ပြောပြအုံး နင့်အတွေး အကြံကို”

“ငါ ဒီနေ့ ကိုသူ့ အိမ်ကိုရောက်သွားတော့ ကိုသူက ငါ့ကိုစောင့်နေတာ၊ ငါလဲဘာမှမ စားသွားတော့ ကိုသူက
တခုခုသွားစားမယ်ဆိုပြီး ငါတို့အပြင်မှာ သွားစားရော၊ စားနေရင်းနဲ့ငါက ကိုသူ့ ဒီနေ့ဘယ်သွားမလဲလို့ မေးတော့

“ပထမ ‘ကိုသူ’ စီစဉ်ထားတာက ဒေသ သွားမလားလို့

အခုတော့မသွားတော့ဘူး” လို့ ပြောတာနဲ့ ငါက

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုသူ” ဆိုတော့ ကိုသူက

“အပြင်မှာ နေလဲ အရမ်းပူတယ် ပြီးတော့ အိမ်မှာဘယ်သူမှမရှိဘူးလေ အားလုံးအပြင်သွားကြမှာ၊ ကိုတို့အခု ထွက်လာတာ
ခဏနေဆို သူတို့လဲ အကုန် အပြင်ထွက် ကြတော့မှာ ၊ အိမ်မှာ ကိုနဲ့ သူသူနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး တွေ့လို့ရတာပေါ့

ဟုတ်တယ်မလား။ သူသူလဲ ကိုနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ချင်တာ ဝဲမလား”

လို့ သူကမေးတော့လဲ၊ ငါက

“အင်း .. တွေ့ချင်တာပေါ့” လို့ဖြေလိုက် တယ်။

စားပြီးတော့ ကိုသူ့အိမ်ပြန်သွားတော့ အိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိတော့ဘူး။ အဲဒါနဲ့ကိုသူ ကငါ့ကို သူ့အခန်းထဲမှာပဲ စကားပြောရအောင်ဆိုပြီး အခန်းထဲခေါ်သွားတယ်။ အခန်းထဲရောက်တာနဲ့ ..... . ကိုသူက အခန်းတံခါးကိုပိတ်လို့ ကြီးချိန် ငါ့ကိုသူ ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းပြီး ရင်ခြင်းအပ်ဖက်ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ငါ့နဖူးလေးတွေကို နမ်း၊ ငါ့မေးစေ့ကိုသူ လက်နဲ့ အသာလေး မ တင်ပြီး ငါ့နှုတ်ခမ်းတွေကိုသူ စပြီး နမ်းတာ ကိုသူက ငါ့နှုတ်ခမ်းတွေကို စုတ်နမ်းရင်း ငါ့ အကျိပေါ်ကနေ နို့ကို ပွတ်ပြီးဆုပ်ကိုင် ပေးတော့ ငါလဲ ဘယ်လိုမှမနေနိုင်တော့ဘူး။ ငါ့ရင်ထဲတမျိုးဖြစ်လာပြီးတော့ ငါတို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တင်းကြပ်နေအောင်ဖက်ပြီး နှုတ်ခမ်းချင်းစုတ်နမ်းနေမိကြတယ်။ နောက် နမ်းနေရင်းနဲ့ ကိုသူ့လက်က ငါ့ကျောကို ဖက်ထားရာကနေ ကျောကိုလဲ ပွတ်၊ ငါ့တင်တွေ ကိုပါ ပွတ်ပေးတာ ငါ လဲကိုသူ ကျောကို ပြန်ဖက်ထားမိတယ်။ ပြီးတော့ ကိုသူက ငါ့ စကပ်အောက် ဖက်ကနေ လက်နှိုက်ပြီး ပင်တီပေါ်ကနေ ငါ့ဟာကို အသာလေး ပွတ်ပေးလိုက်တော့ ငါ့ရင်ထဲ ဖီးလ် တမျိုးပဲဟာ၊ ပထမသူ့လက် နဲ့ငါ့ဟာကို လာထိတဲ့အခါမှာ ငါ့ရင်တွေတုန် သွားတာပဲဟာ။ ပြီးတော့ အရမ်းကိုစိုလာတာ ဘဲ နောက် ကိုသူက သူ့လက်ချေ ဘင်းကို ငါ့ပင်တီကြားထဲကနေနှိုက်ပြီး ငါ့ဟာကိုအကွဲကြောင်းအတိုင်း ပွတ်ပေးတာ ငါ့မှာအရည်တွေကိုရွဲလာတာအရမ်းပဲ။ ကိုသူက ငါ့ကို အသာလေး အိမ်ယာပေါ်ခေါ်လာပြီး တော့ ငါ့စကပ်ကို ချွတ်လိုက် တယ်။ ငါလဲလေ သူ့လုပ်တာ တွေကို ဘယ်လိုမှမငြင်းမိဘူး။ ငြင်းဖို့ လဲအားမရှိတော့ဘူးလေ။ ပီးတော့ သူ့ဘောင်းဘီကိုချွတ် လိုက်တယ်။ ငါကသူ့ကို မကြည့်ရဲတော့မျက် စိလွှဲထားလိုက်တယ်။ ကိုသူက ငါ့ကို ကုတင်ပေါ်လှဲလိုက်ပြီး ငါ့ပေါ်ကိုထပ် အိပ်ချလို က်တယ်။ ပြီးတော့ ငါ့နှုတ်ခမ်း ကိုနမ်းတယ်။ သူ့ငါ့အပေါ်ကနေ ငါတို့ ကိုယ်ချင်းထပ်နေတော့ သူ့အောက်ကဟာဖောင်းနေတဲ့ဟာနဲ့ ငါ့ရဲ့အောက်ကနဲ့ပင်တီပေါ်ကနေထိနေတဲ့ အချိန် ငါ့အောက်က ဟာမှာ တဒိတ်ဒိတ်နဲ့သွေးတွေ ထိုးသလိုဖြစ်လဲ ဘဲပြီးတော့ ရင်ထဲမှာလဲ တုန်ရီနေတာပဲ။ နောက် ငါ့အကျိကို သူ့ချွတ်လို က်တော့ ငါ့မှာဘာရာပဲကျန်တော့တာပေါ့ ငါလေ ရှက်လို့ လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်ပြီးအုပ်ထားတာကို ကိုသူက ငါ့လက်ကို အတင်းဖယ်ပြီး ငါ့နှို့တွေကို သေချာကြည့်တာ။ ကြည့်နေရင်းနဲ့ ရုတ်တရက်ကြီး ငါ့ရင်ညွန့်ဘေးနားကို သူ့နှုတ်ခမ်းနဲ့ စုပ်လိုက် တာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကိုမသိဘူး။ သူစုပ်ပြီးသွားတော့ ငါ့ကိုဘာပဲ ပြောတယ်မှတ်လဲ၊ သူသူ့ကို ကို မြေငညါ ပေးလိုက်တာ အမှတ်တရပေါ့တဲ့။ နောက်သူက ငါ့ကိုဘေးစောင်းခိုင်းပြီး ဘရာချိတ်ကို ဖြုတ်၊ ဘရာကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး ငါ့နှို့ကိုဖို့လိုက် တာ၊ ငါ့ရင်ထဲက အချစ်တွေ သူဆွဲစုပ် လိုက်သလို ပဲ။ လက်တဖက်ကလဲ မစို့တဲ့ဘဲ ကို နယ်ပေး ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က ငါ့အောက်ကဟာကိုပွတ်ပေးနဲ့ ငါ့မှာလေ ရင်ထဲမှာလဲ ကတုန်ကရင်နဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ အချိန် ကိုသူက ငါ့ပင်တီကို ချွတ်လိုက် တော့ ၊ ငါက ကြောက်တယ် လို့ ပြောတာ ကိုသူက “မကြောက်ပါနဲ့ကွာ သူသူ ကိုကိုချစ် စိတယ်မလား” တဲ့ အဲဒါနဲ့ ငါက “ချစ်တာပေါ့ကိုသူရယ်” လို့ပြန်ပဲ ပြောတော့။ “ကိုလဲ အရမ်းချစ်တာပဲကွာ သူသူ့ကိုချစ်လွန်းလို့ ကိုမနေနို့ င်တော့လို့ ပါ” လို့ပြောတော့ ငါ့မှာဘယ်မှာငြင်းနိုင်တော့ မှာလဲ။ ကိုသူက ငါ့ကို ပါးစပ်ကနေ ပြောလဲပြော ဘဲ လက်ကလဲ ငါ့ ဟာအပေါ်ကနေ အုပ်ပြီးပွတ်ပေးနေရင်း၊ အကွဲကြောင်း ကြားအတိုင်းအပေါ်အောက်ပွတ် ပေးနေတာ ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး၊ လူကမြောက် တက်နေသလို ပဲ။ ဒါနဲ့ ငါလဲသူ့အလို့ကိုတဖြေ ဖြေချင်း မငြင်းပဲလိုက်မိ သွားတော့တယ်။ ငါ့နားထဲမှာ ချစ် တယ် သူသူရယ် ဆိုတဲ့ ကိုသူ့ရဲ့တိုးတိုးလေးကပ်ပြီးပြောသံတွေ ကိုသူ့ ရဲ့အသက်ရှူပြင်းသံတွေကိုကြားနေရပြီး ငါ့ကိုယ်တိုင်လဲ ကိုသူ ကို အတင်းဖက်ရင်း တိုးတိုးလေးအသံထွက်နေ မိတယ်။ ငါ့ ကိုနမ်းနေရင်း သူ့လက်က သူ့ပင်တီ ကိုချွတ်နေ နတယ်။ သူ့ဟာက ငါ့ ပေါင်တွေဆီးစပ်တွေကို အသားချင်းလာထိတော့ အသညးယားလိုက်တာတမ ပျိုးကြီးပဲ နွေးနေတာပဲနော် ။ “သူ့ ဟာ နင့်ထဲထဲ လိုက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲ” “သူ့ကချက်ချင်းငါ့အထဲကို မထဲသေးဘူးဟာ၊ သူ့ဟာကိုငါ့အဝမှာတော့လိုက်တော့ သူ့အထိပ်နဲ့ ငါ့အဝနားကို အပေါ်အောက်ပွတ် လိုက်တာ အသားအသားချင်း နုနေတဲ့နေရာချင်းပွတ်လိုက် တော့ ဟိုလေ အစေ့ထိပ်က ရော၊ အဝနားက အဖတ်လေးတွေကပါ ဖီးလ်ဖြစ်တယ်။ မပြောတတ်ဘူး အဲဒီဖီးလ်ကို၊ ကောင်းတယ်ဆိုတာပဲပြောတတ်တယ် ဟာ နင်လဲ သိတာပဲ။ သူကငါ့အဝနားမှာပွတ်နေ တာကိုအကြာ ကြီးပဲ ငါလဲစိတ်ထဲ မှာဘယ်လိုဖြစ်လာလဲမသိတော့ဘူး သူ့ရဲ့ဟာကိုငါ့ဟာနဲ့ အရမ်းထိအောင် ငါ့အောက်ကနေ န ကော့ပေးနေမိတယ်ဟာ၊ ငါ့ဟာအထဲမှာ စိုတာကလဲအရမ်းကိုစိုလာတယ်

ငါ့မှာ ကိုသူကသူ့ဟာကို ငါ့ထဲကိုဘယ်အချိန်မှာထဲလိုက်မလဲဆိုပြီး ရင်တထိတ်ထိတ် တဲ့ပေါ့ ၊
ခဏနေတော့ သူကငါ့ထဲကို သူ့ဟာကိုဖြေးဖြေးချင်းထိုးထဲတော့ အသားနွေးနွေးကြီးတခု
အထဲကိုပြည့်ပြီးတင်းပြီးဘေးကနံ့ရံတွေကိုပါ ပွတ်ပြီးဝင်လာတာ ငါ့မှာရင်တွေတုန် လူက ကတုန်ကရင်နဲ့ ရင်ထဲမှာမေ
၁လာသလိုလို နို့တွေကလဲ တင်းလာမှအရမ်းပဲ။
ကိုသူက ငါ့နှုတ်ခမ်းကိုအရမ်းကိုစုပ်နမ်းနေရင်း သူ့ဟာကို ငါ့အထဲအတင်းကိုဖိပြီးထိုးထဲလိုက်တ ၁ငါ့အထဲထဲက နေ
စစ်ကနဲဖြစ်ပြီး နာလိုက်တာ ဆိုတာမပြော ၁နဲ့တော့၊ ငါကနာတယ် ကိုသူလို ပြောတာကို ပြန်ဆွဲမထုတ်ပဲနဲ့ ငါ့အထဲမှာ
သူ့ဟာကို ဒီအတိုင်းခဏ ထဲထားပြီး ငါ့ကို နှုတ်ခမ်းတွေကိုနမ်း နို့တွေကို ဖို့နဲ့ ၊ တော်လေးကြာတော့
ကိုသူကငါ့ နို့တွေကို စို့ပေးနယ်ပေးတာ လူက ဖီးလ်တက်နေပြီ ၊ အောက်က နာတဲ့ဆီ အာရုံမရောက်တော့ဘူး၊အဲဒီတော့မှ
သူက ငါ့ထဲကိုသွင်းလိုက်ထုတ် လိုက်နဲ့လုပ်တာ၊တဖြေးဖြေးနဲ့ ငါ့တကိုယ်လုံး မြောက်တက် လာသလိုလို
စိတ်ထဲ မှာ ကိုသူ လုပ်ပေးနေတာကို ရပ်သွားမှာပဲကြော က်သလိုလို ၊ အရမ်းကိုကောင်းလာတယ်ဟာ
လုပ်နေရင်းနဲ့ ကိုသူက ငါ့ကို ကောင်းလား သူ့သူတဲ။ ငါ့မှာရှက်ရှက်နဲ့ အင်းလို့ပဲဖြေ လိုက်မိတယ်။ အဲဒါကို သူက
ဘာကို အင်း တာလဲ ကောင်းတာကို လားလို့မေးတာလို့ဆို ပြီး လေသံလေးနဲ့ ပြောတော့ ငါကမဖြေပဲ သူ
ကိုအတင်းကိုဖက်ထားတယ်၊ သူမေးလိုက်တဲ့ လေသံလေးကလဲ ငါ့မှာဖီးလ်အရမ်းကိုတက်လာတာ ပဲ။ ခနဲလေးကြာတော့ ကိုသူက
အား .. ကောင်းလိုက်တာသူ သူရယ် ဆိုပြီး မြန်လာတယ်
ငါ လဲ ဘယ်လိုဖြစ်လဲမသိဘူး၊သူမြန်လာတာ ၁ကိုပဲ ငါ့အတွက်အရမ်းပိုကောင်းလာသလိုပဲ။
ငါ့စိတ်ထဲ မှာတော့ ရှက်နေလဲထူးမှထူးတော့တာ တကယ်လဲလုပ်နေပြီဆိုပြီးတော့၊ ကိုယ်တိုင်ကလဲ သူ့ ကိုအတင်းဖက်၊သူ
နှုတ်ခမ်းတွေကိုအငမးမရနမ်း၊ အောက်ကနေ ငါ့ဟာထဲ ခံစားရတဲ့ဖီးလ် ကအရမ်းတက်လာ လူကလဲကြွ တက်လာမိတယ်၊
သူ့ရောငါပါ ၊ အပြန်အလှန် အတင်းကို ဖက် မိ နမ်းမိ၊သူက လဲ အားပါးတရ ဆောင့် ပေးချိန် ငါ ကလဲ ဘယ်လိုမှထိန်းလို့
မရတော့ဘူး
ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဘာလုပ်မိမှန်းတောင်မသိဘူး ၊
ငါ သိတာက အထဲမှာတအားကောင်းနေတယ်၊ ပေါင်ကြော တွေရော ငါ့ဟာအဝန်းမှာရော တင်းလာသလိုလို၊ခံလို့လဲ
အရမ်းကောင်းတယ်ဟာ၊ ငါမပြောတတ်ဘူး ကောင်းတဲ့ဟာက၊ အရေတွေကလဲ အရမ်းကိုထွက်လာ တယ်၊သူ့ဟာအချောင်းကြီးက
ငါ့ ဟာထဲ ပြည့်ကြပ် ပြီးဝင်သွားလို့ အထဲမှာ တဆုံး ဆောင့်မိခါနီးဆိုရင်
ငါ ဘယ်လိုကြောနပ်မှရမှန်းတောင်မသိဘဲ အောင်ကောင် လာတယ်။ ကောင်းလွန်းလို့ ငါက
ကိုသူရယ် အား ကိုသူ လို့ အော် မိတဲ့အချိန် ကိုသူကလဲ အရမ်းကိုဆောင့် ဆောင့်ပေးတော့
သူ့အထိပ်က ငါ့အထဲဆုံးအထိကိုလာလ ၁ထိုးတော့ ပထမတော့အေ ၁င့်အောင် သွားတယ် နောက်တော့ အဲဒါလေးကလဲ
ခံလို့အရမ်းကောင်းလာတယ် ဖီးလ်ဖြစ်လာတယ်၊
အဲဒါနဲ့ငါလဲ ကိုသူရယ် ချစ်တယ် လို့ ပဲပြောမိ သလား ဘာတွေပြော မိတယ်ဆိုတာတောင်မသိတော့ဘူးဟာ
သူကဆောင့် ငါကလဲ အောက်ကနေ ကော့တင်ပေးနဲ့ ခဏနေတော့ ငါ့အောက်ဖ က်အဝန်းက အဖတ်လေးတွေကရော
အစိထိပ်လေးကပါ အရမ်းကိုတင်းလာ ပေါင်ကြော တွေလဲတင်းလာ နို့တွေကလဲ တင်းလာ ကိုသူကအသကုန်ဆောင့် ပြီး
တအားကော့နေချိန် ငါလဲခြေထေ ၁က်တွေ တုန်ခါပြီး လူကလဲ တုန်သွားပြီး အရေတွေထွက်သွ ၁းတာခံစားလိုက်ရတယ်။
နင် ငါ့ကိုပြေ ၁ဖူးတယ်မဟုတ်လားနေခြည်၊ ပြီးတယ်ဆိုတာလေ၊ အဲဒါအရင်တုန်းက တော့ နင်ပြောတဲ့ အင်မတန်ကိုမပြောပြတ
တ်အောင်ကေ ၁င်းတယ် ဆိုတာ၊
အခု ငါ့လက်တွေ ကျမှသိတော့တယ်”
“အင်းပေါ့ဟ နင် အခု ပြီးဖူးသွားပြီဟုတ်၊ နင်တို့ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူမ ပြီးဘူးလား၊ ငါနဲ့ မောင်တုန်းကဆိုရင် ပြိုင်တူ
ပီးတာအရမ်းကိုကောင်းတာပဲ”
“ပြိုင်တူလားတော့မသိဘူး အဲသလိုငါ တုန်သွားပီးတော့ ငါ့ထဲကအရေတွေလဲထွက် ပြီးရော တဆက်တည်းပဲ ကိုသူက သူ့သူရေ
ကိုပြီးတော့မယ် နော် ပြီးခါနီးပြီနော် ပြီးတော့မယ်နော် လို့ပြောပဲ နရင်း သူ့ ခါးကိုတအားကော့ပြီး ငါ့ ဟာထဲကို သူ
ဟာအသကုန်တဆုံးထိထိုးထည့်ပေးဆောင့်ပေးနေရင်း ငါ့အထဲမှ ပူကနဲ ဖြစ်သွားပြီး ကိုသူလဲငါ့ အပေါ်မှောက်ကျလ
၁တယ်။အဲ..ငါလဲ ကိုသူ့ကို အရမ်းကိုဖက်ထားလိုက်မိတယ်၊ သူလဲ ငါ့ကိုတင်းနေအောင်ဖက် ထားပြီး နှစ်ယောက်စလုံး
ဘယ်လိုပြောရမလဲဟာ.. ကောင်းတယ်ဆိုတာကို ငါဒီထက် ပို ပြီးမပြောပြတတ် တော့ဘူး။
ပြောရအုံးမယ်သိလား သူနဲ့ငါနဲ့ လုပ်တော့ ငါ့ထဲကသွေးတွေထွက်လာ တော့ အိပ်ရာခင်း ပေးသွားရော ကြည့်လိုက် တော့
မွေ့ရာထိမပေါက် သေးဘူး အဲဒါနဲ့ မွေ့ရာတွေပါ ပေကုန်မှာ စိုးတာနဲ့ ငါက အိပ်ရာခင်းကို မ
ကိုသူက တန်းပေါ်မှာလှမ်းထားတဲ့ သူ့ပုဆိုးကိုယူ ခေါက်ပြီး အိပ်ရာခင်းနဲ့မွေ့ရာကြားမှာခံလိုက် ရသေးတယ်”
သူသူ ပြောသွားတာကိုနားထောင်ရတာ ကျွန်မတောင့် ဖီးလ်ဖြစ်ချင် သွားတယ်
သူသူ မျက်နှာလေးက နေ့ ခင်းက ကိုသူနဲ့ အစွမ်းကုန် ချစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းကျွန်မကို အသေးစိတ်ပြောပြရင်း ပြန်ခံစားနေရလို့
လားမသိဘူး မျက်နှာလေးက ပန်းရောင်သန်းပြီးမျက်လုံးတွေက အရောင်လက်လာသ လိုပဲ။
ခဏ ငြိမ်နေပြီတော့မှ ...
“နေခြည်... ငါတို့တွေရဲ့အဲဒီအထဲထဲက နံရံတွေအကုန် လုံးခံစားလို့ရတယ်နော်။
အထဲကိုထဲ ပြီး ပြန်ဆွဲထုတ်တဲ့အချိန် သူ့ ဟာအထိပ်က ဒစ်လေးနဲ့

သူ့ပုဆိုးကိုချွတ်လို့ ကံပြီးတော့ ကိုင်ခိုင်းပြန်ရော ငါလဲအဲဒီတော့မှ သူ့ဟာကိုသေချာကြည့်မိတော့တယ်။ သူ့ဟာကိုမြင်လိုက်တာ လန့်တောင် လန့်သွားတာပဲ အပြင်မှာတ ခါမှမှမမြင်ဘူးတာ ပထမတခါလုပ်တုန်းကလဲ ငါကသေချာမကြည့်မိဘူး လေ။ မြင်လဲမြင်လိုက်ရော ငါ့မှာ အရမ်းကိုလန့်သွားတာပဲ။ သူက ငါ့လက်ကို ကိုင်ပြီး သူ့ဟာကိုဖြေးဖြေးလေးပွတ်ကြည့် တဲ့။ ငါလဲ လက်နဲ့ကိုင်ကြည့်တာ နုနုလေးနော် လက်ဝါးကိုဆုပ်ပြီး ပွတ်ရင်းနဲ့ အရမ်းကိုင်လို့ ကောင်းလာတာတယ်။ သူ့အထိပ်နု ဘေးလေးက အရမ်းကိုနုတာပဲ ငါ့လက်ဝါးထက်တောင်နု သေးတယ်။ နောက်တော့ ကိုသူက ဥလေးကို ကိုင်ကြည့် ပါလားတဲ့။ ငါလဲ ကိုင်ကြည့် တာ ပျော့ပျော့ လေး နဲ့ လက်ဝါးထဲပွတ်ကြည့် တော့အရမ်းကိုပွတ်လို့ ကောင်းတာပဲဟာ”

ကျွန်မက သူ့သူ့ကို “ကြည့်အုံး ၊ ပြောတော့ရှက်တယ် ရှက်တယ်နဲ့ ခုကျတော့မရှက်တော့ဘူးပေါ့၊ အပီအပြင်ကို ကိုင်လိုက်တာပေါ့လေ ဟုတ်လား၊နင် သူ့ ဟာကိုလိုင်တဲ့အချိန် နင်ကောဖီးလ်မဖြစ်ဘူးလား။”

ဖြစ်တာပေါ့ ဟ တမျိုးပဲ လူက အရမ်း ဖီးလ်တက်ချင် လာတယ် နောက်တော့ ကိုသူက ငါ့ အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်လိုက် ပြီးတော့ သူ့လဲချွတ် လိုက်တယ်။ ငါတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဘာမှမဝတ်ပဲ ကိုသူကငါ့ အောက်ကဟာကိုသူ့လက်နဲ့ပွတ်ပေးနေရာကနေ ငါ့ကို အိပ်ရာပေါ်လှဲအိပ်ခိုင်းပြီး ငါ့ရဲ့လည်ပင်းတွေ နို့တွေကို ဖွဖွကလေးနမ်းလိုက် လျှာနဲ့အသာ လေးယက်လိုက်လုပ်ပေးရင်း တဖြေးဖြေးအောက်ဖက်ကို ဆင်းသွားတယ်။ နောက် ငါ့ဗိုက်နု ဘေးကိုရောက်သွားတော့ ချက်ထဲကို လဲလျှာဖျားနဲ့လျှက်လို့ က်သေးတယ်။ ပြီးတော့ ငါ့ပေါင်တွေကိုကားလိုက်ပြီး မပြောမဆို နဲ့ငါ့အောက်က အထိပ်နားကို လျှာနဲ့ယက်ပြီး စုပ်လိုက် တာ ငါ့ တကိုယ်လုံးတုန်ပြီး ကြက်သီးတွေထလာသလိုပဲ။

ပြီးတော့ ငါ့ဟာနှုတ်ခမ်းလေးကို သူ့ လက်နဲ့ အသာလေးဖြူအစေ့ကိုယက်ပေးရင်းနဲ့ သူ့လျှာကို ငါ့ဟာအထဲကိုထိုးထဲပြီး ငါ့အထဲကဘေးနားကအသားတွေကိုပါ လျှာဖျားနဲ့လာထိတော့ အထဲကယားသလိုလို ဖြစ်လာပြီး သူ့လျှာနဲ့ ထိလိုက်တဲ့ နေရာတိုင်း ဖီးလ်တွေဖြစ် ဖြစ်သွားတယ်ဟာ။ အရမ်း ကိုကောင်းတာပဲ ၊ ငါ့ဟာ တခုလုံးကို ပါးစပ်နဲ့စုပ် လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တခါတည်း ငါတောင်ပြုံးတော့မလိုဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်ဟာ။

သူ့သူ ကပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မ ပေါင်ကိုကိုင်ထားတဲ့သူ့ လက်ကကျွန်မပေါင်ကို ပွတ်မိသလို မသိမသာဆုပ် မိသလိုဖြစ် တယ်။ ကျွန်မ လဲ သူ့ ပုခုံးကို ဆုပ်မိတယ်။ ကျွန်မ အာခေါင်ထဲ ခြောက်လာသ လို သူ့ပြောတဲ့ သူ့ ဟာကို ကိုသူက ယက်ပေးတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မစိတ်ကူးထဲ ခံစားကြည့်မိတာ ကျွန်မ ဟာထဲကလဲစိုချင်လာတယ်။ သူ့သူ က လက်တဖက်က ကျွန်မ ပေါင်ကို အသာလေးပွတ်ရင်း ဆက်ပြောနေ တယ်။ ကျွန်မ သိတယ်။ သူ စိတ်ကူးထဲ နေ့လယ်ကအကြောင်းတွေကို ပြောထုတ်ရင်းပြန်တွေးမိလို့ စိတ်က ဖီးလ်ဖြစ်ချင် နေတယ်။ ကျွန်မ လဲသူ့ပြောတာ ဘာနားထောင်ရင်း ဖီးလ်က ဖြစ်ချင် နေပြီ။ သူ့သူ က ဆက်ပြောတယ်။

ကိုသူက ငါ့ကို ပက်လက်လှန် ခိုင်းထားပြီး ငါ့ပေါင်ကြားထဲ သူ ကမှောက်ရက်နဲ့ ငါ့ဟာကို သူက ယက်ပေးတာဟာ၊ ငါ ဘယ်လိုပြောရမလဲ တသက်မှာတခါ မှုကို မခံစားဖူးတော့ လူကမြောက် တက်နေမိတာ ၊ ပြီးတော့သိလား အသံလဲထွက် မိတယ်ဟာ...

ကိုယ့်ဟာကိုယ် သတိမထားနိုင်ပဲနဲ့ ကို ထွက်မိတာ။ သူ့ ခေါင်းကို ဆုပ်ကိုင် ထားပြီး ငါ အရမ်းကို ဖီးလ်တက်နေတာ။ တချက်တချက်မှာငါ သူ့ ခေါင်းကို အတင်းဆွဲ ဖိမိတယ်ထင်တယ်ကိုသူက ငါ့ဖင်ကို အတင်းဆုပ်ကိုင် ပြီး ငါ့ဟာ အပေါက်ဝက ဝသု သူ့ နှုတ်ခမ်းနဲ့ တော့ပြီး ဖမ်းစုတ်လိုက် တဲ့တချက်မှာ ငါဘယ်လိုမှနေလို့ မရတော့ဘူး အော်ပစ်လှိုက်မိတယ်။ လူတကိုယ်လုံးလဲ တုန်ချင်လ ဘာတယ်။

သူ့ပြောနေခါမှာကွဲပြန်မစိတ်က အရမ်း ခံစားမိပြီးလက်က သူ့ ရင်ညွန့် ကနေ သူ့ နို့တွေကို အင်္ကျီပေါ်ကနေအုပ်ကုတ်မိတယ်။ သူ့သူ ကဆက်ပြောတယ်။

နောက်တော့ သူက သူ့ဟာကိုလဲ ပြန်စုပ်ပေး ပေးဆိုပြီးသူက အိပ်ရာပေါ်ပက်လက်အိပ် လိုက်ရော၊ နင်သိတဲ့အ တိုင်းပဲ ငါကရွံ့တတ်တာနဲ့ ချက်ချင်းမစုပ်ရဲဘူး၊ အဲဒါနဲ့သူ့ ဟာကိုလက်နဲ့ကိုင်ရင်းနဲ့ ငါလဲစဉ်းစားနေတာပေါ့ ၊ မစုပ်ပြန်ရင်လဲသူ့ကို မချစ်ဘူး ထင်သွားအုံးမယ် သူတောင် ငါ့ဟာကို မရွံ့မရှာယက်ပေးသေးတယ်ဆိုပြီးတော့ ငါ့မှာမရဲတရဲနဲ့ သူ့အထိပ်ပေး လေးကိုအရင်ဆုံး လျှာဖျားလေးနဲ့တို့ရင်း မထူးပါဘူးဆိုပြီး သူ့ကိုအရမ်းချစ်တဲ့စိတ်ကို စိတ်ထဲမှာ ထားပြီး သူ့အထိပ်ပေး လေးကို ပါးစပ်ထဲငုံပြီး နှုတ်ခမ်းနဲ့အရင်ဆုံးစုပ်ပေးလိုက်တာ။ တချောင်းလုံးကိုတော့ပါးစပ်ထဲမထဲရဲသေးဘူး။ နောက်တော့ သူ့ရဲ့ထိပ်ပေးကိုလျှာနဲ့ယက်ပေးရင်း နှုတ်ခမ်းဖျားလေးနဲ့စုပ်စုပ်ပေးတာပဲရှိသေးတယ် ကိုသူက အား ... သူ့သူရယ် ဆိုပြီး ငါ့ခေါင်းကိုလက်နဲ့ ပွတ်ပေးနေတယ်။

နင် သူ့ ဟာစုတ်ရင်းနဲ့ အထဲကနေထိပ် ကိုလျှာနဲ့ မကလိပေးလိုက်ဘူးလား။ ပထမတော့မလုပ်တတ်လုပ် တတ်နဲ့ သူ့ ထိပ်ကို စုပ်နေရင်းနဲ့ နောက်တော့ လျှာက ကလိပေးမိတယ်လေ အဲသလို လုပ်ပေးလေသူက ငြီးလေပဲ သူ့ငြီးသံကိုကြားတာနဲ့ငါလဲ ဖီးလ်တွေအရမ်းတက်လာပြီး သူ့ရဲ့ဟာတချောင်းလုံးကို လျှာနဲ့အရင်းကနေ ထိပ်အဖျားအထိ လျှာနဲ့ဖိပြီးယက်ပေးပြီးတော့ တချောင်းလုံးကို ပါးစပ်ထဲငုံပြီး စုပ်ပေးလိုက်တာ ခံရတဲ့လူတော့ မသိဘူး ငါတော့ဖီးလ်တွေအရမ်းကိုတက်လာတာ ပဲ။ ငါကသူ့ဟာကို ပါးစပ်ထဲ ထဲစုပ်နေရင်း နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိဖိပြီး သွင်းလိုက်ထုတ် လိုက် လုပ်လုပ်ပေး ပေးနေတာ နောက်သူလဲ မနေနိုင်တော့ ငါ့ကိုအိပ် ရာပေါ်ဆွဲလှဲလို က်ပြီး ငါ့ထဲကို

သူ့ဟာထိုးထဲတာ ငါလဲအရမ်းရွံ့နေတာနဲ့ တခါထဲကိုး ချာပြီး ဝင်သွားတာပဲ။ ဒုတိယတခါဆိုတော့ ငါလဲနဲ့နဲတ တ်သွားပြီလေ ပက်လက်အိပ် နေရာကနေ ခြေထောက်ကံ့ကွေး အပေါ်ကိုမြောက် ထားပြီး ကားပေးထားတာ ကိုသူလေငါ ကိုအရမ်းကိုဆောင့် ဆောင့်ပြီး လုပ်တာ အသံတွေလဲ အကျယ်ကြီးပဲ ထွက်လာတယ်။ အဲလိုအသံ ထွက်လေ ငါလဲဖီးလ်ပိုတက်လေ လဲပဲ ငါ့အောက်က လဲ ရွံလာလိုက် တာဆိုတာ မပြောနဲ့တော့ အဲဒီအချိန်ငါ စိတ်ထဲဘာဖြစ်လာလဲသိ လား ..”

“အင်း .. ပြောပါအုံး ဘာတွေဖြစ် လာလဲ”

“ငါအင်တာနက်ထဲကကြည့်ထားသလို အပေါ်တက်လုပ်ချင်စိတ်ဖြစ်လာတယ်”

“နင်အပေါ်တက်လုပ်လို့ က်သေးလား”

“အင်း၊ ကိုသူကနေ ငါ့ကို တက်လုပ်ခိုင်းတယ်လေ။ ပထမ သူ့အပေါ်ကဆောင့်နေရာကနေ ရပ်ပြီးတော့ သူ့ငါ့ဘေးမှာပက်လက် အိပ်လိုက် တယ်ပြီးတော့ ငါ့ကို သူ့အပေါ်တက်လုပ်ပါ လားတဲ့ .. ငါလဲစိတ်ထဲမှာလုပ်တော့လုပ်ကြ ည့်ချင်ပေ မဲ့ မရဲဘူးလေ။ အဲဒါ ကိုသူကပက်လက်လှန်နေ နေရာကနေ ငါ့ကို သင်ပေးတယ် ဘယ်လိုတက်၊ဘယ်လိုကိုင်၊ဘယ်လိုထည့်ပေါ့ ငါလဲသူ့ရဲ့ဟာအရမ်းကိုတောင်ပြီး တန်းနေတာကိုမြင်တော့ ဖီးလ်ကပိုတက် လာတယ်ဟာ။ ထိပ်ကြီးက နီရဲပြီးကားနေတာပဲ။ ငါ သူ့အပေါ်တက်ခွဲပြီးတော့ သူ့ပြောတဲ့ အတိုင်းသူ့ဟာကိုလက်နဲ့ကိုင်ပြီး ငါ့ဟာအဝမှာတော့ပြီးထဲလိုက်တာ ဘဲ အဲဒီဖီးလ်က ငါ့အောက်မှာ ဘုန်းက ငါ့ထဲကို ထဲတာနဲ့မ တူဘူး၊ ဖြေးဖြေးချင်းဖိပြီးထိုင်လို့ အဆုံးထိလဲဝင်သွားတဲ့ အခါမှာ သူ့အထိပ်က ငါ့အခေါင်းထဲအဆုံးနေရာကိုလာထိတယ်။ ငါလဲ ငါ့ကြည့်ဖူးထားတဲ့အတိုင်းအပေါ်အောက် အရှေ့အနောက် လုပ်လိုက် တာ၊သူက ကငါ့ကိုအေ ဘက်ကနေ ငါ့နို့ တွေလှမ်းကိုင်ပြီး ဆုပ်ပေးတယ်။ ခဏလေးနေတော့ ငါ့အထိပ်လေးက အရမ်းမာလာပြီး အဝနားကလဲ တင်းလာ နို့တွေလဲ တင်းလာပြီး ပြီးလုပြီးချင် ဖြစ်လာတယ်ဟာ။

သူ့သူ့ အဲသလိုပြော ဘဲအချိန် မှာ သူ့ပြောတာနဲ့ ဘဲထောင်ရင်း ကျွန်မရင်ထဲမပြော ပြတတ်တဲ့ခံစားချက်ကဖြစ် ချင်နေပြီ ကျွန်မ သတိမထားမိလိုက်တဲ့ ကျွန်မလက်က သူ့ နို့ တွေကို အပေါ်ကနေ ဖွဖွလေးဆုပ်ကိုင် ပေးမိနေတယ်။ သူ့သူ က လဲမသိလို ပဲ

လား သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ ဖီးလ် ရှိနေလို့ လားမသိဘူးငြိမ်ခံနေ တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ လက်တွေက ကျွန်မပေါ် င်ကိုပွတ် နေတာ အပေါ်မဟုတ်တော့ပဲပေါင်ရင်းအတွင်းသားနေရာကိုပွတ်နေ တော့ ကျွန်မလဲပေါင်ကို အလိုလိုမသိ မသာလေးကားပေးလိုက်မိတယ်။

သူ့သူ့ကပွတ် ပေးနေရင်းဆက်ပြောနေ ပြန်တယ်။

“ကိုသူက ငါ့ကို အောက်မှာပက်လက်လှန် လိုက်ပြီး သူ့အပေါ်ကနေငါ့ကို ဆောင့်ဆောင့်ပြီးလုပ်တာ ငါကလဲဖီးလ်အရမ်းတက်လာပြီး ငါ့အထိပ်လေးရော အထဲကပါ အရမ်းကိုကောင်းလာတယ်ဟာ။ ငါလဲစိတ်ထဲမှာ အကုန်လုံးကို လွတ်ပစ်လိုက်တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘဲ ငါဘာကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် အသကုန် စိတ်လွတ်ကုန်လွတ် ကိုသူနဲ့ ပြီးအောင်လုပ် ပစ်လိုက် ချင်စိတ်ပဲဖြစ်နေတော့တယ်”

“နင့်ကိုအဲသလို သူက အပေါ်က နေတအားဆောင့်ပေးချိန် နင် မညှစ် ချင်လာဘူးလား၊ နောက်ပီးသူ့ကိုအပေါ်ကနေ နင်တက်လုပ် တုန်းက အဆုံးအထိဆောင့် မိတယ်ဆိုတာလေ ငါတို့ မိန်းမဟာအခေါင်းအဆုံးက သားအိမ်ထိပ်နေ ရာကိုဆောင့်မိတာ အရမ်းခံလို့ကော ငင်းတယ်နော် အဆုံးထဲထိဝင်သွားလို့ အထဲက အဲဒီနေရာကို ထိုးမိလိုက်ရင် လူက အရမ်းကိုဖီးလ်ဖြစ်တာ။ ငါ့တုန်းက လဲ မောင့်ကို ပက်လက်လှန် ပြီး သူ့ လီးကိုထောင်ခိုင်းထားပြီး ငါ အပေါ်က နေတက်ဆောင့်တာ။ အရမ်းကောင်းတာပဲ”

“နေခြည်ရယ်နင်ကလဲပြောလိုက်တာပက်ပက်စက်စက်ပဲ”

“အင်းလေ။ ဘာဖြစ်လဲနင်နဲ့ ငါနဲ့ ကြားမှာ ဘာချန်ထားဖို့ လိုသေးလဲ ပြောထုတ်ပေါ့ ငါမေးမယ် သူ့သူ နင် အခုပြောနေရင်းနဲ့ တောင် နေ့လယ် က ကိုသူနဲ့ လိုးခဲ့တာကို တွေးမိပြီးနင့်စောက် ပတ်ထဲ စိုချင်တယ်ဟုတ်” လို့ပြောတော့

သူ့သူ က “နင်ကလဲ” ဆိုပြီး ရှက်ပြီးလေးနဲ့ ပက်လက်အိပ် နေရင်းကနေ ခူးကိုထောင်လို့ကတော့ သူ့ ရဲ့ ပေါင်လည်လေး လက်ရှိနေတဲ့ညှပ် တံဂါဝန်က ပေါင်ရင်းထိ ရောက်ပြီး ပင်တီက မပေါ်တပေါ် ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မက အကျီပေါ်က နေ သူ့နို့ တွေကိုင် ထားတဲ့လက်ကို ရှုတ်လိုက်ပြီး တော့ ထိုင်နေရာကနေ ရှေ့ ကိုကုန်းပြီး သူ့ ပေါင်ရင်းရောက်နေတဲ့ ညှပ်တံဂါဝန်ကိုအသာလေးဆွဲလန်လို က်တယ်။ ပန်းနုရောင်ပင်တီလေး လေးဝတ်ထားတဲ့သူ့သူ့ရဲ့ ခွကြားနေရာလေးမှာ စိုနေတာတွေ့ ရပြီးကျွန်မက

“ကြည့်ငါ့ပြောတာမမှန်ဘူးလား နင်နဲ့ ငါ များ နင်က ရှက်နေရသေးတယ်” လို့ ပြောလိုက် တော့ သူ့သူက သူ့ ဂါဝန်ကိုအသာလေးလက်နဲ့ ဖုံး လိုက်ရင်း ကျွန်မကို နင်ကလဲဟာ လို့ပြောတယ်။

ကျွန်မက “ဘာနင်ကလဲ ၊ နင်မပြောနဲ့ ငါလဲ ဒီအတိုင်းပဲ နင်ပြောတာ နဲ့ စိုချင်နေ ပြီအတူတူပဲ အဲဒါရှက်စရာလား

ဟဲ့၊ ငါကတော့ နင်နဲ့ လုံး ၀ မရှက်ဘူး” ဆိုလို့ပြောလိုက်တော့

သူ့သူက “မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ နင်က ရုတ်တရက်ကြီး အတုံးလိုက်အတစ် လိုက်ပြော ချလိုက်တော့ ဘာ ငါ့ရှက်တာပေါ့ဟ။”

“အတုံးလိုက်အတစ် လိုက်ဆိုတာ ဘာ အဲသလိုပြော ဘာမှ တိတိကျကျသိ ရမဲ့ဟာလေ။ နို့ မဟုတ်ရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ နင်နဲ့ ငါနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းပြောနေတာ သူများကြားတာမှတ်လို့ ၊ ပြောထုတ် ပစ်လိုက်ပေါ့ဟ။”

သူ့သူက ရီနေပြီးတော့ မှ ဆက်ပြောတယ်။

ကိုသူကအပေါ်ကနေ ငါ့ကိုတက် လုပ်တော့၊ သူ က ငါ့ကို ဆောင့်တဲ့ အချိန် ငါ့ဟာထဲ၊ သူ့ ဟာဝင်တာနဲ့ အထဲမှာ ငါက ညှစ်ပေးနေရင်း နို့တွေကို လဲ ကိုယ့်ဟာကိုဆုပ်ပြီးညှစ် အရမ်းကိုအားမလိုအားမရ ဖြစ်လာပြီး အောက်နေပြ နံပြန်ကော တင်အဲဒီအချိန်ဟိုဟာလေ ကိုသူ့သူက ငါ့ကိုလာလ ၁ရိုက်တဲ့အသံကလဲ တဖတ်ဖတ်နဲ့ ၊ သူဆောင့်ဆောင့်ပြီးလုပ်ရင် ငါ့အထဲမှာ အရမ်းကို ခံလို့ကော င်းတာပဲဟာနင်ပြောသလို သားအိမ်ကိုလာ လာဆောင့်မိ တဲ့ ဖီးလ်ကလဲအရမ်းကောင်းတာကိုး အဲဒါနဲ့ ငါလဲ “အား .. ကိုသူ့ရယ်ကောင်းလိုက်တာ ဆောင့်ကွာ .. အရမ်းဆောင့်ကွာ” ဆိုပြီး ပါးစပ်ကလဲပြော ၁ အောက်ကနေလဲ ပြန်ကော့တင်နဲ့ သူကအဆောင် ငါကကော့အတင် ငါ့အတွင်းထဲကရော အဝနားကပါ ဖီးလ်တွေအရမ်းကောင်းပြီး ပထမတခေါက် ပြီးတုန်းကထက်ကို ဆတ်ကနဲဆတ် ကနဲပိုတုန်ပြီး ငါ့ခေါင်းထဲအထိသွေးတွေထိုးတက်ပြီးတော့ ကို ပြီးသွားတာ။

သူ့ရော ငါ့ရောအတူတူပြီးသွားတာ”

“အင်း .. အဲသလိုအတူ တူပြီးရင် ဖီးလ်အရမ်းကောင်းတယ်နော်၊ ငါနဲ့ မောင်တုန်းကလဲ အတူတူပြီးချိန် မောင်က ငါ့ကိုတအားဖက်ပြီး၊ သူ့လီးကို ငါ့စောက်ခေါင်းထဲ အဆုံးအထိ ဆောင့်ထည့် ပြီး အရေတွေပန်းထည့်ရင် ဖီးလ်ပဲဟာ။

အခေါင်းထဲမှာ နွေးကနဲ နွေးကနဲနဲ့ ဖီးလ်က အရမ်းကောင်းတယ်”

အင်းနော် နေခြည် အဲဒါ ငါလဲ အခု ကိုသူနဲ့ ခံစားလိုက်ရတာ”

“အဲသလို ပြီးချိန် မှာအရမ်းကိုပဲ ကောင်းတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

သူ့သူက ပြုံးရင်း အင်းပေါ့ဟ

ဒါဆို နင်တို့ နောက်ပို င်းတွေ တိုင်းအမြဲ လုပ်ဖြစ် တော့မယ်ပေါ့။”

“အမြဲတော့ဘယ်ဟုတ်မလဲဟယ်”

“အဲဒါကအရေးမကြီးဘူး နောက်ပိုင်းဆို နင် ဆေးလေးဘာလေးကြိုတင်ဆေး ဝင်ထားနော်”

“အေးပေါ့ဟ ကိုသူကတော့ ပြောတယ်၊ သူ့ သူငယ်ချင်းကောင်းမလေး သုံးနေတဲ့ဆေးတမျိုးရှိတယ် အဲဒါရှာဝယ်ပေးမယ်တဲ့ နင်တို့ တုန်းကကော”

“ငါတို့ တုန်းက က ရန်ကုန်မှာ ဆေးထိုးထားလိုက်တယ်၊ ဒါတွေမျိုးက တခါတွေ ဖူးထိဖူးသွား ပြီးရင်သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ”

“အင်းနော်၊ နင်ကော အခု ဘာမှမလုပ် တာကြာတော့ ဘယ်လိုနေလဲ”

ဘယ်လိုနေမလဲဟ၊ ဒီလိုပဲပေ ပေါ့ဟာ နင်သိတဲ့အ တိုင်းပဲလေ၊ စိုလာတဲ့အ ချိန် ဆို လူကတခုခုကို လုပ်ပစ် ချင်စိတ်ပေါ်မိတာပေါ့ဟ

“ခုနက ငါ့အကြောင်းပြောနေတုန်းက နင်စိုသေးလား”

“စိုတာပေါ့ဟ။”

“နေခြည် နင် အဲသလို ဖီးလ်ဖြစ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်လဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်လိုက် တာပဲလား”

“အင်းပေါ့ ၊ ငါ ကနင့်လိုဘဲ မှမရှိတဲ့ဟာ”

“နင်ကလဲ ၊ ကိုသူရကြီး ရှိတယ်လေဟယ်”

“ကိုသူရက ငါ့ဘဲမှ မဟုတ်တာ၊ နင်ကလဲ”

“အခုမဟုတ်တောင်မှ နောင်ဆိုဖြစ်လာမှာပေါ့ ၊ နင့်ဆီ အခု ဖုန်း မဆက်ဘူးလား”

“ဆက်တယ် မနက်ကတော့ ဆက်လာသေးတယ်”

“အော်ဟုတ်လား ၊ ဘယ်တော့လာမယ်တဲ့လဲ”

ကျွန်မက သူ့သူမေးတာကို မဖြေပဲ သူ့သူ ကတင်ပေါ်ကထပြီး ကျွန်မကတင် င်ဖက် ကို ကူးလိုက်ချိန်မှာ၊ သူ သူက ဟဲ့ ဟဲ့ နေခြည် လို့ လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်

ဘာလဲ ဆိုပြီးကျွန်မ သူ့ ကိုလှည့် မေးလိုက်တော့

နင့်နောက် မှာတဲ ကျွန်မ တင် ကိုလက်ညှိုးထိုးပြတယ်။

ကျွန်မက “ဘာလဲ နင့်ဟာက အလန့်တကြားလို့” ပြန်မေးတဲ့အခါ သူ့သူက

“ဘောင်းဘီမှာ ကွက်နေတယ်” တဲ့ ပြုံးစိစိနဲ့

ကျွန်မက “ကောင်မနော်” လို့ ပြန်ပြောရင်း ကျွန်မ ကတင်ပေါ် လှဲချပြီးအိပ်လိုက် တယ်၊

ခုနကအရမ်းဖီးလ်တက်ပြီးစိုလာတာကိုး အဲဒါကြောင့်ကွက်သွားတာဖြစ်မှာ ပေါ့။

သူသူက လျှာလေးထုတ်ပြပြီးရီလို့ ..... .

တစ်ပါတ် တစ်ပါတ်ဆုတာကလဲ တခါတလေကျရင်ကုန်မြန်တယ်လို့ တွေးမိသလို တခါတလေကျ တာလဲကြာလို့ကတော့ ကိုသူရနဲ့ ကျွန်မ ပီဖင်းဂိုးကျေးဇူးကြောင့် ရန်ကုန်နဲ့ စင်္ကာပူအခက်အခဲမရှိ နေ့တိုင်းနီးပါး အေးဆေးဆေးတယ်လီဖုန်းဆက်ပြောပြ ဖွဲ့တဲ့အခါမ ပြားလာတော့

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုကပိုများလာတယ်။

တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် ပိုပြီးရင်ဖွင့်လာ မိကြတယ်။

တော်တော် ကိုပွင့်လင်းလာခဲ့ ကြပြီ။ သူက လဲ သူ့ဘဝ အကြောင်း၊ ကျွန်မကလဲ ကျွန်မဘဝမှာ မောင်နဲ့ခွဲဖူးတဲ့အကြောင်း တွေပြောပြရင်းနဲ့ အခုအချိန် မှာနှစ်ယောက်စလုံးက အဖော်မဲ့သူတွေဖြစ်ကြောင်း ကို မကြာမကြာ ပြောထုတ်မိ လာကြတယ်။

သူပြောတာလေး တခုမှတ်မိ တယ်။ သူ့ဘဝမှာ သူ့အပေါ် အပြည့်အဝနားလည် သူ တစ်ယောက်တော့ လဲ သူ့ဘေးနားမှာ ရှိနေတာမျိုး တခါတလေလို ချင်တယ်တဲ့။

အခုခေတ်ကရှေးတုန်းကလိုလက်သီးဆုပ်ပြတော့ လက်ဖဝါး ဖြန့်ပြန် ပြရတဲ့ ခေတ်မှမှတ်တော့တာ။

ဘာမှန်းလဲမသိဘူး လူကြီး၊ မုန်းဖို့ကောင်းတယ်။

မနေ့ညက ကိုသူရကပြောတယ် လာမဲ့အပိတ်အတွင်း သူ စင်္ကာပူကို လာဖို့ရှိတယ်တဲ့။ သူမလာခင် တစ်ရက်မှာ နေခြည့်ကု ဝ်ပြောစရာရှိတယ်တဲ့။ ပြောစရာရှိတာများ ဟိုနေ့ဒီနေ့ချိန်းနေစရာမလိုပါဘူးရှင်ရယ်။ အခု ပြောလိုက် လဲရတာပါပဲ။

အခု လဲ ည ၈ နာရီကျော်ပြီ။ အလုပ်ကပြန်လာပြီးကတည်းကညစာကို အပြင်မှာအ ပြီးစားခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ မျက်နှာသစ် ခြေလက်ဆေး သန့်ရှင်းရေးကိစ္စတွေပြီးတာနဲ့ညဝတ် အင်္ကျီလှဲလှဲနေရင်း ကွန်ပြူတာ ကိုဖွင့်ထဲ ဝဲလိုက်တယ်။ အင်္ကျီလှဲပြီးတာနဲ့ ကိုသူရဖုန်းဆက်လာမှာ ကို မျှော်ရတော့မယ်လေ။

သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပါတ်သက်လို့ ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ အခုရက်ပိုင်းက ကျွန်မ ဟိုဟာလာတဲ့အပိတ်လေ။ မနေ့ကမှစတင်တာ။

အရင်အပိတ်က တော့ သူသူ။ ခါတိုင်းကတော့အေးဆေးပါ။ အဲဒီနေ့က မနက်စောစော ဘရေချိုးခန်းက ပြန်လာပြီး ဟဲ့ နေခြည့် နေခြည့် ဆိုတော့ လန့်သွားတာပဲ ၊ သူ့ကြည့်လိုက်တော့ ထမီရင်လျှားနဲ့ ဘာပြောလဲသိလား၊ ငါ ဒီကနေ ဟိုဟာလာပြီ။ ပျော်လိုက်တာဟာ၊ ငါစိတ်ပူနေ တာ တဲ့။ ကျွန်မက သူ့ကို ငါပြောသားပဲ မဖြစ်ပါဘူးဆိုတာ နင်ကလဲ ဆိုတော့။

ဟင်း .... တော်ပါသေးရဲ့ အခုမှပဲစိတ်အေးသွားတယ်တဲ့။စိတ် မအေးနဲ့ဦး နင့် ကိုသူ နင့်အတွက် ဆေးကြိုရှာတာကကောရပြီတဲ့လား၊ ဘာလို့ဆို နင် အခုလာတဲ့ကိစ္စပြီးတာနဲ့တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်းစသောက်ရတော့မှာ ဆိုတော့ သူသူက ၊ ဒီကနေ့ ကိုသူ သူငယ်ချင်းဆီက ရမယ်လို့ ကိုသူကပြော တယ်တဲ့။

အရင်အပိတ်ထဲ အဲဒါလဲပြီးသွားတာနဲ့ ၊ ပြီးခဲ့တဲ့စနေ နေ့ကအလုပ်ကအ ပြန် တညလုံးပေါ်မလာတော့ဘူး မိုးလင်းမှ ပြန်လာတယ်။ ဘယ်ရောက်သွားလဲဆိုတော့ ကိုသူနဲ့ အပြင်မှာသွားအိပ်တာတဲ့။

အင်းလေ... ကျွန်မတို့ တုန်းကလဲ ရန်ကုန်မှာ အခွင့်ရတာနဲ့ ဒီလိုပဲ မောင်နဲ့ တွေ့ တွေ့ ခဲ့ကြတာပဲ ပဲလေ။ အခုတော့ သူသူ တို့ အနေနဲ့ က ဒီကိစ္စကိုတွေ့ ခါစ ကြိုခါစ ဆိုတော့ လဲ..... .

တစ်ယောက်တည်း ကျန်ကျန်နေ နတဲ ကျွန်မ အဖို့ ကတော့ .....

စိတ်က တခါတလေလဲ အဖော်ဆိုတာတမ်းတမိတာ ဆန်းသလားရှင်ရယ်။

ကွန်ပြူတာ ကိုဖွင့်၊ အွန်လိုင်းဝင်ကြည့်တော့ ဘယ်သူမှမရှိ၊ အီးမေးလ် စစ်။

ပြီးတာနဲ့ သတင်းဝက်ဆိုက်တို့ ဘလောက်တို့ ကိုဝင်ကြည့်၊ ဖေးဘရိတ်ထဲမှာ သိမ်းထားတဲ့ ဝက်ဆိုက်တွေကိုတခုခုပျင်းဖွင့်ရင်း ၊ တလောက ရတဲ့ဂျပန် ဝက်ဆိုက်လေး လေးတခုကို

ဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေး အခန်းထဲ သဘာဝအတိုင်းအချစ် ရည်လူးနေတဲ့ဆိုက်၊ ပုံတွေက အနီးကပ်အကြီးချဲ့ထားတာတွေပါတယ်။ အဲဒီအထဲက တချို့ရုပ်ရှင်ပိုင်လေးတွေတောင် ဒေါင်းလို့တိ လုပ်ပြီး သိမ်းထားလိုက်သေးတယ်။

ကောင်မလေး ဟာကို ကောင်လေးက ယက်ပေးနေတဲ့ပုံတွေကြည့်ရင်းနဲ့ တနေ့ က သူသူပြောတဲ့ သူ့ဘဲက သူ့ကို ယက်ပေးတဲ့အကြောင်းကိုသွားသတိရလိုက်တယ်။ ကျွန်မနဲ့ မောင်နဲ့ က ရန်ကုန်မှာ တုန်းက အစွမ်းကုန် လုပ်ခဲ့ကြ ဖူးတယ်။ မောင့်ဟာကို ကျွန်မ စုတ်ပေးဖူးခဲ့ပေမဲ့ မောင်က ကျွန်မဟာကို တခါမှယက်ပေးခဲ့ဖူးဘူး၊ ကျွန်မ ရင်ထဲ တခါတလေ ခံကြည့်ချင် စိတ်ဖြစ်မိတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်ကသာ ကျွန်မ အစေ့ကိုယက်ပေးမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်မ ဟာကို သေချာယက်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ ခံစားရတာဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ တွေးနေရင်း မဆီမဆိုင် ကိုသူရကို စိတ်ထဲကရောက်မိတယ်။ လူကဖီးလ်ဖြစ်ချင်

သလိုလို ၊ စိတ်ကူးလေးနဲ့ တွေးနေတုန်း ဖုန်းမြည်လာတယ်။ ပီဖင်းဂိုးနဲ့ပါတ်၊ ကိုသူရဆက်တာ ရန်ကုန်က။

ဟဲလို ဖုန်းကိုပြန်ထူးလိုက်ရင်း လက်တဖက်က ကွန်ပြူတာ မောက်စိ ပေါ်မှာ။

ကိုသူရ နဲ့စကားပြောနေရင်း ကျွန်မမျက်လုံးက ဝက်ဆိုက်က ပုံတွေပေါ်မှာ။

ထုံးစံအတိုင်းပဲပေါ့လေ။ ဟိုအကြောင်းပြော ဒီအကြောင်းပြောကနေ၊ သူ့ မလာခင် တစ်ရက်ပြောမယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စအကြောင်းကိုရောက်သွားတယ်။ ကျွန်မ က ဘာဖြစ်လို့ ပြောခဲ့ကိစ္စကို နေ့တွေရက်တွေချိန်းနေတာ အရေးကြီးပြောစရာရှိလို့လား လို့မေးလိုက်တော့၊ ကိုသူရ က အရေးကြီးလို့ပေါ့ နေခြည်ရယ် တဲ့။ အရေးကြီးတဲ့ဟာကို အခုပြောရင်ကောမရဘူးလားလို့ ကျွန်မကမေးတော့ ၊ နေခြည်က ပြောစေချင် လို့လား တဲ့။ မဟုတ်ပါဘူး ကိုသူရပြောချင်ရင်နေခြည် နားထောင်ပေးမှာပေါ့လို့ ဆိုတော့ ၊ နားထောင်ယုံနဲ့မရဘူး၊ ကူညီစဉ်းစားပေးရမယ်တဲ့။ ကိုသူရ ကိစ္စကို နေခြည်ကူညီ စဉ်းစားတတ်သလောက် ကူညီစဉ်းစားပေးမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နေခြည်က စီးပွားရေးလုပ်ဖူးသူမဟုတ်တော့ တတ်သလောက် ဉာဏ်မှီသေ လောက်ပဲရမယ်နော်လို့ပြောတော့၊ အခုကိစ္စ ကစီးပွားရေးတတ်စရာလဲမလိုဘူး၊ စိတ်ထဲက၊ရင်ထဲက စဉ်းစားတတ်ရင်တော်ပြီ၊ နောက်ပီးနေခြည်ပဲစ ဉ်းစားရမှာတဲ့။ အင်းလေ ဒါဆိုပြောလို့ ကျွန်မကပြန် ပြောလိုက် တဲ့အခါ ကိုသူရက၊ နေခြည်ကို ကိုယ်သံယောဇဉ်ရှိတယ်၊ မှတ်မိလား နေခြည်နဲ့ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်စတွေ့ လို့ ကြက်ကြော် စားတဲ့နေ့ ကလေ၊ အဲဒီနေ့ ကတည်း က နေခြည်ကို ကိုယ် စိတ်ဝင်စားမိတာ၊ နေခြည်အနေ နနဲ ကကော ကိုယ့်အပေါ် ဘယ်လို သဘောထားရှိလဲ၊ ကိုယ့်အပေါ် ချစ်နိုင် မချစ်နိုင် နေခြည် စဉ်းစားပါ။ အေးအေးဆေးဆေးကြိုတင်စဉ်းစားထားပြီး ကိုယ် စကားပူရောက်လာတဲ့ နေ့ ကျရင် နေခြည်အဖြေပေးပေါ့တဲ့။

ကျွန်မ ဘာပြောရမှန်းတောင်မသိဘဲ တော့ဘူး၊ ပြောခဲ့ပြောတော့လဲ ဟောဟောခိုင်းခိုင်းကြီး၊ ကျွန်မ က ဘာမှပြန်မ ပြောပဲ ငြိမ်ပြီး နေမိတယ်။ မျက်လုံးကတော့ ကွန်ပြူတာ ပေါ်က ပုံတွေဆီမဲ့၊ ပုံတွေထဲက တပုံမှာက ကုတင်ပေါ်မှာ ဂျပန်မလေးကို ကောင်လေးက ဖက်ပြီး နှစ်ယောက်သား ကစစ်ပေးနေတာ၊ ကောင်လေးရင်ခွင်ထဲက ကောင်မလေး တကိုယ်လုံး ဝင်နေပြီး ပက်လက်လန် နေတဲ့ ကောင်မလေးပေါ် ကောင်လေးက မှောက်လို့...

နေခြည် ဘာလို့ ပြန်မပြောဘာလဲ လို့ ကိုသူရကမေးတော့မှ၊ ကျွန်မလဲ ဘာပြန်ပြော ရမှန်းတောင်မသိဘူး၊ ခနလေးနေတော့ ကျွန်မ က၊ ကိုသူရပြောသလိုပဲ နေခြည်အေးအေးဆေးဆေးစဉ်းစားပြီး ကိုသူရ ရောက်လာတဲ့အ ခါ အဖြေပေးပါမယ် လို့ ဖြေလိုက် တယ်။

ကိုသူရက ကို ယ်မျှော်လင့်နေပါရစေ နေခြည်ရယ် လို့ ပြောပြီးဖုန်းချသွားချိန်၊ အခန်းတံခါးပွင့်ပီး သူသူကလဲဝင်လာ..... .. ကျွန်မ က တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်ပြီး ကွန်ပြူတာ ရှေ့မှာ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်တွေးနေ၊ မော်နီတာမှာက ဂျပန်ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေး အိပ်ရာပေါ် ထပ်ရက်သား ကစစ်ပေးနေတဲ့ပုံက ဖွင့်ရက်သား သူသူ က “နေခြည် ဘာဖြစ်နေတ ဘဲလဲ” လို့ မေးလိုက်တော့ ကျွန်မ က “သူသူ နင်ပြန်လာ ပြီလား” “အင်းလေ နင် ဘာဖြစ်နေလဲ နေခြည် နေမကောင်းဘူးလား၊ ငါဝင်လာတု န်းကရင်း နင်ကိုကြည့် ညို့နေတာ ကွန်ပြူတာ ရှေ့မှာငြိမ် ပြီးထိုင်နေတာ ကွန်ပြူတာ ကိုကြည့်နေ နတာလဲမဟုတ်ဘူး” “ကောင်းပါတယ် ဘာမှမဖြစ် ပါဘူး နည်းနည်းလေ ငြီးစိစိ ဖြစ်နေလို့ ၊ နင် ထမင်းစားလာခဲ့ပြီးပြီလား သူသူ ” “အင်း စားခဲ့တယ် ခုနက ပဲ ကိုသူနဲ့ အတူစားပြီး ပြန်လာတာ”

သူသူကပြောရင်းနဲ့ သူ့ အိတ်ကို ကုတင်ပေါ်ချ၊ ဝတ်ထားတဲ့ဂျင်းဘောင်းဘီကို ချွတ် တန်းမှာတင်လို က်ပြီး၊ အပေါ်အကျိုကြယ်သီး တွေဖြုတ်ရင်းနဲ့ ကျွန်မနားကိုလာတယ်။ သူသူ နဲ့ ကျွန်မ နောက်ပိုင်းမှာသိပ်ကြီး လဲရက်ကြောက် တာတို့ ရှိုးတိုးရှုန်တန်တို့

မရှိတော့ဘူး၊
 သူလဲ သူ့ဟာသူ နေချင်သလို နေ လုပ်ချင်သ လိုလုပ်
 ကျွန်မရှိရှိ မရှိရှိ သိတ်ပြီး ဂရုစိုက်မနေ တော့ဘူး၊ ကျွန်မလဲဒီအတိုင်းပဲ။
 မိန်းကလေးချင်းပဲ၊ ရက်စရာမှမလိုတာ၊ အခန်းတံခါးပိတ်ထားရင် အားလုံးလုံခြုံသူ ဘဲတာပဲလေ။
 ပြီးတော့ အခုအချိန် မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကလဲ
 အပွင့်လင်းဆုံး ပြောဆို ထားကြပြီးသားပဲဟာ။

ကျွန်မက မောက်စံကု ဘလစ်လုပ်ရင်း ဟိုပုံတွေကို ကြည့်နေတုန်း
 သူ့သူက ကိုသူရဖုန်းဆက်လာသေးလားလို့ မေးတော့
 “ခုနက လေးတင်ပဲ ကိုသူရနဲ့ ဖုန်းပြောလို့ ပြီးသွားတာ”
 “နင့်ဟာကလဲ ကိုသူရနဲ့ ဖုန်းပြောတယ်လဲပြောသေး မျက်နှာက တမျိုးကြီးပဲ ၊ ဘာတွေဖြစ် ကြတာလဲပြော ဘဲ”

သူ့သူက ကျွန်မကို ပြောရင်းနဲ့ အကျီကိုချွတ်လိုက်တယ်၊
 ပင်တီနဲ့ ဘရာလေးပဲ သူ့ ကိုယ်မှာကျန်တော့တယ်။
 ကျွန်မက ငြိမ်ပြီးဘာမှမဖြေမိပဲနေတယ်၊
 သူ့သူက အကျီကို အဝတ်ဟောင်းခြင်းထဲထည့်ပြီး၊ ကုတင်ခြေရင်းက ထမီကိုယူရင်း
 “နေခြည် နင်တို့ အခြေအနေက ဘယ်အထိရောက်ပြီလဲ”
 “ခုနက ဖုန်းပြောရင်းနဲ့ ကိုသူရက ငါ့ကို ပရိုပို စံ လုပ်တယ်၊
 သူ မကြာခင် စင်္ကာပူရောက်လာတဲ့အ ခါ အဖြေပေးပါတဲ့”
 “တကယ်၊.....

ကောင်းတာပေါ့၊ နေခြည်ရဲ့၊ ဒါများ နင်မျက်နှာ ဘက စိတ်ရှုတ်နေတဲ့ပုံနဲ့၊
 နင်နဲ့ ကိုသူရ က လိုက်တယ် လူကြီးချင်းလဲ အိုကေ၊ လူငယ်ချင်းလဲ ချစ်၊ ပြီးတော့ ကိုသူရကလဲ လူကြီးလူကောင်း အလုပ်နဲ့
 အကိုင်နဲ့ တည်တည် တံ့တံ့ ဆိုတော့ ဘာမှပြောစရာကိုမရှိဘူး၊ ငါထင်တယ်၊ ကိုသူရက လူကြီးတွေကိုပြော ဘဲပြီး အမြန်စီစဉ်
 တော့ ဆိုရင်..... ဟီးဟီး ... နင်တော့”

“သူ့သူ နင်လေ၊ တခါတည်းတွေ့လိုက်တာသေကြီး၊ ဟိုက ဖြင့် အစပဲပြောတ ဘဲရှိသေး
 ဘာမှန်းလဲမသိ ညာမှန်းလဲမသိပဲနဲ့ .”

“အော် ကိုသူရ စင်္ကာပူရောက်လာလို့ တွေ့လိုက်ရင် ဘာမှန်း ညာမှန်း သိသွားမှာပေါ့ဟာ၊ ငါ တော့မြင်တယ် ကိုသူရက
 လူကြီးဆိုတော့ အတွေ့ အကြုံကလဲ ရင့်ကျက် နင်က သူ ထက် ငယ်တယ်ဆိုတော့၊ နင့်အပေါ် သူက ဂရုစိုက်
 အား ... တွေးလိုက်တာနဲ့ တောင် ဟီး ဟီး ...”

“သူ့သူနော် တဟီးဟီးနဲ့ ဘာဖြစ်နေရတာလဲ”

“ငါတွေ့မိနေလို့ပေါ့၊ နေခြည်ရယ် နင်ကလဲ ရည်းစားစကားပြောခံရတာများ တခါတည်း
 မျက်နှာကဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး၊ ဘာလဲ ၊ ငယ်ရည်းစားကိုပြန်သတိ ရသွားလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ စဉ်းစားနေလို့ပါ”

“ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ နင်ကလဲ၊ ကိုသူရကတော့နင့် အဖို့ဆိုရင် အမှတ်ပြည့် ပေးသင့်ပါတယ်ဟာ၊ ခုနကနင်ပြောတာ သူ စင်္ကာပူရောက်ရင် နင့်ဆီကအဖြေလိုချင် တယ်လို့ ပြောတယ်မလား နင်လဲ သူ့ကိုသဘော ဘာကျတာပဲဟာ အဖြေပေးလိုက်ပေါ့၊ ကိုသူရကို နေခြည်ကလူ ချင်း တိုက်မိကတည်းကရင်း ရင်ထဲ ခိုက်နေတာ ပါဆိုပြီး”

“သူ့အနေနဲ့ ..... ကောင်မစုတ် ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်းကိုမသိဘူး”

သူ့သူက တဟဲဟဲနဲ့ ရီ ရင်း ထမီကို ရင်လျှား မျက်နှာသုတ်ပုဝါခြံ ပြီး ရေချိုးခန်းကိုထွက်သွားတယ်။

“ငြုပေါ်မှာစီးလာရင်း ရှေ့မှာ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးအတွဲက တယောက်နဲ့တယောက်ဖက်လိုက် နမ်းလိုက်လုပ် နေတာကို မြင်တော့ မဆီမဆိုင် ကိုသူရကိုမျက်စိ ထဲမြင်မိပြီး ရင်ခုန်မိတယ်။

စိတ်ထဲမှာ တွေးမိနေတာက ကိုသူရက အဖြေတောင်းတဲ့အချိန် ဘယ်လို အဖြေပေးရပါ့မလဲ

ချက်ချင်းကြီး အဖြေပေးလိုက်ရင်

သိတ်ပြီးလွယ်လွန်းတဲ့ကောင်မ လေးလို့ သူက မြင်သွားမှာလား၊

လွယ်လွယ်နဲ့ အဖြေပေးသေးပဲနေပြန်ရင်လဲ

မူလွန်းတယ်လို့ မြင်မှာလဲ ဘေး၊ ကိုယ်တိုင်ကတော့ ကိုသူရ ကိုငြင်းပယ်ဖို့ အင်အားမရှိရိုး အမှန်ပါပဲ။

ဟိုဟိုဒီဒီ တွေးနေတုန်းပဲ ကိုသူရဆီကဖုန်းဝင်လာတယ်

“နေခြည် ထွက်လာပြီ လား၊ ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ”

“နေခြည် ငြုပေါ်မှာပါ။ ရောက်ရင် နေခြည်ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်မယ်”

“မဆက်နဲ့တော့နေခြည်၊ ကိုယ် ျုပေါ် ရောက်နေပြီ၊ အဲ့ဒီမှာစောင့် နေမယ်နော်”

လို့ ကိုသူရကပြောလာတော့

ကျွန်မက ဟုတ်ကဲ့၊ နေခြည်လဲရောက်ခါနီးပြီ လို့ ပြန်ပြော လိုက်ရင်း

လက်က နာရီကိုကြည့် လိုက်တော့

ကိုသူရနဲ့ ချိန်းထားတဲ့အချိန် ရောက်ဖို့ ငါးမိနစ်လောက်ပဲလိုတော့တယ်၊ ကိုသူရက စောပြီးရောက်နှင့် နပြီပဲ ၊

ခါတိုင်းအချိန်မှန် အမြန်ပြေးနေကျ ငြုပေါ်အခုကျမှ နှေးနေသလို စိတ်ကခံစားမိတယ်၊

ဘူတာရောက်တာနဲ့ ရထားထဲကခပ်သုတ် သုတ် ပြေးထွက်လိုက် တယ်။

ညတုန်းက ကိုသူရ လေယာဉ်ဆိုက်ဆိုက်ခြင်း ဖုန်းဆက်လာပြီး၊ အခုပဲရောက်တယ်၊

“မနက်ဖြန် နေ့ခင်း ၂နာရီ ကိုတို့ နှစ်ယောက် ပထမဦးဆုံး စတွေ့ပြီးအတူ ထိုင်ခဲ့တဲ့ ျုပေါ် မှာ တွေ့ကြမယ်” တဲ့၊ ပြီးတော့ပြောသေးတယ်

“မနက်ဖြန်နေခြည် အလုပ်ရော ကျောင်းရောမရှိဘူးမလား

မနက်ဖြန် နေခြည်အားမယ်ဆိုတာကိုလဲသူကမှတ်ထားတယ်၊

ကျွန်မက “မနက်ဖြန် နေခြည် အားတာ ကိုသူရဘယ်လိုသိလဲ” လို့ မေးလိုက်တော့

“အော်.... ကိုယ်က နေခြည်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အားလုံး မှတ်မိနေတာ ပေါ့။ ပြီးတော့ နေခြည်မေ မေကလဲစားစရာတွေ

လူကြိုပေးလိုက်သေးတယ်၊ သူ့သမီးအစားဆင်းရဲမှာစိုးလို့တဲ့ အများကြီးပဲ၊ အဲ့ဒါမနက်ဖြန် လာယူမှာမလား” တဲ့။

ဖုန်းချခါနီးတော့မှ ကပ်ပြောလိုက်တာက

“နေခြည့်ဆီက အဖြေကိုသိ ချင်လှပြီ ကိုယ်ကို ချစ်ရင် မနက်ဖြန်လ ဘဲခါလား၊ ကိုယ်တို့ တွေ့ကြမယ်နော်”တဲ့
ဟင်း... ကိုသူရ... လူလည်ကြီး... မေမေကဟိုရက်ကတည်းက ဖုန်းဆက်တော့ ကိုသူရဆီမှာ လူကြိုပစ္စည်းတွေပေးထားပြီးပြီ
စားစရာတွေလဲပါတယ်၊ သူကဘယ်ရက်သွားမယ်ဆိုတာ သေချာမသိတော့ ကြိုပေးထားလိုက်တယ်၊ ကိုသူရရောက်တာနဲ့ပ
စ္စည်းတွေ ချက်ချင်းသွားယူလိုက်နော်သမီး”

ဆိုပြီး မေမေ က လူကြိုပေးပြီး ချက်ချင်းသွားယူလိုက်လို့ မှာထားလို့ သွားယူမဲဥစ္စာ၊
မသွားပြန်တော့လဲ ထဲပေးလိုက်တာကို ချက်ချင်းသွားမယူရကောင်းလားလို့ မေမေကပြော အုံးမယ်။

သူ့ ပြောပုံက အခု သွားယူပြန်တော့လဲ၊ သူ့ ဆီသွားတွေ့ လိုက်တော့
တခါထဲ သူ့ ကိုချစ်တယ်လို့ အဖြေကပေးပြီးသားဖြစ်သွားဦးမှာ၊

ကိုယ်တိုင်က လဲ မသွားချင်ဘူးမှ မဟုတ်တာနော်။

ဟွန်း .... တော်တော်လည်တဲ့ လူလည်ကြီး၊ စကား ထဲတင်ပဲ သူ့ ဖက် က အပိုင်ချည်းပဲပြောသွားတယ်။

အပြေးအလွှားနဲ့ လမ်းဖြတ်ကူးလိုက်လို့ ဆိုင်နားကိုရောက်တာနဲ့ အပြင်ကနေကြည့်လိုက် တော့ ကိုသူရက ဆိုင်ထဲထု
ဝင်နေရာကနေ လက်လှန်းပြတာကိုတွေ့တယ်။

ဆိုင်ထဲကိုဝင်လိုက် ပြီးသူထိုင်နေ တဲစားပွဲဆီသွားလိုက်တယ်။

ကိုသူရနဲ့ မတွေ့ခင်ကတည်းက ရင်တွေတုန် နေတာ

အခုသူ့ ရှေ့ ကိုတကယ်တန်းရောက်တော့ လူက ကတုန်ကရင်နဲ့၊

ထိုင်ဖို့ ခုံကိုဆွဲ လိုက်တာတော့ ဘင် လက်တွေကုန် ချင်နေတာ မနည်းသတိထားရတယ်။

ကိုသူရများ ရိပ်မိသွားမလားဆိုပြီး စိုးရိမ်ရသေး၊

သူ့ ကိုပြီးပြတာတောင် လွန်လွန်ကဲကဲမပြုံးမိအောင်သတိထားနေမိတယ်၊

မပြုံးပဲခပ်တည်တည် လုပ်လိုက် မိပြန်ရင်လဲသူ့အမျိုးထင် မှာစိုးတယ်။

စားပွဲပေါ်ကိုကြည့်လိုက်တော့ မှာထားပြီးသား စားစရာတွေက အဆင်သင့်နဲ့ .....

“လာ နေခြည့် ထိုင်”

ကျွန်မက ခုံမှာဝင် ထိုင်ပြီးတော့

ဘာစပြောရမှန်းမသိတာနဲ့ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်နေတုန်း ကိုသူရက

“အမောပြေ အအေးသောက်လိုက်အုံး” ဆိုပြီး

အအေးခွက်ကို ရှေ့မှာချအပေး ပေး ကျွန်မကလဲ ခွက်ကိုလှ မိအယူ မှာ

ကျွန်မလက် နဲ့ သူ့ လက် ထိသွားချိန်

သူ့မျက်နှာကို ကျွန်မကလှ မိကြည့်လိုက်တော့ သူက ကျွန်မကို ပြုံးပြီးစိုက်ကြည့် နေလိုက်တာ ဘဲ ....

အအေးသာသောက်နေရတယ် လူက ရင်တွေတုန် တုန်ရီရီနဲ့၊

ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိဘူး

စိတ်ထဲမှာ ကတော့ ဘယ်အချိန်များသူက အဖြေမေးမလဲ လို့ တွေးနေတွေးနေတုန်းမှာပဲ ...

“နေခြည့်” လို့ခေါ်လိုက်တော့၊ ရှင် လို့အလန့် တကြားထူးလိုက်မိတာ ကို ကိုသူရက

“ဘာတွေ တွေးနေလို့ လန့်သွားရတာလဲ” ဆိုတော့မှ ရှက်လိုက်တာ ဘာဆိုတာ မပြောနဲ့ တော့ ..

“စားလေ နေခြည်၊ စားချင်တာရှိရင်လဲ ထပ်မှာ၊ ပြီးရင် ကိုတို့ချာသဘာဝညာသညာ ထဲသွားရအောင်”

ကျွန်မက စားစရာတွေကိုတုတ်ကုန်နန်း ဆိတ်ကနန်း စားနေတုန်း ကိုသူရက

“နေခြည် ကတော်တော် ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်၊ အခုလိုအနီးကပ်သေချာကြည့်လေ ချစ်ဖို့ပိုကောင်းလေပဲ

ပြီးတော့ နေခြည်မျှ ကံနှာလေးက ကျက်သရေရှိတယ်” လို့ ပြောပြီး

ကျွန်မကို စိုက်ကြည့်နေတယ်

ခနလေးနေ တော့ .....

“နေခြည် ကိုယ့်ကိုပေးမယ်ဆိုတဲ့အဖြေ အခုပေးနိုင်မလားဟင် ....”

လို့ မေးလိုက်တော့

ကျွန်မက သူ့ကို ဘာမှမပြော ပဲခေါင်းငုံ့ပြီး နေမိတယ်။

ကိုသူရက

“နေခြည်”

“ကို့ကို နေခြည် အဖြေပေးနိုင်မလားဟင်”

“နေခြည် ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ ကိုသူရရယ် ...”

“နေခြည်ကနေ ကို့ကို ချစ်တယ်လို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျပြောတာလေး ကို ကြားချင်တယ်”

“အဲဒါလေးကိုကြားချင်လို့ အမောတကောနဲ့ နေခြည်ဆီလာခဲ့တာပဲ 1” လို့ ကိုသူရက ပြောနေချိန်

ကျွန်မ ဟင်းဖုန်းကမြည်လာတော့

“ခနနော်” လို့ ပြောပြီး အိတ်ထဲကဟင်းဖုန်းကို ထုတ်ပီး နားထောင်လိုက်တော့

“နေခြည်လား”

“အေး ပြော သူသူ ဘာဖြစ်လဲ”

“ငါ အပြန်မိုးချုပ် မယ် ဆိုတာပြော မလို့၊ နင်ကော ကိုသူရနဲ့ တွေ့ နေပြီလား”

“အင်း”

သူသူနဲ့ ဖုန်းပြောနေရင်း ကိုသူရမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တော့

အရေးထဲ အခုလိုအချိန်မျိုးကျမှ ဖုန်းကလာရတယ် ဆို တဲ့ ပုံစံ၊ မကြည့်မလင် မျက်နှာနဲ့

ဘာမှတော့ မပြောဘူး၊ ကျွန်မဖုန်းပြောနေတာကို ပဲ ထိုင်ကြည့်နေတယ်

သူသူက

“နင်ကလဲ တွေ့ ရင်တွေ့ တယ်၊ မတွေ့ ရင်မတွေ့ ဘူးပေါ့၊

အင်းဆိုတာက တွေ့ တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ အင်း”

“ နေခြည် နင်ဘာဖြစ် နေလဲ တအင်းအင်းနဲ့၊ ခက်တာပဲဟာ”

ကျွန်မက သူသူမေးတာ ကို ကောင်းကောင်းမဖြေနိုင်

ကိုသူရ မျက်နှာကိုကြည့်ရင်း

စိတ်ထဲမှာ ကိုသူရ ရင်ထဲ မရိုးမရွှေဖြစ်အောင် ကလိချင်လာ မိတယ်

အဲဒါနဲ့ သူ့သူ့ကို

“အင်းပါဆို နင်က လဲ ငါ အခု နင့်ဆီကို မက်ဆေ့ချ် ရိုက်ပြီး ပို့ပေး လိုက်မယ်လေ”

“ဘာမက်ဆေ့ချ်လဲ ဘာအတွက်လဲ နေပြည်၊ ဘာတွေပြော နေလဲ”

ကျွန်မကကို သူ့ရမျက်နှာကို လှမ်းကြည့်နေရင်း

“အခု မက်ဆေ့ချ်ရိုက်ပြီးပို့ လိုက်မယ်”

သူ့သူက ဖုန်းထဲကနေ

“နေပြည် နင်ဘာဖြစ် နေတာလဲ၊ ဘာမက်ဆေ့ချ် လဲ”

သူ့သူပြောတာ ကို ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ပဲ

“အရေးကြီးဆုံး မက်ဆေ့ချ် ကို အခုပို့ ပေးလိုက်မယ်နော်”

လို့ ဖြတ်ပြော လိုက်ပြီး ဖုန်းကို ချလိုက်တယ်။

ဖုန်းထဲမှာ သူ့သူအော်လို့ ကတဲအသံ ကိုတော့ ဖြတ်ကနဲ ကြားလိုက်မိတယ်။

“အရူး မ” တဲ့

ကျွန်မက ကိုသူ့ရမျက်နှာကို ပြုံးကြည့်ပြီး

“ခန လေးနော် ကိုသူရ၊ နေပြည် အရေးကြီးတဲ့ မက်ဆေ့ချ် တခုပို့ လိုက်ဦးမယ်” ဆိုပြီး ကျွန်မ ဟင်းဖုန်းနှင့် မက်ဆေ့ချ် ပို့ နေတော့

ကိုသူရ က ဘာမှပြန်မ ဖြေ ပဲ ကျွန်မကို သာ ကြည့်နေလိုက်တယ်

ကျွန်မသိတယ် ကိုသူရစိတ်ထဲ သိတ်ပြီးမကြည်လင် တော့ဘူး

ဘာလို့ ဆို ကိုသူရက ကျွန်မကို အရေးကြီးဆုံး စကားပြောနေချိန်

ကျွန်မဆီက အဖြေတောင်းနေချိန်

သူ့ အတွက် အရမ်းအရေးကြီးနေတဲ့ အခုလိုအချိန် မျိုးမှာ

ကျွန်မက သူ့ စကားကိုဂရုမစိုက်ပဲ

သူ့သူ ဆီကဖုန်းကိုလက်ခံစ ကားပြောနေတဲ့ အပြင်

အခုလဲ တခြားအရေးကြီးတဲ့ မက်ဆေ့ချ် တခု ကို ပို့ ဦးမယ်ဆိုတော့ .....

အလိုမကျပုံစံက ဘယ်လောက်ပဲ တင်းပြီးဖုန်းကွယ်ထားကွယ်ထား

ကိုသူရ မျက်နှာပေါ်မှာ ပေါ်နေတယ်

ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ ပြောထားတာပဲ၊ ဒါလောက်လေးကတော့ကျွန်မ အပေါ်စိတ်ရှေ့မှာပေါ့နေ ာ.....

ကျွန်မက ဖုန်းထဲမှာ မက်ဆေ့ချ် တခုကိုစာစီ ရိုက်ထဲပြီးတော့ ပို့ မှဲ့နံပါတ်ကို အသင့်ပြင်

ဖုန်းကိုင်ထားတဲ့ လက် ကို စားပွဲအောက်ခံ ပျလိုက်ပြီး :

ပိုတော့မလို့ နညီ ခလပ်ကို လက်ကတင်ထားပြီးမနိပ်သေးခင်

အလိုမကျတာ လေးကို အောင့် ထားတဲ့မျက်နှာ ဝနဲ ကျွန်မကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ကိုသူရကိုလှမ်းကြည့်ရင်း

“ပြောလေ ကိုသူရ ခုနက ကိုသူရဆက်ပြောမဲ့ စကား” ဆိုတော့

“နေပြည် ကိုယ် ခုနကကမေးထားတာလေ”

“မစောလွန်းဘူးလား ကိုသူရရယ်”

“ကိုယ့်အနေနဲ့ ကတော့ မစောဘူးလို့ ထင်တယ်”

“နေခြည် ကို.ကို ချစ်လားဟင်”

“.....”

ကျွန်မက ငြိမ်ပြီး ထိုင်နေတော့ ?

ကိုသူရက နောက်တခါ ထပ်ပြီး

“နေခြည် ကို.ကိုအဖြေပေးပါနော်” လို့ ပြောလာတယ်။

ကျွန်မက နတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ ခနလေးနေရာကနေ

မပွင့်တပွင့် ငဲ့နဲ့ပဲ

“နေခြည်ပြောလို့ မထွက်ဘူး ကိုသူရရယ်” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တော့

ကိုသူရ မျက်နှာက ညှိုးသွားပြီး

“ကို.ကို မချစ်နိဇ်ဘူးလားဟင်...”

တကယ်လို့ မချစ် နိုင်ဘူး ဆိုရင်လဲ ဘာကြောင့် မချစ်နိဇ်လဲဆိုတာကို နေခြည် ကို.ကို ပြောနိုင် ပါတယ်။”

“မဟုတ်ပါဘူး ကိုသူရရယ်

ဟိုလေ ... နေခြည်က ကိုသူရ ကို..... ..

လို့ ပြောနေရင်း တပြိုင်တည်း ကျွန်မလက် ထဲကိုင်ထား တဲ့ဖုန်း ကျနု နညီ ခလပ်ကို ကို လက်က နှိပ်လိုက် ချိန်

ကျွန်မက ဆက်မပြောပဲ ရပ်ထားတုန်း

ကိုသူရက

ပြောလေ နေခြည် ဘာလဲဟင် ပြောလေ... . အားမလိုအားမရ ပုံစံနဲ့ ကျွန်မကို ထပ်မေးနေချိန်

ကိုသူရ ဖုန်းက အသံမြည်လာ တယ်

ကိုသူရက “အရေးထဲ” ဆိုပြီး သူ့ ဖုန်းကို ထုတ်

“အဖြေနားထောင်နေပါ တယ်ဆိုပါမှ ဖုန်းမက်ဆွေချ တွေကလဲ” လို့ ပြောရင်းက

ဖုန်းကိုဖွင့်ဖဲ တ်လိုက်တယ်

ဖုန်း မက်ဆွေချ အဝင် နံပါတ်ကို မြင်တော့

သူ့ မျက်ခုံးတွေတွန့် သွားတာကိုကျွန်မ မမြင်လို က်တယ်။

ပြီးတော့

ကိုသူရက ကျွန်မကို တစ်ချက်ပြ န်ပြီးစိုက်ကြည့် ပြီး

မက်ဆွေချ ကို ဖွင့်လိုက် ရင်း မြင်ရတဲ့မက်ဆွေ ချကို

အသံတိုးတိုးလေး နဲ့ ..... .

။ သလန ပသက အသသ..... ..

ငြေ ဃုင

ကျွန်မက ဘာမှမသိတဲ့ မျက်နှာနဲ့ တဖက်ကိုငေးနေသယောင်ယောင်နဲ့ နေရာက ကိုသူရမျက်နှာကို မသိမသာခိုးကြည့်လိုက် တော့

သူ့ မျက်နှာကြီးက မဲ့နေရာကနေ တဖြေးဖြေး ပြုံး လာပြီး

ကျွန်မကို ပြုံးကြည့်လို က်ရင်း .....

“နေခြည်ရယ်၊ တကယ်လားဟင်” တဲ့

ကျွန်မက သူ့ ကိုပြန်ပြုံး ကြည့်ပြီး ခေါင်း လေး ၂ချက် ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲပြလှိုက်တော့

“ပျော်လိုက်တာနေခြည်ရယ်” တဲ့

ပြီးတော့

“ကောင်မလေးနော် လူကို ကလိကလိဖြစ် အောင်လုပ် တယ်”

“နေခြည်ပြောသားပဲ အရေးကြီးတဲ့ မက်ဆေ့ချ် ပို့မလို့ ဆိုတာ၊

အခု မက်ဆေ့ ချ်ထက်အရေးကြီးတာ တခြား ရှိသေးလို့ လား”

“ကို့ ကို လူကိုယ်တိုင်တွေ့ နေမှတော့ ပါးစပ်ကပြောရင်လဲ ရရဲ့သားနဲ့”

“ပါးစပ်ကပြောလို့ ရတာတော့သိတ ဘဲပေါ့၊ ကိုသူ့ရကအတင်းမေးနေတော့မှ ရုတ်တရက်စိတ်ကူးပေါက်သွားလို့”

ကျွန်မကအဲ သလိုပြောလိုက်ပြီး တော့

ကိုသူ့ရအပြုံးနှင့်ကျွန်မ အပြုံးကအဆုံ၊

နှစ်ယောက်သားရင်ထဲ အသီးသီးပီတိတွေဖြ စ်သွား

ဒီအချိန်မှ ၁ကျွန်မနဲ့ ကိုသူ့ရတို့နှစ်ယောက်သား စိတ်ထဲမှာ ဗုဒ္ဓ ဆိုင်တဆို င်လုံးကျက်သရေအရမ်းရှိနေသလို၊

အတူစားနေတဲ့ စားစရာတွေကလဲ အရသာရှိလွန်းနေတယ်လို့ စိတ်ထဲကထ င်မိပြီး

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ပြုံးကြည့်လိုက် စကားတွေဖေါင်ဖွဲ့ အောင်ပြေ ဝလိုက်

တစ်ယောက် ပုဂံထဲတစ်ယောက် စားစရာတွေထည့်ပေး လိုက်ရုံမောလိုက် နဲ့

အင်မတန်ပေ ဟ်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ချစ်သူ တို့ ဘဝကို အစပျိုးတဲ့ ခံစားမှုပီတိတွေ က

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အပေါ်လွမ်းခြုံလို့ ၊

လောကကြီးဟာ ပျော်စရာကြည်နူးစရာတွေ အပြည့်ပါပဲ လားရှင်ရယ်.....

ကျွန်မအခန်းပြန်ရောက်တော့ သူ့သူ ပြန်မရောက်သေးဘူး

အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက် ပြီးတာနဲ့ ကိုသူ့ရယူလာပေးတဲ့ လူကြို အထုတ်ကို ခုံပေါ်ဒီအတိုင်းပဲတင် ထားလိုက်ပြီး

အဝတ်အစားတောင် မလှဲနိုင် ပဲ အိပ်ယာပေါ်အရင်လှဲချလို က်တယ်

ရင်ထဲမှာက ပီတိတွေအပြည့်နဲ့

မျက်လုံး စုံမှိတ်လှိုက်ပေမဲ့

ကိုသူ့ရရဲ့မျက်နှာ က ဖျောက်လို့ မရအောင်ပေါ်နေမိတယ်

ကျွန်မဆီက အဖြေကိုတေ ဘင်းနေချိန်

ဖုန်းတလုံးနဲ့ အလုပ်ရှုတ်နေတဲ့ ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး

အားမလိုအားမရနဲ့ အလိုမကျဖြစ်နေတဲ့ ကိုသူ့ရရဲ့ မျက်နှာ

ကျွန်မ အဖြေပေးလိုက်တဲ့ ဖုန်းမက်ဆေ့ချ် ကိုဖတ်ပြီး ၊

တဖြေးဖြေးပြောင်းလာတဲ့ ကိုသူ့ရရဲ့ ဝမ်းသာအားရမျက်နှာ

ကျွန်မနဲ့ သူ အတူစားသောက်ရင်းစကားပြောနေတုန်း တချက်တချက်မှာ

ကျွန်မကို စိုက်စိုက်ကြည့်နေ တဲ့ ကိုသူ့ရရဲ့ မျက်လုံး

အားလုံးဟာ ကျွန်မ အဖို့ စွဲမက်စရာပါပဲ။

နှစ်ယောက်သား အတူ လျှောက်ရင်းလမ်းအကူးမှာ

ကျွန်မလက် ကို သူက အသာလေး ဆုပ်ကိုင် ထားတာလေးကို သတိရနေမိတယ်

ကိုယ့်ကို “ ကို ” လို့ပဲ ခေါ်ပါလား နေခြည်ရယ်တဲ့

ချစ်တယ် ကို ရယ်

ညနေဖက် နေထိုင်နဲ့ ဖက်မှာ ကိုသူရက လူကြိုပစ္စည်းထုတ်ကိုဆွဲ တခြားတဖက်မှာ

ကျွန်မက ကိုသူရလက်မောင်းကိုတွဲခို ပြီး သူ့ပုခုံးပေါ်ကျွန်မ ခေါင်းမှိုထားပြီး လမ်းလျှောက်ကြရင်း

ကျွန်မကသူ .ကိုမော့ကြည့်လိုက် တဲ့အချိန် ..

သူက ပြုံးပြီးချစ်ရည်ရွှမ်းတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ကြည့်နေတာ ကျွန်မရင်ထဲ တလှုပ်လှုပ် နဲ့ ..ကိုသူရနှုတ်ခမ်းတွေကိုကြ

ည့်ပြီးအသည်းယားလိုက်တာ

နှုတ်ခမ်းမွေးတွေသေသပ်ပေ အောင်ရိတ်ထားလို့ စိမ်းနေတာက ကျွန်မကို ပိုပြီးအသည်းယားစေတယ်

စိတ်ထဲမှာ ကိုက ကျန်မကို သူ့ ရင်ခွင်ထဲ ထည့်ပြီး ဖက်ထားရင်ဆိုတဲ့အ တွေးပေါ်လာတော့

ကျွန်မ ရင်တွေ ခုန်လာမိတယ်

ချစ်တယ် ကို ရယ်

ညနေက ကို ပြန်ခါနီး ကို ကို နေခြည် ချစ်တယ် လို့ တိုးတိုးလေး ပြောမိခဲ့ တာကို ပြန်သတိရတဲ့အခါ

အဲသလိုပြော ဝလိုက်တဲ့ အချိန်တုန်းက ခုန်ခဲ့တဲ့ ရင်ခုန်သံက ပို ပြန်ခံစားနေမိနေတယ်

ဖက်ခေါင်းအုံးကို အတင်းဖက်ပြီးခွလိုက်ချိန်

ဝတ်ထားတဲ့ဂျင်းဘောင်းဘီက ပေါင်နဲ့ ဆီးစပ်မှာကြပ်နေတော့၊

ဂျင်းဘောင်းဘီကို ကြယ်သီးဖြုတ် ဖြုတ် ချွတ်လိုက်တယ်၊

မထူးပါဘူး၊ အင်္ကျီကိုပါချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဘရာနဲ့ပင်တီ လေးပဲ ချန်ထားလိုက်တယ်

ပြီးတော့

အိပ်ယာပေါ်မှာ ဖက်ခေါင်းအုံးကို ကို အမှတ်နဲ့

ဖက်ထားပြီးမှိုန်းနေလိုက်တယ်

ချစ်လိုက် တာကိုရယ်

နေ့လည်က ကိုနဲ့တွေ့ .တုန်းက အကြောင်းတွေကိုပြန် စဉ်းစားပြီး ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်မှုတွေ တွေ့တလှိုက် လှိုက်နဲ့

ကိုရယ် နေခြည်ကို ချစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ အနမ်းလေးတခုတောင်ပေးမသွားဘူး

နေခြည်ပု ခုံးကို ကို ဖက်ပြီး အတူလျှောက်နေစဉ်မှာ

နေခြည်စိတ်ကူးထဲမှာ ကို ဘယ်အချိန်မှာများနမ်းလိုက်မလဲလို့ မျှော်နေမိ တယ်

အခွင့်အရေးလေး နည်းနည်းလေးတောင်မှမယူသွားဘူး ဟွန်း ... တကယ်ပါပဲ..

အသည်းယားလိုက်တာ

နေခြည်မှာ တော့ ကိုမလာခင် ကထဲကရင်း ကိုနဲ့တွေ့ .ရင်.. ဆိုတာကို တွေးပြီး

ရင်ထဲမှာမျှော်လင့်ထား တာတွေ က အများကြီး ..

ကို ကအရမ်းနေနိုင်တာ ပဲ အိမ်ကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့၊
 ကို အကြောင်းတွေ့ရင်းနဲ့ပဲ အိပ်ပျော် သွားလိုက်တာ ဘယ်လောက်ကြာသွားလဲမသိဘူး
 ဗိုက်ထဲမှ ဘာသာလာတာနဲ့ နီးလာတော့ အချိန်ကြည့်လိုက်တော့ ည ၁၀နာရီ ၁၅ မိနစ်
 သူ့သူ့ကုတင်ဘက်ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူ့သူ့လဲ ပြန်မရောက်သေးဘူး
 အိပ်နေရာကနေထပြီး ကိုယူလာပေးတဲ့ လူကြီးပစ္စည်းထုတ်ထဲက
 ကို က ကျွန်မအတွက် ရန်ကုန်ကနေ ဝယ်လာပေးတဲ့ အထုတ်ကို အရင်ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
 လက်ဖက်၊ အကြော်စုံ ထုတ်တွေနဲ့ အတူ ယိုစုံအထုတ်တွေကိုပါတွေ့ရတယ်
 ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ကို ရယ်.....
 ပိတ်ရက်ကျမှ သူ့သူ့နဲ့ အတူ လဘက်ကို ရယ် သုတ်စားရမယ်။
 အိမ်နေအဝတ် အစားတွေဝတ်၊ မီးဖိုဖက်သွားပြီး ရေခဲအိုး ပလပ်ထိုးထားလိုက်တယ်။
 ကို ဝယ်လာပေးတဲ့ပစ္စည်းတွေရောမေမေထဲပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ အကုန် သိမ်းဆည်းနေရာချ ပြီးလို့
 ရေခဲအိုးရတာနဲ့ ကော်ဖီဖျော့ ငါ့ပြီး ကော်ဖီနဲ့ မုန့်ကိုစားနေရင်း
 ကို ကိုသတိရလာတာနဲ့ ဖုန်းဆက်မယ်လို့လုပ်နေတုန်း ဖုန်းမြည်လာတာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ကို ဆက်တာဖြစ် နေတယ်။
 'ဟဲလို ....'

“နေခြည် .. အိပ်နေပြီ လား”
 “တရားနီးလာတာ ကိုရဲ့ နေခြည် ပြန်ရောက်ပြီးကထဲကရင်းအိပ်ပျော် သွားတာ ခုတရားနီးလာပြီး ဗိုက်ဆာလာ လို့
 ကော်ဖီနဲ့ မုန့်စားနေရင်း ကိုဆီဖုန်းဆက်မလို့ ကိုက ဦးသွားတာကိုး ....”
 “ကိုပြန်ရောက်ကထဲကရင်းဆက်မလို့ အလုပ်ကိစ္စတွေ စီစဉ်နေတာ နဲ့ ခုမှဆက်လိုက်ရတာ”
 ချစ် သူ ဖြစ် ပြီး တဲ့ ပထမဦးဆုံးည ၊ ချစ်သူနဲ့ တယ်လီဖုန်းပြောရတဲ့အရသာက
 ဘယ်အရာနဲ့ ကိုမှ နှိုင်းလို့ မရတဲ့ ဟာပေါ့နော်

ကို နဲ့ စကားတဝကြီးပြောပြီး ဖုန်းချပြီးတော့
 ခုနကသောက် ထားတဲ့ကော်ဖီ ခွက်ကိုဆေး ကြောရင်းစရာရှိတာဆေးကြောပြီး
 အိပ်ယာမဝင်ခင်သွားတိုက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ အခန်းထဲပြန်ဝင် လာပြီး မျက်နှာသုတ် နေတုန်း သူ့သူ့ပြန်ရောက်လာတယ်။
 ကျွန်မက “သူ့သူ နောက်ကျလှ ခြည်လား ၁၂ ရီထိုးတော့မယ်၊ ဘယ်တွေ့သွားနေတာလဲ”
 ဆိုတော့ သူ့သူက “ဘယ်မှ မသွားပါဘူးဟာ” တဲ့
 “ဘယ်မှမသွားဘူးဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေးတနေရာမှာ ပေါ့ ... အင်း ငါတွေ့ကြည့်လိုက်အုံးမယ်...”
 ဆိုပြီး ကျွန်မက တွေးနေတဲ့ပုံလုပ်တော့ သူ့သူက
 “နင်ကလဲ” ဆိုပြီး ရီနေတယ်
 “ဘာလဲ ငါထင်တာမှ န်တယ်မလား”
 “အင်း .. ဟုတ်တယ်”
 “ဘယ်သွား ကြတာလဲ”
 “ကိုသူက ဟိုတယ်သွားရအောင်ဆိုလို့”

“အော... ဟိုတယ်မှာ ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင်တော့... ..” လို့ နောက်သလို လိုနဲ့စကား တန်းလန်းကြီးဆက်မပြောပဲ နေတော့ သူ့သူက “နင်ကလဲဟာ” ဆိုပြီးငြိမ်နေတယ်။

နောက်တော့ သူ့သူက “နင်ကော နေခြည် ဘယ်လိုလဲ၊ ကို သူရကြီးကို အဖြေပေးလိုက်ပြီပေါ့၊ အစစအရာရာ အိုကေပြီပေါ့” လို့ ဆိုတော့

ကျွန်မက “အင်း ဟုတ်တယ်”

ငါလဲ စောစောပြန်ရောက်တယ် မေးကနဲ့ အိပ်ပျော် သွားပြီး နိုးလာတော့ ဗိုက်ဆာသလို့ဖြစ်လို့ ကော်ဖီသေ ဘက်ပြီးခါစရှိသေးတာ ကျွန်မက

ဘောင်းဘီချွတ် အင်္ကျီကိုချွတ် ဘီရိုကိုဖွင့် ပြီး ညအိပ်ဝတ်အ ဝတ်အစားထုတ်လိုက် တယ်။

ပြီးတော့

ပင်တီကိုချွတ်ပြီး ညအိပ်ဘောင်းဘီဝတ်လိုက် တယ်

ဘရာကိုလဲ ချွတ်ပြီး အင်္ကျီဝတ်လိုက်ပြီးတော့မှ

သူ့သူကုတင် စောင်းမှာထိုင်ပြီး .....

“ကဲ .. ပြောပြဟာသူ့သူရာ ငါအရမ်းသိချင်နေပြီ”

သူ့သူက ခဏလေး ဆိုပြီး ကုတင်ပေါ်ကထပြီး အဝတ်အစားလဲတယ်။

ကျွန်မက ညအိပ်ရင် တခါတလေ အတွင်းခံမဝတ်အိပ်ပါနဲ့လားလို့ ပြောတာတေ ဝင်

မဝတ်ရင်မနေတတ်ဘူးဟာလို့ ပြောဖူးခဲ တဲ့သူ့သူက

ဒီနေ့တော့ ဘာစိတ်ကူးပေါက်တယ်မသိဘူး .....

အပေါ်အဝတ်အစားချွတ်ပြီးတာနဲ့ ဘီရိုနားသွား တံခါးကိုဖွင့်

ဘရာကိုချိတ် ဖြုတ်ပြီး အဝတ်အစားမထုတ်သေးပဲ ဘာတွေ တွေးနေမှန်းမသိ .....

တွေေးနေလိုက်တာ ကျွန်မလဲ သူ့နောက်က ကျောက်ကြည့်ရင်း သူ့ရဲ့ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကိုသဘောကျလို့ ငေးနေမိတယ်

သူ့သူက ခဏကြာတော့ မှ ဘရာကို ချွတ်လိုက် ပြီး ညအိပ်အင်္ကျီဝတ်လိုက်တယ်

ပင်တီကိုချွတ်ပြီး သူ့ဟာသူ ငုံကြည့်နေ နတာနဲ့ .. ကျွန်မက

“ဘာကိုကြည့်တာလဲ” လို့မေးလိုက်တော့

သူ့သူက ရှက်ပြီးလေးနဲ့

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဟာ”

“ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ တခုခုတော့ တခုခုပဲ ထူးခြားနေတယ်”

လို့ ကျွန်မပြောလိုက်တော့ သူ့သူက ကျွန်မကို “နေဦးမျက်နှာသစ် လိုက်ဦးမယ်ပြန်လာမှပြောမယ်” ဆိုပြီး

ပင်တီကို အဝတ်ဟောင်းတွေထည့်တဲ့ ခြင်းထဲထည့် အဝတ် ဘီရိုကိုပြန် ပိတ်၊

သူ့ ညဝတ်ဂါဝတ်ရှေ့ ကို သေသပ်အောင် ပြင်မျက် နှာသုတ်ပုံ ဝါနဲ့ ရေချိုးခန်းသုံး

ပစ္စည်းတွေထည့်ထားတဲ့ခြင်းကိုဆွဲပြီးအခန်းထဲကထွက်သွား တယ်။

တအောင့်လေ ဘက်ကြာတော့ သူ့သူ က ပြန်ဝင်လာ၊ မျက်နှာသုတ်ပုံဝါကို နေရာကျအောင်ထဲ ဘေးပြီးတော့

ကျွန်မဆီက လျှောက်လာ၊ ကုတင်ပေါ်မှာမှာလာမမှီအိပ်ပြီး တော့ ...

“ ကိုသူနဲ့ ငါက အပြင်တွေက လျှောက်သွားပြီး ညနေလဲရောက်ရော ငါကပြန်တော့ မယ်ဆိုတော့

ကိုသူက ရုတ်တရက် ဘာစိတ်ကူးပေါက်တယ်မသိဘူး ငါ့ကို

“မပြန်နဲ့အုံးကွာ ကိုတို့ ဟိုတယ်သွားရအောင်”ဆိုပြီး ပြောတာနဲ့

ဟိုတယ်ရောက်သွားခဲ့တာ

နင်သိတဲ့အ တိုင်းပဲလေ အရင်က ငါတို့ တခါမှ ဟိုတယ်ကိုမသွားဖူးတာ

ကိုသူ့ အခန်းထဲမှပဲဖြစ်ဖူးကြတာလေ ...”

“နင် ရင်တွေမခုန်နေဘူးလား” လို့ကျွန်မ ကမေးတော့

“ခုန်တာပေါ့ဟာ..... ပြီးတော့... တယောက်ယောက်တွေသွားမှာကလဲစိုးတယ်လေ”

ကျွန်မ က ဆက်ပြီး

“အဲဒီတော့....” လို့ ဆိုလိုက် တော့

ဘယ်သူမှတော့မတွေးပါဘူး၊ ငါ က စိုးရိမ်လွန်ပြီရင်တွေတုန် နေတာပေါ့ဟာ

ကျွန်မ က

“ဘယ်လိုနေလဲ၊ အေးအေးဆေးဆေးလွတ်လွတ်လ ပ်လပ်ဆို တော့” လို့ ပြောလိုက်တော့

သူသူ က

“အင်း.....” ဆိုပြီးတော့

“နေခြည်ရယ်၊ ငါ ကြာရင် ကိုသူ့ ကိုအရမ်းစွဲ နေမိလိမ့် မယ်”

“ဘာလို့လဲ”

“အခုတောင် ငါ သူ့ အထိအတွေ့ တွေကို လွန်ဆန်လို့ မရဘူးဖြစ်နေတယ်”

ပြီးတော့အခုသူနဲ့ ငါ ဒီကနေ့ တွေ့ တော့၊ ပို ဆိုးလာတယ်ဟာ လို့ ပြောတယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်မက

“နင်ပြောတာငါမရင်းဘူးသူသူ၊ ဘာတွေပိုဆိုးလာတာလဲဟင် လို့ ကျွန်မကမေးတော့

“ကိုသူ ငါ့ကို ဟိုဒင်း လေ.... ပါးစပ်နဲ့ လုပ်ပေးတယ်”

သူသူ ကပြောရင်း နဲ့ သူ့ မျက်နှာမ၊ ကြေးနပ်မ၊ အပြည့်ရဖူးထားတဲ့ ပုံစံကပေါ်နေတယ်

ကျွန်မက

“ဘယ်လို ကနေ ဘယ်လိုဆိုတာဆက်ပြောပါဦး နင့်ဟာကလဲ” လို့ ဆိုလိုက် တော့.... “ငါတို့ ဟိုတယ်အခန်းထဲရောက်တာနဲ့

ကိုသူက ငါ့ကိုဖက် ပြီးနမ်းလိုက်တာအကြာကြီးပဲ

ခါတိုင်းလဲ သူနဲ့တွေ့ နေရတာပဲ၊

ဒါပေမဲ့အခု အခါက စိတ်ထဲမှာ အလွတ်လပ်ဆုံး လိုဖြစ်နေ တယ်လေ”

“အေး .. ဟုတ်တယ်ဟာငါတို့ တုန်းကလဲ ဟိုတယ်ခန်းထဲရောက်တဲ့အချိန် စိတ်လွတ်ကုန်လွတ်ကိုဖြစ်သွားခဲ့ကြတာပါ ပဲ”

“အင်းနော်”

သူသူက ပြောရင်းနဲ့ ကုတင်ပေါ် မှောက်ပြီးခြေနှစ်ခေ့ပြင်းကို ခူးကနေ ကွေးပြီးထောင်လိုက်တယ်။

ကျွန်မ ထိုင်နေရာကနေ နင်ဟိုဖက်နည်းနည်းတိုးဟာဆိုပြီး

သူ့ ဘေးမှာပဲပက်လ က်လဲ့လိုက်တယ်။

ပြီးတော့....

“ဆက်ပြောလေဟာ နင်ပြောတဲ့ ပါးစပ်နဲ့ လုပ်တဲ့ဟာဆိုတာ”

လို့ ကျွန်မက မေးလိုက်တော့ သူသူက

“ပထမအကြိမ် ကိုသူနဲ့ ငါ လုပ်လို့ ပြီးသွားတော့ ရေချိုးခန်းထဲ အတူတူရေချိုးကြတယ်၊
ရေချိုးခန်းထဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆပ်ပြာတို က်ပေးသန့် ရှင်းရေးလုပ်ပေးရင်း
ကစ်စ်ပေးလိုက် ဖက်လိုက်ကိုင်လိုက် လုပ်ကြတာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ပဲ။
အခန်းထဲပြန်ရောက်တော့ ငါ့တကိုယ်လုံးကို ကိုသူက ရေသုတ်ပေး၊ ငါကလဲ သူ့ ကိုယ်ကို မျက်နှာသူ တ်ပုဝါနဲ့ ရေတွေစင်အောင် ပြန်သုတ် ပေး၊

ပြီးတော့ ကိုသူက ငါ့ဟာကို ဟိုတခါကလိုပဲ ပါးစပ်နဲ့ လုပ်ပေးတယ်
အရမ်းကောင်းတာပဲဟာ ....

ကိုသူက ငါ့ကို ကြင်ကြင်နဲ့ ဝနာလေး ထွေးပွေ့ ထားတာ ရင်ထဲမှာ အရမ်းကို ပီတိဖြစ်ပြီး ရင်ခုန်ခံစားရတယ်။
နှစ်ယောက်စလုံး အဝတ်အစားတွေ ဘာမှမရှိတဲ့အချိန် ငါတို့ နှစ်ယောက် ကုတင်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်ပြီး
ကိုသူ့ ရင်ခွင်ထဲ ငါ ရောက်နေချိန် ၊ ငါနဲ့ ကိုသူ ရင်ချင်းအပ် တကိုယ်လုံးထိကပ်ထားချိန် ငါ့ရင်ထဲ သွေးတွေဆူမတတ်
အရမ်းကိုဖိလ်ဖြစ်တယ်။

နေခြည်... နင်တို့ တုန်းကကော အဲသလိုခံစားခဲ့ဖူးလားဟင်”

“အင်း ..... ခံစားဖူးတယ်... အရမ်းကို ဖိလ် ကောင်းတယ်ဟာ၊

ကိုယ့်ရင်သားတွေနဲ့ သူ့ရင်ဘတ်နဲ့ အပ်ထားဖိထားချိန် အောက်ပိုင်းမှာကလဲ ကိုယ့်ဟာမှာသူ့ဟာက နွေးနွေးမာမာကြီးနဲ့ ထိထား
ကပ်ထား ချိန်မှာ၊ ဖိလ်တက်တယ်၊ အသည်းယားတယ်”

“ကိုသူက ငါ့ကိုဖက် ထားရာကနေ ငါ့တကိုယ်လုံးကို နမ်းသွားတာ ပေါင်ရင်းတွေ ဘာတွေရောက်တော့ ကြက်သီးထတယ်ဟာ
သူ့ လျှာနဲ့ ငါ့တကိုယ်လုံးကို မထိတထိလို က်ယက်တာလား တို့တာလားမသိဘူး၊
အဲသလိုလုပ် ချိန် ငါ့ရင်ထဲ ကိုကျလိ ကျလိဖြစ်ပြီး တမျိုးပဲ ဖိလ်တက်ပြီး ရင်တွေလဲတဒိတ်ဒိတ်နဲ့ ပြီးတော့ ... ငါ့ခြေတောက်
တွေကိုအ သာလေးဆွဲကားလိုက်ပြီး

ငါ့ ဟာကို သူ့ လျှာနဲ့ စစချင်းတစ်ချက် ယက်လိုက်ချိန်
ငါ့ တကိုယ်လုံး ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းတောင်ငါမသိတော့ဘူး
တုန်တက်သွားတာလား ဖိန်းကနဲ ဖြစ်သွားတာလား လူကမြောက် တက်သွားသလိုဖြစ်သွားလား
ငါမပြောတတ်ဘူးဟာ ခံစားချက်ကအရမ်းကောင်းတယ်။

ငါက အား... ကိုသူ မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ လို့ အော်ရင်း သူ့ ခေါင်းကိုကိုင်တုန်းဖို့ ကျိုးစားပေမဲ့
သူက ပဲအတင်း ဖိလို့လား ငါက ပဲသူ့ကို တွန်းဖို့၊ ရုန်းဖို့ အင်အားမရှိတော့ဘူးလားမသိဘူး”
သူသူကပြောရင်းပက်လက်လန် အိပ်လိုက် တယ်

ပြီးတော့ဆက်ပြောနေတယ်

“သူ့လုပ်ပေးသမျှတွေဟာ ငါ့အဖို့ ဘယ်လို မှနေလို့ ကို
မရလောက်အောင် ကောင်းလွန်းအားကြီးတယ်။

နင်စဉ်းစားကြည့်လေ

ကိုသူက ခြေရင်းကနေ သူ့မျက်နှာ ကိုငါ့ပေါင်ကြားထဲ မှောက်ထားပြီး
အစေ့ကိုနု တ်ခမ်းနဲ့ ဖွဖွလေးငုံပေးပြီး ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မှန်းတောင်မသိဘူး လူကဖိလ်တက်လွန်းအားကြီးချိန်

သူ့ လျှာကငါ့ အစီအစဉ်အောက်က နေရာတွေကိုရော နှုတ်ခမ်းသားအတွင်းဖက်ရော အပြင်ဖက်ပါ ကလိပေးနေတာ၊
 ငါ ထိန်းထားလို့ မရလောက်အောင် အသံထွက်လာ မိတယ် ငါ့လက်နှစ်ဖက်က သူ့ခေါင်းကဆံပင်တွေ ကို
 ဆုပ်ကိုင် မိလိုက် ပွတ်မိလို က် ငါ့ဖင်ကို ကော့တင်မိ လိုက်နဲ့ လူးလိမ့်နေမိ တယ်၊
 သူက ငါ့ဟာကိုသေချာ သူ့လက်နဲ့ ဖြိုပြီး အထဲအထိပါ လျှာနဲ့ထိုးပြီးယက်ပေးတာ
 နောက်တော့ သူ့ပါးစပ်နဲ့တော့ ပြီး ငါ့ဟာကိုစုပ်လိုက်တာ လူတကိုယ်လုံး ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကိုမသိတော့ဘူး ။
 ငါမကျယံ့တကျယ်အော်လိုက်မိတယ်ထင်တယ်၊ ဘာမှကိုတကယ် မသိနိုင်ဘဲ တော့တာပဲဟာ
 ကောင်းလိုက်တာဟာ ငါအရမ်းကိုစွဲမိသွားတယ် ထင်တယ်
 ဘာကိုမှ ကိုစိတ်ထဲ မှာ မတားဆီးမိချင်တော့ဘူး အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ
 အရမ်းကို တက်ကြွပြီး ဘာမဆိုပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားပစ်လိုက်ချင်တယ်”
 “နင့် နို့ တွေကိုရောသူ့ မနယ်ပေးဘူးလား၊” လို့ ကျွန်မက မေးလိုက်တော့
 “အင်း၊နယ်ပေးတယ်၊ ဘယ်လိုပြောမလဲ ပထမကတော့သူ့ လက်က ငါ့ ပေါင်ရင်းကိုပွတ်နေ တာ၊
 နောက်တော့ ငါ့ဆီးစပ်တွေ ချက်တွေ ဖိုက်သားတွေကိုတဖြေးဖြေး ပွတ်ပေးရင်း
 နို့ ကိုလှမ်းနယ်ပေးတယ်ဟာ
 နင်စဉ်းစားကြည့် အောက်က အစေ့ကို လျှာနဲ့ကလိ နေချိန်
 သူ့ လက်က နို့ကိုနယ်ရင်းနို့ သီးထိပ်တွေကို လက်ချောင်းနဲ့ ကလိပေးတာ၊
 ငါ ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင်မသိဘဲ လက်အောင် ကောင်းတယ် ပြီးချင်သလိုလို့ လူကတချက်ချက်မှာ တကိုယ်လုံး
 တုန်ချင်၊ခါချင်သွားတယ်၊တမျိုးပဲ၊ ကြက်သီးထတာလဲမဟုတ်”
 “အရမ်းကောင်းလား”
 “ငါ သူ့ ခေါင်းကိုကိုင်ထဲ ဘေးမနေနိုင်ဘဲ တော့တအားကော့တင်မိ တယ်ပြီးတော့ ခြေတောက်ကိုမြှောက်ပြီးကိုသူ့ ကို ခွပစ်လိုက်
 တာ သူ့ ခေါင်းနဲ့ ကိုယ်က ငါ့ ပေါင်ကြားထဲအဲသလိုမ ပျိုးပေါ့” လို့ ဆိုပြီး
 ခြေတောက်ကိုမြှောက်က ဘေးပြီးခွဟန်ပြလိုက်တာ
 သူ့ ညှပ်ဝတ်ဂါဝန်တိုက ပေါင်ရင်းကိုလန်ကျသွားပြီး သူ့သူ့ ဟာလေးက ထင်းကနဲပေါ်လာတော့
 သူ့သူ က ဂါဝန်စကိုလက်တဖက်နဲ့ ဆွဲချပြီးလှမ်းအုပ်လိုက် တယ်။
 ကျွန်မက ဟဲ့ ဟိုမှာဟိုမှာ လို့ ဆိုပြီး
 သူ့ ပေါင်ကြားနေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြတော့
 ဘာလဲဘာလဲ ဆိုပြီးသူက အလန် တကြားနဲ့ သူ့ ပေါင်ကြားကိုသူ့လှန် ကြည့်တယ်
 လက်တဖက်က တော့ဂါဝန်စလေးနဲ့ သူ့ ဟာကလေးကိုအုပ်ထားရင်း ဘာလဲ နင့်ဟာကဆိုတော့
 ခု နက နင် ဟာ နတ်ခမ်းမှာငါမြင် လိုက်လို့
 “ဘာလဲ ဘာမြင်လို့ က်လဲ”
 “နင်ကလဲရက်နေလိုက်တာ ငါမြင်လို့ ဘာဖြစ်ရမှာတုန်း ၊ ခုနက ငါ နင့်ဟာနှုတ်ခမ်းမှာငါမြင် လိုက်တယ်”
 “ဘာမြင်လိုက်လဲ” လို့ သူကပြောပြ သလဲမေးတော့
 ကျွန်မက “လာ ငါပြမယ်”ဆိုပြီး
 သူ့အုပ်ထားတဲ့လက်ကလေးကို ကျွန်မလက် နဲ့ ဆွဲတော့သူ့က ပထမတော့အသံ လေးတင်းထားတယ်၊

ကျွန်မက “နင့်လက်ဖယ်” ဆိုပြီး အုပ်ထားတဲ့သူ့ လက်ကို အတင်းဆွဲတော့ ဆုပ်ကိုင် ထားတဲ့ဂါဝန်စလေးပါပါလာတယ်။
သူ့ဟာကလေးက အမွေးလေးတွေကြားက အကွဲကြောင့်အလည်မှာ
အစေ့ကလေးက မပြုတပြုကလေး ၊

ကျွန်မက သူ့ဟာ နှုတ်ခမ်းသားကိုလက်ညှိုးထိုးပြပြီး “တွေ့လား ကိုသူ့ နှုတ်ခမ်းရာ အရမ်းစုပ်နမ်းထားတာ ခုထိတောင်
အရာထင်နေသေးတယ်” ဆိုတော့၊

ဟာ နင်ကလဲ ဆိုပြီးရှက်ရှက်နဲ့ ဂါဝန်ကိုဆွဲချ ကျွန်မကို တွန်းထုတ်ပြီး အတင်းမှောက်အိပ်နေတော့တယ်။

ကျွန်မက “နင်ကလဲဟာ အချင်းချင်း ကျတော့ရှက်၊ ကိုသူ့ ကိုကျတော့ မရှက်ဘူးပေါ့ဟုတ်လား” ဆိုပြောတော့
“နေခြည် နင်နေဘိ” တဲ့

“မရှက်ပါနဲ့ ပြောပါဦး နင်ကကောပြန် မလုပ်ဘူးလား” ဆိုတော့

သူ့သူက ကျွန်မဖက် ကို လှည့်ပြီး ဘေးစောင်းအိပ်လိုက်ရင်း

“လုပ်တယ် သူနဲ့ ငါ အပြန်အလှန်ပါးစပ်နဲ့ လုပ်ကြတယ်”

“အပြန်အလှန်ဆိုတော့ တလှည့်စီလုပ်တာလား ဝက်ဆိုက်တွေထဲကလို ဆစ်စတီနိုင်းလုပ်တာလား”

“အင်းဟုတ်တယ် ဆစ်စတီနိုင်းလုပ်တာ”

သူ့သူနဲ့ ကျွန်မ က အခုအချိန် မှာသူ့ အိပ်ယာပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သားဘေးချင်းယှဉ်မျက်နှာချင်းဆိုင်အိပ်ရင်း

သူ့သူက ဆက်ပြောတယ်

“ငါ က ပက်လက်လန် ပြီး ကိုသူက ငါ့အပေါ်ကနေ ပြောင်းပြန်မှောက်တယ်၊ပြီးတော့ငါ့ ဟာကို ယက်ပေးတယ် အစေ့ကိုစု
တိပေးတယ်၊ အဲဒီအချိန် ကိုသူ့ ဘောပျော့ပျော့ကြီးနဲ့ အချောင်းမာမာကြီးက ငါ့ မျက်နှာနား ထိလှနီးပါးတန်းလန်း ကျနေတာ
ငါ့မှာ အသည်းယားလိုက်တာဟာ မရဲတရဲနဲ့ စစချင်း သူ့ဘောကို လက်နဲ့အသာ လေးပွတ်ကိုင် ပေးရင်းနဲ့

သူ့ဟာအထိပ်လေးကိုလျှာနဲ့ တို့ပြီး နှုတ်ခမ်းနဲ့စုပ်ပေးတာ နောက်တော့ တချောင်းလုံးကို ပါးစပ်ထဲဝင်နှိပ်သလောက်
ဝင်အောင်စုပ်ပေးလိုက် သူ့ဘောနဲ့ အချောင်းနဲ့ ကြားအစပ်နေရာလေးကို လျှာနဲ့ယယ်ပေးလိုက် သူ့ ဘောကို ယက်ပေးလိုက်
လက်နဲ့ဖွဖွလေးပွတ်ပေးလိုက်နဲ့ လုပ်ပေးတာ”

“ကောင်းလားဟင်”

တမျိုးလေးပဲ ကောင်းတယ်ဟာ၊

နောက်တော့ သူက ပက်လက်လန် အိပ်လိုက် ပြီး

ငါ့ ကို သူ့ မျက်နှာပေါ်ပြောင်းပြန်ခွဲမှေ့ ဘက်ခိုင်းတယ်။

နင်ပြောတဲ့ ဟိုကားထဲက စစ်စတီနိုင်း လိုမျိုးလေ....

သူ က ငါ့ဖင်ကို ကိုင်ပြီးအောက်ကနေ ငါ့ဟာကို လျှာနဲ့ ယက်လိုက် ကလိလိုက် စုတ်လိုက် လုပ်နေချိန်

ငါ က ထောင်နေတဲ့ သူ့ဟာကို ကိုင်ပြီး စုတ်ပေး လျှာနဲ့ ကလိပေးတာ

ဘယ်လိုနေလဲ ကောင်းလား

အင်း .. ကောင်းတယ် သူ့ဟာကို ငါစုတ်နေခါနီး ငါ့ဟာကို သူယက်ပေးတော့ ဖီးလ်က အရမ်းကောင်းတယ်ဟာ

အဲ့ဒါနဲ့ပဲ ငါလဲသူ့ဟာကို နှုတ်ခမ်းကိုအရမ်းဖိပြီး စုပ်စုပ်ပေး ပေးမိတယ်

အဲ့သလို လုပ်ပေးပြီးတော့မှ သူက ငါ့ ကို လေးဘက်ထောက်ထ ဘေးခိုင်းပြီးနောက်ကနေ လုပ်တာ။

လုပ်နေရင်းနဲ့ ငါ တင်တွေ ကို သူပွတ်ပေးဆုပ်ပေးတာ

သူသူက ပြောနေရင်းကတဖက်ကို စောင်းအိပ်လိုက် ပြီး ခွခေါင်းအုံးကိုဖက်လိုက် တယ်။

ကျွန်မကို ကျောပေးရက်သားဖြစ်သွားတော့

ကျွန်မကလဲ သူ့ ဖက်ကိုလှည့်စောင်းလိုက်တယ်။ သူ့ ကျောနဲ့ ကျွန်မရင်နဲ့ အပ်လှနီးပါး ဖြစ်နေတယ်။

“နင်တို့ ဒီကနေ တော်တော် လုပ်ဖြစ်လို့က်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ နှစ်ခါပါပဲ”

“အဲ့ဒီ နှစ်ခါကပဲ အပီအပြင်ကို ခံစားလိုက်ရတယ်မလား ...

နင် ကိုသူနဲ့ အချစ်ကိုအပြည့်စုံဆုံးခံစားရသွားပြီပေါ့နော်”

“သိသေးဘူးဟာ၊ ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ကိုသူ့ကို အရမ်းစွဲနေမိတယ်”

ကျွန်မက သူ့ ခါးကိုနောက်က နေ လှမ်းဖက်လိုက်ပြီး ကိုယ်ချင်းကပ်ထားလိုက်မိတယ်။

ငါလဲတခါတလေ အဲသလိုနွေးနွေးထွေးထွေးအယုအယကို မခံစားရတာကြာတော့ တမ်းတမိတယ်ဟယ်

သူသူ က ဘာမှမပြော ပဲငြိမ်ငြိမ်း နေတယ်

သူသူ တင်ကြီးတွေနဲ့ ကျွန်မ ရှေ့ပိုင်းဆီးခုံနဲ့ ကပ်နေ၊

ကျွန်မ ရင်သားတွေကသူသူ ကျောကိုကပ်မိနေချိန်

ကျွန်မ စိတ်တွေထဲ တခုခုကိုတမ်းတမိချင်သလိုပဲ

ကျွန်မက သူ့ ကိုတင်းတင်းဖက်မိတယ်။

သူသူ လက်က နောက်ပြန် ပြီး ကျွန်မတင် ကို ကိုင်လိုက်မိချိန်၊

ကျွန်မ ပေါင်နဲ့ သူ့ ကိုခွပြီးတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖက်မိလိုက် တယ်။

သူသူက

“ကိုသူ ငါ့ ကိုအဲသလို နောက်ကနေ ဖက်ပေးထားရင်းအိပ်တာ ငါအရမ်းကြေနှပ်မိတယ်ဟာ

ပြီးတော့အရမ်းကြည့်နူးတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို သူသူ က ကျွန်မသူ့ အပေါ်ခွထားတဲ့ပေါင်ကိုအသာလေးဖယ်လိုက်ပြီး

ကျွန်မဖက် ကိုလှည့်အိပ်လိုက်တယ်။

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် အိပ်ယာပေါ်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်အတူတူနီးနီးကပ်ကပ်အိပ်နေရင်း

တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက်ကြည့်နေရင်း စိတ်ထဲမှာ ကအတွေးကိုယ်စီနဲ့၊

“တကယ်တော့ ငါတို့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ခံစားချင်တဲ့ ဆန္ဒ အမှန်ဆိုတာကို

ငါတို့ ဘယ်လိုပြောထုတ်ရပါ့မလဲ၊

နင် အနေနဲ့ ကော အခုလို ကိုသူနဲ့ ချစ်သူချင်းဖြစ်ပြီး အတိုင်းအတာတခုကို လွန်လာတဲ့ အခါကျတော့ နင် ဘာကိုခံစားချင်လဲ၊

ဘာကိုလိုလဲ ဆိုတာ မြင်လာတယ်ဟုတ်”

ကျွန်မက ဒီလိုပြောလိုက်တော့ သူသူက

“အေး ဟုတ်တယ်နော် ငါတို့ မိန်းကလေးတွေက အထိအတွေ့နဲ့ ပါတ်သက်လို့

ဆက်(ခံစိတ်)ကို အဓိက တက်မက်လွန်းတာမဟုတ်ဘူး အယုအယ အထွေးပွေ့နဲ့ အကြင်နာကိုအခြေခံတဲ့

ဟာကိုပဲလိုချင်တယ်ဆိုတာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လဲပိုသိလာသလို ကိုသူ့ ကိုလဲ သိစေချင်တယ်။

ဒီကနေ့ ငါ့ကို ကိုသူဆက်ဆံတာတွေဟာ လွတ်လွတ်လ လပ်လပ်အခြေ အနေမှာ ယုယုယယနဲ့ ဆိုတော့ ငါ့ရင်ထဲ အသည်းကိုခိုက်သွားတာပဲဟာ”

“နင်ကံကောင်းတယ် သူသူရယ်.. အချစ် ကို ပြည့်ပြည့် စုံစုံခံ စားရတာ ငါကတော့ နင်လို ကံကောင်းပါ့မလားတော့မသိဘူး။”

“နင်ကလဲဟယ်၊ ကိုသူရ က နင် အပေါ်ကြင်နာမှာ ပါ။”

“အဲသလို ပဲ ဆုတောင်းရတာပေါ့ဟာ ဒါပေမယ့် အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါ ဆိုတာကရှိသေးတယ်လေ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်လို့မ မရတာ”

ကျွန်မကပြောလဲပြောရင်း သူ့ နဖူးကဆံပင်လေးတွေသပ်လို ကံတယ်။

သူသူက မပြောမဆို ကျွန်မကို ရင်ချင်းအပ်ပြီးဖက်လိုက်တယ်။

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်အိပ်ယာပေါ်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်ထားမိတယ်။

သူ့ ရင်သားတွေကကျွန် မရင်သားနဲ့ အိထွေးပြီးထပ်နေ၊

ကျွန်မက သူ့ ကိုပေါင် နဲ့ လှမ်းခွလိုက်ပြီ။

သူ့ ကျောကို လက်နဲ့ အသာလေး သပ်ပေးမိတယ်။

ရင်ထဲမှာတခုကို ခံစားရသလိုလို.. .....

“အိပ်ချင်နေပြီဟုတ်၊ အိပ်လိုက် တော့နော်”လို့ ကျွန်မ က သူသူကိုပြောပြီး

သူသူ အိပ်ယာကနေ ထလိုက်ပြီးတော့၊ ကျွန်မ အိပ်ယာဆီပြန်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မအိပ်ယာပေါ်မှာ လှဲအိပ်လှိုက်ပြီးချိန်၊

ရင်ထဲမှာ ကိုကို အရမ်းကို တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေမိတယ်

ချစ်တယ် ကိုရယ်.....

ဘာလိုလိုနဲ့ ကို နဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့တာ သုံးလကျော်ပြီ။

ကိုက စင်္ကာပူကို တစ်လ တစ်ခေါက်လေ လာက်တော့အ နည်းဆုံးရောက်ရောက်ရောက်လာတယ်။

ရောက်လာတိုင်းလဲ ကျွန်မ နဲ့ ကို ထမင်းအတူစား၊အပြင်အတူ လျှောက် လည်၊

ဈေးဝယ် တာတို့ လုပ်ဖြစ် ပါတယ်။

ကိုက အင်မတန် ချစ် ဖို့ ကောင်း သူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို

ကျွန်မ ဘဝအတွက်အားကိုးရာယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်မယ်လို့ လဲ ကျွန်မယုံကြည်မိပါတယ်။

ကိုနဲ့ တွေ့ မှ ကျွန်မ ဘဝ အနာဂါတ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လာမိသ လို

တခါတလေ ချစ်သူနှစ်ယောက် အတူတူ ထိုင်ရင်း ဘဝ ရှေ့ ရေးအတွက် အမြင်ကလေးတွေဆွေးနွေးဖြစ်ကြတယ်။

ကိုက နောင်နှစ် မှာ ကျွန်မကို လက်ထပ်ချင် တယ်တဲ့။

ကျွန်မ နဲ့ ကို လက်ထပ်ပြီးရင် ရန်ကုန်မှာ ပဲနေမယ်၊ သူ့ လုပ်ငန်းတွေကို အခုထက်တိုးတက်အောင်လုပ်မယ်လို့ ကျွန်မက အမြဲပြောတယ်။

ကျွန်မ အမေကလဲ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ကို သဘောကျတယ်၊

အင်းလေ အမေ က ကိုသူရကို ကျွန်မဆီ လူကြိုအပ် တာကနေ စတာပဲမဟုတ်လား။

ဒီကနေ့ ကိုနဲ့ ကျွန်မ အတွဲရယ် သူသူ နဲ့ ကိုသူတို့ အတွဲရယ်ပေါင်းပြီး အလည်ထွက်ကြတာ
အရင်တစ်ခေါက် ကို စင်္ကာပူ ကနေမပြန်ခင် ကို ကနေ သူသူတို့ အတွဲ ကို ပါ
ထမင်းစားဖို့ ဖိတ်တော့

အားတဲ့တရက် သူသူတို့ အတွဲရယ် ကျွန်မတို့ အတွဲ ရယ် ထမင်းအတူစားကြရင်း၊
ကိုသူနဲ့ ကို ကရင်းနှီးသွားခဲ့တာ။

အခုတစ်ခေါက် ကျတော့ ဒီကနေ့ အားလပ်ရက်မှာ

နညအသျှင် သွားရင်ကောင်းမယ်လို့ ကျွန်မက ပြောတာနဲ့

ကိုက ကိုသူတို့ အတွဲပါအတူ သွားတာပေါ့ ဆိုပြီး ကျွန်မတို့ အားလုံး ထွက်လာခဲ့ တာ

မေဘသကမံမ သညအူကိုရောက်တော့ ရထားပေါ်ကဆင်းပြီး နညအသျှင် သွားဖို့အတွက် အပေါ်ထပ်ကို တက်
လက်မှတ်ဝယ်ပြီး ရထားစီးပြီးသွားကြတယ်။

ရောက်သွားတော့ ကိုသူရ ကဏဏနော်ဆီပြီး သညါ သ် အနုပုနု ကြည့်ဖို့ လက်မှတ်သွဲ ဘေးဝယ်တယ်။

ဝယ်ပြီးတာနဲ့ နုနုလနည နုနုလနည ဆိုင်ဘက်ဆက် သွားခဲ့တယ်။ ပြန်ထွက်လာ တော့ အအေးဗူး၊ ရေဘူး အလူးကြော်
နဲ့ တခြားမုန့်တွေလဲ ပါသေးတယ်။

ကျွန်မက ဟယ် အများကြီးပဲလို့ ပြောတော့ ကိုက နေခြည်တို့ ဗိုက်ဆာမှ ဘရီးလို့ ...တဲ့

ကိုသူက ကိုလက်ထဲ က အထုတ်တွေကို ကူဆွဲပြီး ကျွန်မနဲ့ ကို နဲ့ က တတွဲ .. သူသူတို့က တတွဲ လက်ချင်းတွဲလို့ သဲပြင်မှာ
လမ်းလျှောက်ကြတယ်။

ဟိုဘက်ကျွန်းလေးကို သွားဖို့ တံတားကူးကြတော့၊ တံတားက ကြိုးတံတားဆိုတော့

ကိုက နေခြည် လာ ကိုလက်ကိုင် တွဲ ဆိုပြီး ကြင်ကြင်နု ဘုရားလေး တွဲခေါ်ပြီး ကူးကြချိန်မှ ဘရင်ထဲမှာ ပီတိဖြစ်လို့ ကတာ ကိုရယ် ...

ဟိုဘက် ကျွန်းလေးကိုရောက်သွားပြီးတော့ အဲဒီမှာ နာရီဝက်လောက် နေပြီး ဒီဘက်ကိုပြန်လာ

ကျွန်မနဲ့ သူသူနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်တာကို ကိုသူရတို့ နှစ်ယောက်လုံး မညီမညူလိုက်ပေကြတယ်။

သူသူက နေခြည် နင်နဲ့ ကိုသူရ အတူတူ ရိုက်ဟာ ငါရိုက်ပေးမယ်ဆိုတော့

ကျွန်မကကို ရှေ့ကနေ ကို ကျွန်မခါးကိုဖက် ကျွန်မ ကကို ထဲမှိုပြီး တပုံနှစ်ပုံ လောက်ရိုက်လိုက် တယ်။

သူသူက မရဘူးမရဘူး ဘေးတိုက် နဲ့ ယှဉ်ပြီး ဖက်ထားတဲ့ပုံလေးပါရိုက်မယ် လို့ ပြောတော့

ကျွန်မ က ကိုယ်နေဟန်မပြင်သေးပဲရီနေတာ ၊ ကို က ဘေးက နေ ကျွန်မခါးကိုမပြောမ ဆိုဖက်လို က်ရော

ကျွန်မကလဲ ကို ပုခုံးပေါ်ခေါင်းလေးမှိုလိုက်ခါနီး သူသူ ကအမိအရ ရိုက်လိုက် တာ

မထင်မှတ်ပဲ သရုပ်ပါတဲ့ ပုံကောင်းလေးတပုံဖြစ်သွားတယ်။

သရုပ်ပါရမှာပေါ့နေ ဝါ ကျွန်မ ချစ်တဲ့ ကိုနဲ့ ကျွန်မအတူ တူဖက်ထားပြီးရိုက်တဲ့ပုံပဲဟာ။

ကျွန်မတို့ ..ညီနမူအနမူသမို့ ကိုသွားပြီး အထဲဝင်ကြည့်ပြီးတော့ တနေရာမှာအေးအေးဆေးဆေးထိုင်ကြမယ်ဆိုပြီး

စာလုံးတွေ ရှိတဲ့နေရာနားမှာပဲ ထိုင်ဖို့ နေရာရွေးကြ

ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လဲ စာလုံးတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ထပ်ရိုက်ပြီး

ကိုသူရတို့ထိုင် နေတဲ့နေရာဆီသွားလိုက်ကြတယ်။

ကိုဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လို့ကတာနဲ့ ကိုက အိတ်ထဲက အအေးဘူးကို ဖောက်ပြီး ကျွန်မကိုလှမ်းပေးတယ်

သောက်လိုက် မောနေပြီမ လား တဲ့ ..

ပြီးတော့ တစ်သူ့ကိုလှမ်းပေးရင်း ချွေးတွေသုတ်လို့ က်အုံးတဲ့.

ကိုက အရမ်းဂရုစိုက်နေ တော့ သူ့သူကတောင် ကျွန်မကို သူ့ဘဲမမြင်အောင် မျက်စိ ပစ်ပြတယ်။

ကိုသူနဲ့သူ့သူကိုလဲ သောက်လိုက် ကြအုံးဆိုပြီး အိတ်ကိုလှ မ်းပေးလိုက်တယ်။

ခဏနေတော့ သူ့သူက “နေခြည် ငါတို့ ဟိုဘက်နားလမ်းလျှောက်လို က်အုံးမယ်။

ဒီမှာပဲရှိနေမှာမလ ဘဲ ဒီကိုပဲပြန်လာခဲ့မယ်” တဲ့.

ကျွန်မက သူ့ကို ငါသိပါတယ် နော် ဆိုတဲ့အကြ ည့်နဲ့ပြန်ကြည့်လို က်တော့

သူ့သူက ကျွန်မကို လျှာထုတ်ပြ တယ်။ အဲ့ဒါကို ကိုကမြင်ဖြစ်အောင်မြင်သွားပြီးတော့ ...

“နေခြည်ရော ဘယ်သွားချင်လဲ ဒီမှာပဲထို င်မလား၊ ကိုကတော့ ဒီမှာထိုင်ရင်းနေခြည်နဲ့ စကားအေးအေးပြောချင်တယ်”

“အင်း .. နေခြည်လဲ ဒီမှာပဲထို င်ချင်တယ်”

ကိုနဲ့ ကျွန်မ အတူတူထိုင် စကားတွေ ဟိုရောက် ဒီရောက်ပြောနေရင်း

ကိုက အာလူးကြော်ဘူးကိုဖောက်ပြီး အာလူးကြော်ကိုထုတ် ကျွန်မဆီကို လှမ်းပေးတော့ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်မကြော

င်သွားပြီး လက်နဲ့လှမ်းယူမယ်လုပ်လိုက်တော့

ကိုက ပါးစပ်ဟ လို့ပြောပြီး ကျွန်မကိုခွံ့ကျွေးတယ်။

ကိုနဲ့အပြ င်မှာတွေ့ သာတွေ့နေတ ဘဲ ကိုက ဒီလိုမျိုးတခါမှ မလုပ်ဖူးတော့ ရင်ထဲမှာအရမ်းပျော်သွားတာပဲ။

ကျွန်မတို့ ထိုင်နေတဲ့ နေရာနားမှာ အတွဲတွေ ရှိကြပြီး၊ တချို့အတွဲတွေက အသီးသီး ရင်ခွင်ထဲ ဖက်ပြီး နမ်းနေကြ၊ တာကိုတွေ

တော့ ကျွန်မလဲ ကိုနဲ့တနေရာမှာ အေးအေးဆေးဆေးအယူအယခံချင်တဲ့စိတ်ကဖြစ်လာတယ်။

တွေးနေတုန်းမှာပဲ ကိုက အမှတ်မထင် ကျွန်မနဖူးကိုနမ်းလိုက်တယ်

ပြီးတော့ ကျွန်မပုခံ ကိုဖက်ရင်း ...

“ချစ်လိုက်တာ နေခြည်ရယ် ကို နေခြည်ကို တရက်ထက်တရက် ပိုပိုချ ဖ်လာလေပဲ”

“နေခြည်လဲ အတူတူပါပဲ ကိုရယ် ကိုအပေါ်အရမ်းကို သံယောဇဉ်ဖြစ်မိတယ် အားလဲ အားကိုးမိတယ်ကို မြန်မာပြည်

ပြန်သွားတဲ့အချိန် တွေမှာဆို နေခြည်အရမ်းကို အထီးကျန်သလိုခံ စားရတယ်။

တခါတလေ ဟိုတွေး ဒီတွေးနဲ့ ကိုအကြေ ဘင်းကိုအများကြီးတွေးမိတဲ့အခါ ကိုကိုလွှ မ်းမိလာတယ်”

“ကို လဲ နေခြည်နဲ့ အေးအေးဆေးဆေးအချိန်ပေး တွေ့ချင်တာ ဘပေါ့ ဒါပေမယ့် ကိုဒီကိုလာတာက များသောအားဖြင့်အလုပ်

ကိစ္စက တဖက်ဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး မတွေ့နိုင်တာပါ ကိုကို နားလည်ပေးနော်”

“နားလည်ပေးပါတယ် ကိုရယ်”

“အခုဒီတစ်ခေါက် တော့ ကိုယ့်အလုပ်တွေ ပြီးရင် နေခြည်နဲ့ ကို အေးအေးဆေးဆေးတွေ့ မယ်လေ၊နေခြည် အဆင်ပြေပါ မလား”

ကို က နေခြည်မျှ က်နာကို ကြည့်ပြီးပြောလိုက် တော့

နေခြည်ဘာ ပြောရမှန်းမသိပဲနေတု န်း

ကိုက နေခြည်ကို ပုခုံးလေးဖက်ထားရာကနေ ငုံကြည့်ရင်း

နေခြည် မေးစေ့လေးကိုလက်နဲ့ အသာလေးမပြီး မျက်နှာချ င်း အနီးကပ်ကြည့် နေတယ်

နေခြည့်ရင်ချန်သံက မြန်လာချိန်မှာ နေခြည့် နှုတ်ခမ်းကို ကို.ရဲ့ နွေးထွေးတဲ့ နှုတ်ခမ်းက အသာလေး ဖိကျလာတယ်။
ကို.အနမ်းကအရမ်းတိုတောင်းပေမယ့် မွတ်သိပ်စွာတောင့်တ ခဲ့တဲ့ အနမ်းကို ရင်ချန်စွာ နဲ့ပဲ အတူမျှဝေခံစားမိတယ်။
ချစ်တယ် ကိုရယ်.....

ညနေစောင်းသွားတော့ သညါ သံ အနုပညာ သွားကြည့်ဖို့ အချိန်လဲနီးပြီဆိုတော့ သူ့သူတို့လဲ ပြန်ရောက်လာတာနဲ့
အဲ့ဒီကိုသွားလိုက်ကြတယ်။
စနာရီကျော်မှပြီးတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ပြန်ထွက်လာတော့ သူ့သူက
“နေခြည့် နင်ပြန်နဲ့ ငါ့ဟာ ငါ ကိုသူနဲ့ သွားစရာရှိသေးလို့” ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်။
အဲ့ဒါနဲ့ကိုက “နေခြည့် ကို ကိုလိုက်ပို့ပေးမယ်
သွားရင်းနဲ့ နေခြည့် တို့အိမ်နားက သံသိ ယသကမအ မှာပဲ ညစာစားကြတာပေါ့”
ကျွန်မလဲ အိမ်အာတီပေါ်မှာ ကိုပုခုံးပေါ်မှိုပြီး စီးလိုက်လာတယ်။

ကျွန်မတို့ အိမ်နားမှာပဲ ညစာစားပြီးတော့ ကိုကကျွန်မ ကို အပေါ်ထိလိုက်ပို့မယ်ဆိုပြီး
ကို ပါအတူတူလိုက်လာတယ်။
အိမ်အောက် ဖက်နားရောက်တော့ ထောင့်ကွေ့လေးနားမှာလူကလဲပြတ်တယ် မီးရောင်ကလဲ အဝါဆိုတော့ သိပ်မလင်းတာနဲ့
ကိုက ကျွန်မကို အတင်းဖက်ပြီးတော့ ချစ်တယ်နေခြည့်ရယ်ဆိုပြီး ကျွန်မ နှုတ်ခမ်းကို အရမ်းကိုစုတ်နမ်းတယ်။
ကျွန်မလဲ ကိုကိုပြန်နမ်းရင်း အနမ်းကြောထဲမှာ မျှောသွားတယ်။
ခဏကြာတော့ ကိုက သွားကြစို့ ဆိုပြီး ဓါတ်လှေခါးနဲ့ အပေါ်တက်လာကြတယ်။
ကျွန်မတို့ နေတဲ့အထပ် ကိုရောက်တော့ ကိုက
“မနက်ဖြန်ကျောင်းရှိလား”
ကျွန်မ က ကို.ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းပုံစံမျိုးနဲ့ မော်ကြည့်လိုက်ရင်း
“မနက်ဖြန် ကျောင်းက မရှိဘူး အလုပ်က နေ့လည်ဖက် မှလေ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်” လို့
မေးလိုက်တော့
ကိုက ကျွန်မလက် ကလေးကိုကိုင်ပြီး၊
“ကိုလဲ မနက်ဖြန်မ နက်ပိုင်းချိန်းထားတာမရှိဘူး ဒီတော့
နေခြည့် ကိုနဲ့ အတူလိုက် ခဲ့ပါလား၊ အချစ်ရဲ့ ဒီညဖက်အချိန်ကလေး ကိုနဲ့ အတူ
ကုန်ဆုံးနိုင်မလားဟင်”
ချစ်ရည်ဝန်းလဲနေတဲ့ ကို. မျက်ဝန်းတွေက နေခြည့်ကိုစိုက်ကြည့်နေလိုက်တာ .....
ကျွန်မ ဘာမှမပြော တတ်တော့ဘူး
တခဏလေးငြိမ်နေမိတယ်
ရင်ထဲမှာအရမ်းကိုလှုပ်ရှားနေမိတယ်၊
ကို. ကိုကြည့် လိုက်ရင်းကျွန်မရင်ထဲ ဘယ်လိုမှနေလို့ မရတော့ဘူး
ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မသတိမထားလိုက်မခင် မှာပဲ
ခဏစောင့်နေ ကို လို့ပြောမိလိုက်တယ်။

ကိုက ပြုံးပြီးခေါင်းငြိမ်ပြခါနီး၊ ကျွန်မက အခန်းရှိရာကိုခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာ
အခန်းထဲဝင်၊ ဘီရို ကိုဖွင့်အပေါ်ဆင့်ကကျော ပိုးအိတ်ကလေးကိုယူ
အကျို ဘောင်းဘီနဲ့ အတွင်းခံပင်တီ ၊ ဘရာ အပိုတစ်စုံကိုထည့်၊
ဟင်းဖုန်း ဘက်ထရီ အားသွင်းကြိုး၊ မိတ်ကပ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းနီဖူးတို့ ကိုထည့် ၊
သွားတိုက်တံကိ ခြင်းထဲကလှမ်းယူပြီး ထွက်မလို့ အခန်းဝရောက်တော့မှ
အခန်းထဲ ယူစရာဘာကျန်သေးလဲလို့ ကြည့်လိုက်တာ
သန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ ဆေးရည်ဖူးယူရအုံးမယ်
အင်း ..... ရင်တွေ့ချန် လိုက်တာကို ရယ်
ဆေးရည်ဖူးကို ယူ ကျောပိုးအိတ်ဘေးအိတ်စစ်ကိုဖွင့်ပြီး ထည့် ၊ အခန်းတံခါးကိုပြန်သေ ခုခတ်ပြီး အခန်းထဲကထွက်လာ၊
ဓါတ်လှေကား နားမှာစောင့်နေတဲ့ ဆီကိုရောက်တော့
ကိုက နေခြည့်လက်ကိုဆွဲလှိုက်ချိန် နေခြည့်ကိုယ်တိုင်ကလဲ
ကို. လက်ကိုဆွဲပိုင်လို့ နှစ်ယောက်သားဓါတ်လှေခါးထဲဝင်လိုက်တယ်။

ဘာလိုလိုနဲ့ ကိုနဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့တာ သုံးလကျော်ပြီ။
 ကိုက စင်ကာပူကို တစ်လ တစ်ခေါက် လာကတော့အ နည်းဆုံးရောက်ရောက်လာတယ်။
 ရောက်လာတိုင်းလဲ ကျွန်မနဲ့ ကို ထမင်းအတူစား၊ အပြင်အတူ လျှောက် လည်။
 ဈေးဝယ် တာတို့ လုပ်ဖြစ် ပါတယ်။
 ကိုက အင်မတန် ချစ်ဖို့ ကောင်း သူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို
 ကျွန်မ ဘဝအတွက်အားကိုးရာယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်မယ်လို့ လဲ ကျွန်မယုံကြည်မိပါတယ်။
 ကိုနဲ့ တွေ့မှ ကျွန်မ ဘဝ အနာဂါတ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လာမိသ လို့
 တခါတလေ ချစ်သူနဲ့စာ ယောက် အတူတူ ထိုင်ရင်း ဘဝ ရှေ့ ရေးအတွက် အမြင်ကလေးတွေဆွေးနွေးဖြစ်ကြတယ်။
 ကိုက နောင်နှစ် မှာ ကျွန်မကို လက်ထပ်ချင် တယ်တဲ့။
 ကျွန်မနဲ့ ကို လက်ထပ်ပြီးရင် ရန်ကုန်မှာ ပဲနေမယ်။ သူ့ လုပ်ငန်းတွေကို အခုထက်တိုးတက်အောင် လုပ်မယ်လို့ ကျွန်မက
 အမြဲပြောတယ်။
 ကျွန်မ အမေကလဲ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ကို သဘောကျတယ်။
 အင်းလေ အမေ က ကိုသူရကို ကျွန်မဆီ လူကြိုအပ် တာကနေ စတာပဲမဟုတ်လား။

ဒီကနေ့ ကိုနဲ့ ကျွန်မ အတွဲရယ် သူသူ နဲ့ ကိုသူတို့ အတွဲရယ်ပေါင်းပြီး အလည်ထွက်ကြတာ
 အရင်တစ်ခေါက် ကို စင်ကာပူ ကနေမပြန်ခင် ကို ကနေ သူသူတို့ အတွဲ ကို ပါ
 ထမင်းစားဖို့ ဖိတ်တော့
 အားတဲ့တရက် သူသူတို့ အတွဲရယ် ကျွန်မတို့ အတွဲ ရယ် ထမင်းအတူစားကြရင်း၊
 ကိုသူနဲ့ ကို ကရင်းနှီးသွားခဲ့တာ။
 အခုတစ်ခေါ် က်ကျတော့ ဒီကနေ့ အားလပ်ရက်မှာ
 နညအသျှင် သွားရင်ကောင်းမယ်လို့ ကျွန်မက ပြောတာနဲ့
 ကိုက ကိုသူတို့ အတွဲပါအတူ သွားတာပေါ့ ဆိုပြီး ကျွန်မတို့ အားလုံး ထွက်လာခဲ့ တာ
 မောသကမိမိ သညအကြိုရောက်တော့ ရထားပေါ်ကဆင်းပြီး နညအသျှင် သွားဖို့အတွက် အပေါ်ထပ်ကို တက်
 လက်မှတ်ဝယ်ပြီး ရထားစီးပြီးသွားကြတယ်။
 ရောက်သွားတော့ ကိုသူရ ကခဏနော်ဆီပြီး သညါ သ် အနုပညာ ကြည့်ဖို့ လက်မှတ်သွ ဘဝယ်တယ်။
 ဝယ်ပြီးတာနဲ့ နုနုလနည နုနုလနည ဆိုင်ဘက်ဆ က်သွားခဲ့တယ်။ ပြန်ထွက်လာ တော့ အအေးဗူး၊ ရေဘူး အာလူးကြော်
 နဲ့ တခြားမုန့်တွေလဲ ပါသေးတယ်။
 ကျွန်မက ဟယ် အများကြီးပဲလို့ ပြောတော့ ကိုက နေခြည်တို့ ဗိုက်ဆာမှ ဘစိုးလို့ ...တဲ့
 ကိုသူက ကိုလက်ထဲ က အထုတ်တွေက ကိုဆွဲပြီး ကျွန်မနဲ့ ကိုနဲ့ က တတွဲ .. သူသူတို့က တတွဲ လက်ချင်းတွဲလို့ သဲပြင်မှာ
 လမ်းလျှောက်ကြတယ်။
 ဟိုဘက်ကျွန်းလေးကို သွားဖို့ တံတားကူးကြတော့၊ တံတားက ကြိုးတံတားဆိုတော့
 ကိုက နေခြည် လာ ကိုလက်ကဲ့ တွဲ ဆိုပြီး ကြင်ကြင်န ဘနာလေး တွဲခေါ်ပြီး ကူးကြချိန်မှ ဘရင်ထဲမှာ ပီတိဖြစ်လို့ က်တာ ကိုရယ် ...
 ဟိုဘက် ကျွန်းလေးကိုရောက်သွားပြီးတော့ အဲဒီမှာ နာရီဝက်လောက် နေပြီး ဒီဘက်ကိုပြန်လာ
 ကျွန်မနဲ့ သူသူနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်တာကို ကိုသူရတို့ နှစ်ယောက်လုံး မညှီမညူလိုက်ပေးကြတယ်။
 သူသူက နေခြည် နင်နဲ့ ကိုသူရ အတူတူ ရိုက်ဟာ ငါရိုက်ပေးမယ်ဆိုတော့
 ကျွန်မကကို ရှေ့ကနေ ကို ကျွန်မခါးကိုဖက် ကျွန် မကကို ထဲမှီပြီး တပုံနှစ်ပုံ လောက်ရိုက်လိုက် တယ်။
 သူသူက မရဘူးမရဘူး ဘေးတိုက် နဲ့ ယှဉ်ပြီး ဖက်ထားတဲ့ပုံလေးပါရိုက်မယ် လို့ ပြောတော့
 ကျွန်မ က ကိုယ်နေဟန်မပြင်သေးပဲရီနေတာ ၊ ကို က ဘေးက နေ ကျွန်မခါးကိုမပြောမ ဆိုဖက်လို က်ရော
 ကျွန်မကလဲ ကို ပုခုံးပေါ်ခေါင်းလေးမှီလိုက်ချိန်၊ သူသူ က အမိအရ ရိုက်လိုက် တာ
 မထင်မှတ်ပဲ သရုပ်ပါတဲ့ ပုံကောင်းလေးတပုံဖြစ်သွားတယ်။
 သရုပ်ပါရမှာပေါ့နေ ဝါ ကျွန်မ ချစ်တဲ့ ကိုနဲ့ ကျွန်မအတူ တူဖက်ထားပြီးရိုက်တဲ့ပုံ ပဲဟာ။

ကျွန်မတို့ ညီနမူအေနမူသမို ကိုသွားပြီး အထဲဝင်ကြည့်ပြီးတော့ တနေရာမှာအေးအေးဆေးဆေးထိုင်ကြမယ်ဆိုပြီး
 စာလုံးတွေ ရှိတဲ့နေရာနားမှာပဲ ထိုင်ဖို့ နေရာရွေးကြ
 ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လဲ စာလုံးတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ထပ်ရိုက်ပြီး
 ကိုသူရတို့ထိုင် နေတဲ့နေရာဆီသွားလိုက်ကြတယ်။
 ကိုဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တာနဲ့ ကိုက အိတ်ထဲက အအေးဘူးကို ဖောက်ပြီး ကျွန်မကို လှမ်းပေးတယ်
 သောက်လိုက် မောနေပြီမ လား တဲ့ ..
 ပြီးတော့ တစ်သူ့ကိုလှမ်းပေးရင်း ချွေးတွေသုတ်လို့ က်အုံးတဲ့
 ကိုက အရမ်းဂရုစိုက်နေ တာ သူသူကတော့ ကျွန်မကို သူ့ဘဲမမြင်အောင် မျက်စိ ပစ်ပြတယ်။
 ကိုသူနဲ့ သူသူကိုလဲ သောက်လိုက် ကြအုံးဆိုပြီး အိတ်ကိုလှ မ်းပေးလိုက်တယ်။

ခဏနေတော့ သူသူက “နေခြည် ငါတို့ ဟိုဘက်နားလမ်းလျှောက်လို ကံအုံးမယ်၊

ဒီမှာပဲရှိနေမှာမလဲ ဘေး ဒီကိုပဲပြန်လာခဲ့မယ်” တဲ့။

ကျွန်မက သူ့ကို ငါသိပါတယ် နော် ဆိုတဲ့အကြံ ညှိနဲ့ပြန်ကြည့်လို ကံတော့ သူသူက ကျွန်မကို လျှာထုတ်ပြ တယ်။ အဲ့ဒါကို ကိုကမြင်ဖြစ်အောင်မြင်သွားပြီးတော့ ...

“နေခြည်ရော ဘယ်သွားချင်လဲ ဒီမှာပဲထိုင် မလား၊ ကိုကတော့ ဒီမှာထိုင်ရင်းနေခြည်နဲ့ စကားအေးအေးပြောချင်တယ်”

“အင်း .. နေခြည်လဲ ဒီမှာပဲထိုင် ချင်တယ်”

ကိုနဲ့ ကျွန်မ အတူတူထိုင် စကားတွေ ဟိုရောက် ဒီရောက်ပြောနေရင်း

ကိုက အလူးကြော်ဘူးကိုဖောက်ပြီး အလူးကြော်ကိုထုတ် ကျွန်မဆီကို လှမ်းပေးတော့ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်မကြောင့် သွားပြီး လက်နဲ့လှမ်းယူမယ်လုပ်လိုက်တော့

ကိုက ပါးစပ်ဟာ လို့ပြောပြီး ကျွန်မကိုခွံကျွေးတယ်။

ကိုနဲ့အပြင်မှာတွေ့ သာတွေ့နေတော့ ကိုက ဒီလိုမျိုးတခါမှ မလုပ်ဖူးတော့ ရင်ထဲမှာအရမ်းပျော်သွားတာပဲ။

ကျွန်မတို့ ထိုင်နေတဲ့ နေရာနားမှာ အတွဲတွေ ရှိကြပြီး၊ တချို့အတွဲတွေက အသီးသီး ရင်ခွင်ထဲ ဖက်ပြီး နမ်းနေကြ၊ တာကိုတွေ တော့ ကျွန်မလဲ ကိုနဲ့တနေရာမှာ အေးအေးဆေးဆေးအယူအယခံချင်တဲ့စိတ်ကဖြစ်လာတယ်။

တွေးနေတုန်းမှာပဲ ကိုက အမှတ်မထင် ကျွန်မနဖူးကိုနမ်းလိုက်တယ်

ပြီးတော့ ကျွန်မပုခုံးကိုဖက်ရင်း ...

“ချစ်လိုက်တာ နေခြည်ရယ် ကို နေခြည်ကို တရက်ထက်တရက် ပိုပိုချစ်လာလေပဲ”

“နေခြည်လဲ အတူတူပါပဲ ကိုရယ် ကိုအပေါ်အရမ်းကို သံယောဇဉ်ဖြစ်မိတယ် အားလဲ အားကိုးမိတယ်ကို မြန်မာပြည်

ပြန်သွားတဲ့အချိန် တွေမှာဆို နေခြည်အရမ်းကို အထီးကျန်သလိုခံစားရတယ်၊

တခါတလေ ဟိုတွေး ဒီတွေးနဲ့ ကိုအကြော ဝင်းကိုအများကြီးတွေးမိတဲ့အခါ ကိုကိုလွှမ်းမိလာတယ်”

“ကို လဲ နေခြည်နဲ့ အေးအေးဆေးဆေးအချိန်ပေး တွေ့ချင်တာ ပေါ့ ဒါပေမယ့် ကိုဒီကိုလာတာက များသောအားဖြင့်အလုပ်

ကိစ္စက တဖက်ဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး မတွေ့နိုင်တာပါ ကိုကို နားလည်ပေးနော်”

“နားလည်ပေးပါတယ် ကိုရယ်”

“အခုဒီတစ်ခေါက် တော့ ကိုယ့်အလုပ်တွေ ပြီးရင် နေခြည်နဲ့ ကို အေးအေးဆေးဆေးတွေ့မယ်လေ၊နေခြည် အဆင်ပြေပါ့မလား”

ကို က နေခြည်မျှ ကံနာကို ကြည့်ပြီးပြောလိုက် တော့

နေခြည်ဘာပဲ ပြောရမှန်းမသိပဲနေတုန်း

ကိုက နေခြည်ကို ပုခုံးလေးဖက်ထားရာကနေ ငုံကြည့်ရင်း

နေခြည် မေးစေ့လေးကိုလက်နဲ့ အသာလေးမပြီး မျက်နှာချင်း အနီးကပ်ကြည့်နေတယ်

နေခြည်ရင်ခုန်သံက မြန်လာချိန်မှာ နေခြည် နှုတ်ခမ်းကို ကို ရဲ့ နွေးထွေးတဲ့ နှုတ်ခမ်းက အသာလေး ဖိကျလာတယ်။

ကိုအနမ်းကအရမ်းတိုတောင်းပေမယ့် မွတ်သိပ်စွာတောင့်တ ခဲ့တဲ့ အနမ်းကို ရင်ခုန်စွာ နဲ့ပဲ အတူမျှဝေခံစားမိတယ်။

ချစ်တယ် ကိုရယ်.....

ညနေစောင်းသွားတော့ သညါ သံ အနုပုန ငွေသွားကြည့်ဖို့ အချိန်လဲနီးပြီဆိုတော့ သူသူတို့လဲ ပြန်ရောက်လာတာနဲ့ အဲ့ဒီကိုသွားလိုက်ကြတယ်။

စနာရီကျော်မှပြီးတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ပြန်ထွက်လာတော့ သူသူက

“နေခြည် နင်ပြန်နဲ့ ငိုဟာ ငါ ကိုသူနဲ့ သွားစရာရှိသေးလို့” ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်။

အဲ့ဒါနဲ့ကိုက “နေခြည် ကို ကိုလိုက်ပို့ပေးမယ်

သွားရင်းနဲ့ နေခြည် တို့အိမ်နားက သံသိ ဃသကမအ မှာပဲ ညစာစားကြတာပေါ့”

ကျွန်မလဲ အိမ်အာတီပေါ်မှာ ကိုပုခုံးပေါ်မှပြီး စီးလိုက်လာတယ်။

ကျွန်မတို့ အိမ်နားမှာပဲ ညစာစားပြီးတော့ ကိုကကျွန်မ ကို အပေါ်ထိလိုက်ပို့မယ်ဆိုပြီး

ကို ပါအတူတူလိုက်လာတယ်။

အိမ်အောက် ဖက်နားရောက်တော့ ထောင့်ကွေ့လေးနားမှာလူကလဲပြတ်တယ် မီးရောင်ကလဲ အဝါဆိုတော့ သိပ်မလင်းတာနဲ့

ကိုက ကျွန်မကို အတင်းဖက်ပြီးတော့ ချစ်တယ်နေခြည်ရယ်ဆိုပြီး ကျွန်မ နှုတ်ခမ်းကို အရမ်းကိုစုတ်နမ်းတယ်။

ကျွန်မလဲ ကိုကိုပြန်နမ်းရင်း အနမ်းကြောထဲမှာ မျှောသွားတယ်။

ခဏကြာတော့ ကိုက သွားကြဖို့ ဆိုပြီး ဓါတ်လှေခါးနဲ့ အပေါ်တက်လာကြတယ်။

ကျွန်မတို့ နေတဲ့အထပ် ကိုရောက်တော့ ကိုက

“မနက်ဖြန်ကျောင်းရှိလား”

ကျွန်မ က ကို.ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းပုံစံမျိုးနဲ့ မော်ကြည့် လိုက်ရင်း

“မနက်ဖြန် ကျောင်းက မရှိဘူး အလုပ်က နေ့လည်ဖက် မှလေ ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင်” လို့

မေးလိုက်တော့

ကိုက ကျွန်မလက် ကလေးကိုကိုင်ပြီး၊

“ကိုလဲ မနက်ဖြန်မ နက်ပိုင်းချိန်းထားတာမရှိဘူး ဒီတော့

နေခြည် ကိုနဲ့ အတူလိုက် ခဲ့ပါလား၊ အချစ်ရဲ့ ဒီညဖက်အချိန်ကလေး ကိုနဲ့ အတူ

ကုန်ဆုံးနိုင်မလားဟင်”

ချစ်ရည်ဝန်းလဲ့နေတဲ့ ကို.မျက်ဝန်းတွေက နေခြည်ကိုစိုက်ကြည့်နေလိုက် တာ .....

ကျွန်မ ဘာမှမပြော တတ်တော့ဘူး ၊

တခဏလေးငြိမ်နေမိ တယ်

ရင်ထဲမှာအရမ်းကိုလှုပ်ရှားနေမိတယ်၊

ကို.ကိုကြည့် လိုက်ရင်းကျွန်မရင်ထဲ ဘယ်လိုမှနေလို့ မရတော့ဘူး

ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မသတိမထားလိုက်မခင် မှာပဲ

ခဏစောင့်နေ နံ ကို လို့ပြောမိလိုက်တယ်။

ကိုက ပြုံးပြီးခေါင်းငြိမ်ပြခါနီး၊ ကျွန်မ ကအခန်းရှိရာကိုခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာ

အခန်းထဲဝင်၊ ဘီရို ကိုဖွင့်အ ပေါ်ဆင့်ကကျော ပိုးအိတ်ကလေးကိုယူ

အင်္ကျီ ဘောင်းဘီနဲ့ အတွင်းခံပင်တီ ၊ ဘရာ အပိုတစ်ကိုယ်ထည့်၊

ဟင်းဖုန်း ဘက်ထရီ အားသွင်းကြီး၊ မိတ်ကပ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းနီဗူးတို့ ကိုထည့် ၊

သွားတိုက်တံကို ခြင်းထဲကလှမ်းယူပြီး ထွက်မလို့ အခန်းဝရောက်တော့မှ

အခန်းထဲ ယူစရာဘာကျန်သေးလဲလို့ ကြည့်လို က်တာ

သန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ ဆေးရည်ဗူးယူရအုံးမယ်

အင်း ..... ရင်တွေခန့် လိုက်တာကို ရယ်

ဆေးရည်ဗူးကို ယူ ကျောပိုးအိတ်ဘေးအိတ်စေ့ကိုဖွင့်ပြီး ထည့် ၊ အခန်းတံခါးကိုပြန်သေ ခုတ်ပြီး အခန်းထဲကထွက်လာ၊

ခါတ်လှေကား နားမှာစောင့် နေတဲ့ကို.ဆီကိုရောက်တော့

ကိုက နေခြည်လက် ကိုဆွဲလိုက်ချိန် နေခြည်ကိုယ်တိုင်ကလဲ

ကို.လက်ကိုဆုပ်ကိုင်လို့ နှစ်ယောက်သားခါတ်လှေခါးထဲဝင်လိုက် တယ်။

ဟိုတယ်ခန်းထဲကိုရောက်လို့ ကို က အခန်းတံခါးကို အသာလေးပိတ်လိုက် ချိန်မှာ ကျွန်မ ရင် ခုန်နေမိတယ်

ကျွန်မလက် ထဲက ကျောပိုးအိတ်ကို ကိုက ယူပြီး ကုတင်ခြေရင်းက နံရံဖက်မှာရှိတဲ့ ဆိုဖာပေါ် တင်လိုက်တယ်

ပြီးတော့ ကျွန်မ ရှေ့မှာရပ် ၊ ကျွန်မ မေးစေ့ကို လက်နဲ့ အသာလေးမ ကျွန်မ မျက်နှာမေ ခုလာတဲ့အခါ ကျွန်မနဖူးကို မြတ်မြတ်န

ိုးနိုး ညင်ညင်သာသာ လေး နမ်းတယ်၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမပြော တတ်လောက်တဲ့ ပီတိဖြစ်မိတယ်။

ကို က ကျွန်မတကိုယ်လုံး ကို သူ့ ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲ သွင်းပြီးဖက်ထားလိုက်တဲ့အ ခါမှာတော့

ကိုရယ်..... လို့သာ ကျွန်မ ပါးစပ်က တိုးတိုးလေး အသံထွက်နုင်တော့တယ်။

ကျွန်မ ကပြန်ပြီး ကို.ကို ဖက် ထားမိချိန်

“ချစ် တယ် နေခြည်ရယ်” ဆိုလို့ ကိုက ကျွန်မနားနားကပ်ပြောပြီး

ကိုနဲ့ ကျွန်မ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရင်ချင်းအပ် ကိုယ်ချင်းထပ်ပြီးအားပါး တရ ဖက်လိုက်မိကြတဲ့အချိန်

တကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့သွေးတွေက ဆူပွက်လှမ တတ် ဖြစ်လာတယ်၊ ကို. ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းကို အပ်ထားပြီး

ကျွန်မရင်နှစ်ဖွဲ့က ကို.ရင်ဘတ်အောက် နားလောက်မှာ ထိကပ်ထားချိန်မှာ

ကျွန်မ ဆီးစပ် အပေါ်ပိုင်းနားလောက်မှာ မာ တောင့်နေတဲ့ အရာက ထိကပ်နေတယ်

နှုတ်ခမ်းချင်းမွတ်သိပ် စွာ အငမ်းမရစုပ်နမ်းမိကြတယ်၊

ကို.ခါးကို ကျွန်မအသေ ဖက်ထားချိန် ကို.လက်တွေက

ကျွန်မ ကျောဖက်နေရာအနံ့ နဲ့ ကျွန်မတင် ကိုပွတ်သ ပ်ပေးနေတာခံစားမိတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဟာပြောစရာမလိုလောက် အောင် ရင်ထဲက ပေါက်ကွဲမှုတခု ဆီကို ပြိုင်တူ ရှေ့ရှု နေမိတယ်။

ကိုက ကျွန်မ ခါးကအင်္ကျီစကို အသာလေးပင့်တင်လိုက်ချိန် ကျွန်မလက် ကအလိုငှ်သ ငှ်လေး မြောက်ပေးမိတယ်။

ကျွန်မကိုယ်က အင်္ကျီ ကျွတ်သွားချိန် ကိုကလည်း သူဝတ်ထားတဲ့ စပို.ရှပ်ကို ပင့်တင်ခွဲပုတ်ပစ်လို က်တယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်မ ဘောင်းဘီခါးကကြယ်သီးကို ဖြုတ်ပြီး

စေ့ကိုကို.လက်နဲ့ အသာလေးဆွဲ ချလိုက်ချိန်မှာ ကျွန်မက

ဆံပင်စည်းထားတဲ့ ခေါင်းစည်းကို ဖြုတ်လိုက်မိတယ်၊

ကို က ကျွန်မဘော င်းဘီကိုအောက် ကိုချွတ် ချလိုက်ချိန်မှာတော့

ကျွန်မက အလိုက်သင့် ခြေတောက် ကိုကားပေးလိုက်မိပြီ။
 တကိုယ်လုံးမှာပင်တီနဲ့ ဘရာပဲကျန်နေ တဲ့ကျွန်မ ကို ကို က အသာလေးပွေ့ချီပြီး ကုတင်ပေါ်ချပေးလိုက်တော့ တယ်။
 ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်မပေါ်မှာ အပေါ်ပိုင်းဗလာနဲ့ ကို က မှောက်လို က်ပြီး
 ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် နတ်ခမ်းချင်းတက်မက်စွာ စုပ်နမ်း ချိန်မှာ
 ကို ကျောနဲ့ လက်မောင်းကြွက်သားတွေကို ကျွန်မလက် နဲ့ .
 ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်မိရင်း
 ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ် နဲ့ စိတ်တွေတ က်ကြွလာမိ တယ်။
 ကို အနမ်းတွေကကျွန် မနတ်ခမ်းပါး၊ လည်တိုင် ရင်ညွန့် တို့ ကနေ
 ဘရာအပေါ်ဖက်က လွတ်နေတဲ့ ရင်သားတွေကို ရောက်ချိန်မှာ
 ကို လက်တွေ က ကျွန်မ ကိုယ်အောက်ကို လျှိုပြီး ဘရာနောက်ချိ တ်ကို လှမ်းဖြုတ်တယ်။ ကျွန်မလဲ ကျောကိုအသာ
 လေးကြွပေးလိုက်တော့ ဘရာချိတ်အသာ လေးပြုတ်သွားချိန်မှာ
 ကို က ကျွန်မ ဘရာကို ရင်သားပေါ်ကနေခွါချပြီး ကုတင်ခြေရင်းဖက်ကို ဖြစ်လိုက် တယ်
 အကာကွယ်မဲ့ကျွန်မ ရင်သား တွေကို ကိုက လက်နဲ့ အသာလေး ပွတ်သပ်ဆု ပ်နယ်ပေးရင်း
 နတ်ခမ်းနဲ့ နို့သီးထိပ်ကို ဖွဖွလေး ငုံ့ လျှာနဲ့ ကလိလိုက် ချိန်မှာ ၊
 အား.... ကိုရယ်....လို တိုးတိုးလေးညည်း ရင်း ကျွန်မ တကိုယ်လုံး တုန်သွားသလား မသိဘူး ရင်ထဲမှာက တော့လိုက် ဖိုမိပြီး
 ရင်တွေ ကော့တက်လာ မိတယ်။
 ကိုက ကျွန်မပေါ်မှောက်နေရာကနေ ထလိုက်ပြီး သူ့ ဘောင်းဘီစစ်ကိုဖြုတ် လိုက်တယ်။
 ယောက်ျားပီသတဲ့ ရင်အုပ် လက်မောင်း ဗိုက်ကြွက် သားတွေနဲ့
 ပင်တီအဖြူ ရောင်အောက်မှာကို ရဲ့ ဖောင်းကားနေတဲ့ ဟာကို မြင်လိုက်ရတာ ကျွန်မ တကိုယ်လုံး ဖီလင်တွေ တက်လာမိတယ်။
 ကိုက ကျွန်မနို့ တွေကို နယ်လိုက်စုပ်လိုက်လုပ်နေရာကနေ ကျွန်မ ချက်ကို ကို နတ်ခမ်းလေးနဲ့ ဖွဖွလေး စုပ်ပေး ချက်ကို လျှာနဲ့
 ကလိပေးပြီးတော့ အောက်ဖက် ဆီးစပ်နားအထိ ကို အနမ်းက ဆင်းသွားချိန်မှာ
 ကျွန်မလက် တွေက ကို ခေါင်းကို ကိုင်ထားရင်း
 မထွက်တထွက် အသံလေးနဲ့ တဟင်း ဟင်း ငြီးနေမိတယ်။
 ကို ကနေပြီး ကျွန်မ ပင်တီကို အသာလေး ချွတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့
 ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်ကလဲ တင်ကိုကြွ ပေးမိတယ်။
 ကို ကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ရှက်တဲ့စိတ် တို့ အားပြိုင်ချိ န်မှာ ရမက်စိတ်က ကြားကနေ ဝင်လာပြီး
 ကို ကိုချစ်တဲ့ စိတ်နဲ့ ပေါင်းပြီး အနိုင်ယူသွားတော့
 ကို ကိုရက်ဖို့ ရာ သတိမရနိုင်တော့ တဲ့အခြေအနေ ကိုရောက်နေမိတယ်။

ကျွန်မတကိုယ်လုံး အိပ်ယာပေါ်ပက်လက်အနေ အထားဖြစ်နေချိန်
 ကိုက ကျွန်မခြေရင်းမှာထလိုက်ရင်း
 သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ကျန်နေတဲ့ ပင်တီကိုချွတ်လိုက် တယ်။
 အပေါ်ပိုင်းကြွက်သား အမြောင်းလိုက်နဲ့ ယောက်ျားပီသတဲ့ကို ဘော်ဒီကို
 ကြည့်နေရင်းအောက်ပိုင်းက တောင့်တင်း သန်မာ နေတဲ့ကို ဟာကို မြင်လိုက်ရတဲ့အချိန် ကျွန်မ
 တကိုယ်လုံးကသွေးတွေဆူလာတော့ တယ်။
 ကျွန်မ ကိုယ်ပေါ်မှာကိုကထပ ရက်မှောက်လိုက်ချိန် မှာတော့
 ကျွန်မပေါ် င်တွေကိုအ လိုက်သင့် ကားလိုက်မိတယ်။
 စိုစွတ်နေ တဲ့ကျွန်မ ဟာလေးကို
 နွေးထွေးသန်မာတောင့် တင်းနေတဲ့ ကို ရဲ့ ဟာနဲ့ လာထောက်လှိုက်ချိန် မှာ
 ကျွန်မတကိုယ်လုံး မပြောပြတတ် လောက်တဲ့ ခံစားချက်ဖီလင် တွေ
 တရှိန်ထိုးတက်လာပြီး မျက်လုံတွေ မှေးစင်းမိသလို
 ပါးစပ်ကလဲ အသံတိုးတိုးလေး နဲ့ ညည်းမိတယ်.....

ကိုက ကျွန်မ ဟာလေးကိုသူ့ လက် နဲ့ အသာလေးဖြူ သူ့ လီးကို အသာလေးတော့ လိုက်ပြီးတော့အကွဲ
 ကြောင်းအတိုင်းအပေါ်အောက်ပွတ် ပေးနေလိုက်ချိန်မှာကျွန်မစောက်စိတ်ကလေး က မာတောင့်ပြီး တချက်တချက် ကို လီးထိပ်က
 စောက်စိတ်ကို လာပွတ်လို က်ချိန်မှာတော့
 ကျွန်မရင်ထဲ ခံစားချက်က တရှိန်ထိုး ကောင်း တက်လာမိတယ်။
 ကို ကကျွန်မနို့ တွေကို သာသာလေးဆုပ်နယ်၊ ကျွန်မနတ်ခမ်းကိုနွေးထွေးမွတ်သိပ်စွာ စုပ်နမ်းလုပ်နေရင်းကနေ
 ကျွန်မ စောက်ခေါင်းမှာတော့ထားတဲ့ သူ့ လီးကို
 အသာလေးဖိပြီး ထိုးထည့်လိုက် တယ်
 စိုစွတ်နေ တဲ့ ကျွန်မ ရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ကို ရဲ့ လီးကတင်းကြပ်စွာဝင် သွားတဲ့အခါ အား.. လို့ ကျွန်မ

မတိုးမကျယ်လေးတချက်အော် မိတယ်
အောင့်တောင့်တောင့် အရသာနဲ့ အတူ
မပြောပြတဲ့ တဲ့ ဖီလင်ကို ကျွန်မ ပူးတွဲခံစားရတယ်။
ကိုက ကျွန်မ ကို နှုတ်ခမ်းတွေစုတ် နို့ တွေ နယ်ပေးရင်း သာသာလေး ဆောင့်ပေးတယ်။
ပထမ အစမှာစပ်သ လိုလိုအောင့် သလိုလို ကနေ တဖြေးဖြေးနဲ့ ခံစားချက်က ကောင်းလာပြီး
ကျွန်မ တကိုယ်လုံး သွေးတွေကလဲ ဆူလာ တယ်။
တချက်တချက်မှာ အထဲက သားအိမ်ထိပ်နဲ့ ဘေးကို
ကို့ လီးထိပ်က သွားဆောင့်ဆောင့် လိုလိုက တကို ကျွန်မ ခံစားမိတဲ့အခါ
အောင့်တောင့် တောင့် ဖြစ်သလို ကနေ အရမ်းကောင်းတက်လာတယ်။
ကိုက ကျွန်မကို တအားဖက်ပြီး ဆောင့်တာပုံ မြန်လာတယ်။
ကျွန်မ ကိုတိုင်က လဲ ကော့တင်ပေးလာမိတယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ခံစားချက်က အရမ်းကောင်းလာပြီး
နှစ်ယောက်စလုံးက အပေးအယူ မြန်လာကြတယ်။
ကို့ ရဲ့ အသက်ရှူသံ ပြင်းလာချိန် ဆောင့်ချက် ကပြင်းလာချိန်
ကျွန်မကလဲ ကို့ ကိုတအားဖက်ပြီး ဖက်ကိုကော့ ကော့ပေးမိတယ်။
အား ... ကျွန်မ ပြီးတော့မယ် .. အား .... ကျွန်မ မနေနိုင် တော့ဘူး
တအား ကော့တင်ပစ်လိုက်မိတယ် ကို့ ကိုတအားဖက်မိတယ်။
ကိုကလဲ “အား .... နေခြည် ကို ပြီးတော့မယ် အား ..” လို့ အော်ရင်း နင်းကန်ဆောင့် တယ်။
ကျွန်မ ကလဲ အင်း .. အင်း .. လို့ အော်ရင်း ကော့တက်မိ တယ်
ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်သွားမတတ် ကျွန်မ အခေါင်းထဲက အကောင်းဆုံးဖီလင်ကိုခံစားမိချိန်
ကို ကလဲ သူ့ တကိုယ်လုံး တချက် တုန်သွားသလို ကျွန်မ ထင်လိုက်မိတယ်
ကို က ကျွန်မခါးကိုအတင်းဖက်ပြီး သူ့ ခါးကိုတအားကော့ သူ့ လီးကို ကျွန်မ စောက်ခေါင်းထဲ တဆုံးအထိဆောင့်
ထိုးထည့်ပေးနေတော့
ကျွန်မ စောက်ခေါင်းထဲ
ကို့ လီး ကနွေးထွေးပြည့်သိပ် စွာဝင်နေတယ်
နောက်ဆုံးတချက် ကိုက တအားကော့ပြီး ထိုးထည့်ရင်း
ကို့ လီး ဆီက ပန်းထည့်လိုက် တဲ့ အရည်တွေက
ကျွန်မ စောက်ခေါင်းထဲ ပူကနဲ ဝင်လာပြီး
ကျွန်မရင်ထဲ ကျေနပ်မှု အပြည့်ရသွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။
ကျွန်မ တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်ရက်သားနဲ့
ကိုက ကျွန်မအပေါ်မှာ မှောက်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်တယ်။

အိပ်ယာပေါ်မှာ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်ထားမိချိန်မှာ
ကျွန်မက
“ကို”
“ဘာလဲဟင်..နေခြည်”
“နေခြည်ကို အထင်သေးသွားလားဟင်”
“ဘာလို့ လဲနေခြည်၊ ကို နဲ့ နေခြည် ကချစ်သူချင်းပဲဟာ”
“မဟုတ်ဘူး ကို၊ ဟိုလေ၊ အခု ကိုနဲ့ နေခြည် တွေ တာ
အဲဒါ နေခြည်ဘဝရဲ့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ တဲ့အခြေအ နေမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ကိုခံစားရတယ်ဟုတ် အဲဒါကိုပြောပြတာ”
“အော် ... နေခြည်ကလဲ ကွယ်
ကို့ ကို နေခြည် အရင်တစ်ယောက်နဲ့ ကိစ္စ၊ နေခြည် ပြောပြထားလို့ ကိုသိပြီးသားပဲဟာ ကို က နေခြည်ကို နေခြည်ဘဝရဲ့
ပထမဦးဆုံးအတွေ့ အကြုံ ကို
အတူခံစားရတဲ့သူမဖြစ်ရလို့ ကို့ စိတ်ထဲ ဘာမှ မဖြစ်မိဘူး၊ ကိုကြေနပ် တယ်။
ကို့ ရင်ထဲမှာ နေခြည်ကို ချစ်တယ်၊ မြတ်နိုးတယ်၊ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နေခြည်ကို အခုထက်မက ပို ပိုပြီးချစ်နေမယ်”
“ကိုရယ် နေခြည်ကို့ ကို အရမ်းချစ်တယ်”
ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျွန်မက ကို့ ကို ပိုပြီးဖက်လိုက်မိတယ်။
တကယ်လဲ ကို ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက
ကျွန်မ အဖို့ ပြန်ပြော စရာမလိုတော့ လောက်အောင် ပြည့်စုံ နေပြီပဲ
ကျွန်မ ကို့ ကို ချစ်တယ်လို့ ကလဲ့ လို့

ဘာမှ ကိုပြောဖို့ ရာမစွမ်းနိုင်တော့ဘူး
ပြီးတော့ အခုအချိန်မှာကျွန်မ အတွက် ကိုဟာ အချစ်နဲ့ ပါတိသက်လို့
အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းစွမ်းဆောင်ပေးသူဖြစ်နေပြီလေ....

“ကိုလဲ နေခြည့်ကို အရမ်းချစ်တယ်ကွာ
ကိုနဲ့ နေခြည့် အရာရာကိုအတိုင်း အတာကုန်ချ စိမယ်လေ
နောက်တခုက ဘယ်အရာမဆို ပွင့်လင်းမယ်နော်”

“အင်း”
“နေခြည့်ကြေကပ်လား”

“ဘာကိုလဲ ဟင်”

“ခုနက ကလေး”

“ကို ကလဲ”

“မရှက်နဲ့လေ ... ပြော”

“.... အင်း...”

ကိုက ကျွန်မနဲ့တစ်ခမ်းကို သူ့နတ်ခမ်းတွေနဲ့ ဖိကပ်နှမ်းစုတ်လိုက် ချိန်မှာ ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် ကလေး ပြန်နှမ်းလိုက်တယ်။
တက်မက်မိနိုးမောဖွယ်ရာ ချစ်အနမ်း ရှေ့လေးတခု ပြီးတဲ့အချိန်မှာ
ကိုကကျွန်မ မဘေးကို ပက်လက်လှ လိုက်ချိန်
ကျွန်မက အိပ်နေရာကနေ ထ၊ ကျောပိုးအိတ်ထဲက သွားပွတ်တဲ့နဲ့
အမျိုးသမီး သုံးဆေးရည်ပူးကိုယူပြီး
ရေချိုးခန်းထဲကိုဝင်လိုက်တယ်။

အခန်းထဲရောက်လို့ တံခါးပိတ်၊ အိတ်ကို ခုံပေါ်တင် လိုက်ပြီးတာနဲ့ လူက ခြေပစ် လက်ပစ် ကုတင်ပေါ်လှဲချမိလို့ က်တယ်။
မနက် ကတည်းက အစောကြီးထ ကို ကို လေယာဉ်ကွင်းပိုပြီးတော့ ကျောင်းတက်၊ နေ့ခင်းဖက် အလုပ်ဝင်
အခု အလုပ်ချိန်ပြီး လို ပြန်ခဲ ညစာအတွက် အိမ်နားမှာပဲ စားခဲ့တော့တယ် ၊ အခန်းပြန်ရောက်တော့ဘာ မမှလုပ်ချင်
တော့ဘူးလေ..

သူသူ ဆီခုနက ဖုန်းဆက်တော့ နည်းနည်းနောက်ကျမယ်၊ ထမင်း စားပြီးပြီလားတဲ့ ၊
စားပြီးပြီလို့ ပြောတော့ သူနဲ့ ကိုသူ ထမင်းအတူစားပြီးမှပဲပြန်လ ဘဲတော့မ ယ်တဲ့ ။
ဒီအပတ်အတွင်း ကို ဆီ ဟော်တယ်မှာ သွားသွားအိပ်နေတော့ ကျွန်မ အခန်း ပြန်မအိပ် ဖြစ်တာမျှားတယ်
လွမ်းတယ်ကိုရယ်.... အခုမှ တကယ့်ကို ပို ခံစားရတယ်
နေခြည့်ကို တန်းတန်းစွဲအောင် ပြုစားရက်တယ်။

ခလေးနေပြီးတော့ အိပ်ယာက ထ ဂျင်းဘောင်းဘီ နဲ့ အပေါ်အကျီကိုခမျှတ်၊
ဘရာနဲ့ ပင်တီကို ပါချွတ် အဝတ်ဟောင်းချင်းထဲ ထည့်၊ ကုတင်ခြေရင်းက ထမိကိုယူ ရင်လျှား၊ ဆံပင်စည်းထားတာကိုဖြေ
အဝတ်ဘီရို ကိုဖွင့် တံခါးအတွင်းဖက်မှာတပ် ထားတဲ့ မှန်ထဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်မိတယ်။
ကို နမ်းသွားတဲ့နတ်ခမ်း၊ လည်ပင်း နဲ့ ရင်ညွန့် ။ တွေးမိရင်ကြက်သီးထတယ်
မျက်နှာသူ တပုဝါကို ခြုံရေချိုးခန်းသုံး ခြင်းလေးယူပြီး အခန်းထဲကနေ ရေချိုးခန်းဖက်ထွက်ခဲ တယ်။

ရေမိုးချိုးပြီး ပြန်လာတော့ အခန်းတံခါးပိတ်၊ ထမိကိုချွတ် တကိုယ်လုံး ရေစင်အောင်ထ ပ်သုတ်၊ ဘီရိုထဲကတီရုပ်ကိုယူ ဝတ်၊
ပင်တီကို စွပ်လိုက် ပြီး ဘီရိုတံခါးကိုပိတ် အိပ်ယာပေါ်မှာပြန်လှဲတော့လဲ ကို အကြောင်းကိုပဲတွေးမိရော..
ချစ်တယ် ကို ရယ်၊ ညက ကို နဲ့ ကျွန်မ အချစ် ရဲ့ အရသာကို အဆုံးထိအတူခံစားကြတာကို ပြန်စဉ်းစားမိရင်ကျွန်မရင်တွေတုန်
လာတယ်

ကျွန်မ ရေချိုးပြီးထွက်လာချိန် ကိုက ကျွန်မ ကို ဖက်၊တကိုယ်လုံးကိုနေရာမလပ် နမ်းရင်း
ကျွန်မ နို့ သီးခေါင်းတွေကို ကို စုတ်ပေး၊ ကိုလျှာနဲ့ နို့ သီးထိပ်ကို ကလိပေးတာ
ကျွန်မ အဖို့ အသံထွက်လောက်အောင် ကို ဖီးလ်ကတက်လာတယ်
ကုတင်ပေါ်မှာကျွန်မ ကိုအသာလေးလှဲခိုင်းပြီး
ချက်အောက် ဖက်ကိုတဖြေးဖြေးနမ်းသွားလိုက်ရင်း
ကျွန်မစော က်ပတ်အကွဲ ကြောင်းအတိုင်း ကို လျှာနဲ့ အသာလေး ယက်တင်လိုက်ပြီးတော့
ကျွန်မစော က်စိကို ကို လျှာနဲ့ ပထမဦးဆုံး အကြိမ် စပြီး ယက်လိုက်တဲ့အချိန်
ကျွန်မ ခံစားရတာကို ပြန်စဉ်းစားမိရင် ကြက်သီးထချင်တယ်
ကျွန်မစော က်ပတ်နတ် ခမ်းသားလေးတွေကို ကိုက လျှာနဲ့ကလိရင်း လက်နဲ့အသာ လေးဆွဲဖြုတ်ပြီး

စောက်စိကို နတ်ခမ်းနဲ့ တွေ့ပြီးစုတ်ပေးလိုက်တာ ကျွန်မ ပါးစပ်က အသံ ထွက်သွားမိတယ်
ကိုရယ်.. ကျွန်မ ရင်တွေအရမ်းတုန်ပြီး အရမ်းကိုစိတ်တွေ ထကြွလာမိတယ်ရှင်ရယ်
ကျွန်မစော ကံစိအောက် နေရာလေးတွေကို ကိုက အသကုန်ယပ်ပေးစုတ်ပေးလိုက်ချိန်
ကျွန်မတကိုယ်လုံး အိပ်ယာပေါ်လူးလိုမို့ပြီးကော့လန်တက် လာမိတယ်
စောက်ခေါင်းအပေါက်ဝကို ကို နတ်ခမ်းနဲ့ တွေ့ပြီးအသကုန်စုတ် လိုက်တဲ့ အခါ
ခံစားချက်က မပြောတတ်ပေ အောင်ပဲ။

ကျွန်မ စောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေ တခါတည်းအကုန်ထွက် ချင်သွားလောက်အောင် ဖီးလ်ကအရမ်းတက်လာပြီး
ကျွန်မ စောက်ပတ်ထဲ ကို လီးကို အသကုန်ထည့် ပြီးဆောင့်လို့ တာခံချင်စိတ်အရမ်းဖြစ်မိတယ်
ကိုနဲ့ ကျွန်မကြာ ဘဲမှာ ချစ်စိတ်၊ ရမက်စိတ်တွေက ရှက်စိတ်ဆီ တာမရှိအောင်ဖြ စ်နေပြီပဲ
ကိုရယ် နေခြည်မနေ တတ်တော့ဘူး ၊ ရယ်လို့ တောင် ကျွန်မပါးစပ်ကထွက်မိတယ်
ကိုကယက်ပေးလို့ အသကုန်ဖီးလ်တက်နေတဲ့ ကျွန်မစေ ဘက်ပတ်ကို
သူ့ လီးနဲ့ အသကုန်ထည့် လို့လိုက်တဲ့အ ချိန်မှာတော့
ကျွန်မ စောက်ခေါင်းထဲ ဖီးလ်တွေအရမ်းတက်လာပြီး အောက်ကနေ ပြန်ကော့တ င်ပေးမိတယ်
ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကသ တိထားမိလား ဘာလားဆိုတာတောင် မသိတော့ဘူး ၊
ကျွန်မ အရမ်းကိုဖီးလ်တက်ပြီး ကို ကို တအားဖက်မိသလို
ကျွန်မဖင် ကိုလဲတအားကော့ပြီး ကို အပေါ်ကဆောင့်ချ က်နဲ့ အပြိုင်ပြန်ဆောင့် တင်မိတယ်
နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူပြီးတဲ့အရသာကို ကိုနဲ့ အတူခံစားရချိန်မှာ
ကျွန်မအဖို့ မပြောပြတတ်လောက်အေ ဘင်အရမ်းကိုကောင်း တယ်
ကိုက တအားကော့ပြီး သူ့ လီးကို ကျွန်မစော ကံခေါင်းထဲ အထဲထိအသကု န်ထိုးထည့်ရင်း
သူ့ အရေတွေပန်းထည့်ချိန် မှာ ကျွန်မစော ကံပတ်အဝမှ ဘ အကောင်းဆုံး အရသာကိုခံစားရင်း
ကိုနဲ့ အတူပြိုင် တူပြီးလိုက်တယ်။
တွေးမိရင် ကို ကို အရမ်းတမ်းတလာမိတယ် ကိုရယ်....

ညနေ က အလုပ်ကပြန် ချိန် ၊ ကို ဆီက ဖုန်းဝင်လာထားတယ်
ဖုန်းပြော လို့ ပြီးခါနီးကိုပြောတဲ့ စကားက ကျွန်မကိုရင်ကို တုန်သွားစေတယ်
လွမ်းလိုက်တာ မိန်းမရယ် တဲ့ ဖုန်းချခါနီးမှာ မထိတထိစ သွားတာ
ဟွန်း..လက်တောင် မထပ်ရသေးဘူး၊ ခေါ်ပုံက မိန်းမ တဲ့
အင်းလေ.. ခေါ်လို့ လဲ ရတာပဲနော်၊
ကိုနဲ့ ကျွန်မအေ ခြအနေက သမီးရည်းစား မက လင်မယား မကျဆိုတဲ့ အခြေအနေကိုး....

ဘယ်အချိန်က အိပ်ပျော် သွားလိုက်လဲမသိဘူး၊ အသံတခုခုကြားမိသလိုဖြစ် လို့ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့် လိုက်တော့
သူသူ ပြန်ရောက်နေပြီ၊ ဘီရိုရှေ့မှာ အဝတ်အစားလှဲနေတယ်
သူသူက လှည့်ကြည့် လိုက်ရင်း ကျွန်မ နိုးနေတာမြင်လို့တော့
“ငါဝင်လာတော့ နင်အိပ်ပျော်နေတာ”
“အေးဟုတ်တယ် မှေး ကနဲဖြစ်သွ ဘဲတယ်၊”
“ဘာလဲ အိပ်ရေးပျက်ထားတဲ့ရက်တွေ ဆက်နေလို့ ပေါ့ ဟုတ်လား”
“ကောင်မနော်”
“နေဦး ငါ ပြန်လာမယ်၊” သူသူကပြော ပြောဆိုဆီ အခန်းထဲကထွက်သွ ဘဲတယ်၊

သူသူ ပြန်ဝင်လာ တော့ မျက်နှာသူ တ်၊ ညဝတ်ဂါဝန်ရှေ့ ကို ဝတ် ပြီးတော့ အိပ်ယာပြင်၊
အိပ်ယာပေါ်လှဲ ပြီးတာနဲ့
“ပြောစမ်းပါဦး ကိုသူရ ပြန်သွားတော့ လွမ်းနေရပြီပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဖုန်းပြန်မဆက်လ ဘဘူးလား”
“ဆက်လာပြီးပြီ၊ ညဖက် ဧည့်သည်နဲ့ ထမင်းစားဖို့ ချိန်းထားလို့ မသွားခင် ဆက်လိုက်တယ်ဆိုပြီး ငါ အိမ်ပြန်လ
ဘနေတုန်းကဆက်လာတာ”
“အော်”
သူသူက လှဲအိပ်နေရာကနေ ထထိုင်လို့ က်ပြီး ခေါင်းအုံးကိုပေါင် ပေါ်တင် လက်ကိုခေါ င်းအုံးမှာထောက်ရင်း
“နင် ကိုငါမေးမလို့ ”
“ဘာလဲ”
“ငါ့တုန်းက နင့် ကို အကုန်ပြော ပြတယ်လေ၊ အခု နင့်အလှည့် ၊

ပြောစမ်း နင်နဲ့ ကိုသူရ ဟော်တယ်မှာ သုံးည လုံးလုံး အခြေအနေ ”

ပြောသာပြော ၁ရတယ်၊ အရင်တုန်းက မပွင့်တပွင့်နဲ့ သူသူ က
အခုဆိုရင် ကျွန်မ ကို ဘာမဆို အကုန်ပြော တတ်နေပြီ။
သူသူ ကို ကြည့်ရင်း ကိုပြောတာ လေးကိုသွားသတိရတယ်။
ဘာအကြောင်း နဲ့ စတင်လဲတော့ မမှတ်မိဘဲ တာဘူး သူသူ အကြောင်းရောက်သွားတော့ ကိုက...
အင်မတန်ရင်နှီးတဲ့အတူနေသူငယ်ချင်း အချင်းချင်းပြောဆိုဆက် ဆံ့မှာဟာ ပွင့်လင်းမှလိုအပ် သလို
နားလည်မှု၊ ဖေးမှမုလဲရှိရတယ်ဆိုတာလေးလေ။

“ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ဘာအကြောင်းပဲပြောပြော ၁ ကို သူရကိုပဲသတိရနေတယ်ဟုတ်”

“အေး ဟုတ်တယ် ဟာ”

“နင်တို့ နှစ်ယောက် ဒီတပါတ်အတွင်း ကိုသူရမပြန်ခင်ည တိုင်း အတူတူရှိနေပြီး၊

ဒီကနေ ကျမှ သူက ရန်ကုန်ပြန် သွားတော့လဲ... အင်းလေ.... လွမ်းလောက်စရာပါပဲ”

“နင်ကလဲဟယ်”

“ဘာနင်ကလဲ ဟယ် တာလဲ ၊ လွမ်းရင်လွမ်းတယ်ပေါ့ ၊ လွမ်းစရာတွေ ဖြစ်ရင်ဖြစ်ခဲ့ တယ်ပေါ့

ပြော ဘယ်လောက် ထိလဲ၊ အရင်တုန်းကတစ်ယောက်နဲ့ ထက်အခု ကိုသူရကဘာတွေ ဘယ်လိုသာလဲ”

“ကို ကငါ့ ကိုအရမ်းကြင်နာတယ်ဟာ..ပြီးတော့.... မိန်းမအကြောင်းကိုကောင်းကောင်းသိပြီး နားလည်မှုအပြု
ညှိဦးစားပေးမှုအပြည့်ရှိတယ်၊ ငါတို့ လိုနေတာက အဲဒါပဲမဟုတ်လား၊ အယုတ်စွဆုံးသူနဲ့ ငါ ဟိုကိစ္စလုပ်နေချိန်မှာ၊ သူ
ငါ့ကိုအရမ်းကြေနပ်စေတယ်၊ကြေနပ်မှု ကိုအရင်ရစေတယ်”

“နင့်ကို ကိုသူရ က အကုန်လုပ် ပေးသေးလား”

“အင်း”

“ဘယ်လိုနေလဲ၊”

“ကောင်းတယ်ဟာ၊ ငါသူနဲ့ အရမ်းကြေနပ်မှု ကိုရတယ်၊ပြည့်ပြည့် ၀၀ ခံစားရတယ်၊

ငါတို့ မိန်းကလေးတွေက အဲဒါကိုတော်ရုံနဲ့ မရခဲ့ဖူးဘူးဟုတ်၊ ကိုသူရက ငါ့ကို ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းမေးမြန်းပြောဆိုစေ

တယ်ပြီးတော့ ငါကြေနပ်စေ အောင်နည်းမျိုးစုံနဲ့ လုပ်ပေးတယ်

ငါ့အစေ့ကို သူ လျှာနဲ့ ကလိပြီး စောက်ခေါင်းဝကိုနုတ်ခ မိန်းနဲ့ တေ့စုတ်ပေးတာ ငါ ဘယ်လို မှကိုနေလို့ မရလောက်အောင်
ကော့လန်တက်လာတယ်၊ ငါ့ဟာထဲက အရေတွေစိမ့်ထွက်လာတာလူ ကလဲဘယ်လို မှထိန်းလို

မရအောင်ဖိလဲကောင်းတယ်ဟာ”

သူသူနဲ့ ပြောနေရင်းကျွန်မက အိပ်နေရာကထထိုင်လိုက်တယ်။

“အိုက်လိုက်တာဟာ .... ခုနကအိပ်ပေ ပျော်နေတော့ ပူလို့ ပူမှန်းမသိဘူး”

ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ကျွန်မ က ထပြီး စာကြည့်စားပွဲပေါ်က သောက်ရေသန့် ပုလင်းကို ယူ ဖန်ခွက်ထဲ ထည့် တခွက်သောက်
ရင်း....

မျက်နှာသူ တ်ပုဝါကို ယူလိုက်ပြီးသောက်ရေသန့် ပုလင်းကရေတချို့နဲ့ မျက်နှာသူ တ်ပုဝါ အစတဖက်ကို ဆွတ်ပြီးလည်ပင်းနဲ့
လက်ဖျားတွေကိုသုတ် ၊

အကျီလုန် ပြီး အတွင်းဖက်ရင်ဘတ်နေရာတွေသုတ်စေ တာ

သူသူက “လာ.. ငါလုပ်ပေးမယ်” လို့ ပြောတော့

ကျွန်မက သူ ကုတင်မှာ သူ ဘေးကဝင်ထိုက် လိုက်ရင်း

လက်ကမျက်နှာသူတ်ပုဝါ ကိုသူ ကိုပေးလိုက်တယ်

သူသူက “နေဦး”

ကျွန်မမျက်နှာသူတ်ပုဝါကို ယူပြီးထွက်သွားတယ်

ရေချိုးခန်းဖက်သွားပြီး မျက်နှာသူ တ်ပုဝါကို ရေစိမ့်ညှစ်ခဲပြီးတော့အခန်းထဲပြန်လာစေ တာ

ကျွန်မက တီရှပ်ကို နောက်ကြော ဖက်လှန်ပေး လိုက်တယ်။

သူသူက “ချွတ်လိုက်ပါလား၊ နင့် တီရှပ်က ချွေးတွေနဲ့” လို့ ပြောတော့

ကျွန်မလဲတီရှပ်ကို ချွတ် လိုက်တယ်။

ပင်တီအနက် ကလေး တထည်ပဲကျန် တဲ့ကျွန် မကိုယ်လုံးကို သူသူကရေပတ်တိုက်ပေး တယ်။

ကျောဖက်တိုက်ပြီးတာနဲ့၊
ရှေ့လှည့် လိုက် လို့ သူ့သူကပြောတာနဲ့၊
ကျွန်မလဲ သူ့ ဖက်ကိုမျှ ကံနာချင် ချင်လှည့်ပေးလိုက်တယ်။
သူ့သူက ကျွန်မရင်သားတွေကော တကိုယ်လုံးကိုရေပတ်သုတ်ပေးတယ်
ပြီးတာနဲ့ ကျွန်မ က ပရုပ်အေးပါတဲ့ပေါင် ဒါပေးကိုယူ တော့
သူ့သူက “ငါ လုပ်ပေးမယ်” ဆိုပြီးမျက်နှာသူ တံပုဝါကို ဘေးချ၊
ပေါင်ဒါပေးထဲကပေါင်ဒါတွေကို သူ့ လက်ဖဝါးထဲထည့်
ကျွန်မလည် ပင်းရင်ညွှန်တုတ် ကိုသုတ်၊ ကျွန်မကို နောက်လှည့် ခိုင်းပြီးနောက်ကနေ ကျောဖက်တွေကို သုတ်ပေးတယ်
ပြီးတော့ ....

ကျွန်မ ဂျိုင်းအောက်ကနေ သူ့ လက်နှစ်ဖက်ကိုလှည့်ပြီး
ကျွန်မနို့ တွေကိုဖွ ဖွကလေးဆုပ်နယ်ပွတ်ပေးရင်း
“နင့် နို့ တွေ တင်းနေတာပဲနော် ”

“နင် ကလဲ ၊ တင်းတယ်ဆိုပေမဲ့ နင် လောက် တော့ အံ့ က မကြီးဘူးလေဟယ်”
ကျွန်မက သူ့သူ့ လက်တွေ ဖယ်ပြီး သူ့ ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်လှည့် လိုက်တယ်။
ညဝတ်အင်္ကျီ ပေါ်ကနေသူ့သူ့ နို့တွေကို ကျွန်မလက် နဲ့ အုပ်ကိုငံ လိုက်ပြီး ၊

“ကြည့် ငါ့ထက် နင်က အံ့ကြီးတယ် ပြီးတော့နင့်ဟာကလဲ တင်းနေတာပဲလေ။
နို့ သီးတွေတော်တော် ထွက်သွားပြီလား ကိုသူစုတ် လို့။ ”
ဆိုတော့

“အဲဒီလောက်လဲထွက်ပါဘူး” တဲ့

ကျွန်မ က “ပြစမ်း”ဆိုပြီး သူ့ ညဝတ်ဂါဝန်ကိုလှန်လိုက်တယ်
အောက်မှာ ပင်တီရောဘရာပါမဝတ်ထားတော့၊

သူ့ တကိုယ်လုံး က အထင်းသား နို့ တွေကတင်းပြီး နို့ သီးထိပ်လေးတွေက ဘာပဲပြောပဲ ပြောကျွန်မ ထက်လှတယ်။မညိုဘူး
ပန်းရင့်ရောင်လေး

သူ့သူက သူ့ ညဝတ်ဂါဝန်ကိုအသာလေးပြန်ဆွဲ ချလိုက်ရင်း
“တော်ပြီ ငါအိပ်တော့ မယ်” လို့ ပြောပြီး သူ့ အိပ်ယာပေါ်လှဲလိုက်တယ်။

ကျွန်မ လဲ မျက်နှာသူ တံပုဝါကို ခြေရင်းမှ နေရာကျအောင်တင်လှန်း၊
ဘီရိုထဲက ညဝတ်အင်္ကျီ နဲ့ဘောင်းဘီကိုထုတ် ဝတ်နေတုန်း ၊
ကျွန်မ ဟင်းဖုန်းက အသံမြည်လာ တယ်။
ကို့ ဆီကဖုန်းဖြစ်မယ်ထင်တယ်။

ကိုင်လိုက်တော့၊ ကို ဆီကဖြစ်နေ တယ်၊
ကို့ အသံကြားရတာ နေခြည်ပျော် လိုက်တာ ကိုရယ်.....

ဘာလိုလိုနဲ့ ကို စင်္ကာပူကပြန်သွားတာ ၂ ပတ်ကျော်သွားပြီ၊
ရတနာပုံ အိုင်တီစီ တီဖွင့်ပွဲ အတွက်သွား ပြင်ဆင်နေရလို့ စင်္ကာပူကို မလာဖြစ်ပေ သေးဘူးတဲ့
တရုတ်ပြည်တစ်ခေါက်သွား မယ်၊ ပြီးရင် ပြင်ဦးလွင်နဲ့ ရတနာပုံဖက် မှာ ကြာမယ်လို့ ပြောတယ်။
ကိုကအလုပ် များနေတော့လဲ နေခြည်က နားလည်ရမှာပေါ့လေ ...

အရင် အပါတ်ထဲ က သူ့သူ့ ညီမ နှစ်ဝမ်းကွဲကောင်မ လေးတစ်ယောက် ရန်ကုန်က လာတယ်
သူ့လဲ သူ့သူ့ လိုပဲကျော ဝင်း တက်ဖို့ အတွက် စင်္ကာပူကို လာတာ
ရန်ကုန်မှာဒုတိယနှစ်တက်နေရာကနေ အေးဂျင့်နဲ့ စီစဉ်ခဲ့ တာလို့ ပြောတယ်
သူ့သူထက်နှစ်နှစ်ငယ်တယ်ဆိုတော့ ၁၉ နှစ်လောက် ပေါ့၊
လောလောဆယ် ကျွန်မ တို့ အခန်းမှာပဲ အတူနေစေတယ်၊
အိမ်ရှင်ကို သူ့ တစ်ယောက်စာ ပိုပေးလိုက်တယ်။
ခေါက်ကုတင် လေးတခုကို ကျွန်မတို့ ကုတင်နှစ်လုံးကြားထဲ ထိုးပြီး ပေးအိပ်တော့ ကုတင်ချင်းထိပြီး အိပ်ရာခြင်းက ကပ်နေတာ။

သူ့ နံမယ်ကမိုးပွင့်ဖြူတဲ့ သူ့ ကိုယ်သူကတော့ မိုး လို့ ပြောပြော တတ်ပြီး
ကျွန်မ တို့ ကသူ့ ကို မိုးမိုးလို့ ပဲခေါ်တယ်။
မိုးမိုးက ချစ်စရာလေး၊ ဖြူ နုနေတာပဲ. ..

သူသူကတော့ ကျွန်မ ကို အားနာတယ်၊
ရောက်ခါစနေ့ က မိုးရေချိုးခန်းဝင်နေချိန် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်တည်းရှိတုန်း
သူသူက ကျွန်မကို အားနာကြောင်းပြောလာတော့
ကျွန်မက “သူသူရယ် နင့်ညီမ ဟာ ငါ့ညီမပေါ့။”

“ငါနဲ့ သူနဲ့ က ညီအစ်မ တော်တယ်ဆိုရုံတော်တာ နှစ်ဝမ်းကွဲလောက်ပဲ တော်တာ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟာ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ငါ့ကိုအားမနာပါနဲ့။”

“မဟုတ်ဘူးနေခြည်ရ၊ နင်နဲ့ ငါနဲ့ ကဘာမဆို ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပြောပြီး
တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အိုးပင်းစတိုင်နဲ့ နေကြတာအသ ဘေးကျနေပြီမဟုတ်လား၊
အခု မိုးမိုး ရောက်လာတော့ ၊ ငါတို့ ကအကြီးလေ
တချို့ ကိစ္စတွေကို သူ့ ရှေ့မှာ ဆင်ခြင်သတိထားရတော့မှာဆိုတော့
နင် အနေနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘေးရင်ထိုင်ရတာ ကျဉ်းကျပ် မှာငါစိုးရိမ်တယ်။”

“နင်ကလဲ ဒီလောက်ကတော့ သူ့ ဟာသူ အဆင်ပြေသွားမှာပါ”

ကျွန်မ က အလုပ်နားတဲ့နေ့ သူသူ က ကျောင်း ပြီးတာနဲ့ အလုပ်ဆက် သွားရတော့
အခန်းထဲ ကျွန်မ နဲ့ မိုးမိုးပဲကျန်တယ်။

မနက်ပိုင်းကော်ဖီသောက် က် ၊ မိုးမိုးရန်ကုန်ကယူလာတဲ့ စားစရာနဲ့ ထမင်းနဲ့ စားလိုက်ကြပြီတော့
ကျွန်မက ကုတင်ပေါ်မှာ စာဖတ်ရင်း ကို ဆီက ဖုန်းကိုစောင့် နေတုန်း

မိုးမိုးက ကွန်ပြူတာ မှာ အင်တာနက်သုံးနေတယ်။

သူလဲ အခုခေတ် လူငယ်ထဲကတစ်ယောက်ဆိုတော့

သူ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဘဲတို့ ဘာတို့ ရှိမှာပေါ့။

သူသူပြောတာ ဘာတော့ မိုးမိုး မှာ ဘဲရှိတယ် ရန်ကုန်မှာ ပဲတဲ့။

ကို ဆီကဖုန်းလာတော့ကျွန်မ ပျော်လိုက်တာ၊

ကိုကပြောတယ်၊ ကျောင်းပိတ်ချိန်၊ အလုပ်ကလဲ ခန နားလို့ ရရင်

သူနဲ့ အတူ ရန်ကုန်ကို ခနအတူတူပြန်ပါလားတဲ့။

ကျွန်မ အကြားချင်ဆုံးစကားတွေ ပေါ့ကိုရယ်။ မေမေလဲ ဝမ်းသာမှာပဲကွန်မတို့ သွားရင်

ပြီးတော့ထုံးစံအတိုင်းပေါ့၊ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ဖို့ မှာတယ်။

ကိုနဲ့ ခဏလေးစကားပြောပြီးတော့ကျွန်မ ရေချိုးမလို့ ပြင်တယ်။

မိုးမိုးလဲ လာနေတာ သုံးလေးရက်ရှိပြီဆိုတော့ မိန်းကလေးအချင်းချင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အစိမ်းကြီးမဟုတ်ဘူး

သူ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ သွက်လက်ပေါ့ပါးပြီး ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းနေတတ်တဲ့စ တိုင်ရှိပုံရတယ်၊ သိတ်ပြီးရှိုတိုးရှုန် တန် မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်မ တီရှပ်နဲ့ ဘောင်းဘီတို့ကိုချွတ်ပြီး

ထမီကိုယူမလို့ ကုတင်ခြေရင်းဘီရိုဘေးကအဝတ်တန်းဆီလှမ်းတယ်၊

အခန်းလေးကကျဉ်းတော့ သူ ထိုင်နေတာ နဲ့ က ကပ်နေရော

မိုးမိုးကလှည့်ကြည့်ပြီး

“မမ ”

“ဘာလဲဟင်”

မိုးမိုးက သူသူ ကိုကျတော့ မသူ၊ ကျွန်မကို ကျတော့ မမ နေခြည် ၊

တခါတလေလဲ မမ လို့ ပဲခေါ်တယ်။

“မမ အင်တာနက်သုံးဖို့ ရှိရင်ပြောနော်၊ တော်ကြာ မိုးသုံးနေတော့

မမ လုပ်စရာတွေရှိနေရင် လုပ်လို့ မရပဲဖြစ်နေမှာစိုးလို့ ....”

“လောလောဆယ် မရှိပါဘူး မိုးမိုးသုံးပါ

ဘာလဲ .. ရန်ကုန်နဲ့ ချတ်နေတာ ပေါ့လေ၊

လွမ်းစရာလေး တွေပေါ့ ဟုတ်လား ....”

“မဟုတ်ပါဘူး မမ ရယ်”

“မိုးမိုး သုံးစရာရှိတာသုံး၊ မမရေချိုးလိုက်ဦးမယ်နော်”

ကျွန်မ ကပြောပြော ဆိုဆို ရေချိုးဖို့ ရေချိုးခန်းဖက်ကို ထွက်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မ ရေချိုးပြီးလို့ အခန်းထဲပြန်ဝင် လာတဲ့အချိန်မှာ

မိုးမိုးက သူကြည့်နေတဲ့ဝက်ဆို ကံတစ်ခုကို ကဗျာကယာပိတ်လိုက်တယ်။
စက်ထဲမှာက ကျွန်မနဲ့ သူ့တို့ နှစ်ယောက်က ဖေးဘရိတ်ထဲ ဟို ဝက်ဆိုက်တွေ ဆွေဖလုပ် ထားတာရှိတယ်။အဲဒါ မိုးမိုး
ဖွင့်ကြည့် မိတယ်ထင်တယ်။

မျက်နှာက တစ်ခုခု ကိုမလုံမလုံဖြစ်တဲ့ပုံစံ။
ကျွန်မ ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူကခေါင်းငုံ့ သွားတယ်။
သူ့ရှက်နေမှာစဉ်းလို့ စိတ်ပေါ့သွားအောင်ဖေးဖေး မမ လေး ပြောထားလိုက်အုံးမယ်..

“မိုးမိုး”

မိုးမိုးက ခေါင်းလေးငုံ့ နေရာကနေ အသာလေးမော့လိုက် ပြီး
ရှင် မမ

“ဖေးဘရိတ်ထဲမှာ ဝက်ဆိုက်တွေကို မမတို့ ဆွေဖလုပ် ထားတာရှိတယ်။ မိုးမိုးကြည့်ချင် တာကို ထုတ်ကြည့် လို့ ရတယ်။
လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖတ်ချင်တာ ဖတ် ကြည့်ချင် တာကြည့်။ အားမနာနဲ့
တချို့ ဟာတွေက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သိသင့်ထားတော့မမှားတဲ့ဟာတွေလဲရှိတယ်။

တကယ်လို့ မိုးမိုး သိချင်တာရှိရင်လဲမမကို မေး” လို့ ကျွန်မ ကပြောလိုက် တော့
မိုးမိုး က ရှက်ကုံးရှက်ကန်းလေး ပြုံး ပြုံး ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။
ကြည့်စရာရှိတာကြည့် နေဦး။ မမ အဝတ်လုံလုံ ကံဦးမယ် လို့ သူ့ ကိုပြောပြီး
ကျွန်မ က ခြုံထားတဲ့မျက်နှာ သူတပ်ပုဝါ ကို တန်းမှာလှန်း.....

သူ့ ကိုကျောပေးပြီး ဘရာကိုယူ ထမိရင်လျှားထားတာကို ဖြေပြီး ဘရာနှင့်ပင် တီကိုဝတ်
တီရှပ်နဲ့ ဘောင်းဘီတိုကိုဝတ်ပြီး ထမိကိုတန်းမှာလှမ်းရင်း သူ့ ကိုကြည့် လိုက်တော့ ...
မိုးမိုး က ကျွန်မကို ငေးကြည့်နေရာကနေ ကွန်ပြူတာ ဆီ မျက်လုံးက ပြန်ရောက်သွားပြီး
ဖေးဘရိတ်ကို ကလစ်လိုက် ပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ် နေတော့ ကျွန်မကပဲ
မိုးမိုး .. အဲဒီအထဲမှာ ငွေချသစ္စသပွသပ ဆိုတာကြည့် လိုက် ဆိုတော့
မိုးမိုးကရှာပြီး ကလစ်လုပ်လိုက်တယ်။

“ အာ... ဘာတွေလဲ မမ ”

“ ကိုယ့်ဟာကိုယ်စိတ်ဖြေတဲ့အခါ သုံးတဲ့ အထောက်အကူ ပြုပစ္စည်းတွေပေါ့။
သယု လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ နထွသယု လို့ ခေါ်တာ၊ ကြားဖူးတယ်ဟုတ်။

“အင်း ရန်ကုန်မှာ တုန်းကတော့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ပြောတာကြားဖူးတယ်။ မြင်တော့မ မြင်ဖူးဘူး။”

“အဲဒီ ဆိုက်တွေ တွေ တော့မထူးဆန်းနေဘူးလား”

“အင်း... ဟိုလေ.. တမျိုးကြီးပဲ ၊ အဲဒါတွေ ဒီမှာပေါ်တင်ကြီးကြေငြာရောင်း လို့ဝယ်လို့ ရလား”

စလုံးမှာက တော့ သိပ်ပြီး အထူးအဆန်းမဖြစ်ကြဘူး”

“ဝယ်တဲ့သူတွေကောရှိရဲ့ လားမသိဘူး၊ ဘယ်လိုဝယ်လဲမသိဘူးနော် ရှက်စရာကြီး
ပြီးတော့ဘာတွေ မှန်းလဲမသိဘူးစုံနေတာပဲ”

“မိုးမိုး လဲ ဘဲ ရှိတာပဲ မမ တစ်ခုမေးမလို့ ရမလား”

“မေးလေ မမ ရပါတယ်”

“အဲဒီကိစ္စနဲ့ တချို့ ဖီလင်ကို သိမှာပေါ့ ဟုတ်လား”

ကျွန်မ က တည့်တည့်ပဲ သူ့ ကိုပြောခဲ့လိုက်တော့ ....

“မမ ကလဲ”

“ဘာလဲ ရှက်စရာမှမဟုတ်တာ၊ ဘဝပဲ အားလုံးကအရွယ်ရောက်တော့ ဖြစ်လာကြတာ ပဲ
ဖီလင်ဖြစ် ဖူးတယ်ဟုတ်”

မိုးမိုး က မျက်နှာလေးပန်းရောင်သန်းပြီး အသာလေး ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။

“မမတို့ လဲဖြစ်တာ ပဲ၊ တချို့က ဘဲနဲ့ တွေ့ တယ် ထိတယ် .....

တချို့ကလဲ မလွတ်လပ်တ ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် ၊ အခြေအနေမပေးလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် စ်
ဘဲနဲ့ တွေ့ ထိဖို့ အခွင့်အရေးမရပေမဲ့ စိတ်ကူး မိလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် စ်၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖီလင်ဖြစ် တာကို ဘာမှမလုပ်
ပဲဒီအတိုင်းနေလိုက်ကြရတာရှိသလို

တချို့ကလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်တနည်းနည်းနဲ့ ဖြေသိမ့် တယ်။

နိုင်ငံခြားတွေမှာကတော့ အခုလိုဆို င်တွေကနေ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဖြေသိမ့်ဖို့ အတွက် အထောက်အကူ ပြု ပစ္စည်းတွေ စီဒီတွေ၊

စာအုပ်စာတမ်းတွေကိုရောင်းတာရှိတော့ ဝယ်ကြည့်တယ် ဖတ်တယ် ဝယ်သုံးကြတယ်”
ကျွန်မက ပြောပြီးမိုးမိုးမျက်နှာကိုကြည့်နေတယ်။ မိုးမိုးက ကွန်ပျူတာပေါ်က မိုက်ဘရေတာကြောင့် ဘဲကို သေချာကြည့်နေတယ်။

“မိုးမိုး”

“ဘာလဲဟင်မမ”

“ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဖြေသိမ့်ဖူးလား”

မိုးမိုးက မပြေပဲခေါင်းကြီး ငုံ့ထားတုန်း

ကျွန်မက သူ့လက်ကလေးကိုအသာလေးကိုင်လိုက်ပြီးတော့

ရှက်စရာမှမဟုတ်တာ ညီမရယ်၊ မမတို့လဲလုပ်တာပဲ”

အဲသလိုပြောလိုက်တော့ သူက ခေါင်းငုံ့ထားရာကနေ ကျွန်မမျက်နှာကိုမေ့ကြည့်လာတယ်

ကျွန်မက ပြုံးပြီး အသာလေးခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်ရင်း

“မရှက်နဲ့ နော်၊ အတူတူပဲဟုတ်” လို့ မေးတော့

မိုးမိုးက “အင်း” တဲ့ မပွင့်တပွင့်ဖြေတယ်။

ကျွန်မက “မမ ဘာကြောင့် အဲသလိုမေးလဲဆိုတော့ .....

အခု ဒီအခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ မမတို့ သုံးယောက်အတူနေကြတယ်ဟုတ်၊ လူဆိုတာကတ ခါတလေ

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာခံစားချက်တွေဖြစ်လာတတ်တယ်။ အဲသလိုဖြစ်လာချိန်

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်က မပွင့်လင်းဘူး ရှက်နေမယ် ဆိုရင် နေရာကျဉ်းကျပ်ပြီး စိတ်ထဲကိုယ်က မသိလိုက်ပဲနဲ့

ဖြစ်လာတဲ့ အလိုမကျမှ လေးတွေဖြစ်လာရင်၊ အတူနေသူအပျင်းချင်းစိတ်ထဲကတော့ ဘက်ကဆဖြစ် တတ်တယ်လေ။

အခုလိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ သဘာဝအတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြော ထုတ်ဆိုထုတ် ပြီး နေကြ၊ နားလည်မှုရှိကြတဲ့အခါ

ကျတော့စိတ်ထဲမှာပေးပါးသွားပြီး၊

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခလုပ်တိုက်စရာမလို၊

လျှာနဲ့ သွားကိုက်မိသလိုဖြစ်စရာမလိုတော့ ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား၊

မမပြောတာ လူ့စိတ်သဘာဝနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထား အရပြောတာပါ။

ခေတ်ကာလနဲ့ နေရတဲ့အနေအထားအရပြောတာပါ

ဟိုကိစ္စခံစားမှုကို အဓိကရယ်လို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊

အဲဒီကိစ္စက မဆိုင်ဘူးရယ်လို့ လဲမဟုတ်ဘူး၊

အဲဒီအကြောင်းတရားတွေက အဓိကနေရာမှမဟုတ်ပေမဲ့၊

အရေးတကြီးတခုအနေနဲ့ ဆိုင်တယ်။ တခါတလေ မမနဲ့ သူ့နဲ့ ဆိုရင် ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ဘာမဆိုပြော ထုတ်ပြီး

ခံစားချက်ချင်းဖလှယ်ကြတယ်။ ရင်ဖွင့်ကြတယ်။ ဘာမှမကျန်ဘူး မရှက်စတမ်းပဲ။

အဲသလိုရင်ထဲကပြော ထုတ်အံထုတ် လိုက်တော့ ပေါ့သွားတယ်။

အခု မိုးမိုးလဲ ဒီအတိုင်းပဲ

အခု အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ မမရယ် မိုးမိုးရယ် သူ့သူရယ် သုံးယောက်တည်းပဲ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် နေတာ

တခါတလေ ကိုယ့်မှာ ခံစားချက်တခုရှိမိမယ်၊ ဘာမဆိုပေါ့၊ ဟိုဟာလဲပါတာပေါ့

အဲဒီအခါကျရင်၊ စိတ်ထဲရှိတာကို ပြောထုတ်လိုက်၊ ခံစားပစ်လိုက်။

မိုးမိုးအနေနဲ့ အခုအချိန်က စပြီး မမတို့ကို အင်မတန်ပွင့်လင်းရင်းနှီးစွာပြောဆိုတိုင်ပင် လို

ရတဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လိုသဘောထားပေါ့နော်”

လို့ ကျွန်မက ပြောလိုက်တော့ မိုးမိုးက ပြုံးပြီးခေါင်းလေးငြိမ့်ပြတယ်။

“သူ့ဘဲ ကိုသူနဲ့ ကော... တွေ ပြီးပြီလား”

တွေ ပြီးပြီ၊ မိုး ကိုလေယာဉ်ကွင်းမှာ မသူနဲ့ အတူ လာကြိုတယ်လေ

ပြီးတော့ တနေ့က ထမင်းအတူစားကြတယ်”

“မမ ဟိုလေ မိုးတခုပြောမလို့”

“ဘာလဲ”

“မသူကပြောတယ် စနေနေ ညနေကျရင် သူ မအားဘူးတဲ့ ကိုသူနဲ့ ချိန်းထားတယ်တဲ့”

“အော် ဟုတ်လား မမ က စနေနေ အလုပ် ပြန်နောက် ကျမယ်၊ မိုးမိုး ဆာရင်ကြိုစားထားနင့်ပေါ့။

မိုးမိုးမှာအခန်းသော့တစ်ခု သူ့လုပ်ပေးထားပြီးပြီမဟုတ်လား”

“အင်း... ရှိတယ် မသူ ပေးထားပြီးပြီ မမ” မိုးမိုးကပြောရင်းနဲ့ ကွန်ပျူတာ ဘဲကိုပိတ်မ လို့ လုပ်တော့

ကျွန်မက

“မပိတ်နဲ့ မမ ဆက်သုံးမယ်”

“မိုး ရေချိုးလိုက်ဦးမယ် မမ”
 မိုးမိုးက သူ့ ကုတင်ခြေရင်းမှာတင်ထားတဲ့ ထမီကိုယူ
 တီရှပ်ကိုချွတ်ပြီး ထမီရင်လျှားမလို ပြင်တယ်
 အသားရောင်ဘရာလေးနဲ့ သူ့ ရင်လေး မို့ မောက်နေတ လေးကိုကျွန်မ ငေးကြည့်နေတာမြင်တော့
 တဖက်ကိုလှည့် ကျွန်မ ကိုကျောပေး ပြီး ဘရာချိတ်ကို ဖြုတ်မလို လုပ်တယ်
 ကျွန်မ က သူ့ နားသွားပြီး “မမဖြုတ်ပေးမယ်လို့” ပြောရင်း
 သူ့ နောက်ကျော ဘက် ဘရာချိတ်ကို ဖြုတ်ပေးလိုက်တယ်။
 မိုးမိုး ရေချိုးမလို ထွက်သွားတော့
 ကျွန်မလဲ ကွန်ပျူတာ ရှေ့ ထိုင်လိုက်တယ်.....
 အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် စာဆက်ရေးဖို့ နောက်ကျနေတာ ခွင့်လွှတ်ကြပါလို
 အရင်တောင်းပန်ပါရစေရှင်။
 မကြာမှီ နေခြည့်စတိုရီကို ဆက်ရေးပါမယ်။

စာဖတ်သူများကို လေးစားလျက်
 နေခြည့်

ကိုရယ် နေခြည့်ကို ဘာလို ဒီလောက်တော့ င်စိုက်ကြ ည့်နေတာလဲ လို့.....
 အခုလို ကို မျက်နှာက ပြုံးပြီး နေခြည့်တကိုယ်လုံးကိုစိုက်ကြည့်နေတော့ မနေတတ်တော့ ?ဘူး .....
 ကို အနမ်းတွေကကျွန် မနဖူးကိုယုယုယယနမ်းရာကနေ.....
 ကို လက်တွေက ကျွန်မကိုယ်လုံးနေရာအနံ့ ပဲ..... .
 အား....

ကျွန်မ နို့တွေကို ကိုလက်နဲ့ အသာလေး ဆုပ်နယ်ပေးရင်း နို့သီးထိပ်တွေကို လျှာနဲ့ ယက်ပေးလိုက်တဲ့အ ချိန်
 ကျွန်မတကိုယ်လုံး မနေတတ်တော့ဘူး ကျွန်မလက် က ကိုလီးကို အသာလေးကိုင်လိုက်မိတယ်။
 လက်ထဲမှာ နွေးပြီးမာနေပေမဲ့ နူးညံ့တဲ့ အထိအတွေ့ ရှိတဲ့ကို လီးကြီးကိုကိုင်ရတာအားရလိုက်တာ
 ကိုက ပက်လက်အိပ်ပြီး ကျွန်မ ကိုယ်ကိုသူ့ အပေါ် ပြောင်းပြန်ဖြစ်အောင် ဆွဲမပေးတော့
 ကျွန်မလဲအ လိုက်သင့် ကို အပေါ် ပြောင်းပြန်ခွင့်လိုက်တယ်
 မျက်နှာရှေ့ ရောက်နေတဲ့ ကို လီးကို လက်က အားပါးတရ ဝှင်းတိုက်ပေးရင်း ထိပ်ကိုငုံပြီး စုပ်လိုက် တယ်
 စုပ်နေရင်း လျှာနဲ့ ကလိတယ်
 ကို ပါးစပ်က အသံထွက်လာ တယ်
 အား ... ကောင်းတယ် ... အား ...

ကျွန်မစိတ်ထဲ ကို အသံကြောင့် ဖီးလ်ပိုဖြစ် လာတယ် စောက်ပတ်ထဲ ကစိုလာတယ်
 ကိုက ကျွန်မ ဖင်ကို ကိုင်ပြီး သူ့ မျက်နှာနဲ့ ဘေးကိုဆွဲကပ် လိုက်တယ်
 ကို ပါးစပ်က ကျွန်မ စောက်ပတ်ကို ကမ်းစပ်ပေးနေတယ်
 စောက်စိတ်ကို ကိုလျှာနဲ့ ယက်လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်မ စောက်ပတ်တ ခုလုံး ဖီးလ်ဖြစ်သွားတယ်။
 ကိုလီးကို ကျွန်မ အားပါးတရစုတ်ပေးနေချိန်မှ ဘ
 ကိုက ကျွန်မစော က်စိနဲ့ စေ ဘက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ယက်ပေး စုတ်ပေးနေတယ်
 ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် အခုအချိန် မှာ 69 လုပ်နေကြတာ ဘ။
 ကောင်းလိုက်တာကိုရယ်
 ကျွန်မ စောက်ပတ်ထဲ အရမ်းကောင်းလာပြီ
 ကျွန်မ မနေနိုင်တော့ဘူး ကို လီးကို ဝှင်းတိုက်ပေးရင်း ....
 ကို ဘောကို ကျွန်မလက် နဲ့ ဖွဖွလေးဆုပ်ပေး ပွတ်ပေးမိတယ်
 ကို လျှာက ကျွန်မ စောက်ပတ်အ ကွဲကြောင်း ရော စောက်ခေါင်းအဝကိုပါ ကလိနေတယ်။
 ကောင်းတယ် ကိုရယ်... ကျွန်မ ပြီးချင်လာပြီ

အား .....
 ကိုက ကျွန်မ ကို အသာလေးပက်လက်လန် လိုက်တော့
 ကျွန်မက အလိုက်သင့် ကလေး ခြေကိုမြေ ဘက်ပြီးကားပေး ထားလိုက်တယ်
 ကိုက ကျွန်မပေါ် င်ကြားထဲ နေရာယူလိုက်ပြီး လီးကို ကျွန်မစော က်ခေါင်းဝမှာတော့လှိုက်ရင်း

အသာလေးဆောင်ထဲ လိုက်ချိန်၊ စောက်ရေစိုပြီးတောင်နှင်၊ နေပြီးသား ကျွန်မစော က်ခေါင်းထဲ ကို လီးဝင်သွားတဲ့အရသာကို
 ကျွန်မ ခံစားလိုက်ရတယ်၊
 အား ကို ရယ် ကောင်းတယ်
 ကိုက ပြေးပြေး နဲ့မှန်မှန် စဆောင်ပေးရင်း ကျွန်မ နို့တစ်ဖက် ကိုလှမ်းစိုနေတယ်
 ကျွန်မက ကို ခါးကို ခြေနှစ်ဖက်နဲ့ ခွဲဖက်ထားလိုက်ပြီး ဖင်ကိုကော့ ပေးလိုက်တယ်
 ကို ဆောင်လို့ချက်က ပြင်းလာချိန်၊ ကျွန်မ ဖင်ကလဲကော့ ကော့တက်လဲ ခမိတယ်
 ကောင်းလိုက်တာကို ရယ်
 အား လိုးပေး၊ ကောင်းတယ်ကို
 ကျွန်မပါးစပ်ကအသံတွေက ဗလုံးဗထွေးနဲ့ လိုး ကိုရေ လိုး အား .....
 ကို ကိုကျွန် မတအားဖက်မိတယ်၊
 ကိုရယ်ကောင်းတယ် လိုးပေး အား ကောင်းတယ် လို့အော်ရင်း ကို တကိုယ်လုံးကို ဖက် ပြီး
 ကို ရင်ဖတ်တွေကို ပြန်ပွတ်ပေးမိတယ်
 ကိုက ကျွန်မ ကိုဆောင် လိုးနေရင်းနဲ့..... ..ကောင်းတယ်
 အား ....ပြီးတော့မယ်
 နေခြည်လဲပြီးတော့မယ် ကို ဆောင်ပေး
 ကိုလိုးမယ်နော် အသကုန်ဆောင့် လိုးပစ်မယ်နော်
 လိုးပါ ကိုရယ် နေခြည်အရမ်းကောင်းနေပြီ
 ပြီးတော့မယ် ပြီးတော့မယ်
 ကျွန်မ တကိုယ်လုံး တုန်တက်ပြီးစောက်ခေါင်းထဲက အရေတွေ ထွက်သွားတာကိုခံစားလိုက်ရတယ်
 ကို ကို တအားဖက်ပြီးစောက်ပတ်ကိုကော့တင် ပစ်လိုက်တယ်
 ကိုက လည်းလရေတွေကျွန်မ စောက်ပတ်ထဲ ပန်းထည့်လိုက် ပြီးတော့
 ဘေးကိုလိုမို့ ချလိုက်ပြီး အသက်ပြင်းရှူနေချိန်
 ကျွန်မ က ကို ဖက်ကိုလှ ညှိပြီး ကို ရင်ကို လက်နဲ့ ကိုင်ပွတ်ပေးမိတယ်
 ပွတ်နေရင်းနဲ့ ကို ရင်က ဖောင်းလာပြီး ရင်သားတွေကြီးလာသလို
 ပြီးတော့ ကို အသံက မောသံကနေ အသက်ရှူပြင်းသံကယောကျ်ားတစ်ယောက်အသံမဟုတ်တော့ပဲ
 မိန်းကလေး အသံဖြစ်လာ သလိုလို
 လက်ထဲမှာလဲ ကျွန်မလိုပဲ မိန်းကလေးနို့ ကို စမ်းမိနယ်မိသလိုလိုဖြစ်ရင်း .....
 ကျွန်မ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့် လိုက်တော့ ....

အမှောင်ထဲ ဆိုပေမဲ့ အခန်းပြုတ်တင်းကဝင်လာတဲ့ ခပ်မိုန့်မိုန့် အလင်းရောင်လေး မှာ
 ကျွန်မက ကျွန်မအိပ်ယာကနေ ကုတင်ချင်းထိကပ်ရက်ဖြစ်နေတဲ့ မိုးမိုး အိပ်ယာပေါ်ကိုရောက်ပြီး
 မိုးမိုး ကိုဖက်ပြီးခွဲထားတယ်
 ပြီးတော့ လက်က မိုးမိုး အကျီထဲကိုနှိုက်ပြီး မိုးမိုးနို့လေးကိုကိုင်ပြီး နယ်နေတယ်
 မိုးမိုးကကျွန်မ ကိုအသာလေး ပြန်ဖက်ထားတယ်
 ကျွန်မ ညအိပ်ဝတ်စုံမှာချွေး တွေနဲ့ ရွဲနေပြီး ပင်တီ ရော ဘောင်းဘီခွဲမှာစိုနေတယ်
 မိုးမိုးကိုကြည့်လို့တော့ သူ့ ညအိပ်ဂါဝန်က လန်တက်ပြီး အောက်ပိုင်းမှာ ပင်တီလေးပဲကျန်နေတာ ကို
 မှန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်အောက်မှာ မြင်ရတယ်
 ကျွန်မကရုတ်တရက်လက်ကို ပြန်ရုတ်လိုက်ပြီး
 “ငါ ယောင်သွားတယ်ထင်တယ်” လို့ ပြောရင်း ထထိုင်လို က်တယ်
 မိုးမိုးက ဘာမှမပြော သူ့ အကျီလေးကိုအသာလေးဆွဲချလိုက်ရင်း သူလည်း ထထိုင်လို က်တယ်
 “ငါ နင် ကို ယောင်ပြီး ဘာလုပ်မိလဲ မသိတော့ဘူး”
 “မိုးလဲမသိဘူး မမ အိပ်ပျော် နေတုန်း ဟိုဒင်းအိမ်မက် မက်နေသလို လို
 နောက်ပြီး ဟိုလေ မမ က လာပြီးမိုးမိုး ရင်ကိုလာပွတ်ပေးကိုင်ပေးနေတာ
 တကိုယ်လုံးကိုလဲအတင်းဖက်ထားတယ်
 ပြီးတော့မမ ယောင်ပြီးပြောနေတာ”
 “ဘာတွေပြော နေလဲဟင်”
 “မမ တကိုယ်လုံးလဲ တုန်ယင်နေတယ် ပြီးတော့ကော့တင်လာတယ်
 ပြီးတော့ ဟိုလေ...ဟိုဟာ လုပ်ပေးလို့ လဲပြောတယ်”
 ကျွန်မ ကုတင်ပေါ်ကနေထပြီး စားပွဲ ဆီကိုသွား
 ရေပုလင်းထဲကရေကိုဖန်ခွက်ထည့်ပြီးသောက်လိုက်ပြီးတော့ နောက်တခွက်ထည့်ပြီးမိုးမိုးကိုပေးလိုက်တယ်

မိုးမိုးက ရေခွက်ကိုယူသောက်လိုက်ပြီး ကျွန်မကို ကြည့်နေတော့
ကျွန်မက ဆောရီးနော်မိုးမိုး လို့ ပြောတော့ သူကဘာမှမပြောပဲ ခေါင်းလေးငြိမ်ပြပြီး ငုံ့ သွားတယ်။

တကယ်တော့ ဒီညက သူ့သူ ပြန်မအိပ်ဘူး၊ အခန်းထဲမှာကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်တည်းပဲ။
သူ့သူကအရင်အပတ်မိုးမိုး ရောက်ပီးခါစကလည်း ပြန်မအိပ် တာများတယ်။
အခု တစ်ပတ်လဲ စနေနေ့ ညဖက်ဆိုရင်သူ့သူ ကပြန်မအိပ်ဘူး ၊
အရင်အပတ်တုန်းက မိုးမိုးနဲ့ ကျွန်မ နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ညဖက်တွေမှ ၁ အင်တာနက်သုံးရင်း
ဝက်ဆိုက်တွေ အကြောင်း ပြောရင်းက တော်တော် ရင်းနှီးပွင့်လင်းပြီး
မိုးမိုးက ကျွန်မကို သူ့ အကြောင်းလေးတွေရင်ဖွင့်ထားတာရှိတယ်လေ.....
အခုလဲ ညဦးတုန်းက အဲသလိုပဲ ဟိုအကြောင်းပြော ဒီအကြောင်းပြောဖြစ်ရာက
ရန်ကုန်မှာ တုန်းက ဒီဗွီဒီကားတဟိုကားချို့ သူ့ သူငယ်ချင်းဆီကရလို့ ကြည့်ဖူးခဲ့တဲ့အကြောင်း နှင့်
သူ့ဘဲနဲ့ သူ့ ချိန်းတွေ ကြတဲ့အကြောင်းကိုပြောပြ ခဲ့ဖူးတယ်။
သူ့ဘဲနဲ့ သူ့က လက်ထပ်ကြ ခင် မလွန်ကြူးမိအောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ ကတိတွေပေးထားကြတဲ့အကြောင်း

ဒီကနေ့ ကျတော့ ညဦးမှာ အင်တာနက်က ဒေါင်းလို့ တံလုပ်ထားတဲ့ ကားတိုလေးတွေ ကျွန်မတို့ အတူကြည့် ကြရင်း
အပြန်အလှန် မေးကြရင်းက ကိုနဲ့ ကျွန်မတွေ့တဲ့အခါ ဖြစ်ပုံတခဉ့်ကို သူ့ကိုပြော ၊
သူကလဲ သူ စင်္ကာပူကို လာခါနီးတုန်းက လွတ်လွပ်လ ပီလပ် ၂ ခါတွေ ဖြစ်တာ၊
ပထမတခါမှာ သူ့ဘဲနဲ့ သူ့ လက်နဲ့ အပြန်အလှန်လုပ်ပေးခဲ့ကြဖူးပြီး
ဒုတိယတခါမှာသူက စုတ်ပေးခဲ့ပြီး၊ သူ့ဘဲကသူ့ စောက်ပတ် ကို ယက်ပေးဖူးခဲ့တဲ့အကြောင်း
လိုးတော့မလိုးဖြစ် အောင်အတတ် နိုင်ဆုံး ထိန်း ခဲ့ကြတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို ပြောပြတယ်။
နှစ်ယောက်သား ပွင့်လင်းကုန်ကြတော့ ၊ တချို့ဟာဆိုရင် သူက သူ့ဖီလင်လေးတွေ ကိုပြော၊
ကျွန်မ ကလဲကျွန်မ ဖီလင်လေးတွေကိုပြော ၊ သူ့ကုတင်နဲ့ ကျွန်မကတင်ကပူးနေတော့
အိပ်ယာပေါ်မှာလှဲနေရင်းစကားပြောပြီး အိပ်ပျော်ရာက
ကျွန်မက ခုနကအိမ်မ က်ကိုမက်ပြီး သူ့ကို သွားကိုင်မိတာ .....

မိုးမိုးက ငြိမ်နေတာနဲ့ ကျွန်မက ကုတင်ပေါ်ပြန်ထိုင် လိုက်ပြီး
“ဘာတွေစဉ်းစားနေလဲမိုးမိုး” လို့ မေးတော့
“ဘာမှမစဉ်းစားပါဘူး၊ ခုနက မိုးမိုးလဲယောင်နေတာပြန်စဉ်းစားမိတာပါ”
“ဘာတွေယောင်နေတာလဲ”
“အိမ်မက်ပါ မမရယ်၊ ဟိုလေ မောင်က မိုးမိုးကို ဖက်နမ်းသလိုလို ရင်တွေလာကိုင်သလိုလိုနဲ့
မမ လာကိုင်တာ ကို ခံရတော့ အိမ်မက်ထဲ မှာ မောင်ကပဲလဲ ၁ကိုင်နေသ လိုဖြစ်နေ တာ”
“မမမေးမယ်နော် ..... ညဦးတုန်းက ငါတို့ နှစ်ယောက်
အင်တာနက်က ဟိုကားတွေကြည့်ပြီးတော့
အိပ်ရာဝင်မှာဟိုစဉ်းစား ဒီစဉ်းစားပြီးဖီးလ် ဖြစ်သေးတယ်ဟုတ်”
“ဟုတ်မယ်ထင်တယ် တမျိုးကြီးပဲ”
“တကယ်ဆို အဲသလိုဖီးလ်ဖြစ်ရင် လုပ်လိုက် သင့်တယ်
မလုပ်ပဲနေ တော့လူက ချုပ်ထားသလိုဖြစ်ဖြစ်နေတာ”
“ဟင် .. မမ ကလဲ ရှက်စရာကြီး”
“ရှက်စရာမဟုတ်တော့ပါဘူးဟာ၊ ဖြစ်တယ်ဟုတ်
ဘဲက ယက်ပေးတုန်း မိုးမိုး ဘယ်လိုခံစားရလဲ”
“တမျိုးကြီးပဲမမ၊ ကောင်းတာကတော့ အရမ်းကောင်းတယ် ”
“ဒါတောင်ယက်တာပဲရှိသေးတာနော်၊ မမတို့လို နှစ်ယောက်သား ဟိုဒင်း ပြီးပြီဆိုရင်တော့လား
စွဲသွားလိမ့်မယ်
အခု ငါဆို အဲဒီဖီးလ်ကို အရမ်းကို တမ်းတမိတာ ....
ကိုက ဘာလိုလိုနဲ့ စင်္ကာပူမလဲ ၁တာ နှစ်လထဲရောက်နေပြီ
တခါတလေ အရမ်းကိုဖီးလ်ဖြစ်တယ်၊ စိတ်ကမထိန်းနိုင်တော့ လက်နဲ့ ပဲလုပ်နေရတာ
ညဦးကလဲ အရမ်းဖီးလ်ဖြစ်ပြီးဘာမှမလုပ် ပဲအိပ်တော့

စိတ်ထဲထဲစွဲလန်းနေတာတွေကအိမ်မက်ထဲ မက်ပြီးယောင်ကုန်တာ”

“မမ”

“ဟင်...”

“မမ လုပ်ချင်လို့...လာ၊ မိုးမိုး အပြင်ခနထွ က်ထိုင်နေ ပေးမယ်လေ၊လုပ်ချင်လုပ်လိုက်ပါလား”

“မလုပ်တော့ ပါဘူး၊ ခုနက အိမ်မက်ထဲ မှာပြီးသွားတယ်”

“ဟင် .. အိပ်မက်ထဲ မှာပြီးသွားတယ် ဟုတ်လား”

“အင်း အိပ်မက်မကံ့ပြီး တော့ ပြီးသလိုခံစားလိုက်ရတာ ...

မိုးမိုးကော စိတ်ကိုမထိန်းထားနဲ့လေ လုပ်ချင်လုပ်လိုက်ပါလား”

“ဟာ မမ ကလဲ၊ ရှက်စရာကြီး”

မိုးမိုးက ရှက်နေတော့ ကျွန်မက သူ့ကိုအသာ လေးလှမ်းဖက်လိုက်ပြီး

“လာ မမ ကူပေးမယ်မရှက်နဲ့နော်” လို့ ပြောလိုက် ရင်း

သူ့ ညဝတ်အင်္ကျီခါးအောက်ကနေ လက်ကိုအသာ လေးထိုးလိုက်တယ်

မိုးမိုးက ကျွန်မရင်ခွင်ထဲမဝီကျလာတဲ့ အချိန် ...

ကျွန်မကမိုးမိုး နို့လေးတွေကိုအင်္ကျီထဲမှာပဲဖွဖွလေးကိုပွတ် ပေးတယ်

ပွတ်နေရင်းကနေ သူ့ ညဝတ်အင်္ကျီကိုပင့်တင်ချွတ်ပေးလိုက်ရင်း

သူ့ကို ပက်လက်အိပ်ခိုင်းလိုက်တယ်

ပက်လက်ဖြစ်နေတဲ့ မိုးမိုးနို့လေးတွေကို ကျွန်မက အသာလေးပွတ်ပေးနေရင်းကနေ

ငုံ့ပြီး နို့သီးထိပ်လေးတွေကိုလျှာ နဲ့ ကလိ နှုတ်ခမ်းနဲ့ စုတ်ပေးလိုက်တော့

မိုးမိုး ပါးစပ်က ညှီးသံလေးထွက်လာပြီး ဖီးလ်တက်လာတယ်

ကျွန်မက သူ့ လက်ကို ယူပြီး သူ့ ဘောင်းဘီထဲထိုးထည့်ပေးလိုက်တော့

စောက်ဖုတ် ကို သူ့ဟာသူပွတ်နေတယ်

နောက်တော့ ကျွန်မ က သူ့ ဘောင်းဘီ ကို အသာလေးချွတ်ပေးလိုက်တော့

မိုးမိုးကလဲ ဖင်လေးအလိုက်သင်ကြေ ပေးတယ်။

ပေါင်ကိုနဲ့လေးကားစေပြီး သူ့ စောက်ဖုတ် ကို ကျွန်မလက် နဲ့ အသာလေးအုပ်ပြီးဖွဖွလေးပွတ်ပေးတယ်။

သူ့ စောက်စေ့ ကိုကျွန်မ လက်ချောင်းနဲ့ အသာလေးပွတ်ပေးတဲ့အခါ မိုးမိုး က မျက်စိလေးမှိတ်ပြီးငြိမ်ခံရင်း

အသံလေးမသိမသာ ထွက်လာပြီး စောက်ဖုတ် က ကော့ကော့တ က်လာတယ်။

ကျွန်မလက် က သူ့ စောက်စိလေးကိုအသာလေးပွတ်ရင်း

ကျွန်မနုတ်ခမ်းတွေက သူ့ နို့ တွေ ကို နမ်းပေး၊

နို့ သီးထိပ်လေးတွေကို လက်ချောင်းလေး နဲ့ဖိပေး ပွတ်ပေး၊

နို့ ကို အသာလေး ပွတ်ပေးနယ်ပေး တာတွေကို လုပ်လိုက် တော့၊

မိုးမိုးကပေါင်လေးကိုကားထားရာကနေ

ကော့ကော့တ က်လာရင်း

မိုးမိုးလက်တွေက ကျွန်မလက် ကိုတချက်တ ချက်လာဆုပ်လိုက်

အိပ်ယာခင်းကိုဆုပ်လိုက်ဖြစ်နေ ရင်း အသံလေးထွက်လာတယ်

အား...

အင်း...

မမရယ်.. ..

ခနလေးကြာတော့ မိုးမိုး စောက်ပတ်ကို ကော့ တက်လာရင်း ပြီးသွားတယ်။

မိုးမိုးမျက်နှာမှာ ဝ ပြီးသွားတဲ့ဖီလင်ကြေနှပ်တဲ့ ပုံစံနဲ့ နှမ်းလျှာတဲ့ပုံစံ ထွက်နေချိန်၊
ကျွန်မက သူ့ နဖူးလေးကိုနမ်းပေးပြီး၊

“ဘယ်လိုနေလဲဟင် မိုးမိုးကြေနှပ်လား”
“မမရယ်၊ မိုးမိုး ငရဲတွေကြီးကုန်မလား မသိဘူး”
“မေးတာဖြေဦးလေ.. ကောင်းလားလို့...”

“အင်း”
“ပြီးသွားတယ်ဟုတ်”
“အင်း”

ခုနက မမ က ဟို မိုးမိုး ဟာကို လက်နဲ့ လုပ်ပေးတာ
ကန်တော့နေ ဝ် မမ”

“လိုအပ်လို့ လုပ်ပေးလိုက်တာ ပါ ညီမရယ်၊ ကောင်းလားဟင်”
“အင်းကောင်းတယ် လူက တခါတည်း မြောက်တက် သွားတာပဲ”
မိုးမိုးကပြောပြီးတဆက်တည်း ကျွန်မရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးဝင်ပြီးတော့
ရှက်လိုက်တာ ဘဲ မမ ရယ်၊
ရှက်ပါနဲ့၊ မိုးမိုး နဲ့ မမ အတူတူပဲ လေ
အခုဆို မိုးမိုးနဲ့ မမ ကြားမှာ ဘာမှ ရှက်ဖို့ မလိုတော့ ဘူး နော်”
မိုးမိုးကမျက်လုံးလေး ဝိုင်းပြီးကျွန်မကို ခနလေးစိုက် ကြည့်နေပြီမှ
ပြုံးပြီးခေါင်းငြိမ် လိုက်တယ်။

ကျွန်မ က သူ့ ကို
လာ... ထ
လို့ ပြောပြီး
ကုတင်ခြေရင်းမှာမတ်တတ်ရပ်ခိုင်းလိုက်တယ်။
တကိုယ်လုံးဘာမှမဝတ်ထ ဘဲတဲ့ မိုးမိုး ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် လေးက ကုတင်ခြေရင်းမှာ နွဲ့ နွဲ့ လေးရပ်နေတုန်း
ကျွန်မက ကျွန်မ ကိုယ်ပေါ်က ညဝတ်အင်္ကျီ နှင့်ဘရာကို ဆွဲချွတ်လှိုက်သလို
တဆက်တည်း ပင်တီနဲ့ ညအိပ်ဘော င်းဘီကိုလဲ ခြေရင်းဖက်ချွတ်ချပုလိုက်တယ်
ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်စလုံး
တကိုယ်လုံးအဝတ်အစားမကပ်ပဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ပြီး
တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ငေးကြည့်နေမိ တယ်
ပြီးတော့ ကျွန်မက သူ့ ကို အသာလေးဖက်လိုက်ပြီး
ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ရင်ချင်းအပ်လို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖက်မိထားတယ်
သူ့ ရင်သားတွေနဲ့ ကျွန်မရင်သားတွေ ထိကပ်နေတယ်
တစ်ယောက်ကျောကို တစ်ယောက် ဖက်ထားမိတယ်
သူ့ နဲ့ ပါးချင်းအပ်ထားရင်းကျွန်မ က
“မိုးမိုး”
“ရှင်”
“နောင်ဆို ဖီလင် ဖြစ်တဲ့အခါနဲ့ အတူခံစားကြမယ်နော်”
မိုးမိုးက “ဟုတ်” လို့ ကျွန်မနားနားကပ်ပြီးတိုးတိုးလေးပြောတယ်
ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ကိုယ်ချင်းခွါလိုက်ခါနဲ့
မိုးမိုးကကျွန်မရင်သားတွေကိုအနီးကပ် စိုက် ကြည့်နေတယ်။
နောက်တော့ လက်နဲ့ အသာလေးဆုပ်ကိုင် ပြီးတော့ “မမ နို့ တွေက တင်းပြီးမောက်နေတာ ပဲနော်”
“မိုးမိုး ဟာလဲအလုံး အထည်ကမမ တို့ လောက်မကြီးပေမဲ့လှပါ တယ်”
ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ပြုတင်းပေါက်က ဝင်လာတဲ့အ လင်းရောင်နဲ့
တစ်ယောက်ကိုယ် ကို တစ်ယောက် ကြည့်မိကြ တယ်.....